

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-123-16

Druk nr 965
Warszawa, 28 października 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17:

a) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) nabywające usługi wymienione w załączniku nr 14 do ustawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

a) usługodawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9,

b) usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT czynny.”,

b) w ust. 1c–1e wyrazy „poz. 28a–28c załącznika nr 11 do ustawy” zastępuje się wyrazami „poz. 28–28c załącznika nr 11 do ustawy”;

c) po ust. 1g dodaje się ust. 1h w brzmieniu:

„1h. W przypadku usług wymienionych w poz. 2–48 załącznika nr 14 do ustawy, przepis ust. 1 pkt 8 stosuje się, jeżeli usługodawca świadczy te usługi jako podwykonawca.”,

d) w ust. 2a wyrazy „poz. 28a–28c załącznika nr 11 do ustawy” zastępuje się wyrazami „poz. 28–28c załącznika nr 11 do ustawy”;

2) w art. 29a w ust. 15 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sprzedaży: energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, usług dystrybucji gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140–153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy;”;

3) w art. 43:

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 846, 960, 1052, 1206, 1228 i 1579.

- a) uchyla się ust. 13 i 14,
  - b) w ust. 15 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 7, 12 i 37–41, nie mają zastosowania do:”;
- 4) w art. 86:
- a) w ust. 10b:
    - w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) uwzględni kwotę podatku należnego z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia towarów w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć ten podatek, nie później niż w terminie 3 miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy;”,
    - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) ust. 2 pkt 4 lit. a, b i d – powstaje zgodnie z ust. 10, pod warunkiem że podatnik uwzględni kwotę podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć ten podatek, nie później niż w terminie 3 miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów lub usług powstał obowiązek podatkowy.”,
  - b) po ust. 10h dodaje się ust. 10i w brzmieniu:
„10i. W przypadku uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć ten podatek, w terminie późniejszym niż określony w ust. 10b pkt 2 lit. b i pkt 3, podatnik może odpowiednio zwiększyć kwotę podatku naliczonego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w odniesieniu do którego nie upłynął jeszcze termin do złożenia deklaracji podatkowej.”;
- 5) w art. 87:
- a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Zwrot różnicy podatku, z zastrzeżeniem ust. 6, następuje w terminie 60 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych

przepisach, lub na wskazany przez podatnika rachunek banku mającego siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, jako zabezpieczenie udzielanego przez ten bank lub przez tę kasę kredytu, na podstawie złożonego przez podatnika, do naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do złożenia deklaracji podatkowej, pisemnego, nieodwołalnego upoważnienia organu podatkowego, potwierdzonego przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową udzielających kredytu, do przekazania tego zwrotu.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Weryfikacja zasadności zwrotu różnicy podatku może obejmować sprawdzenie rozliczenia podatnika, rozliczeń innych podmiotów biorących udział w obrocie towarami lub usługami, będących przedmiotem rozliczenia podatnika oraz sprawdzenie zgodności tych rozliczeń z faktycznym przebiegiem transakcji.

2c. Naczelnik urzędu skarbowego przedłuża podatnikowi termin zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w ust. 2, 5a i 6, na podstawie żądania zgłoszonego przez Komendanta Głównego Policji, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Prokuratora Generalnego w związku z prowadzonym postępowaniem na okres wskazany w żądaniu, nie dłuższy niż 3 miesiące. Żądanie zawiera uzasadnienie. Przepis ust. 2 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.”,

c) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a–2c oraz ust. 4a–4f stosuje się odpowiednio.”,

d) w ust. 5a zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a–2c oraz ust. 4a–4f stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany dokonać zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, w przypadku gdy łącznie spełnione są następujące warunki:

1) kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, z wyłączeniem kwoty podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której

mowa w ust. 1, nierozliczonej w poprzednich okresach rozliczeniowych i wykazanej w deklaracji, wynikają z:

- a) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone za pośrednictwem rachunku bankowego podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach,
  - b) pozostałych faktur dokumentujących należności, jeżeli łączna kwota tych należności nie przekracza 15 000 zł,
  - c) dokumentów celnych, deklaracji importowej oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,
  - d) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest ich usługobiorca, lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji,
- 2) kwota podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w ust. 1, nierozliczona w poprzednich okresach rozliczeniowych i wykazana w deklaracji, nie przekracza 3 000 zł,
  - 3) podatnik złoży w urzędzie skarbowym dokumenty potwierdzające zapłatę podatku za pośrednictwem rachunku bankowego podatnika albo rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, o których mowa w ust. 2,
  - 4) podatnik przez kolejne 12 miesięcy poprzedzające bezpośrednio okres, w rozliczeniu za który występuje z wnioskiem o zwrot w terminie 25 dni:
    - a) był zarejestrowany jako podatnik VAT czynny,
    - b) składał za każdy okres rozliczeniowy deklaracje, o których mowa w art. 99 ust. 1–3

– przy czym przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a–2c oraz ust. 4a–4f stosuje się odpowiednio.”,

- f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Do zwrotu różnicy podatku podatnikowi, o którym mowa w art. 16, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2–2c, 6 i 7.”;

6) w art. 89b uchyla się ust. 6;

7) w art. 90 po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu:

„10a. W przypadku jednostki samorządu terytorialnego proporcję, o której mowa w ust. 2, ustala się odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego. Przepisy ust. 3–6 i 8–10 stosuje się odpowiednio.

10b. Przez jednostki organizacyjne jednostki samorządu terytorialnego, o których mowa w ust. 10a, rozumie się:

- 1) utworzone przez jednostkę samorządu terytorialnego samorządową jednostkę budżetową lub samorządowy zakład budżetowy;
- 2) urząd gminy, starostwo powiatowe, urząd marszałkowski.”;

8) w art. 96:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Naczelnik urzędu skarbowego po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym rejestruje podatnika jako „podatnika VAT czynnego”, a w przypadku podatników, o których mowa w ust. 3 – jako „podatnika VAT zwolnionego”, i na wniosek podatnika potwierdza to zarejestrowanie.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Naczelnik urzędu skarbowego nie dokonuje rejestracji podmiotu jako podatnika VAT bez konieczności zawiadomienia podmiotu, jeżeli:

- 1) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym są niezgodne z prawdą lub
- 2) podmiot ten nie istnieje lub mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z tym podmiotem albo jego pełnomocnikiem, lub
- 3) podmiot albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania naczelnika urzędu skarbowego.

4b. W przypadku zarejestrowania podatnika, którego zgłoszenie rejestracyjne zostało złożone przez pełnomocnika, pełnomocnik odpowiada solidarnie wraz z zarejestrowanym podatnikiem za zaległości podatkowe podatnika powstałe z tytułu czynności wykonanych w ciągu 6 miesięcy od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, z tym że odpowiedzialność ta nie może przekroczyć kwoty 500 000 zł.

4c. Przepisu ust. 4b nie stosuje się, jeżeli powstanie zaległości podatkowych nie wiązało się z uczestnictwem podmiotu dokonującego sprzedaży w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu podatnika z rejestru jako podatnika VAT bez konieczności zawiadamiania o tym podatnika, jeżeli:

- 1) podatnik nie istnieje lub
- 2) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podatnikiem albo jego pełnomocnikiem, lub
- 3) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym okażą się niezgodne z prawdą, lub
- 4) podatnik albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.”,

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a–9i w brzmieniu:

„9a. Wykreśleniu z urzędu z rejestru jako podatnik VAT podlega także podatnik, który:

- 1) zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej na okres co najmniej 6 kolejnych miesięcy lub
- 2) obowiązany do złożenia deklaracji, o której mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, nie złożył takich deklaracji za 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały, lub
- 3) składał przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracje o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, w których nie wykazał sprzedaży oraz nabycia towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia, lub
- 4) wystawiał faktury lub faktury korygujące, dokumentujące czynności, które nie zostały dokonane, lub
- 5) prowadząc działalność gospodarczą wiedział lub miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że dostawcy lub nabywcy biorący udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie tego samego towaru lub usługi działają w celu odniesienia korzyści majątkowej w wyniku nierzetelnego rozliczania podatku

– z zastrzeżeniem ust. 9b–9f.

9b. Jeżeli podatnik, o którym mowa w ust. 9a pkt 1, w okresie zawieszenia działalności gospodarczej będzie wykonywał czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1, jest on obowiązany przed dniem:

- 1) zawieszenia działalności gospodarczej albo
- 2) rozpoczęcia wykonywania takich czynności w okresie zawieszenia działalności gospodarczej

– zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego, wskazując okres, w którym będzie wykonywał te czynności.

9c. W przypadkach złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 9b, naczelnik urzędu skarbowego nie wykreśla podatnika z rejestru lub przywraca zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT na okres wskazany w zawiadomieniu. Jeżeli okres wskazany w zawiadomieniu jest krótszy od okresu zawieszenia działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, przepis ust. 9a pkt 1 stosuje się odpowiednio.

9d. Przepis ust. 9a pkt 2 nie ma zastosowania, w przypadku gdy w wyniku wezwania przez naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika podatnik udowodni, że prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą oraz gdy podatnik złoży niezwłocznie brakujące deklaracje.

9e. Przepis ust. 9a pkt 3 nie ma zastosowania, w przypadku gdy niewykazanie sprzedaży oraz nabycia towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia wynikało, zgodnie z wyjaśnieniami podatnika, ze specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej.

9f. Przepis ust. 9a pkt 4 nie ma zastosowania, w przypadku gdy wystawienie faktury lub faktury korygującej, o których mowa w ust. 9a pkt 4, było wynikiem pomyłki lub nastąpiło bez wiedzy podatnika.

9g. Podatnik, o którym mowa w ust. 9a pkt 1, zostaje zarejestrowany bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego ponownie jako podatnik VAT z dniem wznowienia wykonywania działalności gospodarczej, ze statusem takim, jaki posiadał przed dniem zawieszenia tej działalności.

9h. Naczelnik urzędu skarbowego przywraca zarejestrowanie podatnika, o którym mowa w ust. 9 i ust. 9a pkt 2, jako podatnika VAT czynnego bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego, jeżeli podatnik udowodni,

że prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą oraz, w przypadku niezłożenia deklaracji pomimo takiego obowiązku, niezwłocznie złoży brakujące deklaracje.

9i. Naczelnik urzędu skarbowego przywraca zarejestrowanie podatnika, o którym mowa w ust. 9a pkt 4, bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego jako podatnika VAT ze statusem takim, jaki posiadał przed dniem wykreślenia, jeżeli podatnik wykaże, że prowadzi działalność gospodarczą, a wystawienie faktury lub faktury korygującej, o których mowa w ust. 9a pkt 4, było wynikiem pomyłki lub nastąpiło bez wiedzy podatnika.”,

e) po ust. 10 dodaje się ust. 10a–10c w brzmieniu:

„10a. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio, jeżeli w składanych przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracjach, o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, podatnik wykazał wyłącznie sprzedaż zwolnioną od podatku.

10b. Przepisu ust. 10 nie stosuje się, jeżeli ze złożonych wyjaśnień w związku z okolicznościami wskazanymi w ust. 10a wynika, że brak wykazanej w deklaracjach sprzedaży innej niż zwolniona od podatku związany jest ze specyfiką prowadzonej działalności gospodarczej, a nie z zaprzestaniem wykonywania sprzedaży innej niż zwolniona od podatku.

10c. Naczelnik urzędu skarbowego przywraca zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT czynnego, bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego, jeżeli podatnik wykaże, że brak wykazanej w deklaracjach sprzedaży innej niż zwolniona od podatku związany jest ze specyfiką prowadzonej działalności gospodarczej, a nie z zaprzestaniem wykonywania sprzedaży innej niż zwolniona od podatku.”;

9) w art. 97:

a) ust. 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1–3, złoży za 3 kolejne miesiące lub kwartał deklaracje, o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, w których nie wykazał sprzedaży oraz nabycia towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia, naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu podmiot z rejestru jako podatnika VAT UE i powiadamia go o wykreśleniu. Przepis stosuje się odpowiednio, gdy podatnik przez okres 3 kolejnych miesięcy nie składał

informacji podsumowujących, o których mowa w art. 100, pomimo istnienia takiego obowiązku.

16. Wykreślenie podatnika z rejestru jako podatnika VAT, o którym mowa w art. 96 ust. 6, 8–9a, jest równoznaczne z wykreśleniem z rejestru jako podatnika VAT UE. Przepis art. 96 ust. 9f–9i stosuje się odpowiednio.”,

b) dodaje się ust. 21 w brzmieniu:

„21. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć organ podatkowy w sprawach rejestrowania podatników dokonujących pierwszej wewnątrzwspólnotowej dostawy lub pierwszego wewnątrzwspólnotowego nabycia oraz określić terytorialny zasięg jego działania, uwzględniając usprawnienie weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym oraz wymiany informacji między organami podatkowymi.”;

10) w art. 99:

a) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. Mali podatnicy, którzy nie wybrali metody kasowej, mogą również składać deklaracje podatkowe, o których mowa w ust. 2, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, najpóźniej do 25. dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa.

3a. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do podatników:

- 1) rejestrowanych przez naczelnika urzędu skarbowego jako podatnicy VAT czynni przez okres 12 miesięcy począwszy od miesiąca, w którym dokonana została rejestracja lub
- 2) którzy w danym kwartale lub w poprzedzających go 4 kwartałach dokonali dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, chyba że łączna wartość tych dostaw bez kwoty podatku nie przekroczyła, w żadnym miesiącu z tych okresów, kwoty 50 000 zł.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Mali podatnicy, u których wartość sprzedaży przekroczyła kwotę określoną w art. 2 pkt 25, składają deklaracje podatkowe za okresy miesięczne począwszy od rozliczenia za pierwszy miesiąc kwartału:

- 1) w którym przekroczono tę kwotę – jeżeli przekroczenie kwoty nastąpiło w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału; w przypadku gdy przekroczenie

kwoty nastąpiło w drugim miesiącu kwartału, deklaracja za pierwszy miesiąc kwartału jest składana w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po drugim miesiącu kwartału;

2) następującego po kwartale, w którym przekroczone tę kwotę – jeżeli przekroczenie kwoty nastąpiło w trzecim miesiącu kwartału.”,

c) po ust. 11a dodaje się ust. 11b w brzmieniu:

„11b. Deklaracje, o których mowa w ust. 1–6, 8–9 i 11a, składa się wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

11) w art. 100:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje podsumowujące składa się za okresy miesięczne za pomocą środków komunikacji elektronicznej w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania transakcji, o których mowa w ust. 1.”,

b) uchyla się ust. 4–7,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Na potrzeby określenia powstania obowiązku podatkowego, o którym mowa w ust. 3, w zakresie świadczenia usług wymienionych w ust. 1 pkt 4, przepisy art. 19a ust. 1–3 i 8 stosuje się odpowiednio.”;

12) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek błędów w złożonej informacji podsumowującej podmiot, który złożył informację podsumowującą, jest obowiązany złożyć niezwłocznie korektę tej informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

13) w art. 101a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje podsumowujące w obrocie krajowym składa się za okresy miesięczne za pomocą środków komunikacji elektronicznej w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania transakcji.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek błędów w złożonej informacji podsumowującej w obrocie krajowym podatnik jest obowiązany złożyć

niezwłocznie korektę tej informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

14) w art. 103:

- a) w ust. 1a wyrazy „na podstawie art. 99 ust. 3c pkt 1” zastępuje się wyrazami „na podstawie art. 99 ust. 3c pkt 1 lub ust. 5 pkt 1”,
- b) w ust. 2 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2a–2g, 3 i 4 oraz art. 33” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 33”,
- c) uchyla się ust. 2a–2g;

15) w art. 105a w ust. 3:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jeżeli w związku z dokonaniem dostawy towarów wymienionych w poz. 1–9 i 12–24 załącznika nr 13 do ustawy łącznie były spełnione następujące warunki:

- a) podmiot dokonujący dostawy tych towarów, na dzień dokonania tej dostawy był wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1,
- b) wysokość kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 1, na dzień dokonania tej dostawy odpowiadała co najmniej jednej piątej kwoty podatku należnego przypadającej na dostawy towarów dokonane w danym miesiącu na rzecz danego podatnika lub kaucja ta wynosiła co najmniej 3 000 000 zł,
- c) podatnik, na rzecz którego dokonano dostawy towarów, dokonał w całości zapłaty za towary na rachunek, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4;”,

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jeżeli w związku z dokonaniem dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy łącznie były spełnione następujące warunki:

- a) podmiot dokonujący dostawy tych towarów, na dzień dokonania tej dostawy był wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1,
- b) wysokość kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 1, na dzień dokonania tej dostawy odpowiadała co najmniej jednej piątej kwoty podatku należnego przypadającej na dostawy towarów dokonane w danym miesiącu na rzecz danego podatnika lub kaucja ta wynosiła co najmniej 10 000 000 zł,

- c) podmiot dokonujący dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy posiadał na dzień poprzedzający dzień dokonania dostawy koncesje wymagane w wykonywaniu działalności gospodarczej w przypadku dostaw tych towarów,
- d) podatnik, na rzecz którego dokonano dostawy towarów, dokonał w całości zapłaty za towary na rachunek, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4.”;

16) w art. 105b:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot dokonujący dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nie posiada zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa,
- 2) nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego albo w trakcie likwidacji,
- 3) posiada koncesje wymagane w wykonywaniu działalności gospodarczej w przypadku dostaw towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy,
- 4) upoważnił bank mający siedzibę na terytorium kraju albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, której jest członkiem, prowadzące rachunek, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, na który dokonywana jest zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku – może złożyć w urzędzie skarbowym kaucję gwarancyjną stanowiącą zabezpieczenie zapłaty podatku wraz z odsetkami za zwłokę w związku z dokonywaniem dostaw tych towarów oraz powstałych po wniesieniu kaucji gwarancyjnej zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa; warunki ocenia się według stanu na dzień składania kaucji gwarancyjnej.”,

- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1i w brzmieniu:

„1b. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, zawiera:

- 1) datę i miejsce sporządzenia upoważnienia;
- 2) dane identyfikujące podmiot udzielający upoważnienia, o którym mowa w ust. 1;
- 3) pełną nazwę oraz adres siedziby banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
- 4) treść oświadczenia upoważnienia;
- 5) datę, od której podmiot, o którym mowa w ust. 1, upoważnił bank albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
- 6) oświadczenie, że na rachunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest dokonywana zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy;
- 7) wskazanie naczelnika urzędu skarbowego, do którego podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje upoważnienie.

1c. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest sporządzane przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazuje do banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, a drugi przekazuje do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, w terminie 7 dni od dnia jego udzielenia.

1d. W przypadku wycofania upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, bank albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa są obowiązani do powiadomienia naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla tego podmiotu, o wycofaniu upoważnienia, najpóźniej następnego dnia roboczego od dnia otrzymania wycofania upoważnienia.

1e. Wycofanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, zawiera:

- 1) datę i miejsce sporządzenia wycofania upoważnienia;
- 2) dane identyfikujące podmiot wycofujący upoważnienie;
- 3) pełną nazwę oraz adres siedziby banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, do których składane jest wycofanie upoważnienia;
- 4) treść oświadczenia o wycofaniu upoważnienia;
- 5) datę, od której następuje wycofanie upoważnienia;

6) wskazanie naczelnika urzędu skarbowego, do którego powinno być przekazane wycofanie upoważnienia.

1f. Wycofanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie może dotyczyć okresu, w którym podmiot, o którym mowa w ust. 1, był wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1. Wycofanie upoważnienia za okres, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie wywołuje skutków prawnych.

1g. W przypadku zmiany naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w sprawach, o których mowa w ust. 1–1f, 2–11 i 14 oraz art. 105c, naczelnik urzędu skarbowego właściwy przed zmianą właściwości powiadamia niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od zmiany właściwości, bank albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, który naczelnik urzędu skarbowego jest właściwy dla tego podmiotu po zmianie.

1h. W przypadku gdy po złożeniu kaucji gwarancyjnej podmiot, o którym mowa w ust. 1, będzie w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, upadłościowego albo w trakcie likwidacji, podmiot ten niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otwarcia tych postępowań albo likwidacji, zawiadamia o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

1i. W przypadku gdy po złożeniu kaucji gwarancyjnej koncesja, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wygaśnie albo zostanie cofnięta, podmiot, o którym mowa w ust. 1, dokonujący dostaw towarów, o których mowa w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia wygaśnięcia albo cofnięcia koncesji, zawiadamia o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do przedłużenia terminu ważności kaucji gwarancyjnej.”,

d) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) złożenia wniosku o zwrot kaucji gwarancyjnej w przypadku usunięcia podmiotu z wykazu na podstawie art. 105c ust. 5, ust. 9 pkt 2–4, ust. 9a–9c, jeżeli został on złożony po upływie 5 lat, licząc od końca roku, w którym podmiot składający kaucję gwarancyjną został usunięty z wykazu.”,

e) dodaje się ust. 14 i 15 w brzmieniu:

„14. Bank albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, o których mowa w ust. 1 pkt 4, są obowiązane na wniosek organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej, do niezwłocznego, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, przekazywania tym organom informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

15. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, oraz wzór wycofania upoważnienia, mając na uwadze konieczność zapewnienia skutecznego uzyskiwania przez organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, oraz zapewnienie kompletności elementów, jakie powinno zawierać upoważnienie lub wycofanie upoważnienia.”;

17) w art. 105c:

a) w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) numer rachunku, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4.”,

b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a–9d w brzmieniu:

„9a. W przypadku stwierdzenia, że podmiot, o którym mowa w art. 105b ust. 1, jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego albo w trakcie likwidacji, naczelnik urzędu skarbowego z urzędu usuwa ten podmiot z wykazu, o którym mowa w ust. 1.

9b. W przypadku stwierdzenia, że podmiotowi, o którym mowa w art. 105b ust. 1, dokonującemu dostaw towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy, cofnięto koncesję wymaganą w wykonywaniu działalności gospodarczej w związku z dostawą tych towarów albo koncesja ta wygasła, naczelnik urzędu skarbowego z urzędu usuwa ten podmiot z wykazu, o którym mowa w ust. 1.

9c. W przypadku wycofania upoważnienia, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4, lub stwierdzenia, że bank mający siedzibę na terytorium kraju albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa prowadzące rachunek wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym nie zostały upoważnione przez podmiot, o którym mowa w art. 105b ust. 1, do przekazywania organom podatkowym lub organom

kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku, naczelnik urzędu skarbowego z urzędu usuwa ten podmiot z wykazu, o którym mowa w ust. 1.

9d. W przypadkach, o których mowa w ust. 9a–9c, wydaje się postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku podmiotów usuniętych z wykazu na podstawie ust. 5, ust. 9 pkt 2–4 lub ust. 9a–9c, zwrotu kaucji gwarancyjnej dokonuje się w terminie i na zasadach określonych w art. 105b ust. 6–10 i ust. 11 pkt 2.”;

18) w art. 106e w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, w odniesieniu do których:

- a) obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 1 lub art. 21 ust. 1, lub
- b) na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 19a ust. 12 określono termin powstania obowiązku podatkowego z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty

– wyrazy „metoda kasowa”;

19) po art. 110 dodaje się art. 110a i art. 110b w brzmieniu:

„Art. 110a. 1. W razie stwierdzenia, że podatnik:

- 1) w złożonej deklaracji podatkowej wykazał:
  - a) kwotę zobowiązania podatkowego niższą od kwoty należnej,
  - b) kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej,
  - c) kwotę różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy wyższą od kwoty należnej,
  - d) kwotę zwrotu różnicy podatku lub kwotę zwrotu podatku naliczonego, lub kwotę różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy, a powinien wykazać kwotę zobowiązania podatkowego podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego,
- 2) nie złożył deklaracji podatkowej oraz nie wpłacił kwoty zobowiązania podatkowego

– naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określa odpowiednio wysokość tych kwot w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie

podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia zobowiązania podatkowego lub 30% kwoty zawyżenia zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy.

2. Jeżeli po zakończeniu kontroli podatkowej albo w trakcie prowadzonego postępowania kontrolnego, w przypadkach, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1, podatnik złożył korektę deklaracji uwzględniającą wszystkie stwierdzone nieprawidłowości i wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego lub zwrócił nienależną kwotę zwrotu,
- 2) ust. 1 pkt 2, podatnik złożył deklarację podatkową i wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego

– wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego wynosi 20%.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się:

- 1) jeżeli przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej przez naczelnika urzędu skarbowego lub postępowania kontrolnego przez organ kontroli skarbowej podatnik dokonał odpowiedniej zmiany deklaracji podatkowej oraz wpłacił do urzędu skarbowego kwotę wynikającą ze zmiany deklaracji podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę;
- 2) w zakresie ustalania dodatkowego zobowiązania, w przypadku gdy zaniżenie kwoty zobowiązania podatkowego lub zawyżenie kwoty zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy, wiąże się z:
  - a) popełnionymi w deklaracji błędami rachunkowymi lub oczywistymi pomyłkami,
  - b) nieuwjęciem podatku należnego lub podatku naliczonego w rozliczeniu za dany okres rozliczeniowy, a podatek należny lub podatek naliczony został ujęty w poprzednich okresach rozliczeniowych lub w okresach następnych po właściwym okresie rozliczeniowym, jeżeli nastąpiło to przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej przez naczelnika urzędu skarbowego lub postępowania kontrolnego przez organ kontroli skarbowej;
- 3) w zakresie ustalenia dodatkowego zobowiązania w stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe.

Art. 110b. W zakresie, w jakim w przypadkach, o których mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1, odpowiednio zaniżona kwota zobowiązania podatkowego, zawyżona kwota zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego, zawyżona kwota różnicy podatku do obniżenia na następne okresy, lub wykazanie kwoty zwrotu różnicy podatku lub kwoty zwrotu podatku naliczonego, lub kwoty różnicy podatku do obniżenia za następne okresy, w miejsce wykazania kwoty zobowiązania podatkowego podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego, wynikają w całości lub w części z obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego wynikające z faktur, które:

- 1) zostały wystawione przez podmiot nieistniejący,
- 2) stwierdzają czynności, które nie zostały dokonane – w części dotyczącej tych czynności,
- 3) podają kwoty niezgodne z rzeczywistością – w części dotyczącej tych pozycji, dla których podane zostały kwoty niezgodne z rzeczywistością,
- 4) potwierdzają czynności, do których mają zastosowanie przepisy art. 58 i art. 83 Kodeksu cywilnego – w części dotyczącej tych czynności

– wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego w części dotyczącej podatku naliczonego wynikającego z powyższych faktur wynosi 100%.”;

20) w art. 113 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „kwoty 150 000 zł” zastępuje się wyrazami „kwoty 200 000 zł”;

21) w art. 146a wyrazy „2016 r.” zastępuje się wyrazami „2018 r.”;

22) w załączniku nr 11 do ustawy:

a) poz. 22a otrzymuje brzmienie:

22a	24.41.10.0	Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku
-----	------------	--

b) po poz. 22a dodaje się poz. 22aa i 22ab w brzmieniu:

22aa	ex 24.41.20.0	Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku, z wyłączeniem złota inwestycyjnego w rozumieniu art. 121 ustawy, z zastrzeżeniem poz. 22b
22ab	24.41.30.0	Platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku

c) poz. 22c otrzymuje brzmienie:

22c	ex 24.41.40.0	Metale nieszlachetne lub srebro, platerowane złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie srebro, platerowane złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu
-----	---------------	--

d) po poz. 22c dodaje się poz. 22ca w brzmieniu:

22ca	ex 24.41.50.0	Metale nieszlachetne platerowane srebrem oraz metale nieszlachetne, srebro lub złoto, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie złoto i srebro, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu
------	---------------	---

e) po poz. 27a dodaje się poz. 27b w brzmieniu:

27b	ex 24.45.30.0	Pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół i pozostałości zawierające metale i związki metali – wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych
-----	---------------	--

f) poz. 28 otrzymuje brzmienie:

28	ex 26.11.30.0	Elektroniczne układy scalone – wyłącznie procesory
----	---------------	--

g) poz. 28d otrzymuje brzmienie:

28d	ex 32.12.13.0	Biżuteria i jej części oraz pozostałe wyroby jubilerskie i ich części, ze złota i srebra lub platerowane metalem szlachetnym – wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota, srebra i platyny, tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym
-----	---------------	---

23) w załączniku nr 13 do ustawy:

a) po poz. 13 dodaje się poz. 13a w brzmieniu:

13a	ex 22.21.30.0	Płyty, arkusze, folie, taśmy i pasy z tworzyw sztucznych, niewzmocnionych, nielaminowanych ani niepołączonych z innymi materiałami – wyłącznie folia typu stretch
-----	---------------	---

b) uchyla się poz. 14–18,

c) po poz. 18 dodaje się poz. 18a i 18b w brzmieniu:

18a	ex 26.20.21.0	Jednostki pamięci – wyłącznie dyski twarde (HDD)
18b	ex 26.20.22.0	Półprzewodnikowe urządzenia pamięci trwałej – wyłącznie dyski SSD

d) uchyla się poz. 21,

e) po poz. 21 dodaje się poz. 22–24 w brzmieniu:

22	ex 58.29.11.0	Pakiety oprogramowania systemów operacyjnych – wyłącznie dyski SSD
23	ex 58.29.29.0	Pakiety pozostałego oprogramowania użytkowego – wyłącznie dyski SSD
24	ex 59.11.23.0	Pozostałe filmy i nagrania wideo na dyskach, taśmach magnetycznych itp. nośnikach – wyłącznie dyski SSD

24) dodaje się załącznik nr 14 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 56b dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do zaległości w podatku od towarów i usług, w przypadku gdy ustala się dodatkowe zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 110a lub art. 110b ustawy o podatku od towarów i usług.”;

2) w art. 73 w § 2 uchyla się pkt 4;

3) w art. 77 w § 1 uchyla się pkt 7;

4) w art. 78 w § 3 uchyla się pkt 5;

5) po art. 117b dodaje się art. 117c w brzmieniu:

„Art. 117c. Pełnomocnik, o którym mowa w art. 96 ust. 4b ustawy o podatku od towarów i usług, odpowiada solidarnie całym swoim majątkiem za zaległości podatkowe podatnika powstałe w ciągu 6 miesięcy od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, na zasadach określonych w przepisach o podatku od towarów i usług. Przepisu art. 107 § 2 nie stosuje się.”;

6) w art. 118 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nie można wydać decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa, upłynęło 5 lat, a w przypadku, o którym mowa:

1) w art. 117b § 1 – jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym miała miejsce dostawa towarów, upłynęły 3 lata;

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228 i 1579.

- 2) w art. 117c – jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym upływa 6 miesięczny okres od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, upłynęły 3 lata.”;
- 7) w art. 133 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Stroną w postępowaniu podatkowym jest podatnik, płatnik, inkasent lub ich następca prawny, a także osoba trzecia, o której mowa w art. 110–117c, która z uwagi na swój interes prawny żąda czynności organu podatkowego, do której czynność organu podatkowego się odnosi lub której interesu prawnego działanie organu podatkowego dotyczy.”;
- 8) w art. 274c po § 1b dodaje się § 1c w brzmieniu:
„§ 1c. Przepisy § 1–1b stosuje się także do wszystkich podmiotów prowadzących działalność gospodarczą uczestniczących w dostawie tego samego towaru lub usługi będących zarówno dostawcami, jak i nabywcami biorącymi udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie towaru lub usługi. W takim przypadku żądanie, o którym mowa w § 1, może dotyczyć wyłącznie dokumentów związanych z tą dostawą towaru lub usługi.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.”;
- 2) w art. 37:
a) w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) popełnia przestępstwo skarbowe określone w art. 62 § 2, a kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur jest dużej wartości;”;
- b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178, 437, 1052 i 1228.

„§ 2a. Przepisu § 1 pkt 1a nie stosuje się, jeżeli wymagalna należność została w całości uiszczona przed zamknięciem przewodu sądowego w pierwszej instancji.”;

3) w art. 38:

a) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przewidzianą za przypisane przestępstwo skarbowe w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, nie niższej niż 1 miesiąc do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, co nie wyłącza wymierzenia z takim samym obostrzeniem także kary grzywny grożącej za to przestępstwo obok kary pozbawienia wolności.”,

b) w § 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Stosując nadzwyczajne obostrzenie kary, sąd wymierza karę pozbawienia wolności w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, nie niższej niż 3 miesiące do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego podwójnie, co nie wyłącza wymierzenia w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę także kary grzywny grożącej za to przestępstwo, jeżeli sprawca popełnia ten czyn zabroniony określony w:”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) art. 62 § 2, a kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur stanowiących przedmiot czynu zabronionego jest wielkiej wartości.”;

4) w art. 50 uchyla się § 2;

5) w art. 56 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Karze określonej w § 3 podlega także ten podatnik, który mimo ujawnienia przedmiotu lub podstawy opodatkowania nie składa w terminie organowi podatkowemu lub płatnikowi deklaracji lub oświadczenia lub wbrew obowiązkowi nie składa ich za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

6) w art. 62:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew obowiązkowi nie wystawia faktury lub rachunku, wystawia je w sposób wadliwy albo odmawia ich wydania, podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.

§ 2. Kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od roku, albo obu tym karom łącznie.”;

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje, a kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur jest małej wartości,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.”;

7) w art. 80a § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto wbrew obowiązkowi nie składa w terminie właściwemu organowi informacji podsumowującej lub wbrew obowiązkowi nie składa jej za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.

Art. 4. Przepisy art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do usług wymienionych w poz. 2–48 załącznika nr 14, które zostały wykonane od dnia 1 stycznia 2017 r. W celu ustalenia momentu wykonania usług stosuje się art. 19a ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 5. W przypadku uiszczenia przed dniem 1 stycznia 2017 r. całości lub części zapłaty na poczet wykonanych od tego dnia usług wymienionych w poz. 1 załącznika nr 14, dla których podatnikiem od dnia 1 stycznia 2017 r. przestał być nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do usług tych stosuje się przepis art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 6. W przypadku zawarcia przed dniem 1 stycznia 2017 r. umowy lub umów, w ramach których występują dostawy towarów wymienionych w poz. 28 załącznika nr 11 do ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przepisy art. 17 ust. 1c–1e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio do tych dostaw dokonanych od dnia 1 stycznia 2017 r., jeżeli łączna wartość tych dostaw, bez kwoty podatku, przekracza od dnia 1 stycznia 2017 r. kwotę 20 000 zł.

Art. 7. W przypadku uiszczenia przed dniem 1 stycznia 2017 r. całości lub części zapłaty na poczet dokonanych od tego dnia dostaw towarów lub świadczenia usług, dla których podatnikiem od dnia 1 stycznia 2017 r. stał się nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 lub 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, korekty rozliczenia tej zapłaty dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym dokonano dostawy tych towarów lub wykonano tę usługę.

Art. 8. Do rozliczeń za okresy rozliczeniowe poprzedzające pierwszy okres rozliczeniowy 2017 r. stosuje się przepisy art. 86 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 9. Przepis art. 87 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 274c § 1 ustawy zmienianej w art. 2, stosuje się również do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 10. Przepisów art. 87 ust. 6, art. 110a i art. 110b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 11. Do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r. przepis art. 89b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 12. 1. Przepisy art. 96 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do zgłoszeń rejestracyjnych złożonych od dnia 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem przepisów art. 96 ust. 4, 4a, 9 i 9a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Przepisy art. 97 ust. 15 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się z uwzględnieniem okresów przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 13. Przepisy art. 99, art. 100, art. 101 i art. 101a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się począwszy od rozliczenia za pierwszy okres rozliczeniowy 2017 r.

Art. 14. Przepisy art. 73, art. 77 i art. 78 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do rozliczeń poprzedzających pierwszy okres rozliczeniowy 2017 r.

Art. 15. Przepis art. 99 ust. 3a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do podatników, którzy zostali zarejestrowani jako podatnicy

VAT czynni po dniu 30 września 2016 r. za okresy miesięczne przypadające po dniu 31 grudnia 2016 r.

Art. 16. W odniesieniu do okresów rozliczeniowych przypadających od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2017 r. nie stosuje się przepisu art. 99 ust. 11b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w stosunku do podatników, którzy nie są:

- 1) obowiązani do zarejestrowania się jako podatnik VAT UE;
- 2) dostawcami towarów lub świadczącymi usługi, dla których podatnikiem jest nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 1, lub nabywcą tych towarów lub usług;
- 3) obowiązani, zgodnie z art. 45ba ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁵⁾) lub art. 27 ust. 1c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.⁶⁾), do składania deklaracji, zeznań, informacji oraz rocznego obliczenia podatku za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 17. 1. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, są obowiązane w terminie miesiąca od dnia 1 stycznia 2017 r., do spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pod rygorem usunięcia pierwszego dnia roboczego miesiąca następującego po upływie tego terminu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Podmioty, które przed dniem 1 stycznia 2017 r. zostały wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, które w dniu 1 stycznia 2017 r. nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 105b ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, właściwy naczelnik urzędu skarbowego usuwa z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1563, 1644, 1662 i 1863, z 2015 r. poz. 73, 211, 251, 478, 693, 699, 860, 933, 978, 1197, 1217, 1259, 1296, 1321, 1322, 1333, 1569, 1595, 1607, 1688, 1767, 1784, 1844, 1893, 1925, 1932, 1992 i 2299 oraz z 2016 r. poz. 188, 195, 615, 780, 823, 929, 1010, 1206 i 1550.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1563 i 1662, z 2015 r. poz. 73, 211, 933, 978, 1166, 1197, 1259, 1296, 1348, 1595, 1688, 1767, 1844 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 68, 615, 780, 996, 1206, 1454 i 1550.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.

Art. 18. 1. Podatnicy, u których łączna wartość sprzedaży w 2016 r. była wyższa niż 150 000 zł i nie przekroczyła 200 000 zł, mogą skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podatnicy rozpoczynający w 2016 r. wykonywanie czynności określonych w art. 5 ustawy zmienianej w art. 1, u których łączna wartość sprzedaży, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, przekroczyła 150 000 zł i nie przekroczyła 200 000 zł, mogą skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. Przepisy art. 105a ust. 3 pkt 3 lit. c i pkt 4 lit. d ustawy zmienianej w art. 1, dodane niniejszą ustawą, stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym upływa miesiąc od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Załącznik
do ustawy
z dnia
(poz. ...)

WYKAZ USŁUG, O KTÓRYCH MOWA W ART. 17 UST. 1 PKT 8 USTAWY

Poz.	Symbol PKWiU	Nazwa usługi (grupy usług)
1	bez względu na symbol PKWiU	Usługi w zakresie przenoszenia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542)
2	41.00.30.0	Roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych (prace związane z budową nowych budynków, przebudową lub remontem istniejących budynków)
3	41.00.40.0	Roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków niemieszkalnych (prace związane z budową nowych budynków, przebudową lub remontem istniejących budynków)
4	42.11.20.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową autostrad, dróg, ulic i innych dróg dla pojazdów i pieszych oraz budową pasów startowych
5	42.12.20.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową dróg szynowych i kolei podziemnej
6	42.13.20.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową mostów i tuneli
7	42.21.21.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową rurociągów przesyłowych
8	42.21.22.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową sieci rozdzielczych, włączając prace pomocnicze
9	42.21.23.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową systemów irygacyjnych (kanałów), magistrali i linii wodociągowych, obiektów do uzdatniania wody i oczyszczania ścieków oraz stacji pomp
10	42.21.24.0	Roboty związane z wierceniem studni i ujęć wodnych oraz instalowaniem zbiorników septycznych

11	42.22.21.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową przesyłowych linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych
12	42.22.22.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową rozdzielczych linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych
13	42.22.23.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową elektrowni
14	42.91.20.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową nabrzeży, portów, tam, śluz i związanych z nimi obiektów hydrotechnicznych
15	42.99.21.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową obiektów produkcyjnych i górniczych
16	42.99.22.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową stadionów i boisk sportowych
17	42.99.29.0	Roboty ogólnobudowlane związane z budową pozostałych obiektów inżynierii lądowej i wodnej, gdzie indziej niesklasyfikowane
18	43.11.10.0	Roboty związane z rozbiórką i burzeniem obiektów budowlanych
19	43.12.11.0	Roboty związane z przygotowaniem terenu pod budowę, z wyłączeniem robót ziemnych
20	43.12.12.0	Roboty ziemne: roboty związane z kopaniem rowów i wykopów oraz przemieszczaniem ziemi
21	43.13.10.0	Roboty związane z wykonywaniem wykopów i wierceń geologiczno-inżynierskich
22	43.21.10.1	Roboty związane z wykonywaniem instalacji elektrycznych służących bezpieczeństwu
23	43.21.10.2	Roboty związane z wykonywaniem pozostałych instalacji elektrycznych
24	43.22.11.0	Roboty związane z wykonywaniem instalacji wodno-kanalizacyjnych i odwadniających
25	43.22.12.0	Roboty związane z wykonywaniem instalacji cieplnych, wentylacyjnych i klimatyzacyjnych
26	43.22.20.0	Roboty związane z wykonywaniem instalacji gazowych
27	43.29.11.0	Roboty związane z zakładaniem izolacji
28	43.29.12.0	Roboty związane z zakładaniem ogrodzeń

29	43.29.19.0	Pozostałe roboty instalacyjne, gdzie indziej niesklasyfikowane
30	43.31.10.0	Roboty tynkarskie
31	43.32.10.0	Roboty instalacyjne stolarki budowlanej
32	43.33.10.0	Roboty związane z wykładaniem posadzek i oblicowywaniem ścian
33	43.33.21.0	Roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian lastryko, marmurem, granitem lub łupkiem
34	43.33.29.0	Pozostałe roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian (włączając tapetowanie), gdzie indziej niesklasyfikowane
35	43.34.10.0	Roboty malarskie
36	43.34.20.0	Roboty szklarskie
37	43.39.11.0	Roboty związane z wykonywaniem elementów dekoracyjnych
38	43.39.19.0	Roboty związane z wykonywaniem pozostałych wykończeniowych robót budowlanych, gdzie indziej niesklasyfikowanych
39	43.91.11.0	Roboty związane z wykonywaniem konstrukcji dachowych
40	43.91.19.0	Roboty związane z wykonywaniem pozostałych prac dekarских
41	43.99.10.0	Roboty związane z zakładaniem izolacji przeciwwilgociowych i wodochronnych
42	43.99.20.0	Roboty związane z montowaniem i demontowaniem rusztowań
43	43.99.30.0	Roboty związane z fundamentowaniem, włączając wbijanie pali
44	43.99.40.0	Roboty betoniarskie
45	43.99.50.0	Roboty związane ze wznoszeniem konstrukcji stalowych
46	43.99.60.0	Roboty związane ze wznoszeniem konstrukcji z cegieł i kamienia
47	43.99.70.0	Roboty związane z montażem i wznoszeniem konstrukcji z elementów prefabrykowanych
48	43.99.90.0	Roboty związane z wykonywaniem pozostałych specjalistycznych robót budowlanych, gdzie indziej niesklasyfikowanych

UZASADNIENIE

Podatek od towarów i usług jest najważniejszym źródłem dochodów budżetu państwa, dlatego też wielkość i stabilność wpływów z tytułu tego podatku jest niezwykle istotna z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, a także polityki społecznej i gospodarczej państwa. Od 2008 roku obserwuje się generalnie wzrost luki w VAT, definiowanej jako różnica między VAT teoretycznie należnym (teoretyczne dochody budżetu państwa) a VAT faktycznie pobranym (rzeczywiste wpływy)¹⁾. Istniejąca sytuacja wymaga zatem zdecydowanych działań i poszukiwania nowych rozwiązań, gdyż wdrożone dotychczas środki mające przeciwdziałać tym negatywnym zjawiskom (w tym podjęte działania o charakterze legislacyjnym), z dzisiejszej perspektywy, okazują się niewystarczające. Niniejszy projekt ustawy wprowadza dodatkowe rozwiązania mające na celu poprawę ściągalności podatku – tzw. pakiet rozwiązań uszczelniających.

W ramach tego pakietu proponuje się zmiany w samej ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.) – zwanej dalej: „ustawą o VAT”, oraz w ustawach: z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.) i z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.). W ustawie o VAT proponuje się m.in. wprowadzenie przepisów modyfikujących sposoby rozliczeń i postępowań weryfikacyjnych oraz zmiany w zakresie mechanizmu odwróconego obciążenia VAT²⁾ i odpowiedzialności solidarnej nabywcy za zaległości podatkowe podmiotu dokonującego dostaw określonych towarów.

Natomiast w Kodeksie karnym skarbowym proponuje się zaostrzenie sankcji (łącznie z wprowadzeniem kary pozbawienia wolności) dla osób biorących udział w oszustwach podatkowych. Zmiany w Ordynacji podatkowej związane są z likwidacją możliwości rozliczania się przez niektórych podatników podatku od towarów i usług za okresy kwartalne oraz wprowadzeniem odpowiedzialności solidarnej pełnomocnika rejestrującego podatnika za zaległości podatkowe podatnika powstałe w ciągu 6 miesięcy od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT.

---

¹⁾ Luka ta jest (obok np. „naturalnych” bankructw przedsiębiorstw) w głównej mierze wynikiem oszustw podatkowych (w postaci różnego rodzaju działań polegających na nielegalnych procederach wyłudzeń podatku lub unikania jego płacenia) oraz obecności tzw. szarej strefy.

²⁾ Pojęcia: mechanizm odwróconego lub odwrotnego obciążenia czy system reverse charge są synonimami, w uzasadnieniu stosuje się je zatem zamiennie.

Ponieważ proponowane rozwiązania uszczelniające przyniosą rezultaty dopiero w następnych latach, w projekcie ustawy zaproponowano utrzymanie dotychczasowej wysokości stawek podatku (tj. 8 i 23%) do dnia 31 grudnia 2018 r.

Ponadto w projekcie ustawy zostały umieszczone przepisy dostosowujące zakres zwolnienia od podatku m.in. dla usług ubezpieczeniowych w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: TSUE) z 17 marca 2016 r. w sprawie C-40/15 *Aspiro S.A.*

I. Zmiany w zakresie ustawy o VAT

Art. 1 pkt 1, 22 i 24 (art. 17 ust. 1 pkt 8 i ust. 1c–1e i 1h oraz 2a, załącznik nr 11 i nr 14 do ustawy o VAT) – modyfikacja zakresu mechanizmu odwróconego obciążenia VAT

Jednym z głównych celów przedmiotowego projektu jest ograniczenie oszustw i nadużyć w podatku od towarów i usług, w szczególności wyłudzeń podatku oraz unikania opodatkowania, w odniesieniu do transakcji, których przedmiotem są towary lub usługi uznane za szczególnie podatne na te oszustwa, jak również uszczelnienie już istniejących instrumentów ich zwalczania.

Oszustwa w podatku VAT przyjmują często formę zorganizowaną (np. transakcje karuzelowe), w której istotnym elementem jest wykorzystanie tzw. słupów (podmiotów z reguły nieposiadających majątku, z założenia nierozliczających podatku). Celem takich działań jest tworzenie łańcuchów transakcji mających na celu uniknięcie opodatkowania VAT (wyłudzenie podatku), co umożliwia oferowanie towaru po znacznie zaniżonej cenie („pomniejszonej” o VAT) i zaburza uczciwą konkurencję na wspólnym rynku.

Co do zasady, eliminacja takich nieprawidłowości dokonuje się w ramach działań kontrolnych. Jednakże w pewnych szczególnych przypadkach, kiedy na danym rynku występują oszustwa na skalę, gdzie działania kontrolne nie dają określonego rezultatu, wówczas państwo członkowskie może (w zakresie określonych towarów) wprowadzić mechanizm odwróconego obciążenia VAT (ang. reverse charge mechanism).

Mechanizm odwróconego obciążenia jest stosowanym w Unii Europejskiej instrumentem w walce z oszustwami, dopuszczonym dyrektywą 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwaną dalej: „dyrektywą VAT”, co do zasady wobec zamkniętego katalogu transakcji (art. 199–199a dyrektywy VAT). Zakłada on przeniesienie obowiązku rozliczenia podatku z dostawcy na nabywcę, stanowi więc odstępstwo od generalnej zasady, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik dokonujący dostawy towarów lub świadczenia usług (w myśl art. 193 dyrektywy VAT).

Polska po raz pierwszy skorzystała z tego rozwiązania w odniesieniu do obrotu złomem oraz uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych, wprowadzając je z dniem 1 kwietnia 2011 r. nowelizacją ustawy o VAT (vide: ustawa z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach, Dz. U. Nr 64, poz. 332). Ponadto z dniem 1 lipca 2011 r. do przepisów ustawy o VAT (vide: ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz ustawy o transporcie drogowym, Dz. U. Nr 134, poz. 780) został wprowadzony załącznik nr 11, zawierający zamknięty katalog towarów objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia, opisanych za pomocą nomenklatury PKWiU. Z dniem 1 października 2013 r. katalog ten uległ rozszerzeniu o dodatkowe towary z grupy tzw. złomu i niektórych innych odpadów, miedzi oraz o szeroką grupę wyrobów stalowych, w tym m.in. pręty stalowe, w odniesieniu do których zdiagnozowano największą skalę nadużyć (vide: ustawa z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2013 r. poz. 1027). Od 1 lipca 2015 r. rozszerzono i doprecyzowano przepisy w zakresie mechanizmu reverse charge, obejmując jego zakresem dodatkowe towary z grupy wyrobów stalowych, złota, metali nieżelaznych (aluminium, cynk, ołów, cyna, nikiel) oraz z kategorii elektroniki (komputery przenośne, telefony komórkowe, konsole do gier wideo) – lista tych towarów ujęta w treści załącznika nr 11 do ustawy o VAT (vide: ustawa z dnia 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych, Dz. U. 2015 poz. 605).

Mechanizm odwróconego obciążenia – obok działań kontrolnych oraz instytucji odpowiedzialności solidarnej – stanowi jeden z istotnych elementów całego pakietu działań zorientowanych na wyeliminowanie z rynku podmiotów nieuczciwych. Jako szczególna forma rozliczeń jest stosowany wyłącznie w obrocie profesjonalnym – znajduje bowiem

zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do transakcji dokonywanych na rzecz innych podatników, w konsekwencji pozostaje bez wpływu na zakupy dokonywane przez konsumentów (nieprowadzących działalności gospodarczej). Jednocześnie przeprowadzone w grudniu 2015 r. analizy na potrzeby sporządzenia oceny ex post funkcjonowania ustawy nowelizującej z dnia 26 lipca 2013 r. w zakresie, w jakim wprowadziła ona mechanizm odwróconego obciążenia podatkiem na niektóre wyroby stalowe, potwierdziły skuteczność wprowadzonego rozwiązania.

W związku z powyższym oraz z potwierdzoną działaniami kontrolnymi rosnącą skalą oszustw w podatku VAT w pewnych obszarach, również w kontekście podobieństwa pomiędzy niektórymi towarami i potencjalną możliwością „przenoszenia się” aktywności podmiotów nieuczciwych na inne obszary stwierdzono, iż niezbędne jest wprowadzenie mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do kolejnych towarów, będących przedmiotem transakcji generujących straty budżetu państwa.

W art. 1 pkt 22 projektu ustawy proponuje się zatem modyfikację załącznika nr 11 do ustawy o VAT, zawierającego katalog towarów, wobec których znajduje zastosowanie mechanizm odwróconego obciążenia w rozliczeniach podatku VAT, w taki sposób, aby taką metodą rozliczeń były objęte również transakcje, których przedmiotem są następujące towary:

- 1) srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku,
- 2) złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku, o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych (obecnie odwróconym obciążeniem jest objęte wyłącznie złoto o próbie 325 tysięcznych lub większej oraz – na określonych warunkach – złoto inwestycyjne),
- 3) biżuteria i jej części oraz pozostałe wyroby jubilerskie i ich części, ze złota o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych i srebra lub platerowane metalem szlachetnym – wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o ww. próbie, srebra i platyny, tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym (obecnie odwróconym obciążeniem są objęte wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o próbie 325 tysięcznych lub większej),
- 4) platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku,
- 5) procesory.

Jednocześnie w przypadku transakcji dotyczących procesorów przewiduje się ustanowienie limitu kwotowego w wysokości 20 tys. zł, po przekroczeniu którego transakcje te objęte będą

zakresem mechanizmu odwróconego obciążenia. Jest to rozwiązanie analogiczne do już funkcjonującego w odniesieniu do niektórych transakcji dotyczących towarów z kategorii elektroniki, objętych taką metodą rozliczania podatku VAT (komputery przenośne, telefony komórkowe, konsole do gier).

Niniejszy projekt przewiduje również objęcie zakresem mechanizmu odwróconego obciążenia niektórych transakcji mających za przedmiot świadczenie usług budowlanych.

Powodem, dla którego rozwiązanie takie jest wprowadzane do przepisów ustawy o VAT, są nieprawidłowości zaobserwowane na tym rynku, w szczególności problem oszustw w zakresie podatku VAT (w tym również przy użyciu faktur, które nie odzwierciedlają rzeczywistych transakcji).

Niniejszy projekt przewiduje zmianę w art. 17 ust. 1 pkt 8 polegającą na objęciu przepisami w zakresie mechanizmu odwróconego obciążenia, oprócz usług w zakresie przenoszenia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542), dodatkowo niektórych usług związanych z rynkiem budowlanym – w celu zapewnienia większej skuteczności i uszczelnienia systemu VAT za pomocą tego instrumentu.

W celu uściślenia rodzaju usług objętych proponowaną zmianą, do ustawy dodano załącznik nr 14, w którym wymieniono poszczególne usługi budowlane, przewidując jednocześnie przeniesienie do niego ww. usług w zakresie przenoszenia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, które do tej pory były ujęte w treści zmienianego przepisu.

Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy o VAT, podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nabywające usługi wymienione w załączniku nr 14 do ustawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- a) usługodawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9,
- b) usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT czynny.

Podkreślić należy, że w art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy o VAT zaproponowano – analogicznie jak w pkt 7 tego przepisu – ograniczenie stosowania mechanizmu reverse charge do przypadków,

gdy usługobiorca jest podatnikiem VAT czynnym. Zastosowanie takiego rozwiązania, a więc stosowanie odwróconego obciążenia wyłącznie w sytuacji, gdy dostawca towarów/usługodawca oraz nabywca towarów/usługobiorca są podatnikami VAT czynnymi, nie ogranicza skuteczności tego mechanizmu.

Ponadto w projekcie ustawy wskazano, że w przypadku usług wymienionych w poz. 2–48 załącznika nr 14 (a więc usług budowlanych), przepis ust. 1 pkt 8 stosuje się, jeżeli usługodawca świadczy te usługi jako podwykonawca (art. 17 ust. 1h ustawy o VAT).

Podkreślić należy, że funkcjonujący już obecnie jako przesłanka do zastosowania mechanizmu odwróconego obciążenia warunek posiadania przez nabywcę towarów wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy statusu podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny, jak również wprowadzenie niniejszą ustawą analogicznego rozwiązania w odniesieniu do transakcji, których przedmiotem są usługi wymienione w załączniku nr 14 do ustawy oznacza, że do rozliczenia podatku VAT będą obowiązane wszystkie podmioty nabywające ww. towary lub usługi będące podatnikami VAT czynnymi (niekorzystającymi ze zwolnienia podmiotowego). Jeżeli zatem nabywcą jest organ władzy publicznej lub obsługujący go urząd (a więc podmioty, o których mowa w art. 15 ust. 6 ustawy o VAT), zarejestrowany jako podatnik VAT czynny (w związku z wykonywanymi przez niego czynnościami podlegającymi opodatkowaniu – wykonywanymi na podstawie umów cywilnoprawnych) – wówczas z tytułu nabywania towarów objętych mechanizmem reverse charge podatnik ten powinien rozliczać się zgodnie z reżimem tego mechanizmu, bez względu na cel w jakim – w konkretnym przypadku – dokonuje zakupu, tj. czy zakup jest realizowany w związku z działalnością tego podatnika VAT, czy też będzie służył działalności wykonywanej jako organ władzy publicznej (oczywiście o ile spełnione zostaną pozostałe przesłanki przewidziane w art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy).

Wprowadzenie mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do transakcji, których przedmiotem są ww. towary i usługi (usługi budowlane, procesory, określone towary z kategorii złota i srebra) jest możliwe na podstawie art. 199 i art. 199a dyrektywy VAT.

Art. 1 pkt 2 (art. 29a ust. 15 pkt 3 ustawy)

Obecny przepis art. 29a ust. 15 pkt 3 ustawy o VAT stanowi, że dla wskazanych w nim transakcji podatnik nie musi posiadać potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługi, by móc obniżyć obrót w związku z wystawioną korektą faktury. Wśród tych transakcji brakuje usług dystrybucji energii elektrycznej, cieplnej lub chłodniczej

oraz usług dystrybucji gazu przewodowego. Przez wiele lat w dostawach do nabywców końcowych transakcjom dostawy towarów, takich jak energia elektryczna, ciepła, chłodnicza czy gaz przewodowy, towarzyszyła co do zasady usługa dystrybucyjna. Dostawa taka była i jest dokumentowana jedną fakturą za tzw. usługę kompleksową – dostawę towaru wraz z jego dystrybucją. W związku z liberalizacją rynku energii elektrycznej i gazu, na którym swobodnie można zmienić dostawcę energii elektrycznej czy gazu przewodowego, mamy do czynienia z rozdziałem umów na umowy dotyczące dostawy towaru (sprzedaży energii np. elektrycznej) oraz usługi dystrybucji tego towaru (usługa dystrybucji energii elektrycznej). Rozdzielone świadczenia fakturowane są przez odrębne podmioty od siebie niezależne. Zmiana sprzedawcy stała się codziennym zjawiskiem w obrocie towarowym energii elektrycznej i gazu. Dlatego też przy masowym obrocie, utrzymanie obowiązku posiadania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę usługi dystrybucji tych mediów jest niezasadne i naraża na wiele trudności technicznych i organizacyjnych. Dotyczy to tysięcy faktur wystawianych miesięcznie przez przedsiębiorstwa dystrybucyjne. Brak jest merytorycznego uzasadnienia dla utrzymania obowiązku posiadania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę w stosunku do faktur dokumentujących usługi dystrybucji energii elektrycznej, gazu przewodowego czy energii cieplnej lub chłodniczej, skoro dla samych dostaw (sprzedaży) tych towarów takiego obowiązku nie ma. Dodatkowo należy wskazać na określenie w ten sam sposób momentu powstania obowiązku podatkowego dla sprzedaży energii elektrycznej, cieplnej lub chłodniczej, gazu przewodowego, jak i dla usług dystrybucji energii elektrycznej, cieplnej lub chłodniczej oraz usług dystrybucji gazu przewodowego – zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. a oraz lit. b tiret szóste ustawy o VAT jest to moment wystawienia faktury. W związku z powyższym należy uznać za zasadne potraktowanie usług dystrybucji energii elektrycznej, cieplnej lub chłodniczej oraz usług dystrybucji gazu przewodowego w analogiczny sposób do sprzedaży energii elektrycznej, cieplnej lub chłodniczej, gazu przewodowego na potrzeby art. 29a ust. 15 pkt 3 ustawy o VAT i objęcie tych usług wyłączeniem, o którym mowa w tym przepisie.

Art. 1 pkt 3 (art. 43 ust. 13–15 ustawy o VAT)

Proponowana zmiana prowadzi do usunięcia z regulacji dotyczących zwolnień od VAT, zwolnienia dla usług stanowiących element zwolnionej od podatku usługi finansowej lub ubezpieczeniowej, wymienionej w art. 43 ust. 1 pkt 7 oraz 37–41 ustawy, stanowiących odrębną całość oraz będących właściwymi i niezbędnymi do świadczenia usługi zwolnionej.

Zauważyć należy, że przepisy art. 43 ust. 1 pkt 7 i 37–41 miały na celu implementację do krajowego porządku prawnego przepisów art. 135 ust. 1 lit. a–f dyrektywy VAT, zgodnie z którymi zwolnieniu od tego podatku podlegają wymienione transakcje z dziedziny finansów i ubezpieczeń. Przepisy art. 43 ust. 13 i 14 nie mają wprawdzie bezpośredniego odpowiednika w przepisach dyrektywy VAT, stanowiły – jak pierwotnie uznano – odzwierciedlenie tez wynikających z orzecznictwa TSUE, odnoszącego się do kwestii możliwości zastosowania, w świetle przepisów ww. dyrektywy, zwolnienia dla części składowej usługi wykonywanej przez podmiot trzeci (np. wyroki w sprawach C–2/95 SDC, C–235/00 CSC, C–169/04 Abbey National, C–350/10 Nordea Pankki Suomi Oyj), co odniesiono także do usługi ubezpieczeń. Mając jednak na uwadze orzeczenie TSUE w sprawie C–40/15, gdzie TSUE orzekł o braku analogii transakcji ubezpieczeniowych z usługami finansowymi, oraz zawężającą wykładnię Trybunału w odniesieniu do części składowej usługi finansowej, zasadne jest usunięcie ust. 13 i 14 w art. 43 ustawy o VAT.

Po wprowadzeniu zmiany przepisów polegających na wykreśleniu ust. 13 i 14 w art. 43 ustawy VAT, ze zwolnienia zostaną wyłączone usługi, które przed zmianą przepisów były uznawane za stanowiące element usługi ubezpieczeniowej, które były świadczone przez podmioty trzecie na rzecz zakładów ubezpieczeń. Do takich usług zaliczane będą usługi likwidacji szkód, które świadczone odrębnie nie stanowią usługi ubezpieczeniowej ani usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy VAT. Usługa likwidacji szkód obejmuje m.in. usługi call center obsługi likwidacji szkód, ustalanie przyczyn i okoliczności powstania szkód, szacowanie wysokości szkód (dokonanie wyceny, przygotowanie dokumentacji fotograficznej), przygotowanie kompletnej dokumentacji niezbędnej do rozpatrzenia zgłoszonego roszczenia, podejmowanie decyzji merytorycznych w sprawach szkodowych, zorganizowanie pomocy w miejscu zdarzenia, naprawa uszkodzonych rzeczy, wynajem samochodu zastępczego, holowanie uszkodzonego pojazdu, rezerwacja miejsca w hotelu, lustracja miejsca zdarzenia, udzielanie poszkodowanym informacji o warunkach ubezpieczenia i wszelkie inne czynności natury technicznej.

Podkreślić należy, że celem przedmiotowej zmiany jest ściślejsze odwzorowanie przepisów dyrektywy VAT dotyczących zakresu stosowania zwolnienia do usług finansowych i ubezpieczeniowych oraz orzecznictwa TSUE. Z uwagi na to, że interpretacja zgodna z orzecznictwem TSUE w zakresie usług finansowych może i powinna zostać wyprowadzona bezpośrednio z przepisów art. 43 ust. 1 pkt 7 i 38–41, przepis art. 43 ust. 13 jest zbędny i należy usunąć go w całości. Przy dokonywaniu interpretacji przepisów art. 43 ust. 1 pkt 7 i 38–41

ustawy o VAT uwzględniane będzie orzecznictwo TSUE dotyczące usług finansowych (w tym usług stanowiących element usług finansowych). Ze zwolnienia będą nadal korzystać usługi stanowiące element usług finansowych wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 7 i 38–41, jeżeli takie zwolnienie wynika z orzecznictwa TSUE.

Zgodnie z orzecznictwem TSUE ze zwolnienia z tytułu usług finansowych nie mogą korzystać świadczone odrębnie usługi wspierające usługi finansowe, nawet jeśli są niezbędne do ich świadczenia, ale mają czysto techniczny charakter, np.: usługi administracyjne, usługi call center, usługi „swift” (usługa elektronicznego przesyłania wiadomości na rzecz instytucji finansowych).

Art. 1 pkt 4 (art. 86 ust. 10b i 10i ustawy o VAT)

Celem zmiany jest modyfikacja rozwiązania, które uzależnia powstanie prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w przypadku transakcji, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 ustawy o VAT, od uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej, w której jest zobowiązany rozliczyć ten podatek.

Proponowane nowe brzmienie przepisu ust. 10b pkt 2 lit. b precyzuje, iż dla obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego zgodnie z ust. 10, tj. w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych przez podatnika towarów powstał obowiązek podatkowy, podatnik powinien uwzględnić w rozliczeniu za ten okres również kwotę podatku należnego, jednak nie może to nastąpić później niż w terminie 3 miesięcy od upływu miesiąca, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia. Jeżeli zatem nastąpi to w terminie późniejszym niż określony w tym przepisie, to podatnik będzie mógł uwzględnić podatek naliczony w związku z tą transakcją w deklaracji podatkowej składanej „na bieżąco” (dodawany ust. 10i). Analogiczne zasady dotyczyć będą odliczeń podatku przy transakcjach, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 lit. a, b i d ustawy o VAT. Wprowadzenie powyższego doprecyzowania jest uzasadnione występowaniem nieprawidłowości w deklarowaniu przez niektóre podmioty wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów i innych transakcji, w których co do zasady podatek należny równy jest podatkowi naliczonemu. Proponowana zmiana pozwoli sprawniej kontrolować takie obszary jak handel wewnątrzwspólnotowy czy krajowe odwrócone obciążenie w VAT.

Art. 1 pkt 5 (art. 87 ustawy o VAT)

Projektowane zmiany w art. 87 (ust. 2, 2b i 2c, 5 i 5a) wynikają z konieczności doprecyzowania przepisów dotyczących terminów zwrotu podatku oraz wydłużenia tego

terminu. W tym zakresie proponuje się uściślenie w ust. 2 tego przepisu, iż zwrot różnicy podatku następuje na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest on członkiem, natomiast dokonywany zwrot przekazywany jako zabezpieczenie udzielanego podatnikowi kredytu powinien być dokonany na wskazany przez podatnika rachunek bankowy w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek w SKOK. W dodawanym niniejszą ustawą ust. 2b proponuje się doprecyzowanie zasad i zakresu weryfikacji zasadności zwrotu dokonywanej przez naczelnika urzędu skarbowego. Z uwagi na charakter i specyfikę podatku VAT, sprawdzenie zasadności zwrotu nie ogranicza się tylko do sprawdzenia (w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej czy postępowania podatkowego) złożonego przez podatnika rozliczenia. Aby stwierdzić zasadność zwrotu często należy prześledzić cały łańcuch obrotu, a więc zweryfikować rozliczenia innych podmiotów biorących udział w obrocie towarami lub usługami będącymi przedmiotem tego obrotu, sprawdzić inne dokumenty świadczące o faktycznym dokonaniu transakcji itp.

Stosownie natomiast do ust. 2c naczelnik urzędu skarbowego będzie przedłużał podatnikowi termin 60-dniowy, 180-dniowy i 25-dniowy zwrotu różnicy podatku (o którym mowa w art. 87 ust. 2, 5a i 6), na okres do 3 miesięcy, w przypadku zgłoszenia takiego żądania wraz z uzasadnieniem przez Komendanta Głównego Policji, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Prokuratora Generalnego w związku z prowadzonym przez te organy postępowaniem. Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykażą zasadność zwrotu, podatnikowi przysługują odsetki w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.

Zmiany w ust. 5 i 5a są konsekwencją powyższych zmian. Jednocześnie w celu realizacji normy wynikającej z dodawanego ust. 2b proponuje się dodanie do art. 274c Ordynacji podatkowej § 1c stanowiącego o stosowaniu zasad określonych w § 1–1b tego przepisu, dotyczących przeprowadzania czynności sprawdzających, również do wszystkich podmiotów uczestniczących pośrednio lub bezpośrednio w dostawie towaru lub świadczeniu usługi (dostawcy i nabywcy w całym łańcuchu obrotu).

Projektowaną zmianę art. 87 ust. 6, dającego podatnikom prawo do otrzymania zwrotu różnicy podatku w przyspieszonym – 25-dniowym terminie, wprowadza się w związku z sygnałami o wykorzystywaniu tego przepisu przez oszustów. Obecne brzmienie tego przepisu uprawniające do otrzymania zwrotu w terminie 25 dni uniemożliwia urzędem

skarbowym w tym terminie sprawdzenie, czy podatnik nie ma zamiaru wyłudzenia podatku. Ponadto w przypadku kwot podatku naliczonego, który nie został rozliczony w poprzednich okresach, podatnicy i urzędy skarbowe mają problem z udowodnieniem w tak krótkim terminie zapłaty należności wynikających ze wszystkich faktur. Wprowadzenie proponowanej zmiany brzmienia tego przepisu ma na celu ograniczenie stosowania zwrotu różnicy podatku w przyspieszonym, 25-dniowym terminie jedynie do sytuacji, gdy:

- 1) należności wynikające z faktur dokumentujących nabyte towary i usługi zostaną zapłacone za pośrednictwem rachunku bankowego podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazanego w zgłoszeniu identyfikacyjnym i podatnik przedstawi dokumenty potwierdzające taką zapłatę,
- 2) łączna kwota należności wynikających z pozostałych faktur (innych niż uregulowane za pośrednictwem rachunku bankowego lub rachunku w SKOK) nie przekroczy 15 000 zł,
- 3) podatnik przez rok (kolejne dwanaście miesięcy) poprzedzający okres, w rozliczeniu za który występuje o zwrot w przyspieszonym terminie, był zarejestrowany jako podatnik VAT czynny oraz składał deklaracje podatkowe; okres ten pozwoli na sprawdzenie wiarygodności podatnika i jest skorelowany z okresem zawartym w projektowanym przepisie nakładającym obowiązek rozliczeń za okresy miesięczne.

Jednocześnie, w celu ułatwienia w udokumentowaniu przez podatnika zapłaconych należności wynikających z faktur oraz w sprawdzeniu tego faktu przez urząd skarbowy, ograniczono się do obowiązku zapłaty faktur, z których podatek naliczony został wykazany w deklaracji za dany okres, a także wyeliminowano możliwość otrzymania zwrotu w przyspieszonym terminie, jeżeli kwota podatku z przeniesienia z poprzedniej deklaracji przekroczyła kwotę 3 000 zł. Ograniczenie to wynika z faktu wprowadzania braku wymogu zapłaty należności z faktur, które dokumentują różnicę podatku przeniesioną z poprzedniej deklaracji, do otrzymania zwrotu w przyspieszonym terminie. Należy również wskazać, że przenoszenie różnicy podatku do rozliczenia w następnym okresie (a nie występowanie o zwrot bezpośredni) oznacza, iż podatnik sam sobie przedłuża termin zwrotu o 30 dni. Kwota zawarta w tym przepisie pozwoli na skorzystanie z przyspieszonego zwrotu bez konieczności dokumentowania zapłaty, w przypadku gdy w poprzednim okresie nadwyżka podatku naliczonego nad należnym była niewielka (wynosiła nie więcej niż 3000 zł) i ewentualne występowanie o zwrot w deklaracji za tamten okres byłoby nieracjonalne.

Art. 1 pkt 6 i art. 11 (art. 89b ustawy o VAT)

Proponowana zmiana polega na usunięciu ust. 6 w art. 89b ustawy o VAT, ustanawiającego sankcje za naruszenie obowiązków związanych z instytucją tzw. ulgi za złe długi. Powyższe wiąże się z wprowadzeniem sankcji podatkowych za nierzetelne rozliczanie podatku skutkujące zaniżeniem zobowiązania podatkowego lub zawyżeniem nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu lub do rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych lub zwrotu podatku. Nie jest zasadne obciążanie podatnika obiema sankcjami.

Mając na uwadze, że ww. sankcje określone w dodawanym przepisie art. 110a i art. 110b będą stosowane począwszy od okresu rozliczeniowego po wejściu w życie niniejszej ustawy, tj. od stycznia 2017 r., zasadnym jest, aby dotychczasowe sankcje za naruszenie obowiązków wynikających z art. 89b ust. 1 (związanych z koniecznością skorygowania w określonych w tym przepisie okolicznościach odliczonej kwoty podatku wynikającej z faktury, z której należność nie została uregulowana) stosowane były nadal w odniesieniu do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 1 pkt 7 (art. 90 ust. 10a i 10b ustawy o VAT)

W ustawie z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1454) przewiduje się wprowadzenie od 1 stycznia 2017 r. obowiązkowej centralizacji rozliczeń w jednostkach samorządu terytorialnego w zakresie podatku VAT (w związku z wyrokiem TSUE z dnia 29 września 2015 r. w sprawie C-276/14 Gmina Wrocław oraz uchwałą Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 października 2015 r. sygn. akt I FPS 4/15).

W powyższej ustawie (art. 7) zostały określone zasady wyliczania proporcji przy rozliczaniu VAT w sytuacji, gdy jednostka samorządu terytorialnego rozpoczęła w roku 2016 lub 2017 rozliczanie podatku wraz ze wszystkimi jednostkami organizacyjnymi. Do końca roku, w którym samorząd rozpoczął wspólne rozliczanie, i w roku następnym (nie dłużej jednak niż do końca roku 2017) przyjmuje się dla celów proporcjonalnego odliczenia, o którym mowa w art. 90 ust. 2 ustawy o VAT, proporcję wyliczoną odrębnie dla każdej jednostki organizacyjnej, w tym dla urzędu obsługującego jednostkę samorządu terytorialnego, działającego w formie samorządowej jednostki budżetowej, zgodnie z art. 90 ust. 3-6, 9a i 10

ustawy o VAT, w przypadku wykonywania przez tę jednostkę czynności opodatkowanych podatkiem oraz czynności zwolnionych od tego podatku, przez które należy rozumieć czynności określone w art. 43 ustawy o VAT lub w przepisach wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 ustawy o VAT.

Uwzględniając powyższe regulacje, niezbędne jest wprowadzenie odpowiednich zmian w art. 90 ustawy o VAT, umożliwiających stosowanie po roku 2017 reguły, że w przypadku jednostki samorządu terytorialnego proporcję, o której mowa w art. 90 ust. 2, ustala się odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego (projektowany art. 90 ust. 10a ustawy o VAT).

Przez jednostki organizacyjne jednostki samorządu terytorialnego należy rozumieć, stosownie do projektowanego ust. 10b w art. 90 ustawy o VAT:

- 1) utworzone przez jednostkę samorządu terytorialnego samorządową jednostkę budżetową lub samorządowy zakład budżetowy;
- 2) urząd gminy, starostwo powiatowe, urząd marszałkowski.

Przy ustalaniu proporcji, o której mowa w art. 90 ust. 2 ustawy o VAT, odrębnie przez każdą z jednostek organizacyjnych JST, znajdą odpowiednie zastosowanie regulacje art. 90 ust. 3–6 i 8–10 ustawy o VAT (projektowany art. 90 ust. 10a zdanie drugie).

Zmiany te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Art. 1 pkt 8 (art. 96 ustawy o VAT) i art. 12

Zmiany w art. 96 w zakresie rejestrowania i wyrejestrowywania podmiotów dla potrzeb VAT wiążą się ze znaczeniem rejestru podatników VAT dla prawidłowego funkcjonowania systemu VAT, a w konsekwencji potrzebą podjęcia zdecydowanych działań mających na celu lepszą weryfikację podmiotów zgłaszających się do tego rejestru i podmiotów w nim znajdujących się. Należy zwrócić uwagę, że dla celów VAT mogą rejestrować się również podmioty, których działania nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o VAT, lecz nastawione są np. na wprowadzanie do obrotu „pustych” faktur lub wyłudzenia zwrotu podatku. Konieczne jest zatem identyfikowanie takich podatników i uniemożliwienie im rejestracji lub szybkie wyrejestrowywanie takich podmiotów.

Zmiana brzmienia ust. 4 art. 96 ustawy o VAT ma na celu zapewnienie, aby organy podatkowe, rejestrując podatników, dokonywały weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym. W efekcie weryfikacji tych danych naczelnik odmówi rejestracji podatnika,

jeżeli okaże się, że podane dane w zgłoszeniu rejestracyjnym są nieprawdziwe (zmiana w ust. 4a).

Celem zaproponowanej w art. 96 ustawy o VAT zmiany polegającej na dodaniu ust. 4a jest niedokonywanie rejestracji podmiotów, które złożyły zgłoszenie rejestracyjne, a w wyniku dokonywanej w trakcie procesu rejestracji weryfikacji informacji zawartych w zgłoszeniu rejestracyjnym, okazuje się, że podmiot ten nie istnieje lub mimo podjęcia udokumentowanych prób, nie ma możliwości skontaktowania się z nim albo z jego pełnomocnikiem. Mogą to być np. telefoniczne próby kontaktu, z których pracownik organu podatkowego sporządzi stosowne notatki. W takiej sytuacji organ rejestrujący nie dokonuje rejestracji takiego podmiotu jako podatnika VAT czynnego lub zwolnionego. Przesłanką do niedokonania przez organ podatkowy rejestracji podatnika jest również brak reakcji podmiotu albo jego pełnomocnika na wystosowane przez ten organ wezwania albo podanie w zgłoszeniu rejestracyjnym danych, które okażą się niezgodne z prawdą.

Należy zauważyć, że podobne rozwiązanie zostało przewidziane w art. 96 ust. 9 ustawy o VAT, jednak ww. przepis ma zastosowanie do już zarejestrowanych podatników.

Przewidziany brak rejestracji będzie oznaczał, że podmiot nie zostanie umieszczony w bazie on-line podatników, co będzie stanowiło informację dla potencjalnych kontrahentów, że mogą mieć do czynienia z podmiotem nierzetelnym.

Dodatkowo proponuje się, w przypadku rejestracji podmiotu przez pełnomocnika, wprowadzenie w art. 96 ustawy o VAT ust. 4b, którym zostanie nałożona odpowiedzialność na takiego pełnomocnika za zaległości podatkowe nowo zarejestrowanego podatnika VAT. Odpowiedzialność solidarna pełnomocnika wraz z zarejestrowanym podatnikiem dotyczyłaby zaległości podatkowych powstałych w związku z czynnościami wykonanymi w ciągu pierwszych 6 miesięcy od zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego. Odpowiedzialność pełnomocnika w tym przypadku nie przekraczałaby kwoty 500 000 zł.

Rozwiązanie to pozwoliłoby na ograniczenie rejestrowania tzw. „słupów” przez pełnomocników.

Odpowiedzialność solidarna pełnomocnika wraz z zarejestrowanym podatnikiem nie będzie jednak dotyczyła sytuacji, gdy powstanie zaległości podatkowych nie wiązało się z uczestnictwem podmiotu dokonującego sprzedaży w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej – np. w oszustwie podatkowym (art. 96 ust. 4c ustawy o VAT).

W ust. 9 doprecyzowano, że wykreślenie podatnika z rejestru nastąpi, jeśli okaże się, że podatek taki nie istnieje lub mimo udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z nim albo z jego pełnomocnikiem (ustalenia w tym zakresie mogą być dokonane nie tylko w ramach czynności sprawdzających) albo podane w zgłoszeniu rejestracyjnym dane okażą się niezgodne z prawdą. Będzie to również miało zastosowanie w przypadku niezgodności z prawdą danych podanych przez podatnika w złożonym przez niego w związku z aktualizacją danych zgłoszeniu.

Wskazówki co do ustalenia czy dany podmiot rzeczywiście istnieje, które mogą zostać wykorzystane przy badaniu konkretnych stanów faktycznych, wynikają z orzecznictwa sądów administracyjnych – przykładowo z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 5 czerwca 2014 r., sygn. akt I SA/Ke 172/14 (*„W ocenie Sądu, podatek istniejący, to nie tylko podmiot, który funkcjonuje formalnie, tj. wpisany jest do Krajowego Rejestru Sądowego czy do ewidencji podatników. Podmiot taki musi istnieć również w rzeczywistości, to znaczy realnie prowadzić działalność gospodarczą. Niewątpliwie bowiem, w sferze prawa podatkowego cechą charakterystyczną jest odnoszenie obowiązków podatkowych przede wszystkim do rzeczywistych, a nie tylko formalnych zachowań podmiotów. (...)”*) czy też z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 2016 r. sygn. akt I FSK 1466/14: *„(...) wskazanie przez Spółkę, jako adresu jej siedziby miejsca w którym nie prowadziła działalności gospodarczej, można było uznać za tworzenie formalnych pozorów jej istnienia. Podczas gdy w rzeczywistości Spółka nie prowadziła działalności w zakresie obrotu towarami wrażliwymi. Pod wskazanym adresem znajdowało się bowiem wyłącznie tak zwane „wirtualne biuro”. Przy czym usługa ta – jak wynika z umowy wynajmu „wirtualnego biura” – ograniczała się do udostępnienia przez właściciela adresu i przekierowania korespondencji. Nie obejmowała ona obsługi biurowej i księgowej. Pod wskazanym adresem nie znajdowała się również dokumentacja Spółki. Innymi słowy, w miejscu, w którym powinna mieć swoją siedzibę nie znaleziono przejawów jej działalności.”*. Stwierdzenie zatem przez organ podatkowy przesłanek do wykreślenia podmiotu z rejestru podatników będzie opierać się na każdorazowym badaniu całokształtu okoliczności faktycznych danej sprawy.

Naczelnik urzędu skarbowego również wykreśli podmiot z rejestru podatników, gdy podmiot ten lub jego pełnomocnik nie stawiają się na wezwanie organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Ponadto proponuje się w art. 96 ustawy o VAT dodać przepisy ust. 9a–9i, zgodnie z którymi będzie istnieć możliwość wykluczenia z rejestru podatników VAT (wykreślenie z rejestru podatników VAT) podmiotów, które:

- 1) zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej na okres co najmniej 6 kolejnych miesięcy lub
- 2) obowiązane do złożenia deklaracji, o której mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, nie złożyły takich deklaracji za 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały, lub
- 3) składały przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracje, o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, w których nie wykazały sprzedaży oraz nabyć towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia, lub
- 4) wystawiały faktury lub faktury korygujące dokumentujące czynności, które nie zostały faktycznie dokonane (tzw. „puste” faktury),
- 5) prowadząc działalność gospodarczą wiedziały lub miały uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że uczestniczą w procederze oszustwa lub nadużycia podatkowego, mającego na celu osiągnięcie nienależnych korzyści majątkowych kosztem budżetu państwa.

Przepisy projektowanej ustawy wymieniają zatem sytuacje, w których organy podatkowe będą usuwać z rejestru podatników VAT podmioty, które nie powinny w nim figurować, czy to z racji faktycznego zaprzestania wykonywania czynności opodatkowanych, czy też z uwagi na wykonywanie czynności, którym trudno przypisać miano działalności gospodarczej.

Mając na uwadze, że zgodnie z art. 14a ust. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.) w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca może wykonywać określone czynności, które mogą stanowić działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o VAT (np. świadczenie usług wynajmu, sprzedaż majątku trwałego), w dodawanych ust. 9b i 9c przewidziano sytuacje, w których mimo zawieszenia działalności podatnik może nadal być zarejestrowanym podatnikiem VAT. W takiej sytuacji podatnik, który zawiesza wykonywanie działalności gospodarczej (w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej), powinien poinformować o wykonywaniu czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem VAT właściwego naczelnika urzędu skarbowego, wskazując jednocześnie okres, w którym ww. czynności będzie wykonywał. Podatnik składa stosowne zawiadomienie do naczelnika urzędu skarbowego:

- a) przed dniem zawieszenia działalności gospodarczej (w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej) – np. gdy jednocześnie prowadził taką działalność i wykonywał inne czynności podlegające opodatkowaniu (np. usługi wynajmu, które będzie nadal wykonywał), lub
- b) przed dniem rozpoczęcia wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem VAT, które będzie wykonywał w okresie, gdy zawiesił działalność gospodarczą (w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej) – np. rozpocznie wykonywanie działalności rolniczej.

W zależności od wystąpienia jednej z ww. sytuacji, naczelnik urzędu skarbowego odpowiednio: nie wykreśli takiego podatnika z rejestru lub też przywróci rejestrację wykreślonego z rejestru podatnika na okres, w którym podatnik ten będzie wykonywał czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem VAT.

Proponowane w art. 96 ust. 9b i 9c rozwiązanie ma służyć wyważeniu dwóch wartości: utrzymania rejestru podatników VAT czynnych w jak najbardziej aktualnym stanie jako zadania nie tylko istotnego z punktu widzenia ochrony interesów budżetu państwa, ale też ochrony uczciwych podatników, którzy oczekują, że dostępna baza on-line podatników jest aktualna i zakup towarów lub usług od podmiotów w niej wymienionych zmniejsza ryzyko podatkowe związane z weryfikacją kontrahenta, oraz obowiązków informacyjnych podatnika zawieszającego na dłuższy okres działalność gospodarczą. Dodatkowy obowiązek informacyjny nakładany na podatnika nie stanowi istotnego dla niego obciążenia, w kontekście tego, że pozwoli utrzymać rejestr podatników VAT czynnych w jak najbardziej aktualnym stanie.

Z dniem wznowienia wykonywania działalności gospodarczej, podatnik ponownie zostaje zarejestrowany bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego jako podatnik VAT, ze statusem takim, jaki posiadał w momencie zawieszenia (ust. 9g).

W pozostałych przypadkach, o których mowa w ust. 9a, a więc: niezłożenia przez podatnika deklaracji za 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały, złożenia przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracji tzw. „zerowych” czy też wystawiania przez niego „pustych” faktur, przed wykreśleniem organ podatkowy powinien podjąć próbę kontaktu z podatnikiem w celu wyjaśnienia, czy zachodzą przesłanki do wykreślenia podatnika z rejestru podatników. Jednak jeżeli w następstwie wezwania organu podatkowego podatnik udowodni, że – pomimo braku deklaracji za wskazany okres – prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą (jednocześnie podatnik niezwłocznie złoży brakujące deklaracje), składanie deklaracji „zerowych” wynika ze specyfiki prowadzonej działalności, zaś

wystawienie „pustych” faktur związane było z pomyłką lub odbyło się bez wiedzy podatnika, podatek nie jest z rejestru wykreślany (ust. 9d–9f).

Nawet w przypadku, gdy nastąpi wykreślenie, naczelnik urzędu skarbowego przywróci zarejestrowanie podatnika bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego, jeżeli podatek udowodni, że mimo wystąpienia sytuacji wskazanych w ust. 9 oraz w ust. 9a pkt 2 prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą i jednocześnie w przypadku, gdy był zobowiązany do złożenia deklaracji, a ich nie składał – niezwłocznie złoży brakujące deklaracje (ust. 9h). Przywrócenie zarejestrowania podatnika bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego może nastąpić również w sytuacji, gdy podatek został wykreślony z rejestru w związku z wystawianiem „pustych” faktur, a wykaze, że prowadzi działalność gospodarczą, zaś wystawienie faktury lub faktury korygującej, o których mowa w ust. 9a pkt 4, było wynikiem pomyłki lub nastąpiło bez wiedzy podatnika (ust. 9i).

Propozycja dodania w art. 96 ust. 10a umożliwi usunięcie z rejestru podatników VAT czynnych podatników, którzy wykonują wyłącznie czynności zwolnione, z jednoczesnym pozostawieniem ich w rejestrze ze statusem podatników VAT zwolnionych, w sytuacji gdy podatnicy ci w składanych deklaracjach podatkowych przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały wykazują wyłącznie sprzedaż zwolnioną od podatku, ale nie złożyli stosownego zgłoszenia aktualizacyjnego do urzędu skarbowego. W stanie prawnym obowiązującym do czasu wejścia w życie proponowanego rozwiązania, takiej zmiany w rejestrze można dokonać tylko w przypadku, gdy podatek zgłosi fakt wykonywania wyłącznie czynności zwolnionych z VAT na podstawie art. 43 (art. 96 ust. 10).

Powyższa zmiana przyczyni się do prawidłowego określenia statusu podatnika VAT.

Przepis ust. 10a nie będzie stosowany, jeżeli ze złożonych wyjaśnień w związku z okolicznościami wskazanymi w ust. 10a wynika, że brak wykazanej w deklaracjach sprzedaży innej niż zwolniona od podatku związany jest ze specyfiką prowadzonej działalności gospodarczej, a nie z zaprzestaniem wykonywania sprzedaży innej niż zwolniona (art. 96 ust. 10b). Jednocześnie w przypadku, gdy po usunięciu przez naczelnika urzędu skarbowego podatnika z rejestru podatników VAT czynnych z uwagi na fakt, że podatek mimo wezwania organu nie złożył wyjaśnień lub mimo złożonych wyjaśnień, z przedstawionych w nich okoliczności nie wynikało, że brak wykazanej w deklaracjach sprzedaży innej niż zwolniona od podatku związany jest ze specyfiką prowadzonej działalności gospodarczej, a nie z zaprzestaniem wykonywania sprzedaży innej niż zwolniona, podatek wykaze, że jednak nie powinien utracić statusu podatnika VAT

czynnego, wówczas naczelnik urzędu skarbowego przywróci zarejestrowanie tego podatnika, bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego (art. 96 ust. 10c).

W przepisie przejściowym (art. 12 ust. 1) doprecyzowano, że wprowadzone zmiany w art. 96 ustawy o VAT będą miały zastosowanie do zgłoszeń rejestracyjnych złożonych od 1 stycznia 2017 r., przy czym nowo wprowadzane zasady związane z rejestrowaniem oraz z wyrejestrowywaniem podatników znajdą z reguły zastosowanie również do zgłoszeń rejestracyjnych złożonych przed tą datą.

Art. 1 pkt 9 (art. 97 ustawy o VAT)

Mając na uwadze to, że kluczową rolę w mechanizmach wyłączeń podatku VAT odgrywają podatnicy VAT UE uzasadnione jest, ażeby status takiego podatnika odpowiadał faktycznie wykonywanym przez niego czynnościom. W związku z powyższym proponuje się wykreślanie podatnika z rejestru podatników VAT UE, gdy za 3 kolejne miesiące lub 1 kwartał złoży on deklaracje, w których nie wykaże sprzedaży oraz nabyć towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia, a także, gdy przez okres 3 kolejnych miesięcy nie złoży deklaracji podsumowujących, o których mowa w art. 100. Proponowana zmiana w ust. 16 art. 97 dotyczy wykreślenia podatnika z rejestru jako podatnika VAT UE w konsekwencji wykreślenia go jako podatnika VAT (konsekwencja projektowanych zmian w art. 96). Podkreślić należy, że przy ocenie spełniania przesłanek, o których mowa w ust. 15 w nowym brzmieniu, brane będą pod uwagę okresy sprzed wejścia w życie ustawy (art. 12 ust. 2).

Dodatkowo proponuje się wprowadzenie możliwości wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w którym wyznaczy on organ podatkowy właściwy w sprawach rejestrowania podatników dokonujących pierwszej wewnątrzwspólnotowej dostawy lub pierwszego wewnątrzwspólnotowego nabycia (w celu sprawniejszej weryfikacji takich podatników i wymiany informacji pomiędzy organami podatkowymi) (art. 97 ust. 21).

Art. 1 pkt 10 (art. 99 ustawy o VAT) i **art. 13–15**

Projektowane zmiany w art. 99 dotyczą likwidacji rozliczeń za okresy kwartalne dla podatników innych niż mali podatnicy (zmiana brzmienia ust. 3) oraz braku możliwości rozliczeń za okresy kwartalne dla podatników, którzy rejestrują się jako podatnicy VAT czynni (rozpoczynających wykonywanie czynności opodatkowanych) w okresie 12 miesięcy (okresów rozliczeniowych) począwszy od miesiąca, w którym dokonali rejestracji jako podatnicy VAT czynni (zmiana brzmienia ust. 3a).

Doświadczenie organów skarbowych z przeprowadzonych kontroli wykazuje, że ta forma rozliczeń jest nadużywana przez nieuczciwe podmioty rejestrujące się jako podatnicy VAT, a których celem nie jest prowadzenie działalności gospodarczej, lecz osiągnięcie korzyści kosztem budżetu państwa. Podmioty takie wykorzystują różnicę w terminach rozliczeń dostawcy (kwartalne okresy rozliczeń) i odbiorcy (miesięczne terminy rozliczeń i często wnioski o skrócony termin zwrotu podatku), będących ogniwami karuzel. W takich mechanizmach, dostawcy zazwyczaj znikają po miesiącu lub dwóch tzn. przed terminem złożenia deklaracji za ten okres rozliczeniowy (kwartał), nie wywiązując się z obowiązku odprowadzenia podatku z tytułu dokonanej transakcji. Natomiast organy podatkowe często zmuszone są dokonać zwrotu dla nabywcy, który odliczył podatek naliczony, bez możliwości sprawdzenia, czy dostawca rozliczył podatek od wykazanej na fakturze dostawy.

Dodatkowo proponuje się doprecyzowanie – w związku z ww. planowanymi zmianami w zakresie ograniczenia stosowania kwartalnej metody rozliczeń wyłącznie do małych podatników – brzmienia obecnego przepisu art. 99 ust. 3a (projektowany przepis art. 99 ust. 3a pkt 2 ustawy), dotyczącego podatników dokonujących sprzedaży towarów objętych instytucją odpowiedzialności solidarnej (wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy). Podatnicy tacy będą mogli korzystać z możliwości składania deklaracji za okresy kwartalne w przypadku, gdy łączna wartość dostaw ww. towarów bez kwoty podatku w żadnym miesiącu w danym kwartale lub poprzedzających go czterech kwartałach, nie przekroczyła kwoty 50 000 zł.

Planuje się, że projektowana zmiana wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. (zważywszy na przepis przejściowy zawarty w art. 15 brak możliwości stosowania rozliczeń kwartalnych przez podatników w ciągu pierwszych 12 miesięcy tej działalności będzie miał zastosowanie do podatników, którzy zostali zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni w IV kwartale 2016 r.). Zmiana ta zapewni bieżącą informację organom podatkowym (w szczególności w odniesieniu do nowych podmiotów, wśród których ryzyko wystąpienia nieprawidłowości jest największe), pozwoli na wyeliminowanie procederu polegającego na wykorzystywaniu różnych okresów rozliczeniowych do oszustw podatkowych oraz polepszy płynność budżetu. Likwidacja rozliczeń za okresy kwartalne dla podatników innych niż mali podatnicy nastąpi począwszy od rozliczenia za pierwszy okres rozliczeniowy 2017 r.

Proponuje się także – poprzez dodanie ust. 11b – wprowadzenie obowiązku składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zasady składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej zostały określone w przepisach Ordynacji podatkowej. Powszechny obowiązek składania przez podatników deklaracji w formie

elektronicznej zostanie wprowadzony od 1 stycznia 2018 r., z tym że w odniesieniu do części podatników taki obowiązek zostanie wprowadzony od 1 stycznia 2017 r. Do składania deklaracji w tej formie od 1 stycznia 2017 r. będą obowiązani następujący podatnicy:

- 1) obowiązani do zarejestrowania się jako podatnicy VAT UE,
- 2) będący dostawcami towarów lub świadczącymi usługi, dla których podatnikiem jest nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8, oraz nabywcami tych towarów lub usług,
- 3) obowiązani, zgodnie z art. 45ba ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 27 ust. 1c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, do składania deklaracji, informacji oraz rocznego obliczenia podatku za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Wprowadzenie obowiązku składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej jest możliwe z uwagi na coraz większe upowszechnienie takiego rodzaju środków komunikacji.

Art. 1 pkt 11–13 (art. 100–101a ustawy o VAT)

Projektowane zmiany art. 100, art. 101 i art. 101a przewidują objęcie obowiązkiem składania za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacji podsumowujących (dotyczy to transakcji wewnątrzwspólnotowych VAT UE) oraz informacji podsumowujących w obrocie krajowym (dotyczy informacji składanych przez dostawców towarów i świadczących usługi objęte odwrotnym obciążeniem zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8), a także korekt tych informacji. Informacje te będą składane za okresy miesięczne, projektowane przepisy przewidują bowiem likwidację możliwości składania tych informacji za okresy kwartalne. Zasady składania informacji podsumowujących za pomocą środków komunikacji elektronicznej zostały określone w przepisach Ordynacji podatkowej. Przewidziany w proponowanym brzmieniu art. 100 ust. 3 termin na złożenie informacji podsumowującej (do 25-tego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu określonych transakcji) dostosowany został do terminu złożenia deklaracji podatkowej.

Art. 1 pkt 14 (art. 103 ustawy o VAT)

Zmiany w art. 103, który określa termin obliczania i wpłacania podatku na rachunek urzędu skarbowego, są konsekwencją likwidacji możliwości składania deklaracji kwartalnych dla niektórych podatników (inni niż mali podatnicy oraz podatnicy nowo rejestrowani –

rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych – przez pierwszych 12 miesięcy) wprowadzanej zmianami w art. 99.

Art. 1 pkt 15 i 23 (art. 105a i załącznik nr 13 do ustawy o VAT)

Instytucja odpowiedzialności podatkowej nabywców towarów wymienionych w załączniku nr 13 została wprowadzona od 1 października 2013 r. (od 1 lipca 2015 r. rozszerzono zakres towarów objętych tą odpowiedzialnością). Obecnie obejmuje ona następujące towary: niektóre wyroby stalowe (nieobjęte mechanizmem odwróconego obciążenia), paliwa, materiały eksploatacyjne do drukarek, cyfrowe aparaty fotograficzne, niektóre metale szlachetne oraz części biżuterii i wyrobów jubilerskich z tych metali.

Nabywca posiadający status podatnika podatku VAT odpowiada solidarnie wraz z podmiotem dokonującym dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy o VAT, za jego zaległości podatkowe w części podatku proporcjonalnie przypadającej na dostawę dokonaną na rzecz tego podatnika. Instytucja ta może zostać zastosowana, jeżeli wartość towarów nabywanych od jednego podmiotu dokonującego dostawy, bez kwoty podatku przekroczyła w danym miesiącu kwotę 50 000 zł, oraz w momencie dokonania dostawy towarów, podatnik wiedział lub miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że cała kwota podatku przypadająca na dokonaną na jego rzecz dostawę towarów lub jej część nie zostanie wpłacona na rachunek urzędu skarbowego.

Jedną z przesłanek wyłączających zastosowanie wobec nabywców odpowiedzialności solidarnej jest nabycie towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy o podatku od towarów i usług od podmiotu wymienionego na dzień dokonania dostawy towarów w wykazie podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną w odpowiedniej wysokości (wykaz jest prowadzony w formie elektronicznej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych). Kaucja gwarancyjna powinna odpowiadać co najmniej jednej piątej kwoty podatku należnego przypadającej na dostawy towarów dokonane w danym miesiącu na rzecz danego podatnika, z tym że nie może być niższa niż:

- 1) 200 000 zł – w przypadku dostawy towarów innych niż paliwa, wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy;
- 2) 1 000 000 zł – w przypadku dostawy paliw.

Wniesienie tzw. kaucji maksymalnej przez sprzedawcę (3 000 000 zł – w przypadku dostawy towarów innych niż paliwa, 10 000 000 zł – w przypadku dostawy paliw) umożliwia sprzedawcy pozostawanie w ww. wykazie bez względu na wielkość realizowanych dostaw, co wiąże się z zapewnieniem ochrony dla nabywcy niezależnie od wielkości jego zakupów.

Powyższe rozwiązania zostały wprowadzone w związku z potwierdzoną skalą nadużyć w ww. branżach, przy czym z uwagi na znaczną skalę nadużyć w branży paliwowej konieczne było wprowadzenie w niej bardziej restrykcyjnych przepisów (ustawą z dnia 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych – Dz. U. poz. 605, podwyższono wysokość minimalnej i tzw. maksymalnej kaucji gwarancyjnej dla podmiotów dostarczających paliwa).

Zgodnie z obecnymi regulacjami (art. 105a ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 ustawy o VAT) instytucja odpowiedzialności podatkowej nie znajdzie zastosowania, odpowiednio:

- 1) do nabycia towarów, o których mowa w poz. 10 załącznika nr 13 do ustawy, jeżeli:
  - a) nabycie to jest dokonywane na stacjach paliw lub stacjach gazu płynnego, do standardowych zbiorników pojazdów używanych przez podatników nabywających te towary, do napędu tych pojazdów,
  - b) dostawy tych towarów dokonuje podatnik dostarczający gaz przewodowy za pośrednictwem własnych sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych, lub
- 2) jeżeli powstanie zaległości podatkowych nie wiązało się z uczestnictwem podmiotu dokonującego dostawy towarów w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej, lub
- 3) jeżeli podatnik wykaże, że okoliczności towarzyszące dostawie towarów lub warunki, na jakich została dokonana dostawa, nie miały wpływu na niezapłacenie podatku.

Nabywca nie ponosiłby zatem odpowiedzialności za zaległości podatkowe sprzedawcy również w przypadku, gdy nie wynikały one z oszustwa, ale były np. spowodowane „zwykłymi” kłopotami biznesowymi.

Projektowana ustawa przewiduje modyfikację istniejących rozwiązań dotyczących odpowiedzialności solidarnej oraz kaucji gwarancyjnej, w celu zapewnienia większej skuteczności tych instrumentów.

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie dodatkowej przesłanki, która musi być spełniona, aby podatnik nabywający towary wymienione w załączniku nr 13 do ustawy był zwolniony z odpowiedzialności solidarnej – dokonanie przez nabywcę zapłaty za nabywane towary na rachunek bankowy sprzedawcy albo rachunek sprzedawcy w SKOK wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym. Dodatkowo, w odniesieniu do transakcji, których przedmiotem są paliwa (towary wymienione w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 ustawy o VAT), przewiduje się również – jako warunek uwolnienia się nabywcy od odpowiedzialności solidarnej – posiadanie przez

sprzedawcę, na dzień poprzedzający dokonanie dostawy, wymaganych w wykonywaniu takiej działalności koncesji.

W związku z proponowanymi zmianami podatnicy nabywający towary wymienione w poz. 1–9 i 12–21 załącznika nr 13 do ustawy (a więc inne niż paliwa) będą mogli uwolnić się od ewentualnej odpowiedzialności solidarnej, jeżeli w związku z dokonaniem dostawy tych towarów łącznie zostaną spełnione następujące warunki:

- a) podmiot dokonujący dostawy tych towarów, na dzień dokonania dostawy tych towarów, był wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1 (przesłanka dotychczasowa),
- b) wysokość kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 1, na dzień dokonania dostawy tych towarów, odpowiadała co najmniej jednej piątej podatku należnego przypadającej na dostawy towarów dokonane w danym miesiącu na rzecz danego podatnika lub kaucja ta wynosiła co najmniej 3 000 000 zł (przesłanka dotychczasowa),
- c) podatnik nabywający te towary dokonał w całości zapłaty za nie na rachunek sprzedawcy w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest on członkiem, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym (przesłanka nowa).

Odpowiedzialność solidarna nie będzie zaś stosowana w stosunku do podatników nabywających paliwa wymienione w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy o VAT, jeżeli łącznie były spełnione następujące warunki – wymienione w pkt 4 art. 105a ust. 3:

- 1) podmiot dokonujący dostawy tych towarów, był na dzień dokonania tej dostawy wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1 (przesłanka dotychczasowa),
- 2) wysokość kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 1, na dzień dokonania dostawy odpowiadała co najmniej jednej piątej podatku należnego przypadającej na dostawy towarów dokonane w danym miesiącu na rzecz danego podatnika lub kaucja ta wynosiła co najmniej 10 000 000 zł (przesłanka dotychczasowa),
- 3) podmiot dokonujący dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy posiadał na dzień poprzedzający dzień dokonania dostawy koncesje wymagane w wykonywaniu działalności gospodarczej w przypadku dostaw tych towarów (przesłanka nowa),
- 4) podatnik dokonał w całości zapłaty za paliwa na rachunek podmiotu, o którym mowa w art. 105a ust. 1 (sprzedawca), w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub

jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym (przesłanka nowa).

Wprowadzenie nowej przesłanki w postaci obowiązku zapłaty za nabywane towary na wskazany rachunek sprzedawcy oraz – o czym będzie mowa w dalszej części – wprowadzenie wymogu zapewnienia organom podatkowym dostępu do rachunku przez sprzedawcę, który chce być wpisany do wykazu podmiotów, które wniosły kaucję gwarancyjną, zapewni większą skuteczność odpowiedzialności solidarnej i kaucji gwarancyjnej, w tym zapobiegnie sytuacjom, w których w wykazie pozostawaliby nieuczciwi sprzedawcy.

Pomimo, że przepisy w zakresie kaucji gwarancyjnej (wprowadzany niniejszą ustawą art. 105b ust. 1 pkt 3) – o czym będzie mowa niżej – zawierają wymóg dotyczący obowiązku posiadania przez podatnika, który chce zostać wpisany do wykazu podmiotów, koncesji wymaganej w wykonywaniu działalności gospodarczej w przypadku dostaw towarów wymienionych w pkt 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy, to dodatkowo proponuje się wprowadzenie – jako przesłanki zwalniającej nabywcę paliw z odpowiedzialności solidarnej – wymogu posiadania przez sprzedawcę paliwa, na dzień poprzedzający dzień dokonania dostawy, koncesji wymaganej w wykonywaniu działalności gospodarczej w przypadku dostaw tych towarów (projektowany art. 105a ust. 3 pkt 4 lit. c ustawy o VAT). Nie znajduje uzasadnienia, aby zakup paliwa od sprzedawcy, który nie posiada wymaganej koncesji, dawał nabywcy ochronę przed ewentualnym nałożeniem na niego odpowiedzialności solidarnej, gdyby sprzedawca nie zapłacił podatku.

W art. 1 pkt 23 projektu ustawy proponuje się modyfikację załącznika nr 13 do ustawy o VAT. W załączniku tym zawarto katalog towarów, wobec których znajduje zastosowanie odpowiedzialność podatkowa nabywcy za zobowiązania podatkowe dostawcy oraz obowiązek stosowania jednomiesięcznych okresów rozliczeniowych.

Projekt zakłada wyłączenie z załącznika nr 13 do ustawy o VAT poz. 14–18 oraz 21, w których wymienione są następujące towary:

- 1) srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku,
- 2) złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku – wyłącznie złoto o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych,
- 3) platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku
- 4) srebro platerowane złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu, złoto o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych i srebro platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu

- 5) części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych, ze srebra i platyny, tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym.

Powyższe jest konsekwencją objęcia ww. towarów z kategorii złota i srebra mechanizmem odwróconego obciążenia.

Projekt ustawy zakłada także rozszerzenie zakresu instytucji odpowiedzialności solidarnej nabywcy za zobowiązanie podatkowe dostawcy poprzez objęcie nią transakcji, których przedmiotem są pewne towary z kategorii elektroniki, tj. dyski twarde (dyski HDD) oraz pamięci półprzewodnikowe SSD (dyski SSD) – dodanie poz. 18a, 18b oraz 22–24 do załącznika nr 13 do ustawy. Powyższe uzasadnione jest zaobserwowanymi negatywnymi zjawiskami w tym segmencie rynku oraz informacjami od służb kontrolnych wskazującymi na zwiększoną aktywność podmiotów nieuczciwych. Ryzyko nasilenia się oszukańczych procederów na tym rynku jest dodatkowo zwiększone możliwością wystąpienia zjawiska „przeniesienia się” nieuczciwych podmiotów, których działalność koncentrowała się do niedawna na innych towarach z kategorii elektroniki, które zostały objęte mechanizmem reverse charge. Cechy wyrobów elektronicznych (w szczególności duża wartość jednostkowa w odniesieniu do ich raczej niewielkich rozmiarów fizycznych) powodują, że towary te są szczególnie chętnie wykorzystywane do oszukańczych procederów.

W związku z tym, że nie ma możliwości wprowadzenia – na podstawie ogólnych przepisów art. 199 i art. 199a dyrektywy VAT – mechanizmu reverse charge w odniesieniu do transakcji mających za przedmiot ww. dyski HDD i dyski SSD, proponuje się objęcie takich transakcji instytucją odpowiedzialności solidarnej do momentu, kiedy zgodnie z przepisami unijnymi (derogacja) będzie możliwe objęcie tych towarów odwróconym obciążeniem.

Ponadto projekt ustawy zakłada dodatkowe objęcie solidarną odpowiedzialnością transakcji, których przedmiotem jest folia typu stretch (dodanie poz. 13a do załącznika nr 13 do ustawy). Należy wskazać, że od dłuższego czasu obserwuje się narastający problem oszustw podatkowych również na rynku handlu folią typu stretch służącą m.in. do owijania palet. Charakterystyka branży (wysoki wolumen obrotu, niskie marże, jak i przede wszystkim cechy samego towaru) wiąże się z tym, że ten sektor jest coraz częściej wykorzystywany do wyłudzeń VAT poprzez organizowanie karuzeli podatkowych. Również informacje napływające od służb kontrolnych wskazują, iż branżę tę należy uznać za szczególnie

wrażliwą na oszustwa w zakresie VAT (dokonane w wyniku zakończonych kontroli ustalenia wskazują na kwoty sięgające kilkudziesięciu mln zł).

Art. 1 pkt 16 i 17 (art. 105b i art. 105c ustawy o VAT)

Biorąc pod uwagę cel instytucji kaucji gwarancyjnej polegający na zapewnieniu ochrony nabywcom towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy o VAT przed ewentualnym nałożeniem na nich odpowiedzialności podatkowej w przypadku, gdy sprzedawca tych towarów nie zapłaci podatku, niezbędne jest, aby kaucję gwarancyjną mogli złożyć, a następnie pozostawać w wykazie podatnicy, którzy gwarantują wywiązywanie się z obowiązku regulowania swoich zobowiązań podatkowych. W tym celu proponuje się dodanie warunku, że kaucję gwarancyjną będzie mógł złożyć podatnik, który na dzień składania kaucji nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1574), postępowania upadłościowego albo w trakcie likwidacji (projektowany art. 105b ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT). Natomiast w odniesieniu do podatników dokonujących obrotu towarami wymienionymi w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 proponuje się wprowadzenie dodatkowego wymogu, że kaucję gwarancyjną może złożyć podmiot, który posiada koncesje wymagane w wykonywaniu działalności gospodarczej w przypadku dostaw towarów wymienionych w ww. pozycjach załącznika (projektowany art. 105b ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT).

Kolejnym nowym warunkiem, którego spełnienie będzie konieczne, aby podmiot został wpisany do wykazu, jest upoważnienie banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej prowadzących rachunek wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, na który dokonywana jest zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku (projektowany art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT).

Upoważnienie powinno zachować ważność w okresie pozostawania przez podmiot w wykazie. Wycofanie upoważnienia nie będzie mogło dotyczyć okresu, w którym podmiot dokonujący dostaw towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, był wymieniony w wykazie podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną (projektowany art. 105b ust. 1f ustawy o VAT). W przypadku bowiem wycofania upoważnienia za okres, w którym podmiot był wymieniony w wykazie, wycofanie takie nie wywoła skutków prawnych.

Upoważnienie powinno być sporządzone w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje bank albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, drugi przekazywany jest do

właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia jego udzielenia (projektowany art. 105b ust. 1c ustawy o VAT). Spełnienie powyższych warunków nie powinno wiązać się dla sprzedawców z nadmiernym obciążeniem, natomiast zapewniałoby skuteczność proponowanego rozwiązania.

Jednocześnie banki albo spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe prowadzące rachunek, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4 (rachunek sprzedawcy, na który dokonywana jest płatność za towary wymienione w załączniku nr 13 do ustawy), na podstawie upoważnienia złożonego przez ten podmiot, byłyby zobowiązane na wniosek organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej do niezwłocznego – jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku – przekazywania tym organom informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tych rachunkach (stosownie do proponowanego brzmienia ust. 14 w art. 105b ustawy o VAT). Zasadne jest, aby bank lub SKOK przekazał te informacje jak najszybciej organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej, które sprawdzą, czy podmiot, który jest w wykazie, jest uczciwym podatnikiem i czy nie istnieją przesłanki do usunięcia go z wykazu. W przypadku powstania u podmiotu zaległości podatkowych kaucja gwarancyjna zostanie przeznaczona na pokrycie tych zaległości. Jednocześnie w ocenie projektodawcy, wskazany termin przekazywania tych informacji przez bank, tj. niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, jest realnym i możliwym do wykonania terminem. Informacja do organów podatkowych winna trafiać bardzo szybko, inaczej bowiem istnieje możliwość zniknięcia podmiotów prowadzących działalność oszukańczą. Przy czym, w przypadku zmiany naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla tego podmiotu w sprawach związanych z kaucją gwarancyjną oraz prowadzeniem wykazu podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną, na naczelniku urzędu skarbowego właściwym przed zmianą będzie spoczywał obowiązek niezwłocznego – jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia zmiany właściwości – powiadomienia banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej o właściwym dla tego podatnika naczelniku urzędu skarbowego (projektowany art. 105b ust. 1g ustawy o VAT). Również w tym przypadku, w ocenie projektodawcy, wskazany termin przekazywania tych informacji, tj. niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, jest realnym i możliwym do wykonania terminem. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy przed zmianą właściwości powinien również przekazać nowemu naczelnikowi urzędu skarbowego upoważnienie, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4.

Proponowane powyżej zmiany mają zapewnić większą skuteczność instytucji odpowiedzialności solidarnej, która jako element kompleksowych działań mających na celu przeciwdziałanie nadużyciom, pełni przede wszystkim funkcję prewencyjną, przejawiającą się w bardziej wnikliwym kontrolowaniu swoich kontrahentów.

Proponowany w przypadku dostaw paliw warunek zapłaty na rachunek sprzedawcy, w stosunku do którego bank/spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa prowadząca ww. rachunek byłoby zobowiązane na pisemne żądanie organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej do niezwłocznego przekazywania informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku (udzielenie takiego upoważnienia przez sprzedawcę byłoby warunkiem wpisania do wykazu) umożliwi lepszą kontrolę transakcji wyłączonych z tej instytucji. Instytucja kaucji gwarancyjnej, która byłaby utrzymana w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy, umożliwiałaby budżetowi państwa odzyskanie części podatku niezapłaconego przez sprzedawcę, który okazałby się oszustem. Należy podkreślić, że zasadne jest objęcie dostępem organów do wszystkich transakcji (a nie tylko dostaw towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy) dokonanych na rachunku sprzedawcy służącym obsłudze transakcji związanych z kaucją gwarancyjną. Umożliwi to skuteczniejszy nadzór nad podmiotami wpisanymi do wykazu (w tym szybsze wykrywanie ewentualnych nadużyć) co jest istotne skoro dokonywanie zakupu towarów od nich zwalnia nabywcę z odpowiedzialności podatkowej (przy spełnieniu pozostałych przesłanek ustawowych). Z tych powodów konieczne jest pozyskiwanie ww. informacji „na bieżąco” również w przypadku czynności sprawdzających, a nie tylko w toku postępowania podatkowego, co umożliwiają przepisy art. 182–185 Ordynacji podatkowej. Podmioty umieszczone w wykazie muszą dawać rękojmię terminowego realizowania zobowiązań podatkowych.

Należy również podkreślić, że zarówno wniesienie przez podmiot dokonujący dostaw towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy o VAT kaucji gwarancyjnej w celu wpisania do wykazu, jak również upoważnienie banku albo SKOK do przekazywania informacji odpowiednim organom jest dobrowolne. Poza tym nie ma przeszkód, aby rachunek, w stosunku do którego odpowiednie organy mogą żądać przekazywania informacji o dokonywanych na nim transakcjach, był wykorzystywany przez sprzedawcę wyłącznie do obsługi dostaw towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy.

W związku z powyższym projektowana regulacja nie prowadzi do naruszenia konstytucyjnej zasady proporcjonalności.

Należy również wskazać, że projektowane przepisy nie naruszają zasady ochrony prywatności obywateli, w tym przez tajemnicę bankową. Istotnych wskazówek w zakresie interpretacji tej zasady udzielił Trybunał Konstytucyjny w wyroku sygn. K 15/98, w którym uznał, przepisy art. 182 i art. 183 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.) za zgodne z art. 47, art. 31 ust. 3, art. 49, art. 51 ust. 1, art. 77 ust. 2 oraz art. 78 Konstytucji RP. Należy tu podkreślić, że zakres informacji, które naczelnik urzędu skarbowego mógł pozyskać na podstawie art. 182 Ordynacji podatkowej w brzmieniu poddanym ocenie TK, jest znacznie szerszy niż wymagany na podstawie projektowanego art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT. Na podstawie projektowanego art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT odpowiednie organy mogą żądać tylko informacji o transakcjach przeprowadzonych na rachunku, na który dokonywana jest zapłata za towary wymienione w załączniku nr 13 do tej ustawy, co ma stanowić jedną z przesłanek uwalniających nabywców od ewentualnej odpowiedzialności podatkowej. W tym kontekście nie można uznać, że projektowane regulacje w przypadkach w nich wskazanych mogą stanowić przejaw nadużycia kompetencji i mogą naruszać zasadę ochrony życia prywatnego. Podkreślenia wyraźnego wymaga, że przepisy dotyczące odpowiedzialności solidarnej dotyczą tylko i wyłącznie podmiotów prowadzących działalność gospodarczą i tylko w ściśle określonych branżach, szczególnie narażonych na nadużycia w podatku VAT, które to nadużycia mają istotny wpływ na wysokość dochodów publicznych, a tym samym równowagę budżetową. Zasady powszechności i sprawiedliwości podatkowej wymagają zapewnienia warunków efektywnej i szybkiej kontroli przez organy podatkowe rzetelności i poprawności wszystkich deklaracji podatkowych i projektowane regulacje wpisują się w te warunki.

Należy również podkreślić, że w ww. wyroku sygn. K 15/98 TK stwierdził: „*W ocenie Trybunału Konstytucyjnego potrzeba zabezpieczenia interesów fiskalnych państwa jest nie mniej istotną przyczyną zapewnienia organom podatkowym wglądu do danych objętych tajemnicą bankową niż wgląd na zabezpieczenie interesów banków przed nierzetelnymi klientami, z uwagi na które banki przekazują sobie informacje na podstawie art. 105 ust. 1 prawa bankowego.*”.

Projektowane przepisy art. 105b ust. 1h i 1i mają na celu uniknięcie sytuacji, w której podmiot dokonujący dostaw towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy niespełniający warunków wymienionych w ust. 1 pkt 2 lub 3 figurowałby w wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy. Jednocześnie wskazane w tych przepisach terminy zobowiązujące podatnika do informowania naczelnika urzędu skarbowego o wymienionych

w nich okolicznościach, tj. niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego, upadłościowego albo likwidacji lub wygaśnięcia albo cofnięcia koncesji, jest realnym i możliwym do wykonania terminem. Zasadne jest, aby podmiot przekazał te informacje jak najszybciej, ponieważ wówczas naczelnik urzędu skarbowego usunie go z wykazu. Nie będzie już bowiem spełniona przesłanka do pozostawiania tego podmiotu w wykazie (nie będzie on dawał gwarancji terminowego wywiązywania się ze zobowiązań podatkowych).

Jednocześnie w stosunku do upoważnień udzielonych przez dostawców (art. 105b ust. 1 pkt 4) minister właściwy do spraw finansów publicznych określałby, w drodze rozporządzenia, wzór tego upoważnienia oraz wzór odwołania tego upoważnienia, mając na uwadze konieczność zapewnienia skutecznego uzyskiwania przez organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 ustawy, oraz zapewnienie kompletności elementów, jakie powinno zawierać upoważnienie lub wycofanie upoważnienia (upoważnienie w tym zakresie przewiduje projektowany art. 105b ust. 15 ustawy o VAT).

Upoważnienie takie zawierać będzie: datę i miejsce sporządzenia upoważnienia, dane identyfikujące podmiot udzielający upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, pełną nazwę oraz adres siedziby banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, o których mowa w ust. 1 pkt 4, treść oświadczenia upoważnienia, datę, od której podmiot, o którym mowa w ust. 1, upoważnił bank albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, o których mowa w ust. 1 pkt 4, oświadczenie, że na rachunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest dokonywana zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy, oraz wskazanie naczelnika urzędu skarbowego, do którego podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje upoważnienie.

Natomiast wycofanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, zawierać będzie: datę i miejsce sporządzenia wycofania upoważnienia, dane identyfikujące podmiot wycofujący upoważnienie, pełną nazwę oraz adres siedziby banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, do których składane jest wycofanie upoważnienia, treść oświadczenia o wycofaniu upoważnienia, datę, od której następuje wycofanie upoważnienia, oraz wskazanie naczelnika urzędu skarbowego, do którego powinno być przekazane wycofanie upoważnienia.

W związku z wprowadzeniem nowego warunku zwolnienia z odpowiedzialności solidarnej nabywcy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy (zapłata na rachunek

sprzedawcy) zasadne jest, aby numer tego rachunku był również podawany w prowadzonym w formie elektronicznej wykazie podmiotów dokonujących dostaw towarów, o których mowa w tym załączniku, które złożyły kaucję gwarancyjną. W tym celu proponuje się dodanie pkt 4 w art. 105c ust. 3 ustawy o VAT.

W projekcie ustawy proponuje się również doprecyzowanie zasad usuwania podmiotów z wykazu, w przypadku gdy po przyjęciu kaucji gwarancyjnej i wpisaniu do wykazu naczelnik urzędu skarbowego podejmie informację, że podatnik jest objęty postępowaniem restrukturyzacyjnym w rozumieniu ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, postępowaniem upadłościowym albo jest w trakcie likwidacji. W takim przypadku naczelnik urzędu skarbowego będzie zobowiązany usunąć ten podmiot z wykazu. Na postanowienie o usunięciu podmiotu z wykazu nie będzie przysługiwać zażalenie (projektowany art. 105c ust. 9a i 9d ustawy o VAT).

Analogiczny tryb postępowania (tj. usunięcie podmiotu z wykazu i wydanie postanowienia, na które nie służy zażalenie) powinien zastosować naczelnik urzędu skarbowego w przypadku stwierdzenia, że:

- podmiotowi wpisanemu do wykazu koncesję wymaganą w prowadzeniu działalności gospodarczej w związku z dostawą paliw cofnięto albo wymagana koncesja wygasła (ust. 9b),
- udzielone bankowi albo SKOK upoważnienie do przekazywania przez te podmioty organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o transakcjach dokonywanych na prowadzonym rachunku podatnika zostało przez podatnika wycofane lub stwierdzenia, że bank albo SKOK nie jest upoważniony do przekazywania przedmiotowych informacji organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej (ust. 9c).

Należy zauważyć, że w przypadku wycofania przez podatnika upoważnienia, bank albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, są obowiązani najpóźniej następnego dnia roboczego od dnia otrzymania wycofania upoważnienia do powiadomienia o wycofaniu upoważnienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego (art. 105b ust. 1 d).

W przypadku zmiany przez podatnika numeru rachunku, o którym mowa w art. 105b ust.1 pkt 4 (również związanej ze zmianą banku albo SKOK) podatnik – zobowiązany w takiej sytuacji na podstawie odrębnych przepisów do aktualizacji danych wynikających ze zgłoszenia rejestracyjnego – powinien poinformować o tym fakcie naczelnika urzędu skarbowego niezwłocznie, tak aby uniknąć usunięcia go z wykazu.

Należy podkreślić, że biorąc pod uwagę cel instytucji kaucji gwarancyjnej, w wykazie powinny pozostawać podmioty, które gwarantują, że będą terminowo regulować zobowiązania podatkowe. We wskazanych przypadkach, osiągnięcie tego celu byłoby zakłócone.

Powody, w jakich dochodzi do usunięcia podmiotu z wykazu podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną, przewidziane w art. 105c ust. 9a–9c, są spowodowane zachowaniem tego podmiotu (są mu znane). W związku z powyższym niecelowym byłoby wprowadzenie zaskarżalności postanowienia wydawanego w ww. przypadkach. Wniesienie kaucji gwarancyjnej ma charakter dobrowolny, a instytucja kaucji gwarancyjnej uwalnia nabywców towarów z odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe dostawcy (który tę kaucję gwarancyjną złożył), w związku z czym sama procedura dotycząca usuwania podmiotu z wykazu podmiotów, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy o VAT, nie wpływa na ograniczanie jego uprawnień. Wskazana tu forma rozstrzygnięcia w postaci niezaskarżalnego postanowienia nie ma więc związku z regulacją przewidzianą w art. 237 Ordynacji podatkowej, zgodnie z którą postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

W przypadku zaistnienia przesłanek wymienionych w projektowanym art. 105b ust. 9a–9c ustawy o VAT, podmioty usunięte z wykazu będą mogły otrzymać zwrot kaucji gwarancyjnej na wniosek na ogólnych zasadach (o ile nie będą posiadać zaległości podatkowych lub nie będzie w stosunku do nich wszczęte postępowanie podatkowe lub kontrola podatkowa w rozumieniu przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa lub nie będzie wszczęte postępowanie kontrolne zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej) – zapewnią to zmiany zaproponowane w projektowanym art. 105b ust. 8 pkt 3 i art. 105c ust. 10 ustawy o VAT.

Projektowany przepis dodawanego niniejszą ustawą art. 105b ust. 4a pozwoli na wyjaśnienie wątpliwości, jakie mogą pojawiać się na tle obecnie obowiązujących przepisów co do wymogów w zakresie terminu ważności kaucji gwarancyjnej w przypadku przedłużenia terminu ważności terminowej kaucji gwarancyjnej. Zgodnie z projektowanym przepisem kaucja gwarancyjna może zostać przedłużona bezterminowo albo z określonym terminem ważności, liczoną w miesiącach, jednak nie krótszym niż 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych, licząc od dnia przedłużenia kaucji gwarancyjnej.

Art. 1 pkt 18 (art. 106e ust. 1 pkt 16 ustawy)

Projektowane brzmienie przepisu uzupełnia *expressis verbis* katalog przypadków, gdy konieczne jest zastosowanie w fakturze oznaczenia „metoda kasowa” o przypadki, gdy minister właściwy do spraw finansów publicznych na podstawie fakultatywnego upoważnienia zawartego w art. 19a ust. 12 ustawy o VAT wprowadzi w odniesieniu do dostawy niektórych towarów lub świadczenia niektórych usług termin powstania obowiązku podatkowego z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty (po dokonaniu tych czynności). Wymóg wskazanego oznaczenia faktur wynika z art. 226 pkt 7a dyrektywy 2006/112/WE Rady, stosownie do którego w przypadku, gdy VAT staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty zgodnie z art. 66 lit. b, a prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek podlegający odliczeniu staje się wymagalny, faktura zawiera wyrazy „metoda kasowa”.

Art. 1 pkt 19 (art. 110a i art. 110b ustawy o VAT) i **art. 10**

Obecny projekt przewiduje ponowne wprowadzenie sankcji podatkowych za nierzetelne rozliczanie podatku skutkujące zaniżeniem zobowiązania podatkowego lub zawyżeniem nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu lub do rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych lub zwrotu podatku.

Projekt przewiduje, iż w przypadku stwierdzenia, że podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zobowiązania podatkowego niższą od kwoty należnej, organ przeprowadzający kontrolę określi wysokość tego zobowiązania w prawidłowej wysokości oraz ustali dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia tego zobowiązania. Również w przypadku stwierdzenia, że podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego lub też kwotę różnicy podatku do rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych wyższą od kwoty należnej lub zamiast ww. kwot powinien wykazać kwotę zobowiązania podatkowego podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego, kwoty te zostaną określone w prawidłowej wysokości oraz zostanie ustalone dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zawyżenia. Dodatkowe zobowiązanie podatkowe w takiej samej wysokości będzie ustalone również w sytuacji, gdy podatnik nie złożył deklaracji podatkowej oraz nie wpłacił kwoty zobowiązania podatkowego (art. 110a ust. 1 ustawy o VAT).

Sankcje będą również stosowane w przypadku, gdy podatnik skoryguje dokonane pierwotnie rozliczenie podatku poprzez złożenie stosownych korekt deklaracji, jednak zrobi to już po zakończeniu kontroli podatkowej lub w trakcie prowadzonego postępowania kontrolnego (korekty deklaracji będą uwzględniać wszystkie stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości), do czego uprawniają go stosowne przepisy Ordynacji podatkowej lub przepisy dotyczące kontroli skarbowej, i jednocześnie wpłaci kwotę wynikającą ze skorygowanej deklaracji zobowiązania podatkowego lub zwróci nienależnie otrzymaną kwotę zwrotu podatku lub różnicy podatku (art. 110a ust. 2 pkt 1). W taki sam sposób traktowane będą sytuacje, gdy podatnik po zakończeniu kontroli podatkowej lub w trakcie prowadzonego postępowania kontrolnego złożył deklarację (której – pomimo takiego obowiązku – nie złożył w obowiązującym terminie), wpłacając jednocześnie kwotę zobowiązania podatkowego (art. 110a ust. 2 pkt 2). W takich przypadkach wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego będzie jednak niższa i wyniesie 20%. Ma to zachęcać podatników do samodzielnego korygowania deklaracji podatkowej w związku z kontrolą podatkową lub postępowaniem kontrolnym (przewidziano jednak wyjątki w tym zakresie, o czym będzie mowa poniżej). Przedmiotowe sankcje mają przede wszystkim znaczenie prewencyjne. Zmierzają do przekonania podatników, iż rzetelne i staranne wypełnienie deklaracji podatkowej leży w ich interesie. Ujawnienie bowiem błędu w rozliczeniu pociąga za sobą obowiązek zapłacenia ustalonego dodatkowego zobowiązania podatkowego. Błąd w rozliczeniu za dany okres, w związku z którym zostanie nałożone dodatkowe zobowiązanie podatkowe, a które może mieć wpływ na kolejne rozliczenie podatnika, np. przez zmniejszenie kwoty do przeniesienia, nie oznacza, że w kolejnym rozliczeniu ten błąd będzie ponownie powodował nałożenie dodatkowego zobowiązania podatkowego, nie może bowiem dochodzić do kumulacji sankcji wywołanych jednym błędem.

Na to prewencyjne znaczenie wprowadzanych sankcji wskazują przepisy określające, w jakich sytuacjach sankcji nie ustala się. Ma to miejsce w sytuacji, gdy podatnik sam skoryguje błąd i wpłaci różnicę wyrównującą zaniżenie podatku lub zawyżenie kwoty zwrotu w dowolnym terminie, poprzedzającym dzień wszczęcia kontroli podatkowej lub skarbowej. Wprowadzenie sankcji nie ma na celu karania podatników za drobne pomyłki. Dlatego w projekcie przewidziano, że w sytuacji, gdy zaniżenie zobowiązania podatkowego lub zawyżenie kwoty różnicy podatku lub kwoty zwrotu podatku naliczonego wiąże się z popełnionymi w deklaracji błędami rachunkowymi lub oczywistymi pomyłkami, a także z nieujęciem podatku należnego lub podatku naliczonego w rozliczeniu za właściwy okres rozliczeniowy, kwoty te zaś zostały ujęte w poprzednich okresach rozliczeniowych lub

w okresach następujących po właściwym okresie rozliczeniowym, jeżeli nastąpiło to przed dniem wszczęcia kontroli przez naczelnika urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej, dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się (art. 110a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy o VAT). Konsekwencją takiego rozliczenia dla podatnika mogą być odsetki za zwłokę. Dodać bowiem należy, że organ podatkowy dokonując kontroli rozliczenia dokonanego przez podatnika w ewentualnej decyzji określa prawidłowy sposób rozliczenia podatku.

Sankcje nie będą również ustalane w przypadku, gdy zaniżenie zobowiązania, zawyżenie kwoty różnicy podatku do zwrotu lub rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych bądź zawyżenie kwoty zwrotu podatku jest dokonane przez osoby fizyczne, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe (art. 110a ust. 3 pkt 3 ustawy o VAT).

W podobnym kształcie sankcje funkcjonowały w ustawie o VAT do 30 listopada 2008 r. i były zawarte w art. 109 ust. 4–8. Przepisy te zostały uchylone ustawą z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008 r. Nr 209, poz. 1320). W związku ze skalą występujących obecnie nadużyć w podatku od towarów i usług zasadne staje się ponowne wprowadzenie tego mechanizmu mającego na celu poprawę ściągalności podatku.

Tak jak poprzednio, wysokość sankcji wynosi co do zasady 30% kwoty zaniżenia zobowiązania podatkowego lub zawyżenia kwoty zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego lub kwoty nadwyżki podatku naliczonego nad podatkiem należnym do rozliczenia w następnych okresach. Sankcje tego rodzaju przewidziane były również w ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (w roku wprowadzenia sankcje wynosiły nawet 500%).

Należy podkreślić, że w wyroku z dnia 29 kwietnia 1998 r. sygn. akt K.17/97 Trybunał Konstytucyjny orzekł o zgodności takiej sankcji na gruncie wcześniej obowiązującej ustawy z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. W wyroku zaś z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie C–502/07 TSUE orzekł, iż sankcja funkcjonująca w przepisach polskiej ustawy o VAT nie pozostaje w sprzeczności z przepisami dyrektywy VAT.

Ze względu na prewencyjny charakter dodatkowego zobowiązania podatkowego brak jest konieczności stosowania podwyższonych stawek odsetek za zwłokę w VAT w przypadku, gdy ustala się dodatkowe zobowiązanie podatkowe. Z uwagi na powyższe wprowadzono zmianę w tym zakresie w ustawie – Ordynacja podatkowa (art. 2 pkt 1 niniejszej ustawy).

Ponadto w art. 110b wprowadzono podwyższoną stawkę sankcji (w wysokości 100%) w odniesieniu do przypadków świadomego uczestnictwa w oszustwach podatkowych i osiągnięcia nieuprawnionych korzyści majątkowych kosztem budżetu państwa.

Projektowany art. 110b ust. 1 ustawy o VAT wymienia przypadki, w których stawka dodatkowego zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 110a ust. 1, wynosi 100% (zamiast 30%) kwoty zaniżenia zobowiązania podatkowego lub zawyżenia kwoty zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego, ewentualnie kwoty zawyżenia różnicy podatku do rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych. Podwyższona stawka sankcji będzie zatem miała zastosowanie w przypadku, gdy zawyżona kwota podatku naliczonego wykazana przez podatnika w deklaracji podatkowej wynika z faktur: wystawionych przez podmiot nieistniejący, stwierdzających czynności, które nie miały miejsca, podających kwoty niezgodne z rzeczywistością, potwierdzających czynności, do których mają zastosowanie przepisy art. 58 i art. 83 Kodeksu cywilnego (np. czynności pozorne, mające na celu obejście przepisów). Podwyższony wymiar sankcji będzie dotyczył jedynie tej części zaniżenia zobowiązania podatkowego lub zawyżenia kwoty zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego, ewentualnie różnicy podatku do rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych, która będzie dotyczyła kwoty zawyżonego podatku naliczonego wynikającego z faktur, o których mowa w projektowanym art. 110b. W przypadku przyjęcia do rozliczenia wymienionych w tym przepisie faktur sankcja, bez względu na to, czy podatnik sam skoryguje deklarację czy określenia odpowiednich kwot dokona naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej, będzie wynosiła 100% kwoty zawyżenia/zaniżenia. Brak bowiem uzasadnienia do „premiowania” nieuczciwych podatników, którzy ujmują w rozliczeniach podatkowych ww. faktury, narażając tym samym budżet państwa na utratę dochodów, i dopiero po wszczętej kontroli podatkowej lub postępowania kontrolnego dokonają korekty takich rozliczeń.

Końcowo należy podkreślić, że art. 110b jest przepisem szczególnym wobec regulacji art. 110a ustawy (w przypadku gdy znajdzie zastosowanie art. 110b, nie będzie stosowany art. 110a). Nie dojdzie zatem do sytuacji podwójnej sankcji i nakładania się sankcji podatkowej w wysokości 100% z sankcją podatkową w wysokości 30% bądź 20%. Projektowany art. 110a znajdzie zastosowanie w przypadku, gdy zawyżona kwota podatku naliczonego będzie wynikała z innych faktur niż te, których dotyczy projektowany art. 110b.

Jednocześnie w przepisach przejściowych (art. 10) zaproponowano, aby nie stosować art. 110a i 110b do okresów rozliczeniowych przypadających przed 1 stycznia 2017 r.

W efekcie dodatkowe zobowiązanie nie zostanie ustalone za okresy rozliczeniowe przed 1 stycznia 2017 r. (jednocześnie jednak ujęcie podatku naliczonego lub należnego może wpłynąć na wysokość zobowiązania za okresy rozliczeniowe po 31 grudnia 2016 r.).

Podkreślić jeszcze raz należy, że w wyroku TSUE w sprawie C-501/07 Trybunał zauważył, że zasada wspólnego systemu podatku VAT nie stoi na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwa członkowskie środków stanowiących sankcję z tytułu nieprawidłowości w deklarowaniu należnych kwot podatku VAT. Art. 273 dyrektywy VAT stanowi bowiem, że państwa członkowskie mogą nałożyć inne obowiązki, które uznają za konieczne do prawidłowego naliczania i pobrania podatku. Ze wskazanych powodów TSUE uznał, że przepisy dyrektywy VAT nie sprzeciwiają się wprowadzeniu przez państwo członkowskie sankcji administracyjnej w postaci dodatkowego zobowiązania podatkowego takiego, jak przewidziane w polskich przepisach sankcje, będące przedmiotem sprawy C-501/07. Wprowadzona przez państwo członkowskie sankcja musi być jednak zgodna z zasadą proporcjonalności. Jak to zostało bowiem wskazane w wyroku TSUE w sprawie C-518/14 *Senatex*, zgodnie z art. 273 dyrektywy VAT państwa członkowskie są upoważnione do przyjęcia przepisów w celu zapewnienia prawidłowego poboru podatku i uniknięcia oszustw podatkowych, pod warunkiem że przepisy te nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, ani nie podważają neutralności podatku VAT.

Biorąc pod uwagę cel projektowanych regulacji, jakim jest uszczelnienie systemu podatku VAT poprzez eliminację oszustw i nadużyć w tym podatku, uznać należy, że projektowane rozwiązania są zgodne z zasadą proporcjonalności.

W szczególności podkreślić należy, że dodatkowe zobowiązanie podatkowe jest instrumentem o charakterze prewencyjnym, którego celem jest przede wszystkim uświadomienie podatnikom znaczenia rzetelnego i starannego wypełniania deklaracji, co zapewni prawidłowy pobór tego podatku (tym bardziej, że sankcje nie będą ustalone w określonych przypadkach, takich jak np. błędy rachunkowe czy pomyłki co do właściwego okresu wykazania podatku naliczonego lub należnego).

Podwyższona stawka sankcji w wysokości 100% w odniesieniu do określonych, wymienionych w art. 110b przypadków ma już na celu penalizację ewidentnych nadużyć dokonywanych przez podatników, świadomie biorących udział w oszukańczych transakcjach (co uzasadnia określenie sankcji tej wysokości – odpowiadającej wysokości uszczuplenia wpływu do budżetu). Podkreślić należy, że podwyższone sankcje nie będą stosowane w odniesieniu do podatników biorących udział w takich transakcjach nieświadomie (podmioty takie często są wykorzystywane w takich procederach), tj. podatników

działających w dobrej wierze (i orzecznictwo sądów krajowych oraz TSUE w tym zakresie znajdzie pełne zastosowanie).

Art. 1 pkt 20 (art. 113 ustawy o VAT) i art. 18

Obecnie podatnicy mogą korzystać z tzw. zwolnienia podmiotowego, w przypadku gdy nie przekroczyli limitu sprzedaży w roku poprzednim w wysokości 150 tys. zł.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy o VAT zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150 000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku.

Zgodnie z art. 113 ust. 9 ustawy o VAT zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika rozpoczynającego w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez niego wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym, kwoty określonej w ust. 1.

Szczegółowe zasady korzystania ze zwolnienia reguluje art. 113 ustawy.

Na podstawie decyzji wykonawczej Rady Unii Europejskiej 2015/1173 z dnia 14 lipca 2015 r. (Dz. Urz. UE L 189 z 17.07.2015, str. 36) limit zwolnienia podmiotowego w podatku od towarów i usług w wysokości 150 000 zł obowiązuje do dnia 31 grudnia 2018 r.

Na podstawie art. 395 dyrektywy VAT Polska wystąpiła do Komisji Europejskiej z wnioskiem o upoważnienie do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 pkt 14 niniejszej dyrektywy, w celu przyznania od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. zwolnienia w podatku od towarów i usług podatnikom, których roczny obrót nie przekracza 40 000 EUR (po przeliczeniu na złote, zgodnie z art. 399 i art. 400 dyrektywy VAT, limit ten wynosi 200 000 zł). Proces uzyskania derogacji jest w toku. Pismem z dnia 23 września Komisja Europejska potwierdziła, że zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/UE posiada wszystkie informacje do rozpatrzenia wniosku. Z uwagi na proces legislacyjny w Polsce nie ma uzasadnienia, aby z tym rozwiązaniem (z jego procedowaniem) czekać do grudnia (prawdopodobna data przyjęcia przez Radę derogacji), gdyż jego uchwalenie i ogłoszenie nie nastąpiłoby przed 1 stycznia 2017 r., a podatnikom trzeba zapewnić możliwość skorzystania z tego korzystnego dla nich rozwiązania odpowiednio wcześniej.

Przyznanie prawa do podwyższenia limitu zwolnienia podmiotowego w podatku od towarów i usług podatnikom, których roczne obroty nie przekraczają 40 000 EUR, pozwoli stosować

uproszczenia dla większej ilości podatników osiągających niewielkie obroty z tytułu wykonywanej działalności gospodarczej. Podatnicy objęci zwolnieniem od podatku od towarów i usług są bowiem zwolnieni z obowiązku rejestracji dla potrzeb tego podatku, z obowiązku prowadzenia pełnej (szczegółowej) ewidencji czynności podlegających temu podatkowi oraz z obowiązku wystawiania faktur i rozliczania podatku VAT.

W związku ze złożeniem przedmiotowego wniosku, należy wprowadzić odpowiednie zmiany w art. 113 ust. 1 ustawy o VAT, umożliwiające zwolnienie od podatku sprzedaży dokonywanej przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekracza łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 200 000 zł.

Podatnicy rozpoczynający w ciągu roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5 ustawy o VAT będą mogli skorzystać ze zwolnienia, jeżeli przewidywana przez nich wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym, kwoty 200 000 zł.

Jednocześnie przewiduje się wprowadzenie przepisu przejściowego (art. 18), zgodnie z którym podatnicy, u których łączna wartość sprzedaży w 2016 r. była wyższa niż 150 000 zł i nie przekroczyła 200 000 zł, mogą skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Odpowiednio z tego zwolnienia będą mogli skorzystać podatnicy rozpoczynający w 2016 r. wykonywanie czynności określonych w art. 5 ustawy zmienianej w art. 1, u których łączna wartość sprzedaży, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, przekroczyła 150 000 zł i nie przekroczyła 200 000 zł.

Art. 1 pkt 21 (art. 146a ustawy o VAT)

Ponieważ proponowane rozwiązania uszczelniające przyniosą rezultaty po 2016 r., przewiduje się obniżenie wysokości stawek podatku (tj. 8 i 23% obowiązujących obecnie obok stawki 5%) w momencie właściwym pod względem stabilności finansów publicznych, gdy dokonana zostanie pozytywna ocena efektów uszczelniania systemu podatkowego.

Warto również pamiętać, że rozwiązania uszczelniające będą wprowadzane etapami w różnych obszarach (oprócz legislacyjnego również w obszarze organizacyjnym, czy informatyczno-analitycznym, np. wykorzystywanie nowoczesnych narzędzi informatycznych w procesie „typowania” do kontroli), co oznacza że efekty podatkowe zostaną rozłożone w czasie.

W związku z tym na obecnym etapie proponuje się utrzymanie stawek na dotychczasowym poziomie do dnia 31 grudnia 2018 r.

W związku z powyższym w art. 146a zaproponowano zastąpienie wyrazów „2016 r.” wyrazami „2018 r.”.

II. Zmiany w zakresie ustawy – Ordynacja podatkowa

Art. 2 pkt 1 (art. 56b ustawy – Ordynacja podatkowa)

W efekcie wprowadzanych zmian VAT w zakresie dodatkowego zobowiązania podatkowego (art. 110a i 110b) stawka odsetek za zwłokę do zaległości w podatku od towarów i usług w określonych w tym przepisie okolicznościach nie będzie podwyższona w przypadku, gdy ustala się to dodatkowe zobowiązanie podatkowe.

Art. 2 pkt 2–4 (art. 73, art. 77 i art. 78 ustawy – Ordynacja podatkowa)

Wprowadzane zmiany są konsekwencją likwidacji możliwości rozliczania się podatników podatku od towarów i usług innych niż mali podatnicy za okresy kwartalne.

Art. 2 pkt 5–8 (art. 117c, art. 118 § 1 i art. 133 § 1 i 1c w art. 274c ustawy – Ordynacja podatkowa)

W związku z propozycją rozszerzenia instytucji odpowiedzialności solidarnej na pełnomocnika podatnika, którego zgłoszenie rejestracyjne zostało przez niego złożone, niezbędne jest uzupełnienie w Ordynacji podatkowej regulacji dotyczących osób trzecich. W szczególności dotyczy to uzupełnienia katalogu podmiotów wskazanych jako osoby trzecie. Proponuje się zatem dodanie art. 117c, zgodnie z którym pełnomocnik, o którym mowa w art. 96 ust. 4b ustawy o VAT, odpowiada solidarnie całym swoim majątkiem za zaległości podatkowe podatnika powstałe z tytułu czynności opodatkowanych VAT wykonanych w ciągu 6 miesięcy od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, na zasadach określonych w przepisach o podatku od towarów i usług.

Pełnomocnik dokonujący rejestracji podatnika będzie więc odpowiadał za zaległość podatkową tego podatnika, o ile powstanie zaległości podatkowej w tym okresie wiązało się z uczestnictwem tego podatnika w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. W pozostałym zakresie znajdują odpowiednie zastosowanie przepisy Ordynacji podatkowej, w szczególności procedury postępowania przy orzekaniu odpowiedzialności osób trzecich.

W konsekwencji dodania art. 117c konieczne stało się dokonanie zmiany w art. 118 § 1 Ordynacji podatkowej oraz stosowne zmodyfikowanie art. 133 § 1 Ordynacji podatkowej

w celu rozszerzenia katalogu podmiotów uznawanych za stronę w postępowaniu podatkowym.

Proponuje się również dodanie po § 1b w art. 274c Ordynacji podatkowej § 1c, umożliwiającego weryfikację zasadności zwrotu różnicy podatku nie tylko poprzez weryfikację rozliczenia podatnika, ale też weryfikację rozliczeń innych podmiotów biorących udział w obrocie towarami lub usługami, będących przedmiotem rozliczenia podatnika.

III. Zmiany w zakresie ustawy – Kodeks karny skarbowy

Art. 3 pkt 1 (art. 9 ustawy – Kodeks karny skarbowy)

Skreślenie w kks zapisu „której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną” (art. 9 § 3 in fine) spowoduje, iż przepis ten będzie stanowił również podstawę odpowiedzialności osoby fizycznej za uszczuplenia spółki cywilnej w zakresie podatku do towarów i usług czy podatku akcyzowego, a zatem czyny takie nie pozostaną bezkarne.

W obecnym stanie prawnym brak jest podstawy do pociągnięcia do odpowiedzialności karnej za zobowiązania z tytułu podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego wspólników spółki cywilnej czy też osób zajmujących się sprawami gospodarczymi tej spółki, wobec faktu, iż spółka cywilna nie należy do wymienionych w art. 9 § 3 kks jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, gdyż nie posiada zdolności prawnej w rozumieniu prawa cywilnego mimo, że ma ona w razie nałożenia na nią obowiązku podatkowego zdolność podatkową.

Art. 3 pkt 2 (art. 37 ustawy – Kodeks karny skarbowy)

Przepis art. 62 § 2 kks dotyczy czynów formalnych, do znamion których nie należy uszczuplenie podatkowe, a zatem w odniesieniu do nich przepis art. 37 § 1 pkt 1 kks obecnie nie znajduje zastosowania. W związku z tym zaproponowano zmiany w art. 37 § 1 dotyczące wskazania nowej okoliczności nadzwyczajnego obostrzenia kary w sytuacji popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks, jeżeli podatek wynikający z tych faktur jest dużej wartości (dodany pkt 1a). Zmiana jest wyrazem zaostżenia polityki karnej w zakresie tego typu zachowań. Konsekwencją zmiany w § 1 jest proponowana zmiana w § 2, który wymienia sytuacje, kiedy nie ma miejsca nadzwyczajne obostrzenie kary. Po zmianie brzmienia § 2, będzie on miał zastosowanie do sytuacji, gdy w związku z przestępstwem

z art. 62 § 2 kks doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnej, jednak wymagana należność została uiszczona (przede wszystkim kwota z art. 108 ust. 1 ustawy o VAT).

Art. 3 pkt 3 (art. 38 ustawy – Kodeks karny skarbowy)

Uwzględniając kierunek proponowanych zmian w zakresie penalizacji wystawiania nierzetelnych faktur, jak również uzasadnioną konieczność obostrzenia odpowiedzialności za ww. czyny w sytuacji „wielkiej wartości” podatku wynikającego z nierzetelnych faktur (§ 2 pkt 3 w art. 38 kks), zaproponowano zmianę treści przepisu art. 38 kks. W związku z powyższym sąd wymierzając karę pozbawienia wolności stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wobec sprawcy przestępstwa z art. 62 § 2 kks będzie zobligowany do wymierzenia tej kary powyżej dolnej granicy zagrożenia za ten typ przestępstwa skarbowego, tj. powyżej roku do górnej granicy zagrożenia zwiększonego o połowę (przy czynach o dużej wartości podatku wynikającego z nierzetelnych faktur) – art. 38 § 1 pkt 3 kks, albo do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego podwójnie (przy czynach o wielkiej wartości podatku wynikającego z nierzetelnych faktur) – art. 38 § 2 kks.

Art. 3 pkt 4 (art. 50 § 2 ustawy – Kodeks karny skarbowy)

Dyrektywa wykonawcza zdefiniowana w art. 50 § 2 kks prowadzi w praktyce do sytuacji, w której ci sami notoryczni sprawcy czynów zabronionych nie ponoszą wymiernej odpowiedzialności, adekwatnej do skali i częstotliwości naruszeń.

Wyrokowanie na zasadzie kary łącznej według reguł określonych art. 50 § 1 kks, spełnia postulat sprawiedliwej odpłaty oraz prewencji szczególnej i ogólnej uciążliwości. Natomiast w przypadku niejednocześnie orzeczonych kar, przy założeniu, że zgodnie z art. 50 § 2 kks wykonaniu podlega tylko najsurowsza kara, ich materialna uciążliwość staje się względniejsza i nie odstrasza wystarczająco od powrotu do przestępczej działalności.

Zasadne jest więc dokonanie uchylecia przepisu art. 50 § 2 kks, mając na względzie, że jest to instytucja w takim kształcie nieznaną powszechnemu prawu karnemu.

Potrzeba tej zmiany wynika z dotychczasowej praktyki Służby Celnej w zwalczaniu przestępczej działalności, w szczególności przemytu papierosów przez wschodnią granicę państwa. Dopuszczalność wykonania tylko jednej kary spośród kilku jest okolicznością znaną sprawcom wielokrotnym i przez to nie ogranicza skali zjawiska.

W wyniku przemytu dochodzi do narażenia uszczuplenia zarówno cła oraz akcyzy, jak i podatku VAT.

Art. 3 pkt 5 i pkt 7 (art. 56 § 4 i art. 80a § 2 ustawy – Kodeks karny skarbowy)

Zmiana w art. 56 § 4 kks wprowadza odpowiedzialność karną za wykroczenie skarbowe polegające na złożeniu deklaracji z pominięciem zastosowania środków komunikacji elektronicznej, który to obowiązek ustanawia nowy ust. 11a w art. 99 nowelizowanej ustawy o VAT. W stosunku do informacji podsumowującej obowiązek zastosowania tej formy wynika z nowego brzmienia art. 100 ust. 3 ustawy o VAT, zaś analogiczną sankcją za niezachowanie właściwej formy ich złożenia wprowadza zmieniony § 2 w art. 80a kks.

Wprowadzenie penalizacji za niezachowanie wymaganej formy deklaracji (niezłożenie jej za pomocą środków komunikacji elektronicznej) wiąże się z koniecznością pozyskiwania jak najszybciej danych fiskalnych do analizy, w obszarach, w których ustawodawca zdecydował, że są najbardziej narażone na nadużycia (przede wszystkim VAT). Należy zwrócić uwagę, że przesłanie deklaracji w formie papierowej wiąże się zwykle nie tylko z opóźnieniem otrzymania tej deklaracji przez organ do analizy, ale też koniecznością wprowadzenia danych z tej deklaracji do systemu, co generuje dalsze opóźnienia w możliwości identyfikowania nieprawidłowości.

Art. 3 pkt 6 (art. 62 ustawy – Kodeks karny skarbowy)

Zgodnie z zaproponowanymi zmianami w art. 62 w zakresie wykreślenia w § 1 zapisu „za wykonanie świadczenia”, przepis ten penalizowałby zachowania swoistego rodzaju wadliwości w zakresie realizacji obowiązków wystawiania i wydawania faktur.

W zakresie penalizacji przestępstw skarbowych polegających na wystawianiu nierzetelnych faktur przewidziano typ podstawowy i uprzywilejowany, mając na uwadze wysokość kwot podatku wynikających z nierzetelnych faktur. W typie uprzywilejowanym – art. 62 § 2a kks w sytuacji, gdy kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur jest małej wartości, grozi sankcja kary grzywny zwiększonej do 720 stawek dziennych albo kara pozbawienia wolności albo obie te kary łącznie. Natomiast jeżeli czyn polega na wystawianiu nierzetelnych faktur a kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur jest powyżej małej wartości, grozi sankcja kary grzywny do 720 stawek dziennych albo kara pozbawienia wolności, ale w wymiarze nie krótszym niż rok albo obie te kary łącznie – art. 62 § 2 kks.

IV. Przepisy przejściowe

Art. 4

Niniejszy projekt przewiduje zmianę w art. 17 ust. 1 pkt 8 polegającą na objęciu przepisami w zakresie tzw. mechanizmu odwróconego obciążenia, oprócz emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542), dodatkowo – w celu zapewnienia większej skuteczności i uszczelnienia systemu VAT za pomocą tego instrumentu – niektórych usług związanych z rynkiem budowlanym, które wymienione zostały w poz. 2–48 załącznika nr 14 do ustawy.

Zgodnie z przepisem przejściowym przepisy art. 17 ust. 1 pkt 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do tych usług budowlanych, które zostały wykonane od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że podatek VAT od usług budowlanych wykonanych przed dniem wejścia w życie ustawy będzie rozliczany na zasadach ogólnych. Jednocześnie wskazano, że ustalenie momentu wykonania usługi powinno nastąpić na podstawie art. 19a ust. 2 i 3 ustawy o VAT (art. 4 zdanie drugie).

Art. 5

W art. 5 projektu wprowadza się przepisy przejściowe regulujące kwestię rozliczeń związanych ze świadczeniem usług objętych mechanizmem odwróconego obciążenia – obrót pozwoleniami na emisję gazów cieplarnianych.

W związku z ograniczeniem zakresu stosowania tego mechanizmu w zakresie dotyczącym ww. pozwoleń na emisję do transakcji, których stronami są wyłącznie podatnicy VAT czynni, należało uregulować sposób dokonania rozliczenia podatku VAT w przypadku, gdy przed 1 stycznia 2017 r. uiszczono zostały zaliczki (w całości lub w części) na poczet takich transakcji (rozliczone przy zastosowaniu tego mechanizmu), zaś po 1 stycznia 2017 r., kiedy dochodzi do faktycznego dokonania takiej transakcji, zgodnie z obowiązującymi po tym dniu przepisami, zobowiązany do rozliczenia podatku byłby sprzedawca (chodzi o przypadek, gdy nabywca ww. pozwoleń posiada status podatnika VAT zwolnionego). Proponowany przepis art. 5 stanowi, że w takim przypadku zobowiązany do rozliczenia podatku pozostaje nadal nabywca (czyli zastosowanie znajdują przepisy art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy o VAT w brzmieniu dotychczasowym).

Art. 6

Przepis przejściowy art. 6 odnosi się do transakcji, których przedmiotem jest dostawa procesorów, które od dnia wejścia w życie ustawy będą objęte mechanizmem odwróconego obciążenia. W związku z ustanowieniem dla potrzeb stosowania mechanizmu reverse charge w zakresie transakcji mających za przedmiot towary z kategorii elektroniki limitu transakcyjnego oraz jednoczesnym wprowadzeniem pojęcia jednolitej gospodarczo transakcji, uzasadnione jest określenie zasad stosowania tego sposobu rozliczania podatku VAT w przypadku transakcji, mających miejsce „na przelomie” daty wejścia w życie przepisów w tym zakresie. W przypadku zatem, gdy transakcje takie występują zarówno przed, jak i po 1 stycznia 2017 r., mechanizm odwróconego obciążenia znajdzie zastosowanie w odniesieniu do tych dostaw, które będą dokonane po 1 stycznia 2017 r. W przypadku zatem kilku dostaw, które – zgodnie z definicją zawartą w art. 17 ust. 1d i 1e ustawy o VAT – uznane zostaną za jednolitą gospodarczo transakcję, mechanizm reverse charge powinien zostać zastosowany wyłącznie do dostaw dokonanych po 1 stycznia 2017 r., jeśli ich wartość netto przekroczy 20 000 zł.

Art. 7

W art. 7 projektu wprowadza się przepisy przejściowe regulujące kwestię rozliczeń związanych z transakcjami dostaw towarów lub świadczenia usług, objętych od dnia wejścia w życie ustawy mechanizmem odwróconego obciążenia, w przypadku wcześniejszego uiszczenia zaliczek na poczet tych transakcji.

W przypadku zatem uiszczenia przed dniem 1 stycznia 2017 r. całości lub części zapłaty na poczet dostawy towaru lub świadczenia usługi, które od dnia 1 stycznia 2017 r. będą objęte tym mechanizmem, rozliczenie podatku VAT od takiej zaliczki dokonane przy zastosowaniu zasad ogólnych powinno zostać odpowiednio skorygowane.

Mając na uwadze to, że ostateczna realizacja dostawy towaru lub świadczenia usługi jest zasadniczo warunkiem koniecznym opodatkowania czynności zapłaty całości lub części ceny – skorzystania z prawa do odliczenia przez nabywcę towaru (vide: wyrok TSUE w sprawie C-107/13), a co za tym idzie występuje ścisły związek między zapłatą ceny a realizowanym świadczeniem, zasadne jest określenie zasad rozliczeń całej transakcji (na którą składają się oba te zdarzenia), w sytuacji gdy zapłata oraz dostawa realizowane są odpowiednio przed i po wejściu w życie wskazanych regulacji, w sytuacji gdy przepisy te różnie określają podmiot zobowiązany do rozliczania podatku z tego tytułu. Zgodnie bowiem z dyrektywą VAT do rozliczenia podatku z tytułu jednej dostawy może być zobowiązany tylko jeden podatnik.

Dodatkowo – celem uproszczenia tych rozliczeń – wprowadza się zapis stanowiący o tym, że korekty dokonane wcześniej rozliczenia dokonuje się na bieżąco, tj. w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym nastąpiła dostawa towarów lub została wykonana usługa.

Zauważyć należy, że wprowadzane przepisy przejściowe niewątpliwie ułatwią podatnikom rozliczanie ww. transakcji, poprzez jednoznaczne wskazanie sposobu dokonania rozliczenia podatku. Korekty dokonane przez sprzedawcę i nabywcę będą odbywały się na bieżąco, zatem nie będą wiązały się z żadnymi konsekwencjami podatkowymi dla tych podmiotów. Jednocześnie zagwarantują przedsiębiorcom pewność prawną, niezbędną do bieżącego prowadzenia działalności gospodarczej. Podkreślenia wymaga, że analogiczne zasady rozliczania podatku od transakcji mających miejsce w okresie, w którym następuje zmiana sposobu ich opodatkowania poprzez objęcie mechanizmem reverse charge, stosowane były w przypadku wcześniejszych zmian legislacyjnych w tym zakresie, np. w odniesieniu do transakcji, które zostały objęte tym mechanizmem od dnia 1 lipca 2015 r. (na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych – Dz. U. poz. 605).

Art. 8

Przepis art. 8 wskazuje na sposób stosowania zmodyfikowanych zasad dotyczących prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w przypadku transakcji, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 ustawy o VAT (m.in. wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów), zgodnie z którymi prawo to uzależnione jest od uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej, w której jest zobowiązany rozliczyć ten podatek. Zgodnie z przepisem art. 8 niniejszej ustawy do rozliczeń podatku za okresy rozliczeniowe przypadające przed dniem 1 stycznia 2017 r. będą miały zastosowanie przepisy art. 86 w obecnym jego brzmieniu, rozliczenie podatku od wymienionych transakcji będzie zatem następowało na dotychczasowych zasadach.

Art. 9

Przepis art. 9 stanowi, że nowe zasady dotyczące weryfikacji zasadności zwrotu (możliwość sprawdzania rozliczeń kontrahentów podatnika) będą miały zastosowanie w odniesieniu do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r. Należy bowiem zauważyć, że w związku z weryfikacją prawidłowości rozliczeń w VAT za dany okres,

niejednokrotnie występuje konieczność weryfikacji prawidłowości okresów wcześniejszych (np. możliwość przeniesienia kwoty do przeniesienia na następne okresy).

Art. 10

W przepisie tym proponuje się, aby przepisy art. 87 ust. 6, art. 110a i art. 110b ustawy o VAT w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie były stosowane do okresów rozliczeniowych przypadających przed 1 stycznia 2017 r. W efekcie nowe zasady ubiegania się o zwrot w 25-dniowym terminie będą miały zastosowanie począwszy od rozliczenia za miesiąc styczeń 2017 r., a dodatkowe zobowiązanie, o którym mowa w przepisach art. 110a i art. 110b, nie zostanie ustalone za okresy rozliczeniowe przed 1 stycznia 2017 r.

Art. 11

Przepis art. 11 wskazuje na sposób ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego w przypadku naruszenia przez podatnika obowiązku określonego w art. 89b ust. 1 ustawy o VAT (tzw. ulga na złe długi). Dodatkowe zobowiązanie, o którym mowa w art. 89b ust. 6, będzie miało zastosowanie wyłącznie do okresów rozliczeniowych przypadających przed 1 stycznia 2017 r.

Art. 12 ust. 1

W art. 12 ust. 1 precyzuje się sposób stosowania zmienionych przepisów art. 96. Przepisy te zatem będą w nowym brzmieniu stosowane w przypadku zgłoszeń rejestracyjnych złożonych od dnia 1 stycznia 2017 r. (będzie to dotyczyć np. wprowadzonej niniejszą ustawą instytucji odpowiedzialności pełnomocnika dokonującego rejestracji podatnika za określone zaległości podatkowe tego podatnika). Nowe, wprowadzane od 1 stycznia 2017 r., zasady związane z rejestracją i wyrejestrowywaniem podatników będą jednak mogły być stosowane w odniesieniu do podatników, którzy złożyli zgłoszenie rejestracyjne lub zostali zarejestrowani już przed tą datą. Powyższe ma umożliwić skuteczne usunięcie przez organy podatkowe podmiotów, które figurują w bazie podatników VAT, choć w niej znajdować się nie powinni (czy to z racji faktycznego zaprzestania wykonywanych czynności opodatkowanych pomimo niedopełnienia pewnych obowiązków formalnych z tym związanych, czy też np. z uwagi na wykonywanie czynności, którym trudno przypisać miano działalności gospodarczej). Powyższe oznacza, że dla potrzeb stosowania ust. 9a brane będą pod uwagę okresy przed wejściem w życie ustawy (np. brak składania deklaracji przed datą

wejścia w życie ustawy będzie mógł skutkować wykreśleniem podatnika po wejściu w życie ustawy).

Art. 13 i art. 14

Przepisy art. 13 ust. 1 zawiera przepis przejściowy stanowiący, że przepisy dotyczące likwidacji rozliczeń za okresy kwartalne i obowiązku składania tych deklaracji drogą elektroniczną, jak również obowiązku składania za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacji podsumowujących za okresy miesięczne będą stosowane począwszy od rozliczenia za pierwszy okres rozliczeniowy 2017 r. Jednocześnie w art. 13 ust. 2 oraz art. 14 przewiduje się, że do rozliczeń poprzedzających pierwszy okres rozliczeniowy w 2017 r. zastosowanie będą miały ww. przepisy w ich dotychczasowym brzmieniu. Oznacza to np., że korekty rozliczeń za okresy poprzedzające 1 stycznia 2017 r. będą składane na zasadach, na jakich wcześniej zostały złożone deklaracje/informacje podsumowujące.

Art. 15

Przepis przejściowy art. 15 przewiduje, że przewidziany w nowym art. 99 ust. 3a pkt 1 brak możliwości stosowania rozliczeń kwartalnych przez podatników nowo rejestrowanych (rozpoczynających wykonywanie czynności opodatkowanych) w ciągu pierwszych 12 miesięcy tej działalności, będzie miał zastosowanie do podatników, którzy zostali zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni w IV kwartale 2016 r. (po 30 września 2016 r.). Podatnicy ci będą obowiązani do składania miesięcznych deklaracji VAT począwszy od pierwszego okresu rozliczeniowego 2017 r.

Art. 16

Przepis przejściowy stanowiący, że do składania deklaracji w formie elektronicznej od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. nie są obowiązani podatnicy, którzy nie są:

- 1) obowiązani do zarejestrowania się jako podatnicy VAT UE,
- 2) będący dostawcami towarów lub świadczącymi usługi, dla których podatnikiem jest nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8, oraz nabywcami tych towarów lub usług,
- 3) obowiązani, zgodnie z art. 45ba ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 27 ust. 1c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, do składania deklaracji, informacji oraz rocznego obliczenia podatku za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Podatnicy inni niż ww. będą zatem zobowiązani do składania deklaracji podatkowych w formie elektronicznej od 1 stycznia 2018 r.

Art. 17 i art. 19

Przepis art. 17 ust. 1 ma umożliwić podmiotom, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy o VAT, dostosowanie się – w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zmieniającej – do wymogu dotyczącego upoważnienia banku/spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej prowadzącej ich rachunki, na które dokonywane są płatności za towary wymienione w załączniku nr 13 do ustawy, wskazane w zgłoszeniu identyfikacyjnym, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach na tych rachunkach. W przypadku niedopełnienia tych formalności we wskazanym terminie, podmiot zostanie następnego dnia roboczego po tym terminie usunięty z wykazu przez naczelnika urzędu skarbowego. W takim przypadku naczelnik urzędu skarbowego powinien wydać postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie (art. 17 ust. 3).

Natomiast podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały wpisane do wykazu, i które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) byłyby objęte postępowaniem restrukturyzacyjnym w rozumieniu ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, postępowaniem upadłościowym albo byłyby w trakcie likwidacji, lub
- 2) nie posiadałyby koncesji wymaganej w prowadzeniu działalności gospodarczej w związku z dostawą paliw

– byłyby usuwane przez naczelnika urzędu skarbowego z wykazu (art. 17 ust. 2).

Naczelnik urzędu skarbowego wydawałby w takim przypadku postanowienie, na które nie będzie przysługiwać zażalenie (art. 17 ust. 3).

Należy wskazać, że kaucja podlegałaby zwrotowi (o ile nie zaistniałyby przesłanki do jej zatrzymania) na wniosek podmiotu na ogólnych zasadach przewidzianych dla zwrotu kaucji.

Jednocześnie w związku z przewidzianym w art. 17 okresem przejściowym na dostosowanie się (w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zmieniającej) do wymogu dotyczącego upoważnienia banku/spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej prowadzącej ich rachunki, na które dokonywane są płatności za towary wymienione w załączniku nr 13 do ustawy, wskazane w zgłoszeniu identyfikacyjnym, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach

na tych rachunkach, konieczne będzie dodanie przepisu przejściowego, zgodnie z którym warunek, o którym mowa w art. 105a ust. 3 pkt 3 lit c i pkt 4 lit. d ustawy o VAT dodanych niniejszą ustawą, jak przesłanka wyłączająca odpowiedzialność solidarną, będzie wymagany dopiero po upływie okresu wyznaczonego podmiotom na dostosowanie się do ww. wymogu.

Art. 18

Proponuje się możliwość skorzystania z wyższego limitu do tzw. zwolnienia podmiotowego podatnikom, którzy przekroczyli „stary” limit, a nie przekroczyli „nowego” limitu (vide: wyjaśnienia do zmiany w zakresie art. 113 ustawy o VAT).

V. Termin wejścia w życie proponowanych zmian

Art. 20

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie od 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem: art. 1 pkt 7 dotyczącego zmian w art. 90 ustawy o VAT, umożliwiających stosowanie po roku 2017 reguły, że w przypadku jednostki samorządu terytorialnego proporcję, o której mowa w art. 90 ust. 2 ustawy o VAT, ustala się odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego, który to przepis ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

W trakcie prac legislacyjnych zainteresowanie projektem w trybie przepisów o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa zgłosiła Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego.

Ustawa nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Leszek Skiba Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Tomasz Tratkiewicz Dyrektor Departamentu Podatku od Towarów i Usług tel. 694-36-21; e-mail: tomasz.tratkiewicz@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 21.10.2016 r.</p> <p>Źródło: Zapowiedź z exposé wyrok TSUE w sprawie: C-40/15</p> <p>Nr w wykazie prac: UA21</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rosnąca w ostatnich latach luka w podatku VAT wymaga zdecydowanych działań i nowych rozwiązań ograniczających skalę nadużyć i zapobiegających powstawaniu nowych procedur oszustw w tym podatku. Projekt ustawy wprowadza dodatkowe rozwiązania mające na celu poprawę ściągłości podatku – tzw. pakiet rozwiązań uszczelniających. W ramach tego pakietu proponuje się zmiany w samej ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.) – zwanej dalej: „ustawą o VAT”, oraz w ustawach: z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.) i z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.). Dodatkowo celem zaproponowanych zmian jest także dostosowanie przepisów ustawy o VAT do wymogów UE (w związku z wyrokiem TSUE w sprawie C-40/15).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem zapewnienia większej stabilności wpływów z tytułu podatku od towarów i usług poprzez ograniczenie nadużyć w tym podatku i uszczelnienie systemu VAT proponuje się wprowadzenie w **ustawie o VAT** następujących rozwiązań:

1. Objęcie zakresem tzw. mechanizmu odwróconego obciążenia niektórych transakcji mających za przedmiot świadczenie usług budowlanych.

Powodem, dla którego rozwiązanie takie jest wprowadzane do przepisów ustawy o VAT, są nieprawidłowości zaobserwowane na tym rynku, w szczególności problem oszustw w zakresie podatku VAT (w tym również przy użyciu faktur, które nie odzwierciedlają rzeczywistych transakcji).

2. Objęcie mechanizmem odwróconego obciążenia VAT transakcji, których przedmiotem są procesory.

Uzasadnieniem dla wprowadzenia tego modelu rozliczeń VAT jest fakt, iż w ostatnich latach obserwowany jest w Polsce nasilający się problem oszustw na rynku tzw. elektroniki, wśród nich zaś jednym z najbardziej wrażliwych na nadużycia obszarów jest rynek obrotu procesorami. Jednocześnie przewiduje się ustanowienie limitu kwotowego w wysokości 20 tys. zł, po przekroczeniu którego transakcje mające za przedmiot te towary byłyby objęte zakresem tego mechanizmu. Jest to rozwiązanie analogiczne do już funkcjonującego w odniesieniu do niektórych transakcji dotyczących towarów z kategorii elektroniki, objętych taką metodą rozliczania podatku VAT (komputery przenośne, telefony komórkowe, konsole do gier).

3. Objęcie mechanizmem odwróconego obciążenia VAT transakcji, których przedmiotem są określone towary z kategorii złota, srebra oraz platyny. Z uwagi na fakt niewątpliwego podobieństwa pomiędzy towarami z kategorii złota, srebra i platyny objętymi już obecnie częściowo mechanizmem odwróconego obciążenia i instytucją solidarnej odpowiedzialności, w kontekście potencjalnej możliwości „przenoszenia się” aktywności podmiotów nieuczciwych na obszar obrotu tymi towarami, proponuje się wprowadzenie rozwiązania polegającego na objęciu zakresem mechanizmu odwróconego obciążenia towarów z kategorii wszystkich ww. metali szlachetnych, co wiąże się z przeniesieniem z załącznika nr 13 do ustawy (zawierającego wykaz towarów, których dostawa objęta jest solidarną odpowiedzialnością) poszczególnych pozycji dotyczących towarów z kategorii złota o próbie niższej niż 325 tysięcznych, srebra oraz platyny do załącznika nr 11 do ustawy (zawierającego wykaz towarów, których dostawa objęta jest mechanizmem odwróconego obciążenia). Mając na uwadze to, że rozszerzenie listy towarów objętych odwrotnym obciążeniem o srebro, złoto o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych oraz o wskazany w projekcie zmian rodzaj biżuterii i wyrobów jubilerskich, może spowodować przeniesienie aktywności oszustów podatkowych na platynę, proponuje się objęcie również jej mechanizmem reverse charge.

4. Zmiana zasad dokonywania zwrotów VAT w terminie 25-dniowym (art. 87 ust. 6 ustawy o VAT), w związku z sygnałami o wykorzystywaniu tego przepisu przez oszustów. Obecne brzmienie tego przepisu uniemożliwia urzędowi skarbowemu sprawdzenie w tak krótkim terminie, czy podatnik nie ma zamiaru wyłudzenia podatku. Ponadto w obecnym stanie prawnym w przypadku kwot podatku naliczonego nie rozliczanego w poprzednich okresach podatkowy i urzędy skarbowe mają problem z udowodnieniem zapłaty należności wynikających ze wszystkich faktur.

5. Likwidacja możliwości stosowania rozliczeń kwartalnych dla podatników innych niż mali podatnicy oraz brak możliwości stosowania rozliczeń kwartalnych przez podatników rejestrowanych jako podatnicy VAT czynni (rozpoczynających wykonywanie czynności opodatkowanych) w okresie pierwszych dwunastu miesięcy prowadzenia działalności. Zapewni to bieżącą informację organom podatkowym, pozwoli również na wyeliminowanie wykorzystywanych w oszukańczych działaniach niejednorodnych okresów rozliczeniowych sprzedawcy i nabywcy, przełoży się na stabilność miesięcznych dochodów budżetu państwa.

6. Wprowadzenie dla podatników obowiązku składania deklaracji dla podatku od towarów i usług wyłącznie drogą elektroniczną. Elektronizacja rozliczeń przyspieszy wprowadzanie danych do systemu, a tym samym przyspieszy ich analizę i identyfikowanie ryzyk.

Obowiązek taki powstanie z dniem 1 stycznia 2017 r. dla:

- wszystkich podatników VAT UE – co ułatwi monitorowanie transakcji wewnątrzspółnotowych jako transakcji szczególnie narażonych na oszustwa i nadużycia w VAT,
- podatników, którzy dokonują „krajowych” dostaw lub nabyć w systemie odwróconego obciążenia,
- pozostałych podatników, którzy zobowiązani są na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do składania dokumentów, m.in. deklaracji rozliczeniowych, za pomocą środków komunikacji elektronicznej (art. 47a ustawy) – obowiązek składania określonych deklaracji, informacji i zeznań (w zbliżonym zakresie) w takiej właśnie formie wynika również z przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 45ba) oraz ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 27 i art. 27a).

Obowiązek ten dotyczyłby pozostałych podatników od 1 stycznia 2018 r.

7. Wprowadzenie obowiązku składania informacji podsumowujących wyłącznie za okresy miesięczne i przesyłania ich wyłącznie drogą elektroniczną.

Podobnie jak w przypadku składanych drogą elektroniczną deklaracji elektroniczna deklaracja przyspieszy wprowadzanie danych do systemu, a tym samym przyspieszy ich analizę i identyfikowanie ryzyk.

8. Modyfikację istniejących rozwiązań dotyczących odpowiedzialności solidarnej oraz kaucji gwarancyjnej w celu zapewnienia większej skuteczności tych instrumentów poprzez:

a) wprowadzenie dodatkowych przesłanek, które muszą być spełnione, aby nabywca towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy był zwolniony z odpowiedzialności solidarnej:

– nabywca musi dokonać w całości zapłaty za towary na rachunek sprzedawcy w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym,

– w odniesieniu do transakcji, których przedmiotem są paliwa – dodatkowo sprzedawca paliwa musi posiadać koncesje wymagane w wykonywaniu działalności gospodarczej w przypadku dostaw paliw (zmiana ma na celu przede wszystkim zabezpieczenie sytuacji, w której po wpisaniu do wykazu sprzedawcy zostałaby cofnięta koncesja lub koncesja wygasła),

b) wprowadzenie dodatkowych wymogów, które muszą być spełnione, aby sprzedawca mógł złożyć kaucję gwarancyjną i zostać wpisany do wykazu podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną, tj. kaucję gwarancyjną będzie mógł złożyć sprzedawca, który na dzień składania kaucji dodatkowo:

– nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1574), postępowania upadłościowego albo w trakcie likwidacji (wymóg ten będzie dotyczył poza sprzedawcami paliw także sprzedawców innych towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy),

– posiada koncesje wymagane w wykonywaniu działalności gospodarczej związanej z dostawą paliw,

– upoważnił bank albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową prowadzącą rachunek wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, na który dokonywana jest zapłata z tytułu dostawy paliw, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku,

c) zobowiązanie banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych prowadzących wskazane rachunki sprzedawców towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy, na podstawie upoważnień złożonych przez te podmioty, do niezwłocznego – jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych – przekazywania na wniosek organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tych rachunkach,

d) doprecyzowanie zasad usuwania podmiotów z wykazu, w przypadku gdy po przyjęciu kaucji gwarancyjnej i wpisaniu do wykazu naczelnik urzędu skarbowego dowiedziałby się, że podatnik jest objęty postępowaniem restrukturyzacyjnym, postępowaniem upadłościowym lub jest w trakcie likwidacji lub wygasła mu koncesja na obrót paliwami (lub ją utracił).

Wprowadzane zmiany mają na celu zagwarantowanie, że kaucję gwarancyjną będą mogli złożyć, a następnie pozostawać w wykazie sprzedawcy, którzy gwarantują wywiązywanie się z obowiązku regulowania swoich zobowiązań podatkowych.

9. Objęcie solidarną odpowiedzialnością nabywcy za zobowiązanie podatkowe dostawcy transakcji, których przedmiotem jest folia typu stretch. Powyższe pozwoli na ograniczenie narastającego problemu oszustw podatkowych na rynku handlu folią typu stretch służącą m.in. do owijania palet.

10. Objęcie solidarną odpowiedzialnością nabywcy za zobowiązanie podatkowe dostawcy transakcji, których przedmiotem są dyski twarde (dyski HDD) oraz dyski SSD. Uzasadnione jest to zaobserwowanymi negatywnymi

zjawiskami na tym rynku oraz informacjami od służb kontrolnych wskazującymi na zwiększoną aktywność podmiotów nieuczciwych, co oznacza, że sektor ten powinien zostać uznany za szczególnie wrażliwy na oszustwa podatkowe.

11. Rozszerzenie odpowiedzialności solidarnej na przedstawiciela podmiotu rozpoczynającego działalność gospodarczą.

Odpowiedzialność solidarna pełnomocnika wraz z zarejestrowanym podatnikiem dotyczyłaby zaległości podatkowych powstałych z tytułu czynności wykonanych w ciągu pierwszych 6 miesięcy od zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego. Odpowiedzialność nie przekraczałaby kwoty 500 000 zł.

Rozwiązanie to pozwoliłoby na ograniczenie rejestrowania tzw. „słupów” przez pełnomocników.

Odpowiedzialność solidarna pełnomocnika wraz z zarejestrowanym podatnikiem nie będzie dotyczyła sytuacji, gdy powstanie zaległości podatkowych nie będzie wiązało się z uczestnictwem podmiotu dokonującego sprzedaży w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej.

12. Odmowa rejestracji podmiotu jako podatnika VAT.

W trakcie procesu rejestracji podatnika dla potrzeb podatku od towarów i usług powinna mieć miejsce weryfikacja informacji zawartych w zgłoszeniu rejestracyjnym. W przypadku, gdy okaże się, że podmiot ten nie istnieje lub, mimo podjęcia udokumentowanych prób, nie ma możliwości skontaktowania się z nim, a także, gdy nie stawia się na wezwania, bądź też dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym okażą się nieprawdziwe, organ rejestrujący powinien odmówić rejestracji takiego podmiotu jako podatnika VAT czynnego lub zwolnionego.

13. Doprecyzowanie regulacji określających przesłanki warunkujące wykreślenie podatnika z rejestru podatników VAT.

Proponuje się zmianę mającą na celu wykluczenie z rejestru podatników VAT (wykreślenie z rejestru podatników VAT) podmiotów, które:

1) zawiesiły działalność gospodarczą (wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu). Proponuje się, aby podmioty, które zawieszają działalność gospodarczą zgodnie z ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej na co najmniej 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały były z urzędu wykreślane przez naczelnika urzędu skarbowego, a po wznowieniu tej działalności, byłyby z urzędu rejestrowane jako podatnicy VAT ze statusem posiadanym przed dniem zawieszenia,

2) nie złożyły za 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracji, lub złożyły za te okresy deklaracje, w których nie wykazywały sprzedaży oraz kwot podatku do odliczenia. Jednocześnie przewiduje się sytuacje, w których mimo zaistnienia powyższych przesłanek, podatek nie zostanie wykreślony z rejestru (np. gdy określone zachowanie wynika ze specyfiki prowadzonej działalności),

3) wystawiały tzw. „puste” faktury. W przypadku gdy podatek wykaże, że prowadzi działalność gospodarczą, a wystawienie „pustej” faktury było wynikiem pomyłki lub nastąpiło bez wiedzy podatnika, jego rejestracja jako podatnika VAT czynnego zostanie przywrócona. W przypadku podmiotów, które zostały wyrejestrowane z rejestru podatników VAT w związku z wystawianiem tzw. „pustych” faktur, ponowna rejestracja byłaby możliwa po uiszczeniu przez podmiot kaucji rejestracyjnej,

4) prowadząc działalność gospodarczą wiedziały lub miały uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że uczestniczą w procederze oszustwa lub nadużycia podatkowego, mającego na celu osiągnięcie nienależnych korzyści majątkowych kosztem budżetu państwa.

Dodatkowo proponuje się wykreślanie z rejestru podatników VAT czynnych podatników, którzy w składanych przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracjach wykazują wyłącznie sprzedaż zwolnioną od podatku na podstawie art. 43 ustawy (będą oni zarejestrowani jako podatnicy VAT zwolnieni).

14. Modyfikacja rozwiązania, które uzależnia powstanie prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w przypadku transakcji, z tytułu których podatnikiem jest nabywca lub usługobiorca, a także w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów (o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 ustawy o VAT), od uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej, w której jest obowiązany rozliczyć ten podatek.

Uwzględnienie przez podatnika podatku należnego w deklaracji podatkowej nie może nastąpić później niż w terminie 3 miesięcy od miesiąca, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia. Jeżeli zatem nastąpi to w terminie późniejszym niż określony w tym przepisie, to podatek będzie mógł uwzględnić podatek naliczony w związku z tą transakcją w deklaracji podatkowej składanej na bieżąco. Analogiczne zasady dotyczyć będą odliczeń podatku przy transakcjach, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 lit. a, b i d ustawy o VAT. Wprowadzenie powyższego doprecyzowania jest uzasadnione występowaniem nieprawidłowości w deklarowaniu przez niektóre podmioty wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów i innych transakcji, w których co do zasady podatek należny równy jest podatkowi naliczonemu. Proponowana zmiana przyczyni się do respektowania przez podatników ciężących na nich obowiązków sprawozdawczych.

15. Wprowadzenie sankcji podatkowych za nierzetelne rozliczanie podatku skutkujące zaniżeniem zobowiązania podatkowego lub zawyżeniem nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu lub rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych lub zwrotu podatku oraz likwidacja sankcji wynikającej z przepisów dotyczących ulgi na złe długi. Proponuje się, aby w przypadku stwierdzenia, że podatek w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zobowiązania podatkowego niższą od kwoty należnej, organ przeprowadzający kontrolę określał wysokość tego zobowiązania w prawidłowej wysokości oraz ustalał dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia tego zobowiązania. Również w przypadku stwierdzenia, że podatek w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub kwotę różnicy podatku do rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych wyższą od kwoty należnej lub powinien wykazać kwotę

zobowiązania podatkowego podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego, kwoty te zostaną określone w prawidłowej wysokości oraz zostanie ustalone dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zawyżenia. Dodatkowe zobowiązanie podatkowe będzie ustalone również w sytuacji, gdy podatnik nie złożył deklaracji podatkowej oraz nie wpłacił kwoty zobowiązania podatkowego, jak również w przypadku, gdy złożył skorygowane deklaracje ale już po zakończeniu kontroli podatkowej lub w trakcie postępowania kontrolnego (uwzględniając w tych korektach wszystkie stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości) i wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego lub zwrócił nienależną kwotę zwrotu. W tym ostatnim przypadku sankcja zostanie obniżona do 20%. Dodatkowo proponuje się wprowadzenie sankcji w podwyższonej wysokości (100%) w odniesieniu do podatników dopuszczających się oszustw podatkowych (w tym wystawiających „puste” faktury). Ww. sankcje mają znaczenie przede wszystkim prewencyjne. Zmierzają do przekonania podatników, iż rzetelne i staranne wypełnienie deklaracji podatkowej leży w ich interesie. Ujawnienie bowiem błędu w deklaracji pociąga za sobą obowiązek zapłacenia ustalonego dodatkowego zobowiązania podatkowego.

W podobnym kształcie, choć nieco w innej formule, zwłaszcza w zakresie różnicowania „ciążaru” naruszeń przepisów podatkowych, sankcje funkcjonowały w ustawie o VAT do 30 listopada 2008 r.

Jednocześnie proponuje się, aby sankcje nie były ustalane w przypadku, gdy podatnik sam dokona korekty rozliczenia lub pomylił się i rozliczył należny podatek w deklaracji składanej za niewłaściwy okres, jednak pod warunkiem, iż miało to miejsce przed wszczęciem postępowania kontrolnego, bądź też w przypadku popełnienia w deklaracji błędów rachunkowych i oczywistych pomyłek.

Ponadto zaproponowano, aby nie stosowano ww. przepisów do okresów rozliczeniowych przypadających przed 1 stycznia 2017 r. W efekcie dodatkowe zobowiązanie nie zostanie ustalone za okresy rozliczeniowe poprzedzające tę datę.

Ponadto proponuje się likwidację sankcji wynikającej z przepisów dotyczących ulgi na złe długi. Nie jest zasadne obciążanie podatnika obiema sankcjami. Sankcja ta będzie natomiast stosowana za okresy rozliczeniowe przypadające przed 1 stycznia 2017 r.

W ustawie – **Kodeks karny skarbowy** proponuje się zastrzeżenie przewidzianych w niej sankcji dla osób biorących udział w oszustwach podatkowych. W szczególności proponuje się wprowadzenie w kks stosownego przepisu dedykowanego sytuacji, gdy osoba wystawia tzw. puste faktury lub posługuje się takimi fakturami (ujmuje je w rozliczeniach). W takiej sytuacji proponuje się sankcję znacznie wyższą od tej przewidzianej obecnie w art. 62 kks – obejmowałyby również karę pozbawienia wolności.

Celem jest wyodrębnienie tego rodzaju praktyk jako szczególnie sankcjonowanych, których karanie byłoby niezależne od efektów tzw. postępowań wymiarowych. Przesłanką do wymierzenia kary byłoby samo wystawienie „pustej” faktury lub posługiwanie się taką fakturą w celu odliczenia podatku.

W sytuacji, gdy wystawcą faktury jest tzw. „ślup”, czyli podmiot, który praktycznie nie posiada majątku, nałożenie na niego kary finansowej nie przynosi pożądanych efektów, sankcji tej nie można bowiem wyegzekwować. Proponowaną sankcję należy również nałożyć na oszustów – odbiorców takich „pustych” faktur.

W ustawie – **Ordynacja podatkowa** proponuje się zmianę polegającą na niestosowaniu podwyższonej stawki odsetek za zwłokę do zaległości w podatku od towarów i usług w przypadku, gdy ustala się dodatkowe zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 110a lub art.110b ustawy o VAT. Ponadto w ustawie – Ordynacja podatkowa proponuje się wprowadzenie zmian wynikających z rozszerzenia instytucji odpowiedzialności solidarnej na pełnomocnika podatnika, którego zgłoszenie rejestracyjne zostało przez niego złożone, oraz dodanie przepisu umożliwiającego weryfikację zasadności zwrotu różnicy podatku nie tylko poprzez weryfikację rozliczenia podatnika, ale też weryfikację rozliczeń innych podmiotów biorących udział w obrocie towarami lub usługami, będących przedmiotem rozliczenia podatnika. Pozostałe proponowane zmiany w ustawie – Ordynacja podatkowa są konsekwencją likwidacji możliwości rozliczania się podatników podatku od towarów i usług innych niż mali podatnicy za okresy kwartalne.

Ponadto w projekcie ustawy (w zakresie **ustawy o VAT**) zostały umieszczone przepisy:

1. Dostosowujące zakres zwolnienia od podatku m.in. dla usług ubezpieczeniowych w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 17 marca 2016 r. w sprawie C-40/15 Aspiro S.A. Proponowana zmiana prowadzi do usunięcia z regulacji dotyczących zwolnień od VAT, zwolnienia dla usług stanowiących element zwolnionej od podatku usługi finansowej lub ubezpieczeniowej, wymienionej w art. 43 ust. 1 pkt 7 oraz 37–41 ustawy, stanowiących odrębną całość oraz będących właściwymi i niezbędnymi do świadczenia usługi zwolnionej. Wprowadzone zmiany będą oznaczać, że przepisy art. 43 ust. 1 pkt 7 i 37–41 ustawy o VAT będą interpretowane przy uwzględnieniu orzecznictwa TSUE.

2. Utrzymujące dotychczasowe wysokości stawek podatku (tj. 8 i 23%) do dnia 31 grudnia 2018 r. Ponieważ proponowane rozwiązania uszczelniające przyniosą rezultaty dopiero w następnych latach, w projekcie ustawy zaproponowano utrzymanie dotychczasowej wysokości stawek podatku (tj. 8 i 23%) do dnia 31 grudnia 2018 r.

3. Umożliwiające stosowanie po roku 2017 reguły, zgodnie z którą w przypadku jednostki samorządu terytorialnego proporcje, o której mowa w art. 90 ust. 2 ustawy o VAT (proporcja ustalana na potrzeby odliczenia podatku naliczonego w przypadku wykonywania czynności dających prawo do odliczenia i czynności takiego prawa nie dających) ustala się odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego. Przepisy te uzupełniają przepisy ustawy z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania

zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1454) w kwestii tzw. centralizacji rozliczeń jst.

4. Podwyższające limit wartości sprzedaży uprawniający do korzystania z tzw. zwolnienia podmiotowego. Proponuje się, aby obecnie obowiązujący na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy limit w wysokości 150 tys. zł został podwyższony do wysokości 200 tys. zł, co oznacza, że po przekroczeniu tej wartości sprzedaży (lub – w przypadku podatnika rozpoczynającego wykonywanie działalności gospodarczej w danym roku – odpowiedniej kwoty obliczonej w proporcji do okresu prowadzonej działalności) podatnik straci prawo do zwolnienia.

5. Dotyczące braku wymogu posiadania potwierdzenia odbioru przez nabywcę wystawionej przez sprzedawcę faktury korygującej dokumentującej transakcje, których przedmiotem są usługi dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej oraz gazu przewodowego, na potrzeby obniżenia obrotu w związku z wystawioną fakturą korygującą.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proponowane rozwiązania mające na celu poprawę ścigalności podatku – tzw. pakiet rozwiązań uszczelniających dotyczą krajowych regulacji, których wprowadzenie jest fakultatywne w UE.

Wprowadzenie proponowanych przepisów, dostosowujących zakres zwolnienia od podatku od towarów i usług m.in. dla usług ubezpieczeniowych w związku z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej spowoduje, że regulacje w tym zakresie będą jednolicie stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Zgodność krajowych rozwiązań oceniana ma być przez pryzmat orzeczeń TSUE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
1. Podatnicy podatku od towarów i usług	<p>Proponowane rozwiązania, mogą dotyczyć pośrednio wszystkich podatników podatku od towarów i usług, tj. ok. 1 655 452 (stan na koniec I półrocza 2016 r.), a w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> ok. 182 103 podatników świadczących niektóre usługi budowlane (dane za 2015 r.), ok. 13 035 podatników dokonujących obrotu towarów m.in. jak procesory i dyski twarde (dane za 2015 r.), ok. 3245 podatników dokonujących obrotu towarami z kategorii m.in. złota i srebra (dane za 2015 r.), ok. 79 967 podatników, którzy wystąpili o zwrot podatku w terminie 25 dni (dane za 2015 r.), przy czym w minimalnym stopniu dotyczyłyby podatników, u których dominującą sprzedażą jest eksport towarów lub wewnątrzspółnotowa dostawa towarów (nowe regulacje objęłyby mniej niż 3 tys. podatników wg danych za 2015 r.), ok. 6203 tzw. „dużych” podatników składających deklaracje dla podatku od towarów i usług za okresy kwartalne (VAT-7D), ok. 220 594 podatników aktywnych w VIES składających deklaracje dla podatku od towarów w formie papierowej i 17 162 podatników, którzy dokonują „krajowych” dostaw lub nabyć w systemie odwróconego obciążenia (dane za 2015 r.), ok. 1694 podatników świadczących niektóre usługi stanowiące element usługi z dziedziny finanse i ubezpieczenia (dane za 2015 r.), ok. 24 000 podatników, którzy mogą skorzystać z podwyższenia progu zwolnienia podmiotowego do 200 000 zł (dane za 2015 r.). 	Hurtownia danych SPR wg stanu na dzień 05.10.2016 r.	<p>Pozbawienie niektórych podatników możliwości rozliczania się za okresy kwartalne. Objęcie niektórych podatników obowiązkiem składania deklaracji podatkowych wyłącznie w formie elektronicznej. Nałożenie obowiązku składania informacji podsumowujących wyłącznie w formie elektronicznej oraz wyłącznie za okresy miesięczne. Zmiana sposobu rozliczania podatku.</p>
2. Banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	<ol style="list-style-type: none"> Liczba krajowych banków komercyjnych, banków spółdzielczych i oddziałów instytucji kredytowych na koniec czerwca 2016 r. wyniosła 623 jednostki. Liczba spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych na koniec czerwca 2016 r. wyniosła 42 jednostki. 	1. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego. Opracowania. Sektor bankowy. Dane o rynku	Obowiązek przekazywania informacji na żądanie organów podatkowych

		2. SKOK	
--	--	---------	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został poddany konsultacjom publicznym równoległe z uzgodnieniami zewnętrznymi. Przy czym ze względu na konieczność pilnego procedowania projektu (jako mającego na celu poprawę ściągłości podatku VAT poprzez ograniczenie nadużyć w tym podatku i uszczelnienie systemu VAT), czas trwania konsultacji został skrócony do 10-ciu dni (od 23.09 do 3.10). Projekt został przekazany do następujących podmiotów i organizacji: Business Centre Club, Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, Naczelnej Rady Adwokackiej, Fundacji Rozwoju Rachunkowości, Krajowej Izby Biegłych Rewidentów, Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług, Krajowej Rady Doradców Podatkowych, Krajowej Izby Gospodarczej, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacji LEWIATAN, Krajowej Izby Radców Prawnych, Polskiej Rady Biznesu, Polskiej Izby Handlu, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Związku Rzemiosła Polskiego, Zrzeszenia Prawników Polskich, Krajowej rady Notarialnej, Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, Polskiej Izby Biur Rachunkowych, Polskiej Izby Spedycji i Logistyki, Polskiej Izby Cła, Logistyki i Spedycji, Polskiej Izby Paliw Płynnych, Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego, Krajowej Rady Komorniczej, Związku Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”, Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji, Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu, Izby Przemysłowo-Handlowej Gospodarki Żłomem, Polskiej Unii Dystrybutorów Stali, Polskiej Izby Gospodarczej Elektrotechniki, Izby Gospodarki Elektronicznej, Stowarzyszenia Stal Nierdzewna, Polskiego Związku Firm Deweloperskich, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Firm Budowlano – Wykończeniowych, Polskiego Związku Pracodawców Budownictwa, Związku Dealerów Samochodów, Omówienie wyników konsultacji publicznych zawiera załączony raport z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	3 689	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	35 199
budżet państwa	3 689	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	35 199
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	3 689	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	35 199
budżet państwa	3 689	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	3 151	35 199
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja poprzez wprowadzenie dodatkowych rozwiązań, których celem jest poprawa ściągłości podatku przyczyni się do wzrostu dochodów budżetu państwa, w konsekwencji będzie pozytywnie wpływała na sytuację sektora finansów publicznych. Zakłada się, że proponowane rozwiązania przyczynią się do zmniejszenia luki podatkowej w VAT o 2 punkty procentowe, co spowoduje dodatnie skutki budżetowe w skali roku w wysokości ok. 3 400 mln zł. Skutki finansowe zostały opracowane na podstawie danych fiskalnych i statystycznych. Przy założeniu, że większość zmian uszczelniających wejdzie w życie 1 stycznia 2017 r., skutki te w roku wprowadzenia wyniosą ok. 3 117 mln zł (=3 400 mln zł/12*11). Ponadto: 1) likwidacja deklaracji kwartalnych dla dużych podatników spowoduje jednorazowy skutek

	<p>przesunięcia dochodów w czasie z tego tytułu w wysokości ok. 800 mln zł;</p> <p>2) podwyższenie progu zwolnienia podmiotowego ze 150 000 zł do 200 000 zł spowoduje ujemne skutki budżetowe w roku wprowadzenia wysokości ok. – 275 mln zł;</p> <p>3) likwidacja zwolnienia od podatku na usługi związane m.in. z likwidacją szkód przez podmioty działające na rzecz ubezpieczycieli szacuje się w skali roku na kwotę ok. 51 mln zł, skutki te w roku wprowadzenia wyniosą ok. 47 mln zł (=51 mln zł/12*11).</p> <p>W zakresie utrzymania stawek podatku na dotychczasowym poziomie do 31 grudnia 2018 r. zmiana ta nie spowoduje wzrostu ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa w stosunku do wielkości uzyskiwanych w latach poprzednich. Nie będzie też miała wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego oraz na inne jednostki sektora finansów publicznych.</p> <p>W przypadku niewprowadzenia tej zmiany i obniżenia w 2017 r. obecnie obowiązujących stawek 23% i 8% należałoby oczekiwać ubytku dochodów budżetu państwa z tytułu podatku VAT rządu ok. 7,5 mld zł w skali roku.</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne		Wprowadzenie rozwiązań mających na celu uszczelnienie systemu podatkowego, a tym samym ograniczenie nieprawidłowości w rozliczaniu podatku VAT przyczyni się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez uczciwych podatników. Działania te pozwolą na ograniczenie działań podatników zaangażowanych w nieuczciwą działalność, co przyczyni się do ograniczenia nieuczciwej konkurencji.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Niektóre z proponowanych zmian mogą mieć wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw, np. zmiana systemu rozliczeń podatku VAT niektórych podatników może wpłynąć u podatników na jednorazowe zwiększenie kosztów związanych ze zmianą systemów finansowo-księgowych. Oszacowanie ww. kosztów jest niemożliwe z uwagi na brak szczegółowych danych w tym zakresie. Dedykowanie preferencyjnego terminu zwrotu podatku w terminie 25 dni do bardziej wiarygodnych podatników może oznaczać, że wśród podmiotów, u których obecnie eksport/WDT jest dominującą pozycją sprzedażową, a którzy działają krócej niż 1 rok, powstanie konieczność zaangażowania środków w wysokości średnio ok. 2,5 tys. zł per zwrot, których koszt (kredytu) zapewniłby podobną płynność jaką mieliby gdyby zamiast 60-dniowego zwrotu podatku nadal mogli korzystać ze zwrotu 25-dniowego. Należy jednak zauważyć, że po roku posiadania statusu podatnika VAT czynnego podatnicy ci będą mogli powrócić do zwrotów 25 -dniowych. Ograniczenie skali oszustw przyczyni się jednak do wzmocnienia pozycji uczciwych podatników, którzy obecnie muszą „wytrzymywać” konkurencję z nieuczciwymi podmiotami.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Likwidacja rozliczeń kwartalnych w podatku od towarów i usług dla podatników innych niż mali podatnicy oraz brak możliwości rozliczeń kwartalnych przez podatników rozpoczynających wykonywanie czynności opodatkowanych przez okres pierwszych 12 miesięcy prowadzenia działalności przyczyni się do zwiększenia liczby dokumentów obsługiwanych przez urzędy skarbowe. Natomiast wprowadzenie obowiązku składania wyłącznie drogą elektroniczną niektórych dokumentów przyczyni się do zmniejszenia liczby dokumentów składanych papierowo i wpłynie na przyspieszenie obsługi tych dokumentów w urzędach skarbowych. Również podwyższenie progu zwolnienia podmiotowego przyczyni się do zmniejszenia liczby dokumentów składanych w urzędach skarbowych, co będzie związane ze zmniejszeniem obowiązków w zakresie składania deklaracji podatkowych przez podatników, którzy w związku z podwyższeniem tego progu wybiorą zwolnienie od podatku. Objęcie mechanizmem tzw. odwróconego obciążenia podatników zaangażowanych w transakcje związane z procesorami, towarami z kategorii złota, srebra i platyny oraz usługami budowlanymi przyczyni się do zwiększenia liczby składanych dokumentów (w związku z koniecznością składania informacji podsumowujących w obrocie krajowym). Podkreślić jednakże należy, że dokumenty te będą składane w formie elektronicznej. Poszerzenie katalogu towarów w ramach odpowiedzialności solidarnej o dyski twarde oraz folię stretch co do zasady nie wiąże się ze zwiększeniem obciążeń regulacyjnych (jednocześnie jednak sprzedawcy takich towarów będą mogli złożyć kaucję gwarancyjną celem wpisania ich do wykazu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 ustawy – korzystanie z tej procedury ma jednak charakter fakultatywny) – tym bardziej, że stosowanie tej instytucji ma oddziaływać również prewencyjnie. Zawężenie zakresu zwolnienia od podatku poprzez wyłączenie ze zwolnienia usług stanowiących element usługi finansowej nie wiąże się ze szczególnymi obciążeniami regulacyjnymi (do podatnika świadczącego takie usługi znajdują zastosowanie zasady ogólne, w tym zwolnienie z tytułu limitów obrotów, którego limit zostaje podniesiony). Wprawdzie modyfikacja zasad składania kaucji gwarancyjnej związana z wprowadzeniem wymogu udzielenia stosownego upoważnienia dla banku lub SKOK wiąże się z dodatkowymi dokumentami i procedurami, jednakże znajdują one zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do podatników planujących znaleźć się w wykazie prowadzonym przez resort finansów (obecnie w wykazie jest wymienione ok. 150 podmiotów).

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy z uwagi na charakter zaproponowanych zmian.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu | Charakter proponowanych zmian nie będzie miał wpływu na pozostałe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyłączeniem art. 1 pkt 7, który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. Zaproponowano, aby przepisy dotyczące likwidacji rozliczeń za okresy kwartalne były stosowane począwszy od rozliczenia za pierwszy okres rozliczeniowy 2017 r. Przepisy wprowadzające obowiązek składania deklaracji w formie elektronicznej mają być stosowane odpowiednio od 1 stycznia 2017 r. albo 1 stycznia 2018 r. (w zależności od tego, czy podatnik jest podatnikiem wymienionym w art. 16). Planuje się, że przepis art. 89b ust. 6 ustawy o VAT w brzmieniu dotychczasowym (sankcja dla dłużnika w „uldze na złe długi”) będzie stosowany do okresów rozliczeniowych przypadających przed 1 stycznia 2017 r. Zaproponowano również, aby nie stosować art. 110a i art. 110b ustawy o VAT do okresów rozliczeniowych przypadających przed 1 stycznia 2017 r. W efekcie dodatkowe zobowiązanie, o którym mowa w art. 110a i art. 110b, nie zostanie ustalone za okresy rozliczeniowe przed 1 stycznia 2017 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi po wejściu w życie przepisów. Jednakże z uwagi na fakt, że oprócz wprowadzanych zmian istnieje wiele zmiennych wpływających na dochody z VAT, efekty samych zmian mogą być w dużej części trudne do zmierzenia, z wyjątkiem zmiany w zakresie obowiązku miesięcznego składania deklaracji dla podatku od towarów i usług, głównie z uwagi na system podatku od towarów i usług.
Po upływie półtora roku od wejścia w życie ww. przepisów miarą efektów wprowadzonych zmian będą dane o liczbie podatników VAT objętych przedmiotową regulacją oraz dane nt. przesunięcia dochodów z tytułu likwidacji kwartalnych rozliczeń.

Ponadto miarą efektów ww. regulacji oraz innych podejmowanych działań będzie analiza wielkości luki w VAT, określanej jako różnica między VAT teoretycznie należnym (teoretyczne dochody budżetu państwa) a VAT faktycznie pobranym (rzeczywiste wpływy). Jednakże dane statystyczne za 2017 r. do oszacowania luki VAT będą dostępne dopiero w 2020 r.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu z dnia 22 września 2016 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt ustawy został poddany konsultacjom publicznym równolegle z uzgodnieniami zewnętrznymi. Projekt został przekazany do następujących podmiotów i organizacji: Business Centre Club, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Naczelnej Rady Adwokackiej, Fundacji Rozwoju Rachunkowości, Krajowej Izby Biegłych Rewidentów, Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług, Krajowej Rady Doradców Podatkowych, Krajowej Izby Gospodarczej, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacji LEWIATAN, Krajowej Izby Radców Prawnych, Polskiej Rady Biznesu, Polskiej Izby Handlu, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Związku Rzemiosła Polskiego, Zrzeszenia Prawników Polskich, Krajowej Rady Notarialnej, Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, Polskiej Izby Biur Rachunkowych, Polskiej Izby Spedycji i Logistyki, Polskiej Izby Cła, Logistyki i Spedycji, Polskiej Izby Paliw Płynnych, Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego, Krajowej Rady Komorniczej, Związku Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”, Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji, Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu, Izby Przemysłowo-Handlowej Gospodarki Żłomem, Polskiej Unii Dystrybutorów Stali, Polskiej Izby Gospodarczej Elektrotechniki, Izby Gospodarki Elektronicznej, Stowarzyszenia Stal Nierdzewna, Polskiego Związku Firm Deweloperskich, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Firm Budowlano – Wykończeniowych, Polskiego Związku Pracodawców Budownictwa, Związku Dealerów Samochodów.

Do ww. projektu uwagi zgłosiły następujące podmioty:

Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacja LEWIATAN, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, Krajowa Rada Komornicza, Polska Unia Dystrybutorów Stali, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, KGHM Polska Miedź, Związek Banków Polskich, Polska Izba Ubezpieczeń, Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej, Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, Fundacja Rozwoju Rynku Finansowego.

Omówienie ww. uwag zostało przedstawione w załączniku.

2. Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Z uwagi na zakres projektu nie zasięgnięto opinii oraz nie dokonywano konsultacji i uzgodnień z organami i instytucjami Unii Europejskiej.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie ww. ustawy zgłosiła Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego.

Załącznik do pkt 1

Lp.	Jednostka redakcyjna	Zgłaszający uwagi	Uwagi	Podjęta decyzja i uzasadnienie
1.		Tax and Legal, Rydzewski Sawicki Dudziak, Doradztwo Podatkowe i Prawne Spółka Partnerska	Spółka proponuje dokonanie zmian w ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym	Propozycja wykracza poza zakres niniejszego projektu.
2.	art. 1 pkt 2 lit. c projektu (art. 17 ust. 1h)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego zgłasza wątpliwości dotyczące sytuacji czy w przypadku zamówienia usługi u wykonawcy, która to następnie będzie refakturowana na podmiot, na którego rzecz faktycznie została wykonana ta usługa - podmiot refakturowujący powinien być traktowany jako wykonawca usługi w rozumieniu projektowanego artykułu, a podmiot faktycznie wykonujący usługi na jego rzecz będzie miał w takiej sytuacji status podwykonawcy, co zmieniłoby skutki podatkowe.	Odnosnie uwagi dotyczącej niejasności w rozumieniu terminu „podwykonawca”, użytego w projektowanym ust. 1h w art. 17 ustawy o VAT należy wyjaśnić, że projektowane ograniczenie stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do podwykonawców jest celowe. Zdecydowana większość stwierdzonych przypadków nieprawidłowości w rozliczaniu podatku występuje na tym właśnie etapie łańcucha transakcji dotyczących usług budowlanych. Na takie stwierdzenia wskazują również doświadczenia innych państw członkowskich UE, które wprowadziły analogiczne rozwiązanie w zakresie wprowadzenia w tym sektorze mechanizmu reverse charge, ograniczając jego zakres jedynie do transakcji wykonywanych na zasadzie podwykonawstwa. Dla prawidłowego rozumienia terminu „podwykonawca” wystarczająca jest definicja zawarta w internetowym wydaniu Słownika języka polskiego, zgodnie z którą: „podwykonawca - firma lub osoba wykonująca pracę na zlecenie głównego wykonawcy” (http://sjp.pwn.pl/sjp/podwykonawca;2503008). Przy dalszych podzleceniach przyjąć należy podejście, zgodnie z którym podwykonawca zlecający jest głównym wykonawcą swojego zakresu prac.

3.	art. 1 pkt 4 lit. b projektu (art. 86 ust. 10i)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	W opinii Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego wejście w życie treści ust. 10i wraz z zestawieniem go z obecnie istniejącym ust. 10h doprowadziłoby de facto do sytuacji uprzywilejowania podatnika, który nie dokonał rozliczenia podatku należnego z tytułu WNT, bowiem ust.10i dawałby prawo do rozliczenia podatku naliczonego w otwartym czasie, przed złożeniem deklaracji VAT. Z kolei podatnik, który rozliczył podatek należny, miałby relatywnie ten czas ograniczony do okresu, w którym otrzymał fakturę (potencjalnie później); Ponadto ust. 10i nie referuje się do faktu posiadania faktury, natomiast w przypadku WNT - w odróżnieniu od importu usług, czynności, dla których podatnikiem jest nabywca - aby skorzystać z odliczenia VAT, wymagane jest posiadanie faktury. Innymi słowy, dotychczasowy ust. 10h, w zupełności obejmuje wszystkie przypadki dotyczące WNT, stąd wprowadzenie ust. 10i w tym zakresie wydaje się być nieuzasadnione. Wnioskodawca proponuje usunięcie odwołania do art. 86 ust. 10b pkt 2 lit.b. w innym wypadku powstaną kolizje interpretacyjne między ust. 10h i 10i.	Propozycja zasługuje na uwzględnienie z uwagi na fakt, iż ww. ujęcie – podkreślające pozytywny aspekt regulacji („w przypadku uwzględnienia” zamiast proponowanego w projekcie fragmentu zapisu „w przypadku nierozliczenia”) – w sposób jeszcze bardziej wyraźny i niepozostawiający wątpliwości wskazuje na to, że podatek należny musi zostać uwzględniony w odpowiednim (właściwym) okresie rozliczeniowym w oparciu o obowiązujące przepisy prawa (art. 86 ust. 10 w związku z art. 20 ust. 5 ustawy o VAT), przy czym gdy czynność zadeklarowana („uwzględnienia”) kwoty podatku należnego nastąpi w terminie późniejszym niż wskazany w projektowanym przepisie okres trzech miesięcy, zwiększenie podatku naliczonego nastąpi „na bieżąco”.
4.	art. 1 pkt 8 lit. a projektu (art. 96 ust. 9a pkt 4)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Pojęcie "rzeczywistych czynności" jest dotąd terminem niestosowanym. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego proponuje aby w jego miejsce posłużyć się pojęciem, które będzie spójne wewnętrznie z dotychczasową siatką pojęciową ustawy o VAT, tj. z art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy VAT, który mówią o pustych fakturach posługuje się sformułowaniem "czynności które nie zostały dokonane". Dodatkowo sankcja za wystawienie takiej faktury przez pracownika osoby prawnej może spowodować zamknięcie działalności. Propozycja Wnioskodawcy aby poddać pod rozważenie czy powinno to skutkować wykreśleniem z rejestru.	W zakresie propozycji zmiany pojęcia "rzeczywistych czynności" uwaga uwzględniona. W pozostałym zakresie wskazać należy na zapisy projektowanych przepisów art. 96 ust. 9e i ust. 9h, zgodnie z którymi wykreślenie z rejestru podatników nie nastąpi w przypadku, gdy wystawienie "pustej" faktury było wynikiem pomyłki lub nastąpiło bez wiedzy podatnika, zaś w przypadku, gdy wykreślenie takie już nastąpiło - naczelnik urzędu skarbowego przywróci zarejestrowanie takiego podatnika (ze statusem takim, jaki posiadał w chwili wykreślenia), jeżeli podatnik ten wykaże, że prowadzi działalność gospodarczą, a wystawienie "pustej" faktury było wynikiem pomyłki lub nastąpiło bez wiedzy podatnika. Podkreślić należy, że działanie organu podatkowego w zakresie wykreślenia takich podatników nie będzie działaniem pochopnym - będzie dokonywane na podstawie obiektywnych przesłanek i dowodów (np. decyzji administracyjnych).
5.	art. 1 pkt 8 lit. e projektu (art. 96 ust. 9a pkt 5)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Treść zaproponowanego przepisu jest restrykcyjna, a jego przesłanki nieostre, co może uderzać w uczciwie działających podatników, którzy nieświadomie zostali uwikłani w przestępstwo karuzelowe (znaleźli się w łańcuchu dostaw). Wykreślenie przez organ podatkowy podatnika na podstawie podejrzenia, iż nabył on towary od nierzetelnego podmiotu, skutkować będzie finalnie destabilizacją całej prowadzonej działalności gospodarczej.	Działanie organu podatkowego w zakresie wykreślenia takich podatników nie będzie działaniem pochopnym - będzie dokonywane na podstawie obiektywnych przesłanek i dowodów. Np. podstawą wykreślenia podatnika z rejestru będzie stosowna decyzja administracyjna, nie będzie zaś podstawą takiego działania jedynie podejrzenie uczestnictwa w przestępstwie karuzelowym. Podkreślić należy, że organy podatkowe posiadają wiedzę na temat mechanizmów działania oszustw podatkowych, również mają świadomość tego, że w takie procedery niejednokrotnie są uwikłane podmioty uczciwe.

6.	art. 1 pkt 8 lit. e projektu (art. 96 ust. 9e oraz 9h)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	W opinii Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego zestawiając obydwie normy można dostrzec ich wzajemną sprzeczność. Z jednej strony w ust. 9e jest zapis, że naczelnik nie wykreśla z urzędu podatnika, gdy wystawione faktury są rezultatem pomyłki albo gdy wina nie spoczywa po stronie podatnika. Ust. 9h zakłada natomiast, że ust. 9e nie został zastosowany, bowiem przewiduje sposób postępowania naczelnika, gdy jednak mimo wystąpienia ww. przesłanek tej np. pomyłki podatek został wykreślony. Przy zachowaniu treści ust. 9h postulujemy o doprecyzowanie, że przywrócenie statusu podatnika VAT czynnego (unieważnienie wykreślenia) następuje od dnia wykreślenia, czyli z mocą wsteczną. Niedookreślenie mogłoby pozostawić wątpliwości, czy przywrócenie nie nastąpi "na bieżąco" z datą przywracania, co pozostawiałoby "przerwę" w aktywności jako podatnika VAT i wywoływało konsekwencje z tym związane.	Uwaga niezasadna. Przepisy ust. 9e i ust. 9h dotyczą odmiennych sytuacji. Pierwszy z nich odnosi się do przypadku, gdy organ podatkowy poweźmie podejrzenie wystąpienia sytuacji wystawiania "pustych" faktur - wtedy organ powinien przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, w wyniku którego stwierdzone zostanie, czy zachodzą przesłanki wykreślenia podatnika z rejestru. Jeżeli w trakcie tego postępowania udowodnione zostanie, że wystawienie "pustej" faktury było wynikiem pomyłki lub odbyło się bez wiedzy podatnika (np. fakturę taką wystawił pracownik), wykreślenie nie nastąpi. Mogą się jednak zdarzyć przypadki, że podatek z rejestru zostanie wykreślony - np. w postępowaniu wyjaśniającym nie przedstawi on dowodów na pomyłkowe lub nieświadome wystawienie "pustej" faktury - następnie jednak taki dowód przedstawi organowi podatkowemu. W takiej sytuacji organ przywróci zarejestrowanie takiego podatnika zgodnie z projektowanym art. 96 ust. 9h. Nie ma przy tym potrzeby precyzowania momentu przywrócenia statusu podmiotu jako podatnika VAT - oczywistym jest, że nastąpi to od dnia wykreślenia.
7.	art. 1 pkt 18 projektu (art. 110a ust. 1)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Wnioskodawca dostrzega wątpliwości w kwestii trybu ustalania dodatkowego zobowiązania (sankcji) w przypadku, gdy kontrolowany podatek na etapie zakończenia kontroli, po zapoznaniu się z protokołem, skorzysta z możliwości złożenia korekty zgodnie z zaleceniami tego protokołu. Czy, a jeżeli tak - to w jaki sposób ustalane byłoby dodatkowe zobowiązanie? Przepis stanowi bowiem o konieczności określenia (decyzją ?) prawidłowej wysokości podatku przez organ i równoczesnym ustaleniu dodatkowego zobowiązania.	Uwaga zasadna - przepis art. 110a został odpowiednio uzupełniony. Zgodnie z projektowanym art. 110a ust. 2 sankcje będą również stosowane w przypadku, gdy podatek skoryguje dokonane pierwotnie rozliczenie podatku poprzez złożenie stosownych korekt deklaracji, jednak zrobi to już po zakończeniu kontroli podatkowej lub w trakcie prowadzonego postępowania kontrolnego (korekty deklaracji będą uwzględniać wszystkie stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości), do czego uprawniają go stosowne przepisy Ordynacji podatkowej lub przepisy dotyczące kontroli skarbowej
8.	art. 1 pkt 4 projektu (art. 86 ust. 10b pkt 2 lit b)	KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna	W opinii KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna proponowane ograniczenie możliwości natychmiastowego odliczenia podatku naliczonego, prowadzi do powstania dodatkowej sankcji finansowej dla podatnika WNT i narusza może zasadę neutralności VAT. W przypadku bowiem nie ujęcia podatku należnego w terminie 3 m-cy od daty powstania obowiązku podatkowego, w ostatecznym rozliczeniu podatek obowiązywać będzie – poprzez korektę - wykazać VAT należny w dacie powstania obowiązku podatkowego, bez braku możliwości rozliczenia podatku naliczonego w tym samym okresie, co w skrajnych wypadkach może skutkować znacznymi konsekwencjami finansowymi (powstanie zaległości podatkowej + odsetki + dodatkowe zobowiązanie podatkowe, jeśli do ujawnienia tego przypadku dojdzie w trakcie kontroli) oraz istotnym pogorszeniem płynności finansowej.	Uwaga niezasadna należy zauważyć, iż zgodnie z dyrektywą można odliczyć VAT z tytułu WNT, jeśli wykaże się VAT od tej czynności.
9.	art. 1 pkt 5 projektu (art. 87 ust. 2 i 2a)	KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna	W opinii KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna proponowany zapis daje organom podatkowym uprawnienie do nieokreślonego w czasie weryfikowania zasadności zwrotu podatku, który może być zawieszony aż do czasu zakończenia weryfikacji rozliczeń u jego kontrahentów. W konsekwencji wydłużanie tych terminów prowadzić może w wielu przypadkach do zachwiania płynności finansowej podatników. W ocenie wnioskodawcy zasadne zatem byłoby dookreślenie czasu trwania weryfikacji rozliczeń kontrahentów np. poprzez wskazanie terminu takiej weryfikacji jak również jednoznacznego momentu zakończenia tych czynności przez organ w ustawowej formie (np. protokół, decyzja).	Zgodnie z projektowaną zmianą, przedłużenia terminu zwrotu dokonuje się do czasu zakończenia weryfikacji zasadności zwrotu postanowieniem wydanym na podstawie art. 87 ust. 2. Zakończenie czynności sprawdzających czy zakończenie kontroli nie powoduje automatycznie zakończenia weryfikacji zasadności zwrotu. Postanowienie zachowuje swoją moc do czasu zakończenia weryfikacji, tj. zakończenia jednego z wymienionych trybów, który kończy tą weryfikację, np. zakończeniem postępowania podatkowego, jeżeli to postępowanie kończy ww. weryfikację.

10.	art. 1 pkt 18 projektu (art. 110a)	KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna	<p>W opinii KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna proponowana formuła zastosowania dodatkowego zobowiązania podatkowego (30%) jest zbyt sankcyjna w odniesieniu do rzetelnych podatników, którzy oprócz albo zamiast błędów rachunkowych czy oczywistych omyłek dopuszczają się nieprawidłowości w rozliczeniu podatku, nie działając przy tym w celu nierzetelnego rozliczenia podatku lecz np. z powodu niejasności przepisów bądź rozbieżności stanowisk organów i sądów w interpretacji przepisów. W szczególności dotyczy to przypadku przesunięcia momentu rozliczenia VAT należnego lub naliczonego, która to czynność skutkuje wadliwością ksiąg a nie ich nierzetelnością w świetle przepisów ordynacji podatkowej. Zasadnym byłoby zatem zawężenie możliwości zastosowania sankcji tylko do przypadków, w których nieprawidłowe rozliczenie VAT wiązałyby się np. z uczestnictwem podatnika w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej co określa nowoprojektowany art. 110b (podobnie do rozwiązania jakie przyjęto w przypadku kaucji rejestracyjnej); W ocenie wnioskodawcy w przypadku wprowadzenia tak dotkliwej sankcji (30%) wskazane byłoby: 1) Doprecyzowanie pojęcia "oczywistej omyłki". 2) Dookreślenie, iż sankcja nie jest ustalana wielokrotnie od tego samego zdarzenia, powodującego zawyżenie w deklaracji kwoty różnicy/zwrotu, co może mieć miejsce w sytuacji przenoszenia przez podatnika nadwyżek na następne okresy rozliczeniowe. 3) Rozważenie możliwości odstąpienia od ustalania sankcji gdy zaległość podatkowa lub zawyżona różnica/zwrot VAT wynika z zastosowania się podatnika do otrzymanej interpretacji podatkowej.</p>	<p>Przedmiotowe sankcje mają przede wszystkim znaczenie prewencyjne. Zmierzają do przekonania podatników, iż rzetelne i staranne wypełnienie deklaracji podatkowej leży w ich interesie. Ujawnienie bowiem nieprawidłowości w rozliczeniu deklaracji pociąga za sobą obowiązki zapłacenia ustalonego dodatkowego zobowiązania podatkowego. Na takie właśnie znaczenie sankcji wskazują wymienione w projektowanych przepisach przypadki (dość liczne zapewne w praktyce), gdy to dodatkowe zobowiązanie nie będzie ustalane (oczywiste pomyłki i błędy w deklaracji, wykazanie kwot podatku należnego lub naliczonego w wcześniejszych lub późniejszych okresach rozliczeniowych, skorygowanie przez podatnika deklaracji o ile nastąpi to przed wszczęciem kontroli podatkowej lub postępowania kontrolnego). Założeniem jest także brak dublowania takich dodatkowych zobowiązań obciążających podatników - dodatkowe zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 110a nie będzie ustalane w odniesieniu do podatnika będącego osobą fizyczną, która za ten sam czyn ponosi odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe lub przestępstwo skarbowe, nie będą również w takim przypadku stosowane podwyższone odsetki za zwłokę, o których mowa w ustawie - Ordynacja podatkowa. Propozycja doprecyzowania pojęcia "oczywistej omyłki" nie jest uzasadniona. Pojęcie to dość szeroko funkcjonuje wprawdzie w polskim prawodawstwie (np. kodeks postępowania administracyjnego, kodeks postępowania cywilnego, przepisy o zamówieniach publicznych itd.), nie zostało jednak zdefiniowane, być może w związku z trudnością stworzenia generalnej definicji oczywistej omyłki. Nie powinno jednak stanowić problemu, biorąc pod uwagę powszechne rozumienie tego pojęcia, wskazanie przykładowych oczywistych pomyłek, które mogą wystąpić w deklaracjach podatkowych - wykazanie określonych wartości w nieprawidłowych rubrykach deklaracji, pominięcie lub zamiana cyfr w liczbach, błędne przeniesienie wartości z ewidencji. Dodatkowo podkreślić należy, że błąd w rozliczeniu za dany okres, w związku z którym zostanie nałożone dodatkowe zobowiązanie podatkowe, a które może mieć wpływ na kolejne rozliczenie podatnika np. przez zmniejszenie kwoty do przeniesienia, nie oznacza, że w kolejnym rozliczeniu ten błąd będzie ponownie powodował nałożenie dodatkowego zobowiązania podatkowego. Nie może bowiem dochodzić do kumulacji sankcji wywołanej jednym błędem. Propozycja dookreślenia, iż sankcja jest ustalana tylko raz w odniesieniu do tego samego zdarzenia nie jest w tym zakresie potrzebna. Również propozycja dotycząca odstąpienia od ustalania sankcji w przypadku posiadania przez podatnika stosownej interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego jest bezzasadna. Przepisy ustawy - Ordynacja podatkowa, regulujące tryb postępowania przy wydawaniu interpretacji indywidualnych, przewidują - przy zachowaniu określonych warunków - ochronę dla podatnika, który się do otrzymanej interpretacji zastosował. Oczywistym zatem jest, że w przypadku, gdy podatnik, który zastosował się do posiadanej przez niego interpretacji indywidualnej w określonych przypadkach będzie np. zwolniony z konieczności zapłaty podatku należnego, dodatkowe zobowiązanie podatkowe w tym zakresie nie będzie ustalane.</p>
-----	------------------------------------	---	---	--

11.	art. 3 pkt 5 projektu (art. 56 § 4)	KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna	W opinii KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna proponowany przepis skutkuje możliwością wymierzenia kary w każdym przypadku niezastosowania się przez podatnika do wzoru deklaracji/informacji, nawet w sytuacji gdy wszelkie dane/informacje zostały ujawnione organom podatkowym, a forma złożonej deklaracji/informacji nie skutkuje rozliczeniem podatku, a nawet nie dotyczą danych związanych z rozliczeniem podatku. Proponuje się zatem rezygnację ze sformułowania „lub składa je w formie niezgodnej z przepisami prawa”.	Przepis został zmodyfikowany, choć zasadnicza część uwagi nie została uwzględniona.
12.	art. 2 pkt 1 projektu (art. 56 ust. 2)	KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna	Według KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna przepis wymaga doprecyzowania czy odstąpienie od naliczania podwyższonych odsetek dotyczy sytuacji gdy dokonano łącznego ustalenia sankcji 30% i 100% czy też wystarczające jest zaistnienie przesłanek do ustalenia jednej z w/w rodzajów sankcji (bowiem projektowany przepis używa spójnika „i” co sugeruje koniunkcję, a więc łączne wystąpienie tych sankcji).	Odstąpienie od naliczania odsetek za zwłokę według stawki podwyższonej dotyczy każdego przypadku, gdy ustalone jest dodatkowe zobowiązanie w podatku od towarów i usług niezależnie od tego, czy ma zastosowanie stawka 30-procentowa czy 100-procentowa. Zauważyć należy, że stosowanie dodatkowego zobowiązania podatkowego w określonych przypadkach regulują przepisy art. 110a ustawy o VAT. Art. 110b określa jedynie wysokość tego dodatkowego zobowiązania w szczególnych, wymienionych w tym przepisie przypadkach. Aby wyeliminować wszelkie wątpliwości w tym zakresie dokonano modyfikacji projektowanego przepisu art. 56b § 2 Ordynacji podatkowej wskazując w nim art. 110 a ustawy o podatku od towarów i usług.
13.	art. 2 pkt 8 projektu (art. 274c § 1c)	KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna	W opinii KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna rozważenia wymaga redakcja projektowanego przepisu, który wskazuje, że w sytuacji kontroli określonych transakcji organy podatkowe będą uprawnione do żądania danych w formacie Jednolitych Plików Kontrolnych (JPK) wyłącznie w odniesieniu do tych transakcji. Obecnie publikowane schematy JPK dopuszczają ich generowanie wyłącznie według określonych struktur logicznych. Struktury te nie dopuszczają zaś separowania z pełnych JPK pojedynczych transakcji. Stąd też może być problematycznym przekazywanie danych w formatach JPK wyłącznie w odniesieniu do ściśle określonych dostaw towarów i usług.	Proponowany art. 274c § 1c Ordynacji podatkowej bazuje na rozwiązaniu funkcjonującym od dnia 1 lipca 2016 r. na gruncie ustawy o kontroli skarbowej. Możliwość żądania dokumentów związanych wyłącznie z daną dostawą towaru lub usługi w formie JPK jest już prawnie usankcjonowana w art. 13b ust. 2 ustawy o kontroli skarbowej. Odpowiednikiem tego przepisu jest projektowany art. 274c § 1c Ordynacji podatkowej.
14.	art. 3 pkt 5 projektu (art. 56 § 4)	KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna	Proponowany przepis skutkuje możliwością wymierzenia kary w każdym przypadku niezastosowania się przez podatnika do wzoru deklaracji/informacji, nawet w sytuacji gdy wszelkie dane/informacje zostały ujawnione organom podatkowym, a forma złożonej deklaracji/informacji nie skutkuje rozliczeniem podatku, a nawet nie dotyczą danych związanych z rozliczeniem podatku. Dlatego KGHM proponuje rezygnację z użytego w przepisie sformułowania <i>„lub składa je w formie niezgodnej z przepisami prawa”</i> .	W związku z wątpliwościami jakie mogłyby powstać w zakresie interpretacji pojęcia <i>„lub składa je w formie niezgodnej z przepisami prawa”</i> , mając na względzie cel projektowanego przepisu, tj. sankcjonowanie przypadków niedopełnienia obowiązku składania deklaracji/informacji podsumowujących w formie elektronicznej, do czego zobowiązują zmieniane w ustawie o VAT przepisy art. 99, 100, 101 i 101a, zmodyfikowano brzmienie przedmiotowego przepisu art. 56 par. 4 Kks. Z zaproponowanego obecnie brzmienia tego przepisu jasno wynika, iż określonej karze podlegać będą podatnicy, którzy - pomimo takiego obowiązku - nie złożą w terminie deklaracji w formie elektronicznej.
15.		KGHM Polska Miedź Spółka Akcyjna	W opinii KGHM, biorąc pod uwagę ogół projektowanych przepisów, rozważenia wymaga również potrzeba uzupełnienia projektu o regulacje dotyczące możliwości uznania za koszty podatkowe, na gruncie przepisów ustaw o podatku dochodowym, nowowprowadzanych sankcji VAT.	Przedmiotowa propozycja wykracza poza zakładany zakres niniejszego projektu. Należy również zaznaczyć, że w ustawach dochodowych są ogólne regulacje w tym zakresie.

16.	art. 29a ust. 5 pkt 3	Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej	<p>Obecny przepis art. 29a ust. 15 pkt 3 ustawy o VAT stanowi, że dla wskazanych w nim transakcji podatnik nie musi posiadać potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługi, by móc obniżyć obrót w związku z wystawioną korektą faktury. Wśród tych transakcji brakuje usług dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej oraz usług dystrybucji gazu przewodowego. W opinii Polskiego Towarzystwa Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej utrzymanie obowiązku posiadania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę usługi dystrybucji tych mediów wydaje się niezasadne skoro w przypadku samych dostaw (sprzedaży) tych towarów takiego obowiązku nie ma. Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej proponuje zmianę polegającą na uzupełnieniu art. 29a ust. 15 o usługę dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej oraz usługę dystrybucji gazu przewodowego.</p>	<p>Przedstawiona propozycja została uznana za zasadną. W związku z tym zaproponowano nowe brzmienie art. 29a ust. 15 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług, zgodnie z którym, warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę nie stosuje się w przypadku sprzedaży energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, usług dystrybucji gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140-153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy.</p>
17.	art. 1 pkt 2 projektu (art. 17)	Konfederacja LEWIATAN	<p>Wprowadzenie tzw. odwrotnego obciążenia na usługi budowlane oraz transakcje dostawy procesorów i określonych towarów z kategorii złota i srebra. Projekt przewiduje że od 1 stycznia 2017 r. odwrotnym obciążeniem objęte zostaną także usługi budowlane. W opinii Konfederacji LEWIATAN wątpliwości rodzą komplikacje związane z wydzieleniem takich usług, np. w przypadkach gdy usługi te są elementem składowym większego projektu (np. budowy "pod klucz" elektrowni lub innych instalacji przemysłowych), zwłaszcza w przypadku projektów długoterminowych lub gdy są częścią świadczenia złożonego. Propozycja Konfederacji - wyłączenie stosowania projektowanych przepisów dla umów już obowiązujących tj. usług wykonywanych na dzień wejścia w życie tego przepisu. Ponadto w opinii Konfederacji LEWIATAN wątpliwości budzi pojęcie podwykonawcy, np. czy w przypadku zamówienia usługi u wykonawcy, która następnie będzie refakturowana na podmiot, na którego rzecz faktycznie została wykonana - podmiot refakturowujący powinien być traktowany jako wykonawca usługi w rozumieniu projektowanego artykułu, a podmiot faktycznie wykonujący usługi będzie miał status podwykonawcy, czy też obaj są traktowani jako podwykonawcy zamawiającego.</p>	<p>Odnośnie do uwag dotyczących niejasności w rozumieniu terminu „podwykonawca”, użytego w projektowanym ust. 1h w art. 17 ustawy o VAT należy wyjaśnić, że projektowane ograniczenie stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do podwykonawców jest celowe. Zdecydowana większość stwierdzonych przypadków nieprawidłowości w rozliczaniu podatku występuje na tym właśnie etapie łańcucha transakcji dotyczących usług budowlanych. Na takie stwierdzenia wskazują również doświadczenia innych państw członkowskich UE, które wprowadziły analogiczne rozwiązanie w zakresie wprowadzenia w tym sektorze mechanizmu reverse charge, ograniczając jego zakres jedynie do transakcji wykonywanych na zasadzie podwykonawstwa. Dla prawidłowego rozumienia terminu „podwykonawca” wystarczająca jest definicja zawarta w internetowym wydaniu Słownika języka polskiego, zgodnie z którą: „podwykonawca - firma lub osoba wykonująca pracę na zlecenie głównego wykonawcy” (http://sjp.pwn.pl/sjp/podwykonawca;2503008). Przy dalszych podzleceniach przyjąć należy podejście, zgodnie z którym podwykonawca zlecający jest głównym wykonawcą swojego zakresu prac. Odnośnie natomiast do propozycji wyłączenia spod mechanizmu odwróconego obciążenia transakcji dokonywanych w ramach umów realizowanych (toczących się) w dniu wejścia w życie nowych przepisów w tym zakresie, propozycję tę należy uznać za niezasadną. Należy stwierdzić, że ewentualne wyodrębnienie usług objętych mechanizmem odwróconego obciążenia w ramach usług kompleksowych, których nie planuje się objąć tym mechanizmem lub które od konkretnego momentu mają być objęte tym mechanizmem, nie powinno stanowić dla podatników trudności zwłaszcza, że bardzo często poszczególne usługi składowe usługi kompleksowej są wykonywane przez różnych podwykonawców i są wykonywane etapami (odbory częściowe). Ponadto należy zauważyć, że w tym projekcie ustawy zostały zastosowane dokładnie takie same zasady, jak przy wprowadzaniu odwrotnego obciążenia dla elektroniki, wówczas też uregulowano kwestie związane z zawieraniem umów (umowy w trybie przepisów o zamówieniach publicznych) wprowadzając stosowne zmiany w ustawie Prawo zamówień publicznych (ustawa z dnia 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych – Dz. U. z 4 maja 2015 r., poz. 605).</p>

18.	art. 1 pkt 3 projektu (art. 43 ust 13 i 14)	Konfederacja LEWIATAN	<p>Likwidacja zwolnienia z VAT dla usług, stanowiących element zwolnionej od podatku usługi finansowej lub ubezpieczeniowej. W opinii Konfederacji Lewiatan wykreślenie przepisu art. 43 ust.13 sugeruje, że istotnemu zawężeniu ulega zakres zwolnienia z VAT, i że tzw. usługi pomocnicze powinny być automatycznie obciążone VAT. Wyjaśnienia co do intencji ustawodawcy określone w uzasadnieniu do ustawy, choć pomocne w interpretacji, nie będą miały charakteru prawnie wiążącego, co wpłynie na niepewność podatników co do ich sytuacji prawno-podatkowej. Ponadto brak art. 43 ust. 13 będzie skutkować obowiązkiem dokonywania wykładni wyłącznie w oparciu o treść wyroków sądów europejskich i krajowych, które są wydawane w konkretnych stanach faktycznych i dotyczą ograniczonej liczby usług pomocniczych. Brak przepisu, który określałby zakres zwolnienia dla usług dotychczas klasyfikowanych w art. 43 ust. 13 utrudni podatnikom ubieganie się o wydanie interpretacji podatkowych właśnie ze względu na brak przepisu, do którego dokonując wykładni można by się odnieść. W opinii Konfederacji LEWIATAN zamiast wykreślenia art. 43 ust. 13 i 14 należy doprecyzować ich treść. Przepisy te powinny otrzymać brzmienie: <i>Art. 43 ust. 13 "Zwolnienie od podatku stosuje się również do świadczenia usługi stanowiącej odrębną całość, która - jeśli ją oceniać całościowo - w konsekwencji wypełnia specyficzne i istotne funkcje usługi zwolnionej zgodnie z ust. 1 pkt 7 i 38-41."</i> <i>Art. 43 ust. 14 "Przepisu ust.13 nie stosuje się do świadczenia usług stanowiących element usług pośrednictwa, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 38 - 41."</i></p>	<p>Uwaga nie powinna zostać uwzględniona. Dyrektywa 2006/112/WE nie zawiera przepisu odpowiadającego art. 43 ust. 13 i 14 ustawy o VAT, który szczegółowo regulowałby zasady stosowania zwolnienia w odniesieniu do usług, które stanowią element usługi finansowej. Możliwość zwolnienia od podatku ww. usług oraz zasady, na których to się odbywa wynikają bezpośrednio z orzecznictwa TSUE. Pozostawienie przepisów art. 43 ust. 13 i 14 w odrębnej jednostce redakcyjnej mogłoby powodować wątpliwości interpretacyjne oraz niezgodność z zakresem zwolnień, jakie mogą być stosowane na podstawie prawa unijnego. Należy zaznaczyć, że nie wszystkie usługi niezbędne do realizacji usług finansowych mogą korzystać ze zwolnienia od podatku. Przykładowo, w wyroku Bookit, C-607/14 TSUE stwierdził, że nie można uznać, że usługa „przetwarzania płatności za pomocą karty debetowej lub kredytowej” jest w swej istocie transakcją finansową w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. b) - g) dyrektywy VAT (pkt 54 wyroku). W ww. wyroku wskazał ponadto, jako że art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT musi być przedmiotem ścisłej interpretacji, sama okoliczność, że usługa jest niezbędna dla realizacji zwolnionej transakcji nie pozwala stwierdzić, że transakcja podlega zwolnieniu (pkt 45 wyroku), jednakże aby mogła jako usługa odrębna podlegać zwolnieniu powinna realizować szczególne i istotne funkcje transakcji zwolnionych (pkt 46).</p>
19.	art. 1 pkt 4 projektu (art. 86)	Konfederacja LEWIATAN	<p>Projektowane zmiany oznaczają, że w przypadku braku faktury i braku wykazania przez podatnika podatku należnego z tytułu wymienionych w przepisie czynności w terminie 3 miesięcy od momentu powstania obowiązku podatkowego, podatek należny będzie wykazywany w innym momencie niż podatek naliczony, tj. VAT należny w dacie powstania obowiązku podatkowego, VAT naliczony na bieżąco. Oznaczać to będzie dla podatników, którzy otrzymują od swoich kontrahentów z innych krajów UE faktury z opóźnieniem ponad 3-miesięcznym dodatkowe koszty związane z koniecznością zapłaty VAT należnego (z uwagi na brak możliwości ujęcia w tym samym okresie VAT naliczonego) w postaci odsetek od zaległości podatkowej, a w przypadku wykrycia nieprawidłowości podczas kontroli podatkowej lub skarbowej, objęte będzie sankcją w wysokości 30% podatku. Oznacza to zachwianie zasady neutralności w zakresie odwrotnego obciążenia oraz zwiększenie kosztów po stronie przedsiębiorców, a także dodatkową penalizację w postaci sankcji w sytuacji, gdy z przyczyn niezależnych od podatnika kontrahent nie dostarczył faktury w ustawowym terminie. Stąd też postulat o pozostawieniu omawianych przepisów bez proponowanych zmian.</p>	<p>Celem wprowadzenia zmiany w art. 86 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r., poz. 710, z późn. zm.), jest ograniczenie występowania stwierdzonych przez organy podatkowe nieprawidłowości w deklarowaniu przez niektóre podmioty wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów i innych transakcji, w których co do zasady podatek należny równy jest podatkowi naliczonemu. Proponowana zmiana pozwoli sprawniej kontrolować takie obszary jak handel wewnątrzwspólnotowy, czy krajowe odwrócone obciążenie w VAT.</p> <p>Konfederacja Lewiatan opiera swoją argumentację przede wszystkim na obserwacji, iż w obrocie gospodarczym występują sytuację, w których kontrahenci wystawiają faktury z opóźnieniem, a podatnicy, nie posiadając wiedzy o danych transakcji, nie są w stanie rozliczyć ich w terminach powstania obowiązku podatkowego. Z tego właśnie powodu w projekcie przewidziany został trzymiesięczny termin, liczony od końca okresu, w którym powstał obowiązek podatkowy, dla wykazania podatku należnego od takich transakcji (zatem jeżeli obowiązek podatkowy powstanie na początku miesiąca, podatnik w praktyce ma aż 4 miesiące na zgromadzenie dokumentacji niezbędnej do rozliczenia transakcji). W naszej ocenie termin ten stanowi rozsądny sposób na pogodzenie z jednej strony konieczności zwiększenia stopnia prawidłowości rozliczeń tych transakcji, a z drugiej strony zabezpieczenia podatników przed negatywnymi konsekwencjami pewnych opóźnień w przesyłaniu dokumentów, które istotnie mogą pojawić się w międzynarodowym obrocie gospodarczym.</p>

20.	art. 1 pkt. 5 projektu (art. 87)	Konfederacja LEWIATAN	<p>W opinii Konfederacji LEWIATAN zaproponowany w przepisach art. 87 ust. 2 mechanizm przedłużania terminu dokonania zwrotu stanowi zagrożenie dla uczciwych podatników i jest niezgodny z podstawowymi zasadami legislacji. Już obecne regulacje w tym zakresie prowadzą niejednokrotnie do utraty płynności finansowej przedsiębiorstw z powodu opóźnień w otrzymaniu zwrotu z powodu weryfikacji rozliczeń innych podmiotów, o których działaniach podatek nie wiedział i nie miał możliwości ich weryfikacji. Ponadto przepisy te (akta postępowania są jawne dla strony) grożą istotnym naruszeniem przepisów o tajemnicy przedsiębiorstw np. dotyczącej dostawców czy stosowanych cen. W ocenie wnioskodawcy planowana regulacja pozwoli organom przedłużać terminy zwrotu na czas nieokreślony. W momencie wydawania postanowienia o przedłużeniu terminu zwrotu, nie jest możliwe określenie, jak długo takie czynności potrwać. Fakt, że w dodawanym ustępie 2b określono zakres czynności sprawdzających, nie pozbawia regulacji takiego charakteru - zawiera bowiem bardzo szeroki katalog czynności, które mogą trwać bardzo długo. Tymczasem projekt nie przewiduje uprawnienia do złożenia zażalenia na postanowienie, na podstawie, którego następuje wstrzymanie zwrotu VAT. W opinii Konfederacji LEWIATAN jest to regulacja stwarzająca możliwość ogromnych nadużyć, których negatywnym skutkiem podatek efektywnie nie może zapobiec. Stanowi to naruszenie zasady działania w sposób budzący zaufanie do organów państwa tak poważne, że zasadne jest podjęcie rozważań, czy przepis taki zgodny jest z zasadą praworządności, wynikającej z art. 2 i 7 Konstytucji RP. W odniesieniu do zmodyfikowanych zasad otrzymywania zwrotów w przyspieszonym - 25-dniowym terminie Konfederacja LEWIATAN stwierdza, że brak jest uzasadnienia dla zaostrenia tych warunków. Wprowadzenie złożonego zakresu dokumentów, potwierżeń oraz zapewnień, które dają prawo do przyspieszenia zwrotu uczyni w praktyce przedmiotową instytucję dysfunkcyjną, co w zasadniczy sposób pogorszy płynność finansową przedsiębiorców i pozostaje w sprzeczności z promowanym tworzeniem rozwiązań korzystnych dla rozwoju gospodarczego.</p>	<p>Odnośnie uwagi do zmiany art. 87 ust. 2 ustawy o VAT przedłużanie terminu zwrotu. Uwaga nie zasadna. Projektowana zmiana nie wprowadza możliwości przedłużania zwrotu, a jedynie ujednotacza formę jego przedłużania. Będzie to odbywało się w drodze postanowienia zgodnie z projektowanym przepisem. Postanowienie to będzie obowiązywało tylko do zakończenia np. czynności sprawdzających jeżeli na tym etapie zakończy się weryfikacja. Jeżeli weryfikacja zasadności zwrotu będzie wymagała wszczęcia postępowania podatkowego, to postanowienie będzie obowiązywało do końca tego postępowania. Podatnik będzie miał też prawo do złożenia zażalenia na opieszałość organu.</p> <p>W nawiązaniu do uwagi dotyczącej zwrotu w skróconym terminie. Uwaga nie zasadna. Wprowadzono jedynie wymóg udokumentowania dokonanej płatności. Wystarczy tu wyciąg z rachunku bankowego. Obecnie też co zasady prawo do szybszego zwrotu powstawało tylko, jeżeli podatek dokonał zapłaty, również za faktury które dokumentowały kwotę nadwyżki podatku naliczonego przeniesioną z poprzedniej deklaracji, Podatnik więc musiał też mieć udokumentowaną zapłatę. Urząd skarbowy musiał często wzywać podatnika do przedstawienia dokumentów. Zgodnie z projektowanymi przepisami pozostaje pewna kwota (w tym również kwota z przeniesienia), której nie trzeba będzie dokumentować</p>
-----	----------------------------------	------------------------------	--	--

21.	art. 1 pkt 10 projektu (art. 99)	Konfederacja LEWIATAN	<p>Likwidacja kwartalnych rozliczeń dla dużych podatników. Powrót do miesięcznych rozliczeń oznaczać będzie zwiększenie nakładu pracy, a tym samym dodatkowe koszty po stronie przedsiębiorców. Wskazywane przez Ministerstwo Finansów przyczyny likwidacji kwartalnych rozliczeń nie dotyczą dużych podatników oraz podatników z długą historią podatkową, takich którzy nie zalegają w regulowaniu swoich zobowiązań. W opinii Konfederacji LEWIATAN rozwiązanie takie, zwłaszcza w kontekście zarządzania płynnością finansową podatników w sposób zasadniczy, wpłynie niekorzystnie na warunki prowadzenia działalności gospodarczej. Tym samym zmusi podatników do niewspółmiernego w stosunku do korzyści fiskalnej, zaangażowania środków finansowych, pogarszając płynność finansową. W konsekwencji pogorszeniu ulegnie zdolność inwestycyjna podatnika, a to w rachunku ciągnionym będzie miało skutek w postaci istotnego pomniejszenia wpływów budżetowych.</p>	<p>Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania ma na celu przede wszystkim wyeliminowanie procederu polegającego na wykorzystywaniu różnych okresów rozliczeniowych do oszustw podatkowych. Doświadczenie organów skarbowych z przeprowadzonych kontroli wykazuje, że ta forma rozliczeń jest nadużywana przez nieuczciwe podmioty rejestrujące się jako podatnicy VAT, a których celem nie jest prowadzenie działalności gospodarczej, lecz osiągnięcie korzyści kosztem budżetu państwa. Podmioty takie wykorzystują różnicę w terminach rozliczeń dostawcy (kwartalne okresy rozliczeń) i odbiorcy (miesięczne terminy rozliczeń i często wnioski o skrócony termin zwrotu podatku), będących ogniwami karuzel. W takich mechanizmach, dostawcy zazwyczaj znikają po miesiącu lub dwóch tzn. przed terminem złożenia deklaracji za ten okres rozliczeniowy (kwartał), nie wywiązując się z obowiązku odprowadzenia podatku z tytułu dokonanej transakcji. Natomiast organy podatkowe często zmuszone są dokonać zwrotu dla nabywcy, który odliczył podatek naliczony, bez możliwości sprawdzenia, czy dostawca rozliczył podatek od wykazanej na fakturze dostawy (zwrot z reguły powinien być dokonany wcześniej niż upłynie termin złożenia deklaracji kwartalnej przez sprzedawcę). Z tego też powodu nawet uzyskanie dostępu do informacji o transakcjach poprzez JPK jest niewystarczające. Nie wydaje się również by konieczność złożenia deklaracji podatkowej za miesiąc zamiast za kwartał (biorąc pod uwagę, że duży podatnicy zobowiązani są obecnie do wpłacania zaliczek na podatek co miesiąc), stanowiła istotne obciążenie dla przedsiębiorców, tym bardziej, że w obecnych czasach prowadzenie ewidencji księgowych opiera się w przeważającej liczbie przypadków na odpowiednich narzędziach informatycznych. Niezrozumiałe zatem jest również twierdzenie o pogorszeniu płynności finansowej przedsiębiorstw w związku ze stosowaniem rozliczeń kwartalnych.</p>
22.	art. 1 pkt 8 lit. a i b projektu (art. 96 ust. 3b - 3e oraz ust. 4a - 4w)	Konfederacja LEWIATAN	<p>Wprawdzie cel wprowadzenia regulacji zasługuje na aprobatę, to jednak zakres proponowanych przepisów wprowadza zbyt szeroki katalog sytuacji, w których stosowanie kaucji rejestracyjnej będzie dopuszczone. Rozwiązanie to w zaproponowanym kształcie nie zapobiegnie możliwości rejestrowania się przez firmy "słupy", może za to utrudnić rejestrację i prowadzenie działalności gospodarczej przez podmioty uczciwe (tym bardziej, że dolny próg kaucji jest na tyle wysoki, że może stanowić barierę dla nowych podmiotów). Dodatkowo nie ma podstaw do oprocentowania kaucji zwracanej podatnikom jedynie do 30% stopy depozytowej ustalonej zgodnie z przepisami o NBP.</p>	<p>W związku z napływającymi uwagami odnośnie do projektowanych przepisów w zakresie ustanowienia kaucji rejestracyjnej oraz po ponownej analizie tego zagadnienia (w szczególności pod kątem jego wpływu na warunki prowadzenia działalności gospodarczej) podjęta została decyzja o odstąpieniu od wprowadzania projektowanych w tym zakresie regulacji.</p>

23.	art. 1 pkt.8 lit. e projektu (art. 96 ust. 9a)	Konfederacja LEWIATAN	<p>Wykreślenie z urzędu podatnika VAT. Znowelizowane przepisy mają umożliwić wyrejestrowanie podatnika VAT w określonych przypadkach. Szczególne ryzyko dla rzetelnych podatników niosą projektowane przepisy art. 9a6 ust. 9a pkt 4 i 5 (przesłanką wyrejestrowania podatnika będzie m.in. wystawianie faktur lub faktur korygujących, które nie dokumentowały rzeczywistych czynności oraz udział - nawet nieświadomy - w oszustwie). Wprowadzane przepisy ustanawiają swego rodzaju "automatyzm" w wykreślaniu z rejestru podatników bez analizy chociażby celu czy też świadomości uczestniczenia w oszukańczych transakcjach. W razie nieuwzględnienia postulowanego przez Konfederację odstąpienia od wprowadzania ww. przepisów, postuluje ona o wprowadzenie możliwości automatycznego przywracania zarejestrowania podatnika lub inny tryb odwoławczy w przypadku gdyby oskarżenie o świadomość uczestnictwa w oszustwie nie sprawdziła się. Dodatkowo Konfederacja wskazuje na sprzeczność treści projektowanych przepisów ust. 9e (stanowiącym o niewykreślaniu podatnika gdy wystawione "puste" faktury są efektem pomyłki bądź braku wiedzy podatnika) oraz ust. 9h (który dotyczy sytuacji niezastosowania się organu podatkowego do zaleceń wynikających z ust. 9e).</p>	<p>Działanie organu podatkowego w zakresie wykreślenia takich podatników (określonych w dodawanym ust. 9a pkt 4 i 5 art. 96) nie będzie działaniem pochopnym - będzie dokonywane na podstawie obiektywnych przesłanek i dowodów. Np. podstawą wykreślenia podatnika z rejestru będzie stosowna decyzja administracyjna, nie będzie zaś podstawą takiego działania jedynie podejrzenie uczestnictwa w przestępstwie karuzelowym. Podkreślić należy, że organy podatkowe posiadają wiedzę na temat mechanizmów działania oszustw podatkowych, również mają świadomość tego, że w takie procedury niejednokrotnie są uwikłane podmioty uczciwe. Ponadto zauważyć należy, że przepisy ust. 9e i ust. 9h dotyczą odmiennych sytuacji. Pierwszy z nich odnosi się do przypadku, gdy organ podatkowy poweźmie podejrzenie wystąpienia sytuacji wystawiania "pustych" faktur - wtedy organ powinien przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, w wyniku którego stwierdzone zostanie, czy zachodzą przesłanki wykreślenia podatnika z rejestru. Jeżeli w trakcie tego postępowania udowodnione zostanie, że wystawienie "pustej" faktury było wynikiem pomyłki lub odbyło się bez wiedzy podatnika (np. fakturę taką wystawił pracownik), wykreślenie nie nastąpi. Mogą się jednak zdarzyć przypadki, że podatnik z rejestru zostanie wykreślony - np. w postępowaniu wyjaśniającym nie przedstawi on dowodów na pomyłkowe lub nieświadome wystawienie "pustej" faktury - następnie jednak taki dowód przedstawi organowi podatkowemu. W takiej sytuacji organ przywróci zarejestrowanie takiego podatnika zgodnie z projektowanym art. 96 ust. 9h. Nie ma przy tym potrzeby precyzowania momentu przywrócenia statusu podmiotu jako podatnika VAT - oczywistym jest, że nastąpi to od dnia wykreślenia.</p>
24.	art. 1 pkt.8 lit. b projektu (art. 96 ust. 4y-4z)	Konfederacja LEWIATAN	<p>Odpowiedzialność solidarna pełnomocnika. W opinii Konfederacji LEWIATAN przepisy te w projektowanym kształcie nie spełnią zakładanego zadania, łatwo bowiem będzie je w praktyce obejść. W praktyce sprowadzają się one do zakazu (ze względu na poważne ryzyko i brak wpływu na jego zaistnienie po stronie pełnomocników) rejestracji firm przez pełnomocników. W przypadku podmiotów zagranicznych korzystanie z pełnomocników jest w praktyce konieczne z uwagi na fakt, że językiem urzędowym w RP jest język polski. W opinii Konfederacji LEWIATAN utrudnienie podmiotom zagranicznym dostępu do rynku polskiego stanowi naruszenie zasady niedyskryminacji obowiązującej w prawie Unii Europejskiej, zasady wolności działalności gospodarczej wynikającej z art. 20 Konstytucji RP, a przede wszystkim stoi w sprzeczności z zasadą demokratycznego państwa prawnego zawartą w art. 2 Konstytucji. W związku z tym zasadne jest odstąpienie od wprowadzania przedmiotowych przepisów.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Przedmiotowe rozwiązanie pozwoli na ograniczenie rejestrowania tzw. „słupów” przez pełnomocników. Z doświadczenia organów podatkowych wynika, że bardzo często właścicielami tzw. "słupów" są wykorzystywane przez oszustów osoby nie odznaczające się odpowiednią wiedzą i fachowością wskazującą na zamiar prowadzenia aktywności biznesowej. Powyższe mogłoby być stwierdzone w trakcie składania przez taką osobę w organie podatkowym zgłoszenia rejestracyjnego do VAT, mogłoby następnie stanowić podstawę do stwierdzenia podwyższonego ryzyka wystąpienia nieprawidłowości oraz objęcia takiej firmy szczególnym nadzorem. W przypadku zaś, gdy rejestracji takiej firmy dokonuje profesjonalny pełnomocnik, brak jest możliwości wczesnej (już na etapie rejestracji) reakcji ze strony organów podatkowych. Dodatkowo podkreślić należy, że odpowiedzialność solidarna pełnomocnika wraz z zarejestrowanym podatnikiem nie będzie nieograniczona. Nie będzie ona dotyczyła sytuacji, gdy powstanie zaległości podatkowych nie wiązało się z uczestnictwem podmiotu dokonującego sprzedaży w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej – np. w oszustwie podatkowym. Nie będzie ona również przekraczała 10-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.</p>

25.	art. 1 pkt 18 projektu (art. 110a i 110b)	Konfederacja LEWIATAN	Wprowadzenie sankcji. Wprowadzane w tym zakresie zmiany nie uwzględniają okoliczności powstania błędów w deklaracjach, w szczególności możliwości nieświadomego uczestnictwa podatnika w nieprawidłowych działaniach innych podmiotów bądź braku wpływu podatnika na takie oszukańcze działania osób trzecich. Wątpliwości budzi także tryb ustalania dodatkowego zobowiązania (sankcji) w przypadku, gdy kontrolowany podmiot na etapie zakończenia kontroli, po zapoznaniu się z protokołem kontroli skorzysta z możliwości złożenia korekty zgodnie z zaleceniami protokołu.	Przedmiotowe sankcje mają przede wszystkim znaczenie prewencyjne. Zmierzają do przekonania podatników, iż rzetelne i staranne wypełnienie deklaracji podatkowej leży w ich interesie. Ujawnienie bowiem nieprawidłowości w rozliczeniu deklaracji pociąga za sobą obowiązek zapłacenia ustalonego dodatkowego zobowiązania podatkowego. Na takie właśnie znaczenie sankcji wskazują wymienione w projektowanych przepisach przypadki (dość liczne zapewne w praktyce), gdy to dodatkowe zobowiązanie nie będzie ustalone (oczywiste pomyłki i błędy w deklaracji, wykazanie kwot podatku należnego lub naliczonego w wcześniejszych lub późniejszych okresach rozliczeniowych, skorygowanie przez podatnika deklaracji o ile nastąpi to przed wszczęciem kontroli podatkowej lub postępowania kontrolnego). Założeniem jest także brak dublowania takich dodatkowych zobowiązań obciążających podatników - dodatkowe zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 110a nie będzie ustalane w odniesieniu do podatnika będącego osobą fizyczną, która za ten sam czyn ponosi odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe lub przestępstwo skarbowe, nie będą również w takim przypadku stosowane podwyższone odsetki za zwłokę, o których mowa w ustawie - Ordynacja podatkowa. W zakresie uwagi dotyczącej ustalania sankcji w przypadku złożenia korekty na etapie zakończenia kontroli za uzasadnione uznano doprecyzowanie przepisu art. 110a uwzględniającego również taki przypadek. Zgodnie zatem z projektowanym art. 110a ust. 2 sankcje będą również stosowane w przypadku, gdy podmiot skoryguje dokonane pierwotnie rozliczenie podatku poprzez złożenie stosownych korekt deklaracji, jednak zrobi to już po zakończeniu kontroli podatkowej lub w trakcie prowadzonego postępowania kontrolnego (korekty deklaracji będą uwzględniać wszystkie stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości), do czego uprawnienia go stosowne przepisy Ordynacji podatkowej lub przepisy dotyczące kontroli skarbowej.
26.	art. 3 pkt 5 i 7 projektu (art. 56 par. 4 i art. 80a par. 2 kks)	Konfederacja LEWIATAN	Skoro z uzasadnienia projektu wynika, że chodzi o przypadki złożenia deklaracji lub informacji podsumowujących z pominięciem zastosowania środków komunikacji elektronicznej, zasadne jest aby ten cel jasno wyrazić w projektowanych przepisach, gdyż sformułowanie "w formie niezgodnej z przepisami prawa" wydaje się zbyt szerokie)	W związku z wątpliwościami jakie mogłyby powstać w zakresie interpretacji pojęcia "lub składa je w formie niezgodnej z przepisami prawa", mając na względzie cel projektowanego przepisu, tj. sankcjonowanie przypadków niedopełnienia obowiązku składania deklaracji/informacji podsumowujących w formie elektronicznej, do czego zobowiązują zmieniane w ustawie o VAT przepisy art. 99, 100, 101 i 101a, zmodyfikowano brzmienie przedmiotowego przepisu art. 56 par. 4 i art. 80a par. 2 Kks. Z zaproponowanego obecnie brzmienia tych przepisów jasno wynika, iż określonej karze podlegać będą podatnicy, którzy - pomimo takiego obowiązku - nie złożą w terminie deklaracji w formie elektronicznej.
27.	art. 3 pkt 6 projektu (art. 62 Kks)	Konfederacja LEWIATAN	Treść zaproponowanego przepisu kreuje ryzyko posługiwania się zarzutem z art. 62 par. 2 Kks nie tylko w przypadku zarzutu odliczania VAT z "pustych" faktur, ale również w przypadku kwestionowania przez organy podatkowe przykładowo kosztów uzyskania przychodów w CIT. Natomiast z uzasadnienia do projektu wynika, że przepis art. 62 Kks zostaje zmieniony w kontekście oszustw w VAT. Kwestię tę należy doprecyzować w uzasadnieniu oraz zawęzić na gruncie projektowanych zmian w Kks, że taka zmiana dotyczy ma rozliczeń w VAT.	Uwaga nie jest zasadna. Należy wskazać, iż aktualnie brzmiąca propozycja zmian do KKS kreuje ryzyko posługiwania się zarzutem z art. 62 § 2 nie tylko w przypadku zarzutu odliczania VAT z tzw. „pustych” faktur, ale również w przypadku kwestionowania przez organy podatkowe przykładowo kosztów uzyskania przychodów w CIT. Natomiast, jak wynika z uzasadnienia do projektu zmian przepis art. 62 zostaje zmieniony w kontekście oszustw VAT. W związku z powyższym, zarówno Konfederacja Lewiatan, jak i FRRF proponują, aby powyższą kwestię szczegółowo doprecyzować w uzasadnieniu oraz zawęzić na gruncie KKS w taki sposób, iż taka zmiana dotyczyć miałaby tylko rozliczeń w ramach VAT. Mając na uwadze powyższe, podkreślenia wymaga, iż w zaproponowanym w projekcie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw brzmieniu art. 62 § 2 kks nastąpiło jedynie zaostrenie sankcji z uwagi na skalę oszustw VAT. Nie zmienił się natomiast zakres penalizacji, stąd też niezrozumiałe są uwagi co do kreowania przez nowe brzmienie przepisu zagrożenia jego nadużywania przez właściwe organy. Zarówno obecne brzmienie ww. przepisu, jak i nowo zaproponowane, obejmują

				penalizacji w zakresie wystawiania oraz posługiwania się nierzetelnie wystawionymi fakturami i rachunkami w zakresie wszelkich podatków. W związku z powyższym brak jest uzasadnienia dla uwzględnienia sugerowanego przez Konfederację Lewiatan i FRRF zawężenia penalizacji czynów z art. 62 kks jedynie do tzw. „pustych” faktur VAT. Celem tego przepisu jest zapewnienie wystawiania rzetelnych faktur i rachunków w każdej sytuacji przewidzianej w przepisach prawa podatkowego.
28.	art. 8 projektu (przepis przejściowy dot. art. 96)	Konfederacja LEWIATAN	Nie jest jasne w ocenie Konfederacji, czy nowe zasady wynikające z projektowanego przepisu art. 96, które mają być stosowane do zgłoszeń rejestracyjnych dokonanych po dniu 1 stycznia 2017 r. mają dotyczyć jedynie nowo rejestrowanych podatników, czy też dotyczą one również wyrejestrowywania już zarejestrowanych podatników.	Brzmienie przywołanego przepisu jest jasne - wszystkie zasady wprowadzane zmienianym art. 96 będą się odnosić do zgłoszeń rejestracyjnych złożonych po 1 stycznia 2017 r.
29.		Konfederacja LEWIATAN	Dodatkowa propozycja. Obecny przepis art. 29a ust. 15 pkt 3 ustawy o VAT stanowi, że dla wskazanych w nim transakcji podatnik nie musi posiadać potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługi, by móc obniżyć obrót w związku z wystawioną korektą faktury. Wśród tych transakcji brakuje usług dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej oraz usług dystrybucji gazu przewodowego. W opinii Konfederacji LEWIATAN utrzymanie obowiązku posiadania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę usługi dystrybucji tych mediów wydaje się niezasadne skoro w przypadku samych dostaw (sprzedaży) tych towarów takiego obowiązku nie ma. Konfederacja proponuje zatem zmianę polegającą na uzupełnieniu art. 29a ust. 15 o usługę dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej oraz usługę dystrybucji gazu przewodowego.	Chociaż materia ta nie była początkowo objęta zakresem projektowanej ustawy, przedstawiona propozycja została uznana za zasadną. W związku z tym zaproponowano nowe brzmienie art. 29a ust. 15 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług, zgodnie z którym, warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę nie stosuje się w przypadku sprzedaży energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, usług dystrybucji gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140-153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy.

30.	art. 1 pkt 3 projektu (art. 43 ust 13 i 14)	Polska Izba Ubezpieczeń	<p>Polska Izba Ubezpieczeń wyraża sprzeciw wobec projektowanych przepisów. W opinii PIU zmiana nie stanowi implementacji wskazanego wyroku TSUE, lecz posiada zdecydowanie dalej idący zakres, zakłada poważną ingerencję w zasady rozliczeń wszelkich usług towarzyszących usługom finansowym, w szczególności usługom ubezpieczeniowym. Uchylenie art. 43 ust. 13 nie tylko stanowi "krok wstecz" w budowaniu jasnych, przejrzystych warunków dla funkcjonowania rynku ubezpieczeniowego, spowoduje też doniosłe, negatywne skutki dla firm branży ubezpieczeniowej w Polsce. Usunięcie przepisu naruszy neutralność systemu podatkowego, przejawiającego się tym, że podmioty uczestniczące w świadczeniu usług, co do zasady nie powinny ponosić ekonomicznego ciężaru podatku VAT. Obciążenie ciężarem ekonomicznym w formie podatku VAT, w przypadku powyższych rodzajów usług, może doprowadzić do utraty konkurencyjności firm polskiego sektora ubezpieczeniowego względem innych rynków, na których neutralność podatku VAT zostaje w praktyce zachowana. Uchylenie art. 43 ust 13 postawi polskie zakłady ubezpieczeń w istotnie gorszej pozycji w stosunku do podmiotów zagranicznych, ale również do innych podmiotów funkcjonujących na rynku finansowym, np. banków oraz wymusi przeprowadzenie zmian w organizacji zakładów ubezpieczeń (koszty), co z kolei doprowadzi finalnie do wzrostu cen oferowanych klientom przez takie zakłady usług ubezpieczeniowych. W przypadku pozostawienia w procedowanym projekcie zmian dotyczących przedmiotowego zagadnienia PIU rekomenduje, aby rozważyć co najmniej wprowadzenie w miejsce likwidacji tego przepisu zwolnienia dla usług świadczonych pomiędzy zakładami ubezpieczeń (tj. zwolnienia o charakterze podmiotowo-przedmiotowym). Powyższe zapewniłoby dalszą możliwość funkcjonowania pro konsumenckiego modelu bezpośredniej likwidacji szkód, jak również mogłoby znaleźć zastosowanie do innych sytuacji, kiedy zakład ubezpieczeń zleca wykonywanie określonych czynności innemu zakładowi ubezpieczeń (np. komisarka awaryjna). Niezależnie od powyższego, zdaniem PIU planowany termin wejścia w życie proponowanych zmian jest zbyt krótki, aby sektor ubezpieczeń zdążył dostosować swoje rozliczenia w powyższym zakresie.</p>	<p>Uwaga nie jest zasadna. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy zmiana przepisów nie będzie miała bezpośredniego wpływu na zakres stosowania zwolnienia do usług finansowych wymienionych w ust 1 pkt 7 i 38-41 w art. 43 ustawy VAT. Interpretacja zgodna z orzecznictwem TSUE w zakresie usług finansowych może i powinna zostać wyprowadzona bezpośrednio z przepisów art. 43 ust 1 pkt 7 i 38-41, zatem przepis art. 43 ust. 13 jest zbędny i powinien zostać usunięty. Pozostawienie przepisów art. 43 ust. 13 i 14 w odrębnej jednostce redakcyjnej mogłoby powodować wątpliwości interpretacyjne oraz niezgodność z zakresem zwolnień, jakie mogą być stosowane na podstawie prawa unijnego. Należy zaznaczyć, że nie wszystkie usługi niezbędne do realizacji usług finansowych mogą korzystać ze zwolnienia od podatku. Przykładowo, w wyroku Bookit, C-607/14 TSUE stwierdził, że nie można uznać, że usługa „przetwarzania płatności za pomocą karty debetowej lub kredytowej” jest w swej istocie transakcją finansową w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. b) - g) dyrektywy VAT (pkt 54 wyroku). W ww. wyroku wskazał ponadto, jako że art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT musi być przedmiotem ścisłej interpretacji, sama okoliczność, że usługa jest niezbędna dla realizacji zwolnionej transakcji nie pozwala stwierdzić, że transakcja podlega zwolnieniu (pkt 45 wyroku), jednakże aby mogła jako usługa odrębna podlegać zwolnieniu powinna realizować szczególne i istotne funkcje transakcji zwolnionych (pkt 46). Po uchyleniu przepisów art. 43 ust. 13 i 14 ustawy o VAT, zwolnienie od podatku niektórych usług stanowiących element usługi finansowej będzie wynikało z przepisów art. 43 ust. 1 i pozwoli na pełniejszą zgodność z prawem unijnym oraz orzecznictwem TSUE odnośnie zakresu oraz zasad stosowania takiego zwolnienia. Również bezzasadna jest propozycja pozostawienia zwolnienia dla usług likwidacji szkód wykonywanych na zlecenie zakładu ubezpieczeń przez inny zakład ubezpieczeń. Aktualne w tym zakresie pozostają tezy wynikające z wyroku TSUE w sprawie Aspiro.</p>
-----	---	--------------------------------	--	--

31.	art. 1 pkt 3 projektu (art. 43 ust. 13 i 14)	Fundacja Rozwoju Rynku Finansowego	<p>W opinii Fundacji Rozwoju Rynku Finansów wykreślenie przepisu art. 43 ust. 13 ustawy o VAT sugeruje istotne zawężenie zakresu zwolnień i automatyczne uznanie tzw. usług pomocniczych za opodatkowane VAT. Brak art. 43 ust 13 ustawy o VAT (wobec braku prawnie wiążącego charakteru wyjaśnień zawartych w uzasadnieniu do projektu) będzie skutkował obowiązkiem dokonywania wykładni wyłącznie w oparciu o treść wyroków sądów europejskich i krajowych, które są wydawane w konkretnych stanach faktycznych i dotyczą ograniczonej liczby usług pomocniczych. Istotne jest także, że brak przepisu który określałby zwolnienia dla usług dotychczas klasyfikowanych w art. 43 ust. 13 ustawy o VAT utrudni podatnikom ubieganie się o wydanie interpretacji podatkowych, gdyż brak będzie w ustawie o VAT przepisu, do którego dokonując wykładni można by się odnieść. Dlatego też, zamiast wykreślenia art. 43 ust. 13-14 ustawy o VAT Fundacja Rynku Rozwoju Finansowego proponuje doprecyzowanie ich treści i wskazanie warunków, jakie powinna spełniać tzw. usługa pomocnicza dla zastosowania zwolnienia z podatku VAT oraz wykreślenie stosowania art. 43 ust. 13-14 do usług pomocniczych dla usług ubezpieczeniowych.</p>	<p>Uwaga nie powinna zostać uwzględniona. Dyrektywa 2006/112/WE nie zawiera przepisu odpowiadającego art. 43 ust. 13 i 14 ustawy o VAT, który szczegółowo regulowałby zasady stosowania zwolnienia w odniesieniu do usług, które stanowią element usługi finansowej. Możliwość zwolnienia od podatku ww. usług oraz zasady, na których to się odbywa wynikają bezpośrednio z orzecznictwa TSUE. Pozostawienie przepisów art. 43 ust. 13 i 14 w odrębnej jednostce redakcyjnej mogłoby powodować wątpliwości interpretacyjne oraz niezgodność z zakresem zwolnień, jakie mogą być stosowane na podstawie prawa unijnego. Należy zaznaczyć, że nie wszystkie usługi niezbędne do realizacji usług finansowych mogą korzystać ze zwolnienia od podatku. Przykładowo, w wyroku Bookit, C-607/14 TSUE stwierdził, że nie można uznać, że usługa „przetwarzania płatności za pomocą karty debetowej lub kredytowej” jest w swej istocie transakcją finansową w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. b) - g) dyrektywy VAT (pkt 54 wyroku). W ww. wyroku wskazał ponadto, jako że art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT musi być przedmiotem ścisłej interpretacji, sama okoliczność, że usługa jest niezbędna dla realizacji zwolnionej transakcji nie pozwala stwierdzić, że transakcja podlega zwolnieniu (pkt 45 wyroku), jednakże aby mogła jako usługa odrębna podlegać zwolnieniu powinna realizować szczególne i istotne funkcje transakcji zwolnionych (pkt 46).</p>
32.	art. 1 pkt 10 projektu (art. 99)	Fundacja Rozwoju Rynku Finansowego	<p>Likwidacja kwartalnych rozliczeń dla dużych podatników. Powrót do miesięcznych rozliczeń oznaczać będzie zwiększenie nakładu pracy, a tym samym dodatkowe koszty po stronie przedsiębiorców. Wskazywane przez Ministerstwo Finansów przyczyny likwidacji kwartalnych rozliczeń nie dotyczą dużych podatników oraz podatników z długą historią podatkową. proponowana zmiana nie wpłynie na zwiększenie bezpieczeństwa z perspektywy kontroli potencjalnych nadużyć. Postulat pozostawienia możliwości stosowania takich rozliczeń przez dużych podatników.</p>	<p>Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania ma na celu przede wszystkim wyeliminowanie proceduru polegającego na wykorzystywaniu różnych okresów rozliczeniowych do oszustw podatkowych. Doświadczenie organów skarbowych z przeprowadzonych kontroli wykazuje, że ta forma rozliczeń jest nadużywana przez nieuczciwe podmioty rejestrujące się jako podatnicy VAT, a których celem nie jest prowadzenie działalności gospodarczej, lecz osiągnięcie korzyści kosztem budżetu państwa. Podmioty takie wykorzystują różnicę w terminach rozliczeń dostawcy (kwartalne okresy rozliczeń) i odbiorcy (miesięczne terminy rozliczeń i często wnioski o skrócony termin zwrotu podatku), będących ogniwami karuzel. W takich mechanizmach, dostawcy zazwyczaj znikają po miesiącu lub dwóch tzn. przed terminem złożenia deklaracji za ten okres rozliczeniowy (kwartał), nie wywiązując się z obowiązku odprowadzenia podatku z tytułu dokonanej transakcji. Natomiast organy podatkowe często zmuszone są dokonać zwrotu dla nabywcy, który odliczył podatek naliczony, bez możliwości sprawdzenia, czy dostawca rozliczył podatek od wykazanej na fakturze dostawy (zwrot z reguły powinien być dokonany wcześniej niż upłynie termin złożenia deklaracji kwartalnej przez sprzedawcę). Z tego też powodu nawet uzyskanie dostępu do informacji o transakcjach poprzez JPK jest niewystarczające. Nie wydaje się również by konieczność złożenia deklaracji podatkowej za miesiąc zamiast za kwartał (biorąc pod uwagę, że duzi podatnicy zobowiązani są obecnie do wpłacania zaliczek na podatek co miesiąc), stanowiła istotne obciążenie dla przedsiębiorców, tym bardziej, że w obecnych czasach prowadzenie ewidencji księgowych opiera się w przeważającej liczbie przypadków na odpowiednich narzędziach informatycznych.</p>

33.	art. 62 kks	Fundacja Rozwoju Rynku Finansowego	<p>W ocenie Fundacji Rozwoju Rynku Finansowego brzmiąca propozycja zmian do Kks kreuje ryzyko posługiwania się zarzutem z art. 62 par. 2 nie tylko w przypadku zarzutu odliczenia VAT z tzw. "pustych" faktur, ale również w przypadku kwestionowania przez organ podatkowy przykładowo kosztów uzyskania przychodów w CIT. Natomiast, jak wynika z uzasadnienia do projektu zmian przepis art. 62 zostaje zmieniony w kontekście oszustw VAT. Powyższą kwestię należy bardziej szczegółowo doprecyzować w uzasadnieniu oraz może spróbować zawęzić na gruncie Kks o ile byłoby to możliwe, tj. iż taka zmiana dotyczyć ma rozliczeń w ramach VAT. W przeciwnym razie, istnieje ryzyko nadużywania takiego środka prawnego przez organy podatkowe również na gruncie innych podatków.</p>	<p>Uwaga wskazana przez FRRF nie powinna zostać uwzględniona. W uwadze tej wskazano, iż aktualnie brzmiąca propozycja zmian do KKS kreuje ryzyko posługiwania się zarzutem z art. 62 § 2 nie tylko w przypadku zarzutu odliczenia VAT z tzw. „pustych” faktur, ale również w przypadku kwestionowania przez organy podatkowe przykładowo kosztów uzyskania przychodów w CIT. Natomiast, jak wynika z uzasadnienia do projektu zmian przepis art. 62 zostaje zmieniony w kontekście oszustw VAT. W związku z powyższym, zarówno Konfederacja Lewiatan, jak i FRRF proponują, aby powyższą kwestię szczegółowo doprecyzować w uzasadnieniu oraz zawęzić na gruncie KKS w taki sposób, iż taka zmiana dotyczyć miałaby tylko rozliczeń w ramach VAT. Mając na uwadze powyższe, należy podkreślić, iż w zaproponowanym w projekcie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw brzmieniu art. 62 § 2 kks nastąpiło jedynie zastrzeżenie sankcji z uwagi na skalę oszustw VAT. Nie zmienił się natomiast zakres penalizacji, stąd też niezrozumiałe są uwagi co do kreowania przez nowe brzmienie przepisu zagrożenia jego nadużywania przez właściwe organy. Zarówno obecne brzmienie ww. przepisu, jak i nowo zaproponowane, obejmują penalizacji w zakresie wystawiania oraz posługiwania się nierzetelnie wystawionymi fakturami i rachunkami w zakresie wszelkich podatków. W związku z powyższym brak jest uzasadnienia dla uwzględnienia sugerowanego przez Konfederację Lewiatan i FRRF zawężenia penalizacji czynów z art. 62 kks jedynie do tzw. „pustych” faktur VAT. Celem tego przepisu jest zapewnienie wystawiania rzetelnych faktur i rachunków w każdej sytuacji przewidzianej w przepisach prawa podatkowego</p>
34.	art. 1 pkt 3 projektu (art. 43 ust. 13 i 14)	KRAJOWA SPÓŁDZIELCZA KASA OSZCZĘDNOŚCIOWO-KREDYTOWA	<p>Kasa Krajowa wskazuje, że wykreślenie ust. 13 i 14 z art. 43 ustawy VAT skutkować będzie utratą mocy ochronnej przez wszystkie interpretacje indywidualne prawa podatkowego wydane na podstawie tego przepisu. Mając na uwadze, że nawet w obecnie obowiązującym stanie prawnym, na gruncie art. 43 ust. 13 ustawy VAT liczne problemy i wątpliwości praktyczne wiązały się z możliwością zaliczenia do usług zwolnionych niektórych specjalistycznych usług wchodzących w skład usług finansowych i pośrednictwa finansowego, całkowite wyeliminowanie z ustawy przedmiotowej klauzuli skutkować będzie pogłębieniem stanu niepewności prawnej podatników prowadzących działalność w sektorze usług finansowych i pośrednictwa finansowego.</p> <p>W celu zachowania ciągłości prawnej oraz ochrony wynikającej z posiadanych interpretacji Kasa Krajowa postuluje wyłączenie z zakresu art. 43 ust. 13 tych usług, które w świetle aktualnego orzecznictwa TSUE nie powinny korzystać ze zwolnienia od VAT i które trafnie wskazane zostały w treści uzasadnienia projektu ustawy nowelizującej, ale z pozostawieniem regulacji ogólnej, tj. samego art. 43 ust. 13 ustawy VAT, dotyczącej pozostałych rodzajów usług stanowiących odrębną całość i właściwych oraz niezbędnych do świadczenia usług finansowych i pośrednictwa finansowego.</p>	<p>Uwaga nie powinna zostać uwzględniona. Dyrektywa 2006/112/WE nie zawiera przepisu odpowiadającego art. 43 ust. 13 i 14 ustawy o VAT, który szczegółowo regulowałby zasady stosowania zwolnienia w odniesieniu do usług, które stanowią element usługi finansowej. Możliwość zwolnienia od podatku ww. usług oraz zasady, na których to się odbywa wynikają bezpośrednio z orzecznictwa TSUE. Pozostawienie przepisów art. 43 ust. 13 i 14 w odrębnej jednostce redakcyjnej mogłoby powodować wątpliwości interpretacyjne oraz niezgodność z zakresem zwolnień, jakie mogą być stosowane na podstawie prawa unijnego. Należy zaznaczyć, że nie wszystkie usługi niezbędne do realizacji usług finansowych mogą korzystać ze zwolnienia od podatku. Przykładowo, w wyroku Bookit, C-607/14 TSUE stwierdził, że nie można uznać, że usługa „przetwarzania płatności za pomocą karty debetowej lub kredytowej” jest w swej istocie transakcją finansową w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. b) - g) dyrektywy VAT (pkt 54 wyroku). W ww. wyroku wskazał ponadto, jako że art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT musi być przedmiotem ścisłej interpretacji, sama okoliczność, że usługa jest niezbędna dla realizacji zwolnionej transakcji nie pozwala stwierdzić, że transakcja podlega zwolnieniu (pkt 45 wyroku), jednakże aby mogła jako usługa odrębna podlegać zwolnieniu powinna realizować szczególne i istotne funkcje transakcji zwolnionych (pkt 46).</p>

35.	art. 1 pkt 2 lit. e projektu (art. 17 ust. 1h)	KRAJOWA SPÓLDZIELCZA KASA OSZCZĘDNOŚCIOWO-KREDYTOWA	Znaczenie użytego w projektowanym przepisie zastrzeżenia "jeżeli usługodawca świadczy te usługi jako podwykonawca" jest niejasne. Literalnie można to odczytywać jako ograniczenie mechanizmu odwróconego obciążenia tylko do obrotu między głównym wykonawcą a podwykonawcami, niemniej nie ma pewności jaki jest cel tego przepisu, który posługuje się niezdefiniowanym prawnie pojęciem podwykonawcy. Kasa Krajowa postuluje zatem doprecyzowanie tej kwestii.	Projektowane ograniczenie stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do podwykonawców jest celowe. Zdecydowana większość stwierdzonych przypadków nieprawidłowości w rozliczaniu podatku występuje na tym właśnie etapie łańcucha transakcji dotyczących usług budowlanych. Na takie stwierdzenia wskazują również doświadczenia innych państw członkowskich UE, które wprowadziły analogiczne rozwiązanie w zakresie wprowadzenia w tym sektorze mechanizmu reverse charge, ograniczając jego zakres jedynie do transakcji wykonywanych na zasadzie podwykonawstwa. Dla prawidłowego rozumienia terminu „podwykonawca” wystarczająca jest definicja zawarta w internetowym wydaniu Słownika języka polskiego, zgodnie z którą: „podwykonawca - firma lub osoba wykonująca pracę na zlecenie głównego wykonawcy” (http://sjp.pwn.pl/sjp/podwykonawca;2503008). Przy dalszych podzleceniach przyjąć należy podejście, zgodnie z którym podwykonawca zlecający jest głównym wykonawcą swojego zakresu prac.
36.	art. 1 pkt 5 projektu (art. 87 ust. 6)	KRAJOWA SPÓLDZIELCZA KASA OSZCZĘDNOŚCIOWO-KREDYTOWA	Niejasny w opinii Kasy Krajowej jest sposób interpretacji wymienionego w tym przepisie warunku otrzymania zwrotu w przyspieszonym terminie - mianowicie sposób określania wysokości zaległości w ciągu 2 lat poprzedzających bezpośrednio okres, w rozliczeniu za który podatnik występuje z wnioskiem o taki zwrot. W związku z tym kwestia ta wymaga doprecyzowania.	Regulacja zmieniona, uwaga bezprzedmiotowa.
37.	art. 1 pkt 8 lit. a i b projektu (art. 96 ust. 3b - 3e oraz ust. 4a - 4w)	KRAJOWA SPÓLDZIELCZA KASA OSZCZĘDNOŚCIOWO-KREDYTOWA	Nie negując samego rozwiązania ustanowienia instytucji kaucji rejestracyjnej Kasa Krajowa wnosi o doprecyzowanie tych przepisów poprzez ustalenie obiektywnych przesłanek do ustanowienia kaucji, wobec wątpliwości interpretacyjnych jakie mogą w związku z tym powstać.	W związku z napływającymi uwagami odnośnie do projektowanych przepisów w zakresie ustanowienia kaucji rejestracyjnej oraz po ponownej analizie tego zagadnienia (w szczególności pod kątem jego wpływu na warunki prowadzenia działalności gospodarczej) podjęta została decyzja o odstąpieniu od wprowadzania projektowanych w tym zakresie regulacji.

38.	art. 1 pkt 8 lit. b projektu (art. 96 ust. 4y - 4z)	KRAJOWA SPÓLDZIELCZA KASA OSZCZĘDNOŚCIOWO- KREDYTOWA	Odpowiedzialność solidarna pełnomocnika w projektowanym kształcie dotyczyć będzie także osób wykonujących na podstawie pełnomocnictwa czynności w swej istocie techniczne - np. księgowego, pracownika administracyjnego, biura księgowego, który nie prowadzi spraw podatnika i może nie mieć wpływu na fakt powstania zaległości podatkowych. Ponadto odpowiedzialność taka (solidarna) jest bardziej dolegliwa niż odpowiedzialność członków zarządu (subsidiarna). Niejasne są też kryteria wyłączające taką odpowiedzialność - odwołują się one bowiem do celów działania określonej osoby, co nie może być ustalone w sposób formalny, a jedynie uznaniowy. Stąd postulat doprecyzowania tych przepisów o ustalenie obiektywnych przesłanek objęcia pełnomocnika odpowiedzialnością solidarną lub też rezygnacja z tego rozwiązania i zastąpienie go np. wprowadzeniem solidarnej odpowiedzialności członków organów zarządzających rejestrowanego podatnika.	Uwaga niezasadna. Przedmiotowe rozwiązanie pozwoli na ograniczenie rejestrowania tzw. „słupów” przez pełnomocników. Z doświadczenia organów podatkowych wynika, że bardzo często właścicielami tzw. "słupów" są wykorzystywane przez oszustów osoby nie odznaczające się odpowiedzialną wiedzą i fachowością wskazującą na zamiar prowadzenia aktywności biznesowej. Powyższe mogłoby być stwierdzone w trakcie składania przez taką osobę w organie podatkowym zgłoszenia rejestracyjnego do VAT, mogłoby następnie stanowić podstawę do stwierdzenia podwyższonego ryzyka wystąpienia nieprawidłowości oraz objęcia takiej firmy szczególnym nadzorem. W przypadku zaś, gdy rejestracji takiej firmy dokonuje profesjonalny pełnomocnik, brak jest możliwości wcześniejszej (już na etapie rejestracji) reakcji ze strony organów podatkowych. Przedmiotowa propozycja ma również w zamierze projektodawcy spowodować lepszą weryfikację klientów przez np. biura rachunkowe, uświadamiając im, że eliminacja podmiotów nastawionych na oszustwa podatkowe leży w interesie zarówno budżetu państwa, jak i wszystkich podmiotów uczciwie wywiązujących się z obowiązków podatkowych, przyczyniając się finalnie do polepszenia warunków prowadzenia działalności gospodarczej i równych zasad dla wszystkich przedsiębiorców. Dodatkowo podkreślić należy, że odpowiedzialność solidarna pełnomocnika wraz z zarejestrowanym podatnikiem nie będzie nieograniczona. Nie będzie ona dotyczyła sytuacji, gdy powstanie zaległości podatkowych nie wiązało się z uczestnictwem podmiotu dokonującego sprzedaży w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej – np. w oszustwie podatkowym. Stwierdzenie powyższego będzie się jednak opierać na obiektywnych przesłankach (np. stosowna decyzja administracyjna), nie będzie zatem miało charakteru uznaniowego. Odpowiedzialność ta nie będzie również przekraczała 10-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
39.	art. 1 pkt 8 lit. d projektu (art. 96 ust. 9)	KRAJOWA SPÓLDZIELCZA KASA OSZCZĘDNOŚCIOWO- KREDYTOWA	Projektowana zmiana tego przepisu skutkuje poszerzeniem katalogu przypadków umożliwiających wykreślenie podatnika z rejestru podatników VAT z urzędu - bez powiadomienia - poprzez usunięcie obowiązku przeprowadzenia czynności sprawdzających (postępowania) w celu potwierdzenia braku możliwości skontaktowania się z podatnikiem oraz dodanie przesłanki braku stawienia się na wezwanie US. Należałoby, w opinii Kasy Krajowej, wprowadzić minimalne wymogi formalne w tym zakresie, np. wskazanie okresu w jakim występuje brak kontaktu z podatnikiem lub obowiązku co najmniej dwu- lub kilkukrotnego udokumentowanego niestawiennictwa na wezwanie organu przed wykreśleniem podatnika z rejestru.	Uwaga niezasadna. Uwaga wynika z niezrozumienia treści projektowanego przepisu wbrew twierdzeniom Kasy Krajowej nie oznacza usunięcia obowiązku przeprowadzenia czynności sprawdzających przez organ podatkowy przed wykreśleniem podatnika z rejestru podatników VAT. Ustalenia zaistnienia przesłanek do wykreślenia podatnika z rejestru dokonywane będą w ramach przeprowadzanych przez organy podatkowe czynności weryfikacyjnych (nie tylko sprawdzających) i będą się opierać na każdorazowym badaniu całości kształtu okoliczności faktycznych danej sprawy.

40.	art. 1 pkt 8 lit. e i f projektu (art. 96 ust. 9a - 9h)	KRAJOWA SPÓŁDZIELCZA KASA OSZCZĘDNOŚCIOWO- KREDYTOWA	Nowe przepisy będą umożliwiać wykreślanie z rejestru podatników, którzy m.in. w okresie 6 miesięcy (lub 2 kwartałów) złożyli deklaracje tzw. "zerowe" lub prowadzą wyłącznie czynności zwolnione. Taka sytuacja jest typowa np. dla spółek komplementariuszy, spółek holdingowych itp., zaś obowiązek składania w tym zakresie wyjaśnień do urzędu skarbowego wydaje się dla takich podmiotów nazbyt uciążliwy, szczególnie że w odniesieniu do takich podmiotów nie wynikają dla Skarbu Państwa żadne zagrożenia podatkowe. Przepisy nie określają również, czy takie wyjaśnienia wystarczy złożyć jednorazowo, czy należy je ponawiać co każde 6 miesięcy.	Uwaga niezasadna. Złożenie stosownego wyjaśnienia nawet co 6 miesięcy nie wydaje się jednak - obiektywnie rzecz biorąc - zbyt uciążliwe i generujące nadmierne koszty. Tym bardziej, że taki zapis ww. regulacji nie oznacza, że wyjaśnienia te będą musiały być składane zawsze co 6 miesięcy. Jak już wskazano, dokonywane przez organy podatkowe ustalenia zaistnienia przesłanek do wykreślenia podatnika z rejestru dokonywane będą w ramach przeprowadzanych przez organy podatkowe czynności weryfikacyjnych i będą się opierać na każdorazowym badaniu całokształtu okoliczności faktycznych danej sprawy. Może się zatem okazać w realiach danej konkretnej sprawy, że przedstawione przez podatnika wyjaśnienia uzasadnią brak konieczności ich powtarzania.
41.	art. 1 pkt 18 projektu (art. 110a i 110b)	KRAJOWA SPÓŁDZIELCZA KASA OSZCZĘDNOŚCIOWO- KREDYTOWA	Skonstruowana zgodnie z proponowanymi przepisami "powszechna" sankcja dotykać będzie również podatników nieświadomie biorących udział w oszustwach podatkowych - będących w istocie ich ofiarami, a nie sprawcami. Dlatego należy wprowadzić przepisy wyłączające obowiązek stosowania sankcji 100% w przypadku gdy "powstanie zaległości podatkowych nie wiązało się z uczestnictwem w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej", co pozostanie zgodne z celem przedmiotowego projektu.	Przedmiotowe sankcje mają przede wszystkim znaczenie prewencyjne. Zmierzają do przekonania podatników, iż rzetelne i staranne wypełnienie deklaracji podatkowej leży w ich interesie. Ujawnienie bowiem nieprawidłowości w rozliczeniu deklaracji pociąga za sobą obowiązek zapłacenia ustalonego dodatkowego zobowiązania podatkowego. Na takie właśnie znaczenie sankcji wskazują wymienione w projektowanych przepisach przypadki (dość liczne zapewne w praktyce), gdy to dodatkowe zobowiązanie nie będzie ustalane (oczywiste pomyłki i błędy w deklaracji, wykazanie kwot podatku należnego lub naliczonego w wcześniejszych lub późniejszych okresach rozliczeniowych, skorygowanie przez podatnika deklaracji o ile nastąpi to przed wszczęciem kontroli podatkowej lub postępowania kontrolnego). Założeniem jest także brak dublowania takich dodatkowych zobowiązań obciążających podatników - dodatkowe zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 110a nie będzie ustalane w odniesieniu do podatnika będącego osobą fizyczną, która za ten sam czyn ponosi odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe lub przestępstwo skarbowe, nie będą również w takim przypadku stosowane podwyższone odsetki za zwłokę, o których mowa w ustawie - Ordynacja podatkowa. Ustalenie sankcji oraz zastosowanie odpowiedniej ich stawki będzie się opierać na każdorazowym badaniu całokształtu okoliczności faktycznych danej sprawy. W szczególności w odniesieniu do stawki 100% sankcje będą stosowane, gdy podatnikowi zostanie zakwestionowane prawo do odliczenia podatku z faktur wymienionych w art. 110b, w tym zaś zakresie oceniane będzie np. czy faktura została wystawiona przez podmiot nieistniejący. Wskazówki zaś co do ustalenia czy dany podmiot rzeczywiście istnieje, które mogą zostać wykorzystane przy badaniu konkretnych stanów faktycznych, wynikają z orzecznictwa sądów administracyjnych.

42.	art. 1 pkt 10 projektu (art. 99)	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Argumenty przemawiające za niewprowadzaniem miesięcznych rozliczeń w VAT: Jednolity Plik Kontrolny składany jest za okresy miesięczne (organy podatkowe mają więc informacje o obrotach i podatku), zaliczki na podatek wpłacane są miesięcznie (budżet państwa nie poniesie strat) dokumenty od kontrahentów spływają z opóźnieniem (konieczność częstych korekt rozliczeń), miesięczne rozliczenia oznaczają wzrost obowiązków po stronie podatników.	Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania ma na celu przede wszystkim wyeliminowanie procederu polegającego na wykorzystywaniu różnych okresów rozliczeniowych do oszustw podatkowych. Doświadczenie organów skarbowych z przeprowadzonych kontroli wykazuje, że ta forma rozliczeń jest nadużywana przez nieuczciwe podmioty rejestrujące się jako podatnicy VAT, a których celem nie jest prowadzenie działalności gospodarczej, lecz osiągnięcie korzyści kosztem budżetu państwa. Podmioty takie wykorzystują różnicę w terminach rozliczeń dostawcy (kwartalne okresy rozliczeń) i odbiorcy (miesięczne terminy rozliczeń i często wnioski o skrócony termin zwrotu podatku), będących ogniwami karuzel. W takich mechanizmach, dostawcy zazwyczaj znikają po miesiącu lub dwóch tzn. przed terminem złożenia deklaracji za ten okres rozliczeniowy (kwartał), nie wywiązując się z obowiązku odprowadzenia podatku z tytułu dokonanej transakcji. Natomiast organy podatkowe często zmuszone są dokonać zwrotu dla nabywcy, który odliczył podatek naliczony, bez możliwości sprawdzenia, czy dostawca rozliczył podatek od wykazanej na fakturze dostawy (zwrot z reguły powinien być dokonany wcześniej niż upłynie termin złożenia deklaracji kwartalnej przez sprzedawcę). Z tego też powodu nawet uzyskanie dostępu do informacji o transakcjach poprzez JPK jest niewystarczające. Nie wydaje się również by konieczność złożenia deklaracji podatkowej za miesiąc zamiast za kwartał (biorąc pod uwagę, że duży podatnicy zobowiązani są obecnie do wpłacania zaliczek na podatek co miesiąc), stanowiła istotne obciążenie dla przedsiębiorców, tym bardziej, że w obecnych czasach prowadzenie ewidencji księgowych opiera się w przeważającej liczbie przypadków na odpowiednich narzędziach informatycznych.
43.	art. 1 pkt 18 projektu (art. 110a i 110b)	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	W opinii Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji wprowadzenie powyższych sankcji w VAT 30% i podwyższonej sankcji w wysokości 100% spowoduje możliwość karania podatnika dwa razy za ten sam czyn - raz na podstawie przepisów Kodeksu Karnego Skarbowego a drugi raz na podstawie przepisów ustawy o podatku od towarów i usług.	Uwaga nieuzasadniona. Zgodnie z projektowanym przepisem art. 110a ust. 3 pkt 3 ustawy o VAT sankcje nie będą stosowane w odniesieniu do podatników będących osobami fizycznymi, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe. W odniesieniu do innych podatników, wobec których nie będą stosowane przepisy Kodeksu karnego skarbowego, będzie miało zastosowanie dodatkowe zobowiązanie w podatku VAT. Nie można zatem mówić o kumulowaniu sankcji.
44.	art. 1 pkt 16 lit. b projektu (art. 105b ust. 1c)	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Dla potrzeb prawidłowego stosowania przepisów Pracodawcy RP proponują doprecyzowanie terminu na przekazanie informacji o transakcjach dokonywanych na przedmiotowych rachunkach oraz wydłużenie terminu na powiadomienie właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wycofaniu upoważnienia.	Uwaga nie zasługuje na uwzględnienie. Dane powinny być przekazane odpowiednim organom najszybciej jak to możliwe.

45.	art. 1 pkt 3 lit. a projektu (art. 43 ust. 13 i 14)	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Pracodawcy RP opowiadają się za utrzymaniem możliwości stosowania dotychczasowych przepisów w stosunku do usług pomocniczych stanowiących element usług finansowych, co pozostanie w zgodzie z obowiązującą wykładnią TSUE dotyczącą usług finansowych i wyeliminuje niepewność wobec prawa w zakresie tych usług po wejściu w życie nowelizacji.	Uwaga nie jest zasadna. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy zmiana przepisów nie będzie miała bezpośredniego wpływu na zakres stosowania zwolnienia do usług finansowych wymienionych w ust 1 pkt 7 i 38-41 w art. 43 ustawy VAT. Interpretacja zgodna z orzecznictwem TSUE w zakresie usług finansowych może i powinna zostać wyprowadzona bezpośrednio z przepisów art. 43 ust 1 pkt 7 i 38-41, zatem przepis art. 43 ust. 13 jest zbędny i powinien zostać usunięty. Pozostawienie przepisów art. 43 ust. 13 i 14 w odrębnej jednostce redakcyjnej mogłoby powodować wątpliwości interpretacyjne oraz niezgodność z zakresem zwolnień, jakie mogą być stosowane na podstawie prawa unijnego. Należy zaznaczyć, że nie wszystkie usługi niezbędne do realizacji usług finansowych mogą korzystać ze zwolnienia od podatku. Przykładowo, w wyroku Bookit, C-607/14 TSUE stwierdził, że nie można uznać, że usługa „przetwarzania płatności za pomocą karty debetowej lub kredytowej” jest w swej istocie transakcją finansową w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. b) - g) dyrektywy VAT (pkt 54 wyroku). W ww. wyroku wskazał ponadto, jako że art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT musi być przedmiotem ścisłej interpretacji, sama okoliczność, że usługa jest niezbędna dla realizacji zwolnionej transakcji nie pozwala stwierdzić, że transakcja podlega zwolnieniu (pkt 45 wyroku), jednakże aby mogła jako usługa odrębna podlegać zwolnieniu powinna realizować szczególne i istotne funkcje transakcji zwolnionych (pkt 46). Po uchyleniu przepisów art. 43 ust. 13 i 14 ustawy o VAT, zwolnienie od podatku niektórych usług stanowiących element usługi finansowej będzie wynikało z przepisów art. 43 ust. 1 i pozwoli na pełniejszą zgodność z prawem unijnym oraz orzecznictwem TSUE odnośnie zakresu oraz zasad stosowania takiego zwolnienia.
-----	---	---	---	--

46.	art. 1 pkt 10 projektu (art. 99)	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Propozycja pozostawienia kwartalnego sposobu rozliczenia VAT. W ocenie Pracodawców RP likwidacja możliwości kwartalnego sposobu rozliczeń VAT jest krokiem w tył w stosunku do rozwiązań istniejących w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, zwłaszcza tych "konkurencyjnych" względem polski w regionie Europy (np. Czechy lub Niemcy). W opinii Pracodawców RP wartym rozważania jest niemiecki model rozliczania podatku VAT, w szczególność możliwość odroczenia terminu rozliczenia i płatności podatku o kolejny miesiąc w stosunku do okresu, którego dotyczy rozliczenie.	Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania ma na celu przede wszystkim wyeliminowanie proceduru polegającego na wykorzystywaniu różnych okresów rozliczeniowych do oszustw podatkowych. Doświadczenie organów skarbowych z przeprowadzonych kontroli wykazuje, że ta forma rozliczeń jest nadużywana przez nieuczciwe podmioty rejestrujące się jako podatnicy VAT, a których celem nie jest prowadzenie działalności gospodarczej, lecz osiągnięcie korzyści kosztem budżetu państwa. Podmioty takie wykorzystują różnicę w terminach rozliczeń dostawcy (kwartalne okresy rozliczeń) i odbiorcy (miesięczne terminy rozliczeń i często wnioski o skrócony termin zwrotu podatku), będących ogniwami karuzel. W takich mechanizmach, dostawcy zazwyczaj znikają po miesiącu lub dwóch tzn. przed terminem złożenia deklaracji za ten okres rozliczeniowy (kwartał), nie wywiązując się z obowiązku odprowadzenia podatku z tytułu dokonanej transakcji. Natomiast organy podatkowe często zmuszone są dokonać zwrotu dla nabywcy, który odliczył podatek naliczony, bez możliwości sprawdzenia, czy dostawca rozliczył podatek od wykazanej na fakturze dostawy (zwrot z reguły powinien być dokonany wcześniej niż upływie termin złożenia deklaracji kwartalnej przez sprzedawcę). Z tego też powodu nawet uzyskanie dostępu do informacji o transakcjach poprzez JPK jest niewystarczające. Nie wydaje się również by konieczność złożenia deklaracji podatkowej za miesiąc zamiast za kwartał (biorąc pod uwagę, że duży podatnicy zobowiązani są obecnie do wpłacania zaliczek na podatek co miesiąc), stanowiła istotne obciążenie dla przedsiębiorców, tym bardziej, że w obecnych czasach prowadzenie ewidencji księgowych opiera się w przeważającej liczbie przypadków na odpowiednich narzędziach informatycznych. Dodatkowo zauważyć należy, że oszustwa i nadużycia w podatku VAT nie są jedynie problemem Polski, boryka się z nim bowiem zdecydowana większość państw członkowskich UE. Podejmowane przez te państwa metody eliminowania i ograniczania takich zjawisk i ich negatywnych skutków zależą przy tym od specyfiki występujących w danym państwie procedurów z czym związana jest specyfika gospodarki danego państwa i istniejących w nim warunków m.in. dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców.
47.	art. 1 pkt 18 projektu (art. 110a i 110b)	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Propozycja wprowadzenia odpowiednich przedziałów co do procentowej wysokości sankcji, w zależności od jasno określonych w ustawie okoliczności.	Propozycja niezasadna, tym bardziej, że nie zostało sprecyzowane o co dokładnie chodzi Pracodawcom RP. Obecnie proponowane zasady dotyczące ustalania oraz wysokości dodatkowego zobowiązania podatkowego są jasne - w przypadku wymienionych w art. 110a sytuacji stosowana jest sankcja w wysokości 30%, do sytuacji zaś wymienionych w art. 110b zastosowanie znajdzie stawka 100% sankcji.
48.	art. 1 pkt 9 projektu (art. 96 ustawy)	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Uwaga dotyczy przesłanki wykreślenia podatnika z rejestru podatników VAT wymienionej w art. 96 ust. 9a pkt 5, tj. sformułowania "prowadząc działalność gospodarczą wiedział lub miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że dostawcy lub nabywcy biorący udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie tego samego towaru lub usługi działają w celu odniesienia korzyści majątkowej w wyniku nierzetelnego rozliczania podatku". Wątpliwości dotyczą przede wszystkim tego, na jakiej podstawie zostanie stwierdzone czy podatnik spełnia ww. przesłankę.	Działanie organu podatkowego w zakresie wykreślenia takich podatników (określonych w dodanym ust. 9a pkt 5 art. 96) nie będzie działaniem pochopnym - będzie dokonywane na podstawie obiektywnych przesłanek i dowodów. Np. podstawą wykreślenia podatnika z rejestru będzie stosowna decyzja administracyjna, nie będzie zaś podstawą takiego działania jedynie podejrzenie uczestnictwa w przestępstwie karuzelowym. Podkreślić należy, że organy podatkowe posiadają wiedzę na temat mechanizmów działania oszustw podatkowych, również mają świadomość tego, że w takie procedury niejednokrotnie są uwikłane podmioty uczciwe. Dodatkowo wskazówek w kwestii udowodnienia tzw. dobrej wiary podatnika dostarcza bogate w tym zakresie orzecznictwo sądów administracyjnych.

49.	art. 1 pkt 2 projektu (art. 17)	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Dotychczasowe przepisy dotyczące mechanizmu odwróconego obciążenia, w szczególności w zakresie jednolitej transakcji gospodarczej są nieprecyzyjne i budzą liczne wątpliwości interpretacyjne. Rozszerzenie katalogu czynności objętych tym mechanizmem przy braku odniesienia się do już obecnie istniejących wątpliwości w tym zakresie, nawarstwi problemy i wytworzy niejednolitą praktykę. Dodatkowo brak jest legalnej definicji podwykonawcy, więc objęcie tą metodą rozliczania podatku usług budowlanych świadczonych przez podwykonawcę stwarza niebezpieczeństwo nowych rozbieżności interpretacyjnych. Pracodawcy RP postulują zatem odpowiednie doprecyzowanie proponowanych w tym zakresie przepisów. W celu ochrony nabywców proponuje się także wprowadzenie możliwości fakultatywnego objęcia art. 105a ustawy o VAT także dostaw towarów i świadczenia usług wskazanych w art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8.	Propozycje i uwagi nie zasługują na uwzględnienie. W przypadku wątpliwości co do interpretacji prawa podatkowego wspomnieć należy o instytucji interpretacji indywidualnych regulowanych przepisami ustawy Ordynacja podatkowa. Sądząc po ilości składanych przez podatników wniosków o wydanie takich interpretacji dotyczących rozumienia pojęcia jednolitej gospodarczo transakcji na potrzeby stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia stwierdzić należy, że - wbrew uwagom Pracodawców RP - problem ten nie przybiera tak niepokojących rozmiarów, że uzasadnione byłoby doprecyzowywanie istniejących przepisów. Zauważyć również należy, że na potrzeby stosowania tego mechanizmu w odniesieniu do usług budowlanych nie został ustanowiony limit transakcyjny, co oznacza również brak konieczności definiowania świadczonych usług pod kątem uznania ich za wykonywane (bądź nie) w ramach jednolitej transakcji. Odnośnie do uwag dotyczących niejasności w rozumieniu terminu „podwykonawca”, użytego w projektowanym ust. 1h w art. 17 ustawy o VAT należy wyjaśnić, że projektowane ograniczenie stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do podwykonawców jest celowe. Zdecydowana większość stwierdzonych przypadków nieprawidłowości w rozliczaniu podatku występuje na tym właśnie etapie łańcucha transakcji dotyczących usług budowlanych. Na takie stwierdzenia wskazują również doświadczenia innych państw członkowskich UE, które wprowadziły analogiczne rozwiązanie w zakresie wprowadzenia w tym sektorze mechanizmu reverse charge, ograniczając jego zakres jedynie do transakcji wykonywanych na zasadzie podwykonawstwa. Dla prawidłowego rozumienia terminu „podwykonawca” wystarczającą jest definicja zawarta w internetowym wydaniu Słownika języka polskiego, zgodnie z którą: „podwykonawca - firma lub osoba wykonująca pracę na zlecenie głównego wykonawcy” (http://sjp.pwn.pl/sjp/podwykonawca;2503008). Przy dalszych podzleceniach przyjmując należy podejście, zgodnie z którym podwykonawca zlecający jest głównym wykonawcą swojego zakresu prac. Odnośnie zaś do propozycji fakultatywnego objęcia instytucją solidarnej odpowiedzialności transakcji, których przedmiotem są usługi lub towary objęte mechanizmem odwróconego obciążenia wskazać należy na nieracjonalność takiego rozwiązania - w przypadku zastosowania mechanizmu reverse charge zobowiązany do rozliczenia podatku jest nabywca, nie dostawca, nie ma więc potrzeby ustanawiania solidarnej odpowiedzialności nabywcy za zobowiązania podatkowe sprzedawcy. Inaczej można byłoby podejść do tego zagadnienia w przypadku propozycji fakultatywnego zamiennego stosowania tych rozwiązań (do wyboru stron transakcji - reverse charge lub odpowiedzialność solidarna) jednak nie wynika to wprost z przedstawionych przez Pracodawców RP uwag.
50.	art. 29a ust. 15	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Proponowana zmiana polega na uzupełnieniu art. 29a ust. 15 ustawy o VAT o usługę dystrybucji energii i gazu przewodowego. Pracodawcy RP proponują uzupełnienie Projektu o pkt 2a w art. 1 o brzmieniu: 2a) w art. 29a ust. 15 pkt 3 otrzymuje brzmienie: 3) sprzedaży energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych, usług dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, usług dystrybucji gazu przewodowego oraz usług wymienionych w poz. 140-153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy”.	Przedstawiona propozycja, chociaż pierwotnie nie zakładano ujmowania jej w projekcie, została uznana za zasadną. W związku z tym zaproponowano nowe brzmienie art. 29a ust. 15 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług, zgodnie z którym, warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę nie stosuje się w przypadku sprzedaży energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, usług dystrybucji gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140-153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy.

51.		Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Dodatkowe propozycje Pracodawców RP dotyczą następujących kwestii: 1) inicjacji prac legislacyjnych dotyczących wprowadzenia regulacji w zakresie grupy VAT, 2) uregulowania zagadnienia dotyczącego stosowania zwolnienia od podatku dla usług wykonywanych na rzecz banków hipotecznych w zakresie obsługi wierzytelności wynikających z kredytów hipotecznych, 3) zmiany w zakresie opodatkowania surowców do produkcji estrów metylowych (wprowadzenie mechanizmu reverse charge, lub zastosowanie obniżonej stawki 0% lub 5%, lub wprowadzenie kaucji gwarancyjnej, wydanie stosownej interpretacji ogólnej, lub też zmiany przepisów w zakresie składów podatkowych).	Przedstawione propozycje wykraczają poza zakres niniejszego projektu.
52.	art. 1 pkt 1 projektu (art. 14 ust. 9f)	Polska Unia Dystrybutorów Stali	Proponowane w zakresie tego przepisu zmiany powodują niepokój o praktykę jego stosowania - bez wyraźnego określenia terminów granicznych przeprowadzenia dodatkowej weryfikacji, przepis ten może stanowić przyzwolenie na przeciąganie w czasie złożenia kwoty zwrotu różnicy podatku do depozytu.	Uwaga nie jest zasadna, organy są obowiązane stosować ogólne zasady postępowania wynikające z ordynacji podatkowej.
53.	art. 1 pkt 18 projektu (art. 110a i 110b)	Polska Unia Dystrybutorów Stali	W ocenie Polskiej Unii Dystrybutorów Stali projektowane przepisy wprowadzają automatyzm sankcji, nie uwzględniając intencji podatnika (który nie uniknie kary niezależnie od tego czy będzie chciał wyłudzić VAT, czy tylko np. źle zinterpretuje przepisy lub nie dochowa należytej staranności). Ponadto projektowane przepisy budzą wątpliwości co do ich zgodności z unijną zasadą proporcjonalności. Przed wprowadzeniem dodatkowej sankcji, powinna zostać przeprowadzona szczegółowa analiza, czy istniejące mechanizmy prewencyjne, w postaci podwyższonej stawki odsetek za zwłokę lub odwróconej stawki VAT, czy też klauzuli nadużycia prawa odnoszą odpowiedni skutek. Podwyższona stawka odsetek obowiązuje od 1 stycznia 2016 r., natomiast klauzula nadużycia obowiązuje od 16 lipca 2016 r. Jak się wydaje ww. mechanizmy obowiązują zbyt krótko aby można było ocenić ich skuteczność. Istnieje zatem ryzyko uznania sankcji za niezgodną z unijną zasadą proporcjonalności.	Uwaga nie jest uzasadniona. Zgodnie z art. 273 dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie mogą nałożyć inne obowiązki, jakie uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego poboru VAT i zapobieżenia oszustwom podatkowym. W wyroku w sprawie C-502/07 TSUE stwierdził, że sankcja administracyjna stanowi środek, o którym mowa w art. 22 ust. 8 szóstej dyrektywy VAT (obecnie art. 273 dyrektywy 2006/112/WE). W ww. wyroku TSUE orzekł, że zasada wspólnego systemu podatku VAT nie stoi na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwa członkowskie środków stanowiących sankcję z tytułu nieprawidłowości w deklarowaniu należnych kwot podatku VAT (pkt 21 wyroku). Projektowana sankcja nie narusza również zasady proporcjonalności. Zgodnie z tą zasadą państwa członkowskie muszą stosować środki, które przy jednoczesnym umożliwieniu im efektywnego osiągnięcia realizowanego celu w jak najmniejszym stopniu zagrażać będą celom i zasadom wynikającym z odpowiednich przepisów unijnych (zob. np. wyrok w sprawie C-271/06 - pkt 19; w sprawie C-84/09 X - pkt 36). Uzasadnione jest, by środki stosowane przez państwa członkowskie zmierzały do jak najskuteczniejszej ochrony praw skarbu państwa, nie powinny jednakże wykraczać poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu (zob. np. wyrok C-384/04 pkt 30). Prawo unijne, w tym zasada proporcjonalności nie sprzeciwia się wprowadzeniu więcej niż jednego instrumentu zapobiegania wyłudzeniom podatków. Każdy z wprowadzanych instrumentów jest oceniany niezależnie od pozostałych w kontekście wypełnienia zasady proporcjonalności. Jak już wyżej wskazano, TSUE orzekł, że przepisy prawa unijnego nie stoją na przeszkodzie wprowadzeniu środków stanowiących sankcję z tytułu nieprawidłowości w deklarowaniu należnych kwot podatku VAT

54.	art. 1 pkt 7 projektu (art. 90 ust. 10a i 10b)	Krajowa Rada Komornicza	W opinii Krajowej Rady Komorniczej rozwiązanie przyjęte w art. 90 ust. 10a i 10b nowelizowanej ustawy może budzić wątpliwości co do zgodności ze wskazanymi przepisami prawa unijnego. W przepisie tym uregulowano zasady ustalania proporcji, w oparciu o którą jednostki samorządu terytorialnego obliczają kwotę podatku naliczonego podlegająca odliczeniu od podatku należnego. Zgodnie z tymi przepisami, proporcja ta może zostać wyliczona odrębnie dla każdej jednostki organizacyjnej w tym dla urzędu obsługującego jednostkę samorządu terytorialnego. Zdaniem Krajowej Rady Komorniczej należy rozważyć, czy takie rozwiązanie nie będzie stało w sprzeczności z art. 173-175 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.	Uwagi dotyczące zgodności art. 90 ust. 10a i 10b projektowanej ustawy z art. 173-175 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Zgodnie z art. 173 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie mogą zarówno zezwolić jak i zobowiązać podatników do określania proporcji, według której następuje odliczenie podatku naliczonego, osobno dla każdego sektora jego działalności. Warunkiem wprowadzenia takiej regulacji jest prowadzenie dla każdego z tych sektorów osobnej księgowości. Przepis ten odnosi się do wyliczania proporcji podatku podlegającego odliczeniu w odniesieniu do towarów i usług wykorzystywanych przez podatnika do wykonywania w ramach działalności gospodarczej transakcji dających prawo do odliczenia jak i transakcji niedających prawa do odliczenia (zwolnionych z VAT). Dlatego też możliwe jest wprowadzenie rozwiązania, że w przypadku jednostki samorządu terytorialnego proporcję, o której mowa w art. 90 ust. 2 ustawy o VAT ustala się odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych JST (pomimo, że podatnikiem jest JST), tj. odrębnie dla urzędu gminy, starostwa powiatowego lub urzędu marszałkowskiego oraz dla utworzonych przez JST samorządowych jednostek budżetowych oraz samorządowych zakładów budżetowych. Rozwiązanie takie gwarantuje najbardziej adekwatne odliczenie podatku naliczonego. Poza tym jest to rozwiązanie w miarę proste w stosowaniu, ponieważ opiera się na księgowości (rachunkowości), którą obowiązkowo sporządza się dla każdej jednostki organizacyjnej JST, zgodnie z ustawą o finansach publicznych. Sprawozdania te są później „włączane” do sprawozdań rocznych całej JST. Poza to analogiczne podejście przyjmuje się w odniesieniu do JST, przy wyznaczaniu podatku związanego z działalnością gospodarczą, jeżeli JST wykonuje czynności w ramach działalności gospodarczej oraz działalności innej niż działalność gospodarcza (wówczas również ustala się odrębnie sposób określenia proporcji odrębnie dla jednostek organizacyjnych JST) – vide par. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sposobu określania zakresu wykorzystywania nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej w przypadku niektórych podatników (Dz. U. poz. 2193).
55.	art. 1 pkt 8 lit. a i b projektu (art. 96 ust. 3b - 3e oraz ust. 4a - 4w)	Krajowa Rada Komornicza	W ocenie KRK proponowane w tych przepisach rozwiązanie - kaucja rejestracyjna - budzi szereg wątpliwości dotyczących: zgodności z przepisami dyrektywy VAT, rzeczywistej skuteczności tego instrumentu, racjonalności poszczególnych przepisów tej regulacji.	W związku z napływającymi uwagami odnośnie do projektowanych przepisów w zakresie ustanowienia kaucji rejestracyjnej oraz po ponownej analizie tego zagadnienia (w szczególności pod kątem jego wpływu na warunki prowadzenia działalności gospodarczej) podjęta została decyzja o odstąpieniu od wprowadzania projektowanych w tym zakresie regulacji.

56.	art. 1 pkt 8 lit. b projektu (art. 96 ust. 4y - 4z)	Krajowa Rada Komornicza	<p>W opinii KRK trudno dopatrzeć się racjonalnych przyczyn ekonomicznych dla wprowadzenia odpowiedzialności pełnomocnika za zobowiązania rejestrowanego przez niego podatnika. Dodatkowo zauważyć należy, że część profesjonalnych pełnomocników takich jak adwokaci lub radcowie prawni nie mogą odmówić wykonania na rzecz podmiotu usługi polegającej na udzieleniu pomocy prawnej przy jego rejestracji dla celów podatku VAT. W takiej zaś sytuacji staną się osobami odpowiedzialnymi za ich podatki tylko z tej przyczyny, że wykonały usługę prawną. Trudno zrozumieć również sens przepisu art. 96 ust. 4z wyłączającego odpowiedzialność pełnomocnika.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Przedmiotowe rozwiązanie pozwoli na ograniczenie rejestrowania tzw. „słupów” przez pełnomocników. Z doświadczenia organów podatkowych wynika, że bardzo często właścicielami tzw. "słupów" są wykorzystywane przez oszustów osoby nie odznaczające się odpowiedzialną wiedzą i fachowością wskazującą na zamiar prowadzenia aktywności biznesowej. Powyższe mogłyby być stwierdzone w trakcie składania przez taką osobę w organie podatkowym zgłoszenia rejestracyjnego do VAT, mogłyby następnie stanowić podstawę do stwierdzenia podwyższonego ryzyka wystąpienia nieprawidłowości oraz objęcia takiej firmy szczególnym nadzorem. W przypadku zaś, gdy rejestracji takiej firmy dokonuje profesjonalny pełnomocnik, brak jest możliwości wczesnej (już na etapie rejestracji) reakcji ze strony organów podatkowych. Przedmiotowa propozycja ma również w zamiarze projektodawcy spowodować lepszą weryfikację klientów przez np. biura rachunkowe, uświadamiając im, że eliminacja podmiotów nastawionych na oszustwa podatkowe leży w interesie zarówno budżetu państwa, jak i wszystkich podmiotów uczciwie wywiązujących się z obowiązków podatkowych, przyczyniając się finalnie do polepszenia warunków prowadzenia działalności gospodarczej i równych zasad dla wszystkich przedsiębiorców. Dodatkowo podkreślić należy, że odpowiedzialność solidarna pełnomocnika wraz z zarejestrowanym podatnikiem nie będzie nieograniczona. Nie będzie ona dotyczyła sytuacji, gdy powstanie zaległości podatkowych nie wiązało się z uczestnictwem podmiotu dokonującego sprzedaży w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej – np. w oszustwie podatkowym - i to jasno wynika z projektowanego przepisu art. 96 ust. 4z. Stwierdzenie powyższego będzie się jednak opierać na obiektywnych przesłankach (np. stosowna decyzja administracyjna), nie będzie zatem miało charakteru uznaniowego. Odpowiedzialność ta nie będzie również przekraczała 10-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.</p>
-----	---	--------------------------------	--	---

57.	art. 1 pkt 2 projektu (art. 17)	Krajowa Rada Komornicza	<p>W ocenie Krajowej Rady Komorniczej niepokój budzą projektowane przepisy dotyczące rozszerzenia zakresu mechanizmu odwróconego obciążenia. W wypadku gdy ma znaleźć zastosowanie mechanizmu odwróconego obciążenia, zaś sprzedaży dokonuje komornik, spoczywają na nim obowiązki związane nie tylko z ustaleniem szeregu okoliczności dotyczących dłużnika koniecznych dla wykonania obowiązków płatnika, lecz również okoliczności dotyczących nabywcy i jego statusu.</p> <p>Tymczasem komornik sądowy nie dysponuje żadnymi instrumentami, które pozwoliłyby mu na dokonanie takich ustaleń. Wprawdzie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego pozwalają mu na żądanie od dłużnika dostarczenia określonych danych pod groźbą zastosowania określonych sankcji, jednakże może to dotyczyć wyłącznie danych koniecznych do prowadzenia egzekucji sądowej. Wobec tego zasadne byłoby ustanowienie w ustawie o podatku od towarów i usług przepisów, które dawałyby komornikowi działającemu jako płatnik określone kompetencje do żądania dostarczenia mu określonych danych, pod groźbą zastosowania konsekwencji w sferze prawa podatkowego. Brak tego rodzaju uregulowań powoduje często przewlekłość postępowań egzekucyjnych, której przyczyną jest niemożność ustalenia stanu faktycznego koniecznego do pobrania podatku od towarów i usług z tej tylko przyczyny, że dłużnicy bez żadnych konsekwencji prawnych mogą odmawiać współdziałania z komornikami sądowymi.</p>	<p>Uwagi odnoszące się do rozszerzenia zakresu stosowania mechanizmu reverse charge oraz propozycja wprowadzenia do ustawy o VAT przepisów, które dawałyby komornikowi, jako płatnikowi VAT od transakcji zrealizowanych w ramach czynności egzekucyjnych, szersze kompetencje w zakresie pozyskiwania danych są niezasadne. Art. 18 ustawy o VAT ustanawiający komorników sądowych płatnikami podatku w zakresie transakcji realizowanych w ramach czynności egzekucyjnych „wyłącza” stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia w przypadku dostawy, dokonywanej w trybie egzekucji, towarów będących własnością dłużnika lub posiadanych przez niego z naruszeniem obowiązujących przepisów. W związku z czym, nawet jeśli przedmiotem dostawy w trybie egzekucji będą towary objęte załącznikiem nr 11 do ustawy o VAT, to na komorniku spoczywa obowiązek rozliczenia podatku od tej dostawy.</p> <p>Komornik sądowy dokonując w trybie egzekucji również dostawy towarów z załącznika nr 11 ustawy o VAT w pierwszej kolejności powinien ustalić czy dłużnik – w którego imieniu podejmuje te działania – przy dokonywaniu tej dostawy działa w charakterze podatnika VAT, zobowiązanego do rozliczenia podatku VAT. Należy zauważyć, że komornik dysponuje obecnie instrumentami (zarówno o charakterze podatkowym jak i niepodatkowym) umożliwiającymi realizację obowiązku płatnika podatku VAT, również w przypadku dostawy w drodze egzekucji towarów wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy o VAT.</p> <p>Należy tu wskazać, że zarówno w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji - Dz. U. z 2015 r. poz. 790, z późn. zm. (art. 5 ust. 2), jak i w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego - Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm., zwanego dalej: „kpc” (art. 761 § 1) wprowadzono regulacje, na podstawie których komornik sądowy może wystąpić (poza wystąpieniem do dłużnika) m.in. do organów administracji publicznej oraz do organów podatkowych z żądaniem udzielenia mu informacji niezbędnych do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego (egzekucji). W odniesieniu do obydwu uregulowań zastosowanie znajduje przepis art. 762 kpc wskazujący na możliwość nałożenia kary grzywny na podmiot w przypadku nieuzasadnionej odmowy udzielenia wyjaśnień. Jak już wskazano do kierowanej wcześniej do Krajowej Rady Komorniczej korespondencji (wbrew ponownie zgłoszonym wątpliwościom), powołane przepisy mogą stanowić dla komornika sądowego narzędzie o charakterze cywilnoprawnym służące za podstawę do ustalenia prawidłowego stanu faktycznego związanego z przedmiotem opodatkowania w zakresie analizowanych dostaw. Powyższe regulacje (art. 762 kpc) umożliwiają nałożenie na dłużnika, jako stronę postępowania egzekucyjnego, w przypadku nieuzasadnionej odmowy udzielenia wyjaśnień, sankcji kary.</p> <p>Organ egzekucyjny w celu ustalenia podatkowego stanu faktycznego dysponuje także instrumentami o charakterze podatkowym, m.in. możliwość uzyskania potwierdzenia przez naczelnika urzędu skarbowego statusu podatkowego w VAT dłużnika na podstawie art. 96 ust. 13 ustawy o VAT (status dłużnika jako podatnika VAT czynnego można potwierdzić korzystając z bazy on-line podatników VAT czynnych dostępnej na stronie MF www.finance.mf.gov.pl); możliwość wystąpienia do właściwego dla dłużnika organu podatkowego celem urzędowego potwierdzenia w wydanym przez organ podatkowy zaświadczeniu określonych faktów lub stanu prawnego (art. 306a i art. 306b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa – Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm., zwanej dalej „Ordynacją podatkową”); czy też – w razie zaistnienia wątpliwości odnośnie zastosowania w jego sprawie jako płatnika VAT przepisów prawa podatkowego – możliwość wystąpienia z</p>
-----	---------------------------------	--------------------------------	---	--

			<p>wnioskiem o indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego w zakresie VAT (art. 14b-14i, art. 14k-14r Ordynacji podatkowej).</p> <p>Końcowo należy wskazać, że w przypadku dostawy w drodze egzekucji towarów wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy, problem stosowania zwolnień od podatku do takich dostaw będzie marginalny (możliwe jest jedynie zwolnienie na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT, które dotyczy dostawy towarów wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności zwolnionej od podatku, jeśli z tytułu nabycia, importu, lub wytworzenia tych towarów nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego).</p> <p>Odnosząc się natomiast do obaw związanych z ponoszeniem przez komorników negatywnych skutków pobrania podatku w nieprawidłowej wysokości należy zauważyć, że zgodnie z art. 30 § 1 Ordynacji podatkowej, płatnik, który nie pobrał w prawidłowej wysokości podatku lub podatek ten pobrał ale nie dokonał jego wpłacenia do organu podatkowego odpowiada całym swoim majątkiem za podatek niepobrany, lub podatek pobrany a niewpłacony, przy czym, na podstawie art. 30 § 5 Ordynacji podatkowej, płatnik nie ponosi odpowiedzialności podatkowej jeśli podatek nie został pobrany z winy podatnika.</p> <p>Z powyższych względów, nie jest zasadne wprowadzanie dodatkowych regulacji w tym zakresie.</p>
--	--	--	--

58.	art. 1 pkt 16 lit. b projektu (art. 105b ust. 1c i ust. 14)	Związek Banków Polskich	Dla potrzeb prawidłowego stosowania przepisów Związek Banków Polskich proponuje doprecyzowanie terminu ustanowionego dla potrzeb stosowania instytucji solidarniej odpowiedzialności warunku przekazania informacji o transakcjach dokonywanych na rachunku sprzedawcy oraz wydłużenie terminu na powiadomienie właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wycofaniu przez sprzedawcę upoważnienia do przekazywania takich informacji.	<p>Przedstawiona do art. 105b ust. 14 uwaga nie jest zasadna. Należy zauważyć, że projektowany przepis art. 105b ust. 14 ustawy o VAT zawiera termin na przekazanie informacji o transakcjach dokonywanych na rachunku podatnika. Zastosowanie terminu poprzez określenie „niezwłocznie” oznacza, że dane powinny być przekazane odpowiednim organom przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową na podstawie ww. przepisu art. 105b ust. 14, najszybciej jak to możliwe.</p> <p>Uwaga w zakresie art. 105b ust. 1c także nie zasługuje na uwzględnienie. Termin realizacji obowiązku związanego z zawiadomieniem przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową (SKOK) właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wycofaniu upoważnienia (najpóźniej następnego dnia roboczego) wydaje się możliwy do dotrzymania, zważywszy że realizacja tego obowiązku nie wymaga od tych podmiotów szczególnych nakładów pracy.</p> <p>Przed wszystkim bank lub SKOK dysponują danymi o tym, którego naczelnika urzędu skarbowego mają zawiadomić o wycofaniu przez podmiot upoważnienia, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT. Naczelnik urzędu skarbowego będzie wymieniony w złożonym przez podmiot upoważnieniu (zgodnie ze wzorem upoważnienia, jakie przewiduje się opracować na podstawie delegacji ustawowej zawartej w projekcie ustawy), natomiast w przypadku zmiany właściwości naczelnika, bank lub SKOK niezwłocznie otrzymuje od naczelnika właściwego przed zmianą właściwości zawiadomienie o tym, który naczelnik urzędu skarbowego jest właściwy dla tego podmiotu.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że analizowany przepis art. 105b ust. 1c ustawy o VAT nie przewiduje szczególnej formy dokonania zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego. Należy więc przyjąć, że może być to uprzedzająca przekazanie dokumentu informacja zgłoszona telefonicznie, lub przekazanie kopii wycofania upoważnienia faksem do urzędu obsługującego naczelnika urzędu skarbowego. Prosta forma realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 105b ust. 1c ustawy o VAT, a także pełna dostępność danych naczelnika urzędu skarbowego, który ma być zawiadomiony na podstawie ww. przepisu, nie wymaga wydłużenia czasu na jego realizację ponad wskazany w tym przepisie.</p>
-----	---	--------------------------------	---	---

59.	art. 1 pkt 2 projektu (art. 17)	Związek Banków Polskich	Dotychczasowe przepisy dotyczące mechanizmu odwróconego obciążenia, w szczególności w zakresie jednolitej transakcji gospodarczej są nieprecyzyjne i budzą liczne wątpliwości interpretacyjne. Rozszerzenie katalogu czynności objętych tym mechanizmem przy braku odniesienia się do już obecnie istniejących wątpliwości w tym zakresie, nawarstwi problemy i wytworzy niejednolitą praktykę. Dodatkowo brak jest legalnej definicji podwykonawcy, więc objęcie tą metodą rozliczania podatku usług budowlanych świadczonych przez podwykonawcę stwarza niebezpieczeństwo nowych rozbieżności interpretacyjnych. ZBP postuluje zatem odpowiednie doprecyzowanie proponowanych w tym zakresie przepisów. W celu ochrony nabywców proponuje się także wprowadzenie możliwości fakultatywnego objęcia art. 105a ustawy o VAT także dostaw towarów i świadczenia usług wskazanych w art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8.	Propozycje i uwagi nie zasługują na uwzględnienie. W przypadku wątpliwości co do interpretacji prawa podatkowego wspomnieć należy o instytucji interpretacji indywidualnych regulowanych przepisami ustawy Ordynacja podatkowa. Sądząc po ilości składanych przez podatników wniosków o wydanie takich interpretacji dotyczących rozumienia pojęcia jednolitej gospodarczo transakcji na potrzeby stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia stwierdzić należy, że - wbrew uwagom ZBP - problem ten nie przybiera tak niepokojących rozmiarów, że uzasadnione byłoby doprecyzowywanie istniejących przepisów. Zauważyć również należy, że na potrzeby stosowania tego mechanizmu w odniesieniu do usług budowlanych nie został ustanowiony limit transakcyjny, co oznacza również brak konieczności definiowania świadczonych usług pod kątem uznania ich za wykonywane (bądź nie) w ramach jednolitej transakcji. Odnośnie do uwag dotyczących niejasności w rozumieniu terminu „podwykonawca”, użytego w projektowanym ust. 1h w art. 17 ustawy o VAT należy wyjaśnić, że projektowane ograniczenie stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do podwykonawców jest celowe. Zdecydowana większość stwierdzonych przypadków nieprawidłowości w rozliczaniu podatku występuje na tym właśnie etapie łańcucha transakcji dotyczących usług budowlanych. Na takie stwierdzenia wskazują również doświadczenia innych państw członkowskich UE, które wprowadziły analogiczne rozwiązanie w zakresie wprowadzenia w tym sektorze mechanizmu reverse charge, ograniczając jego zakres jedynie do transakcji wykonywanych na zasadzie podwykonawstwa. Dla prawidłowego rozumienia terminu „podwykonawca” wystarczająca jest definicja zawarta w internetowym wydaniu Słownika języka polskiego, zgodnie z którą: „podwykonawca - firma lub osoba wykonująca pracę na zlecenie głównego wykonawcy” (http://sjp.pwn.pl/sjp/podwykonawca;2503008). Przy dalszych podzleceniach przyjęć należy podejście, zgodnie z którym podwykonawca zlecający jest głównym wykonawcą swojego zakresu prac. Odnosząc się zaś do propozycji fakultatywnego objęcia instytucją solidarnej odpowiedzialności transakcji, których przedmiotem są usługi lub towary objęte mechanizmem odwróconego obciążenia wskazać należy na nieracjonalność takiego rozwiązania - w przypadku zastosowania mechanizmu reverse charge zobowiązany do rozliczenia podatku jest nabywca, nie dostawca, nie ma więc potrzeby ustanawiania solidarnej odpowiedzialności nabywcy za zobowiązania podatkowe sprzedawcy. Inaczej można byłoby podejść do tego zagadnienia w przypadku propozycji fakultatywnego zamiennego stosowania tych rozwiązań (do wyboru stron transakcji - reverse charge lub odpowiedzialność solidarna) jednak nie wynika to wprost z przedstawionych przez ZBP uwag.
60.	art. 1 pkt 9 projektu (art. 96 ustawy)	Związek Banków Polskich	Przesłanka wykreślenia z rejestru podatników VAT określona w projektowanym art. 96 ust. 9a pkt 5 ma silnie subiektywny charakter i z tej racji może budzić wątpliwości sposób, w jaki fiskus zamierza stwierdzać, że dany podatek spełnia powyższą przesłankę. Rodzą się przy tym pytania czy w takich przypadkach będzie przeprowadzane postępowanie dowodowe, czy wykreślenie może nastąpić na podstawie informacji otrzymanej od innego organu prowadzącego postępowanie podatkowe. Ta kwestia wymaga wyjaśnienia.	Działanie organu podatkowego w zakresie wykreślenia takich podatników (określonych w dodawanym ust. 9a pkt 5 art. 96) nie będzie działaniem pochopnym - będzie dokonywane na podstawie obiektywnych przesłanek i dowodów. Np. podstawą wykreślenia podatnika z rejestru będzie stosowna decyzja administracyjna, nie będzie zaś podstawą takiego działania jedynie podejrzanie uczestnictwa w przestępstwie karuzelowym. Podkreślić należy, że organy podatkowe posiadają wiedzę na temat mechanizmów działania oszustw podatkowych, również mają świadomość tego, że w takie procedury niejednokrotnie są uwikłane podmioty uczciwe. Dodatkowo wskazówek w kwestii udowodnienia tzw. dobrej wiary podatnika dostarcza bogate w tym zakresie orzecznictwo sądów administracyjnych.

61.	art. 1 pkt 10 projektu (art. 99)	Związek Banków Polskich	<p>Likwidacja możliwości składania deklaracji za okresy kwartalne jest zdaniem sektora bankowego nieuzasadniona. Konieczność stosowania miesięcznych okresów rozliczeniowych spowoduje: zmniejszenie okresu, w którym podatnikowi będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego, konieczność częstszego korygowania zamkniętych okresów rozliczeniowych, co z kolei spowoduje znaczne obciążenie operacyjne dla banków oraz konieczność dokonania zmian w systemach informatycznych i procedurach rozliczeniowych (co jest związane również z nowymi obowiązkami w zakresie Jednolitego Pliku Kontrolnego). Zdaniem ZBP dobrym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie obowiązku miesięcznej kalkulacji podatku VAT w oparciu o rzeczywiste obroty (zamiast obecnie płaconych zaliczek) przy jednoczesnym pozostawieniu możliwości składania deklaracji za okresy kwartalne. Alternatywnie ZBP proponuje wprowadzenie kategorii "zaufanych podatników" i zezwolenie im na możliwość kwartalnego rozliczania podatku VAT.</p>	<p>Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania ma na celu przede wszystkim wyeliminowanie proceduru polegającego na wykorzystywaniu różnych okresów rozliczeniowych do oszustw podatkowych. Doświadczenie organów skarbowych z przeprowadzonych kontroli wykazuje, że ta forma rozliczeń jest nadużywana przez nieuczciwe podmioty rejestrujące się jako podatnicy VAT, a których celem nie jest prowadzenie działalności gospodarczej, lecz osiągnięcie korzyści kosztem budżetu państwa. Podmioty takie wykorzystują różnicę w terminach rozliczeń dostawcy (kwartalne okresy rozliczeń) i odbiorcy (miesięczne terminy rozliczeń i często wnioski o skrócony termin zwrotu podatku), będących ogniwami karuzel. W takich mechanizmach, dostawcy zazwyczaj znikają po miesiącu lub dwóch tzn. przed terminem złożenia deklaracji za ten okres rozliczeniowy (kwartał), nie wywiązując się z obowiązku odprowadzenia podatku z tytułu dokonanej transakcji. Natomiast organy podatkowe często zmuszone są dokonać zwrotu dla nabywcy, który odliczył podatek naliczony, bez możliwości sprawdzenia, czy dostawca rozliczył podatek od wykazanej na fakturze dostawy (zwrot z reguły powinien być dokonany wcześniej niż upłynie termin złożenia deklaracji kwartalnej przez sprzedawcę). Z tego też powodu nawet uzyskanie dostępu do informacji o transakcjach poprzez JPK jest niewystarczające. Nie wydaje się również by konieczność złożenia deklaracji podatkowej za miesiąc zamiast za kwartał (biorąc pod uwagę, że duzi podatnicy zobowiązani są obecnie do wpłacania zaliczek na podatek co miesiąc - stąd niezrozumiała propozycja miesięcznego kalkulowania podatku na podstawie rzeczywistych obrotów), stanowiła istotne obciążenie dla przedsiębiorców, tym bardziej, że w obecnych czasach prowadzenie ewidencji księgowych opiera się w przeważającej liczbie przypadków na odpowiednich narzędziach informatycznych. Propozycja wprowadzenia kategorii "zaufanych podatników" wychodzi poza zakres regulacji objętych niniejszą nowelą i może zostać poddana analizie przy okazji kolejnej nowelizacji przepisów w zakresie VAT.</p>
-----	----------------------------------	--------------------------------	--	---

62.	art. 1 pkt 18 projektu (art.. 110a i 110b)	Związek Banków Polskich	Wprowadzenie sankcji w proponowanym kształcie jest propozycją zbyt daleko idącą, w szczególności dla podatników wykonujących głównie czynności zwolnione od podatku. Alternatywna propozycja to wprowadzenie przedziałów wysokości sankcji procentowej w zależności od jasno sprecyzowanych w ustawie okoliczności powstania nieprawidłowości. Dodatkowo ZBP zauważa, że w przypadku ustalenia sankcji, odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej (nie tylko w podwyższonej wysokości), w ogóle nie powinny być stosowane. Oznacza to bowiem, że podatek jest karany dwukrotnie za ten sam czyn, nie mówiąc o odpowiedzialności wynikającej z Kodeksu karnego skarbowego.	Przedmiotowe sankcje mają przede wszystkim znaczenie prewencyjne. Zmierzają do przekonania podatników, iż rzetelne i staranne wypełnienie deklaracji podatkowej leży w ich interesie. Ujawnienie bowiem nieprawidłowości w rozliczeniu deklaracji pociąga za sobą obowiązek zapłacenia ustalonego dodatkowego zobowiązania podatkowego. Na takie właśnie znaczenie sankcji wskazują wymienione w projektowanych przepisach przypadki (dość liczne zapewne w praktyce), gdy to dodatkowe zobowiązanie nie będzie ustalone (oczywiste pomyłki i błędy w deklaracji, wykazanie kwot podatku należnego lub naliczonego w wcześniejszych lub późniejszych okresach rozliczeniowych, skorygowanie przez podatnika deklaracji o ile nastąpi to przed wszczęciem kontroli podatkowej lub postępowania kontrolnego). Założeniem jest także brak dublowania takich dodatkowych zobowiązań obciążających podatników - dodatkowe zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 110a nie będzie ustalane w odniesieniu do podatnika będącego osobą fizyczną, która za ten sam czyn ponosi odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe lub przestępstwo skarbowe, nie będą również w takim przypadku stosowane podwyższone odsetki za zwłokę, o których mowa w ustawie - Ordynacja podatkowa. Wobec powyższego propozycja w zakresie wprowadzenia przedziałów wysokości sankcji procentowej jest niezasadna. Obecnie proponowane zasady dotyczące ustalania oraz wysokości dodatkowego zobowiązania podatkowego są jasne - w przypadku wymienionych w art. 110a sytuacji stosowana jest sankcja w wysokości 30%, do sytuacji zaś wymienionych w art. 110b zastosowanie znajdzie stawka 100% sankcji. Zgodnie z projektowanym przepisem art. 110a ust. 3 pkt 3 ustawy o VAT sankcje nie będą stosowane w odniesieniu do podatników będących osobami fizycznymi, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe. W odniesieniu do innych podatników, wobec których nie będą stosowane przepisy Kodeksu karnego skarbowego, będzie miało zastosowanie dodatkowe zobowiązanie w podatku VAT. Nie można zatem mówić o kumulowaniu sankcji.
63.	art. 1 pkt 4 lit. a projektu (art. 87 ust 2 i ust 10a)	Związek Banków Polskich	Nie wnosząc uwag co do planowanej w procedowanym projekcie zmiany brzmienia art. 87 ust. 2 ZBP wniósł dodatkową propozycję kolejnej zmiany w sposobie zabezpieczenia za zwrotie podatku VAT. Propozycja ta dotyczy wprowadzenia możliwości składania przez kredytobiorcę (podatnika) upoważnienia do zwrotu podatku VAT do określonej kwoty za wskazany okres, czyli jednorazowo w oderwaniu od konkretnej deklaracji VAT i zwrotu w niej wykazanego. W rezultacie obok dotychczas obowiązującej formy zabezpieczeń wprowadzony zostałby bardziej pragmatyczny sposób tworzenia zabezpieczeń na zwrotie VAT, który ułatwiłby przedsiębiorcom pozyskanie finansowania na realizację inwestycji.	Uwaga zawiera propozycję wprowadzenia kolejnej zmiany w sposobie zabezpieczenia na zwrotie podatku VAT w ww. przepisach art. 87 ust. 2 i ust. 10a ustawy i ma charakter biznesowy, tzn. polegałaby na spowodowaniu wzmocnienia roli zwróconego podatku VAT na konto podatnika w zabezpieczeniach stosowanych przez banki przy finansowaniu przez banki inwestycji. Propozycja ta wykracza poza zakres projektowanej ustawy. Może być rozpatrzona przy kolejnej nowelizacji, zwłaszcza, że projektowana zmiana powinna być poddana konsultacjom społecznym.

64.	art. 1 pkt 3a projektu (art. 43 ust. 13 i 14)	Związek Banków Polskich	Propozycja utrzymania możliwości stosowania dotychczasowych przepisów w stosunku do tzw. usług pomocniczych stanowiących element pozostałych usług finansowych, co pozostanie w zgodzie z obowiązującą wykładnią TSUE dotyczącą usług finansowych, z jednoczesnym odrębnym określeniem reguł kwalifikacji usług pomocniczych jako zwolnionych z VAT.	<p>Uwaga nie powinna zostać uwzględniona. Dyrektywa 2006/112/WE nie zawiera przepisu odpowiadającego art. 43 ust. 13 i 14 ustawy o VAT, który szczegółowo regulowałby zasady stosowania zwolnienia w odniesieniu do usług, które stanowią element usługi finansowej. Możliwość zwolnienia od podatku ww. usług oraz zasady, na których to się odbywa wynikają bezpośrednio z orzecznictwa TSUE. Pozostawienie przepisów art. 43 ust. 13 i 14 w odrębnej jednostce redakcyjnej mogłoby powodować wątpliwości interpretacyjne oraz niezgodność z zakresem zwolnień, jakie mogą być stosowane na podstawie prawa unijnego. Należy zaznaczyć, że nie wszystkie usługi niezbędne do realizacji usług finansowych mogą korzystać ze zwolnienia od podatku. Przykładowo, w wyroku Bookit, C-607/14 TSUE stwierdził, że nie można uznać, że usługa „przetwarzania płatności za pomocą karty debetowej lub kredytowej” jest w swej istocie transakcją finansową w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. b) - g) dyrektywy VAT (pkt 54 wyroku). W ww. wyroku wskazał ponadto, jako że art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT musi być przedmiotem ścisłej interpretacji, sama okoliczność, że usługa jest niezbędna dla realizacji zwolnionej transakcji nie pozwala stwierdzić, że transakcja podlega zwolnieniu (pkt 45 wyroku), jednakże aby mogła jako usługa odrębna podlegać zwolnieniu powinna realizować szczególne i istotne funkcje transakcji zwolnionych (pkt 46).</p> <p>Po uchyleniu przepisów art. 43 ust. 13 i 14 ustawy o VAT, zwolnienie od podatku niektórych usług stanowiących element usługi finansowej będzie wynikało z przepisów art. 43 ust. 1 i pozwoli na pełniejszą zgodność z prawem unijnym oraz orzecznictwem TSUE odnośnie zakresu oraz zasad stosowania takiego zwolnienia.</p>
65.		Związek Banków Polskich	Dodatkowe propozycje ZBP nie objęte procedowanym projektem: 1) inicjacja prac legislacyjnych dotyczących wprowadzenia regulacji w zakresie grupy VAT, 2) uregulowanie zagadnienia dotyczącego stosowania przez banki zwolnienia w odniesieniu do usług wykonywanych na rzecz banków hipotecznych w zakresie obsługi wierzytelności wynikających z kredytów hipotecznych	Propozycje wykraczają poza zakres objęty niniejszym projektem.

66.	art. 1 pkt 5 projektu (art. 87)	Hutnicza Izba Przemysłowo - Handlowa	<p>Proponowane zmiany w zakresie art. 87 ust. 2 dotyczące weryfikacji zasadności zwrotu mogą prowadzić do niekontrolowanego przedłużania terminów zwrotów przez organy podatkowe, co będzie stanowić dla podatników środek nadmiernie uciążliwy i nieproporcjonalny do zakładanego celu. Wątpliwości budzą również wprowadzane dodatkowe warunki dla otrzymania zwrotu w terminie przyspieszonym: brak możliwości otrzymania takiego zwrotu w przypadku, gdy kwota nadwyżki podatku z poprzedniego okresu rozliczeniowego przekracza 3 tys. zł oraz konieczność przedłożenia potwierdzenia przelewów bankowych potwierdzających uregulowanie należności. Pozostawianie kwoty nadwyżki podatku do rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych powodowane jest bowiem praktycznym, zaś w przypadku regulowania należności wobec kontrahentów, częstym zabiegiem w praktyce jest ich regulowanie w drodze potrącenia. Stąd też propozycja uznania tego rodzaju regulowania należności za uprawniające do otrzymania przyspieszonego zwrotu.</p>	<p>Zgłoszone uwagi nie są zasadne. Proponowane działania w zakresie weryfikacji wniosków o zwrot są konieczne dla stwierdzenia zasadności tego zwrotu. Z uwagi na charakter i specyfikę podatku VAT, sprawdzenie zasadności zwrotu nie ogranicza się tylko do sprawdzenia (w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej czy postępowania podatkowego) złożonego przez podatnika rozliczenia. Aby stwierdzić zasadność zwrotu często należy prześledzić cały łańcuch obrotu, a więc zweryfikować rozliczenia innych podmiotów biorących udział w obrocie towarami lub usługami będącymi przedmiotem tego obrotu, sprawdzić inne dokumenty świadczące o faktycznym dokonaniu transakcji itp. W odniesieniu zaś do uwag dotyczących art. 87 ust. 6 pkt 2 (kwota nadwyżki z poprzedniego okresu nie wyższa niż 3 tys. zł) zauważyć przede wszystkim należy, że wprowadzany warunek odnosi się jedynie do otrzymania zwrotu w terminie przyspieszonym (co jest pewnego rodzaju przywilejem) i ma na celu przede wszystkim sprawne przeprowadzenie procedur weryfikacyjnych. Niespełnienie wymienionych w przepisie art. 87 ust. 6 warunków nie spowoduje odmowy zwrotu, zwrot zostanie dokonany w terminie podstawowym. Odnosząc się zaś do propozycji uwzględnienia możliwości regulowania należności w drodze potrąceń należy przede wszystkim zauważyć, że już na tle obecnie obowiązujących przepisów sądy administracyjne podważały zasadność stosowania kompensat zobowiązań czy też wygasania zobowiązań poprzez potrącanie wzajemnych wierzytelności w przypadku rozliczeń objętych zwrotem w trybie przyspieszonym, oceniając je jako mało przejrzyste (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. I FSK 1292.14). W tym kontekście należy zatem negatywnie ocenić propozycję umożliwienia co do zasady regulowania należności również przez dokonanie potrącenia. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że projektowany art. 87 ust. 6 pkt 1 lit. b nie wyklucza stosowania kompensaty (potrącenia) jako sposobu regulowania należności, dotyczy on bowiem faktur innych niż dokumentujące należności, które zostały w całości zapłacone za pośrednictwem rachunku bankowego podatnika albo rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej. Należy jednakże mieć na uwadze ograniczenie wynikające z tego przepisu, tj. iż łączna kwota niezapłaconych przelewem należności wynikających z tych faktur nie powinna przekraczać 15 tys. zł. Wprowadzenie tego ograniczenia jest niezbędne ze względu na konieczność zapewnienia możliwości weryfikacji rozliczeń w krótkim terminie, bowiem należy pamiętać, iż analizowane przepisy dotyczą zwrotu w przyspieszonym terminie.</p>
-----	---------------------------------	---	--	---

67.	art. 1 pkt 15 i 16 projektu (art. 105a ust. 3 pkt 3 lit. c oraz art. 105b ust. 1 pkt 4)	Hutnicza Izba Przemysłowo - Handlowa	W odniesieniu do ustanowienia warunku dokonania zapłaty przez nabywcę towarów wymienionych w załączniku nr 13 (objętych instytucją solidarną odpowiedzialności) propozycja HIPH dotyczy możliwości regulowania należności w drodze potrąceń wzajemnych wierzytelności. Ponadto, w związku z brakiem wiarygodnych informacji o numerach kont bankowych kontrahentów, wskazanych w ich zgłoszeniach identyfikacyjnych, postulat o zapewnienie dostępności takich informacji.	Warunek wprowadzany w art. 105a ust. 3 pkt 3 lit. c w związku z art. 105b ust. 1 pkt 4 ma na celu zagwarantowanie przejrzystości rozliczeń z tytułu dostaw towarów wymienionych w załączniku nr 13. Łatwe i szybkie skontrolowanie tych rozliczeń możliwe jest jedynie w przypadku dokonania płatności na rachunek wskazany przez sprzedawcę w zgłoszeniu identyfikacyjnym, na który jest dokonywana zapłata za te towary, w stosunku do którego sprzedawca upoważnił bank lub SKOK do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku. Możliwość takich nie daje regulowanie wzajemnych należności przez potrącenie. Tym samym przedmiotowa uwaga nie może zostać uwzględniona. Jednocześnie należy wskazać, że proponowane przepisy nie wykluczają regulowania wzajemnych należności przez potrącenie, lecz w przypadku tak regulowanej płatności nabywca nie będzie mógł korzystać z wyłączenia z instytucji odpowiedzialności solidarną na podstawie art. 105a ust. 3 pkt 3. Ponadto, odnosząc się do uwagi o braku dostępu do aktualnych numerach kont kontrahentów, należy wyjaśnić, że numer rachunku wskazany przez sprzedawcę w zgłoszeniu identyfikacyjnym, na który będzie dokonywana zapłata za nabywane towary wymienione w załączniku nr 13, w stosunku do którego sprzedawca upoważnił bank lub SKOK do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku, będzie podawany w prowadzonym w formie elektronicznej wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy o VAT (wykaz podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną).
68.		Hutnicza Izba Przemysłowo - Handlowa	Dodatkowo - poza zakresem proponowanych zmian - w opinii HIPH działaniom eliminującym oszustwa podatkowe w postaci zaostżenia sankcji powinny towarzyszyć takie działania jak: 1) doprecyzowanie pojęć ustawowych takich jak "podmiot nieistniejący" czy "kwoty niezgodne z rzeczywistością", 2) doprecyzowanie obowiązków podatników w zakresie zachowania należytej staranności, 3) wdrożenie mechanizmów ułatwiających globalną weryfikację rozliczeń podatkowych, 4) szersze wdrażanie mechanizmów promujących podatników, których rozliczenia podatkowe są przejrzyste dla organów podatkowych.	Wskazówki co do ustalenia czy dany podmiot rzeczywiście istnieje, które mogą zostać wykorzystane przy badaniu konkretnych stanów faktycznych, wynikają z orzecznictwa sądów administracyjnych np. z wyroku Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Kielcach z dnia 5 czerwca 2014 r., sygn. akt I SA/Ke 172/14 czy też z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 2016 r. sygn. akt I FSK 1466/14. W celu dokonania oceny, czy mamy do czynienia z podmiotem nieistniejącym (przy czym spełnienie jedynie przesłanek formalnych, co zawierają przytoczone orzecznictwa, nie jest wystarczające), należy wskazać na konieczność każdorazowego badania całokształtu okoliczności faktycznych danej sprawy. Wprowadzenie do ustawy o VAT definicji „podmiotu nieistniejącego” byłoby ograniczające i tym samym nie jest zasadne; Zagadnienie istnienia dobrej wiary podatnika, oraz dochowania przez niego należytej staranności w kontekście prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego zostało poruszone m.in. w orzeczeniu Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z 21 czerwca 2012 r. sprawy połączone C-80/11 Mahageben kft oraz C-142/11 Peter David -Węgry.

69.		Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju	<p>PSPO popiera przedstawiony projekt , którego celem jest uszczelnienie procesu poboru podatku VAT oraz uniemożliwienie dokonywania nadużyć przez nieuczciwych przedsiębiorców, które to cele stanowią wspólne dążenie uczciwych podmiotów i organów podatkowych. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w obrocie olejem rzepakowym PSPO dodatkowo postuluje o wprowadzenie mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do dostaw tego towaru.</p>	<p>Wprowadzenie mechanizmu reverse charge na dostawy, których przedmiotem jest olej rzepakowy nie jest możliwe na podstawie generalnych przepisów dyrektywy VAT, do których przestrzegania Polska - jako państwo członkowskie UE - jest zobowiązana. Powyższe jest możliwe jedynie na podstawie szczególnych derogacji, wymagających nie tylko akceptacji Komisji Europejskiej, ale i Rady (warunek jednomyślności wszystkich państw członkowskich). Wniosek o stosowną derogację powinien opierać się na potwierdzonych przez służby kontrolne zidentyfikowanych nieprawidłowościach skutkujących startami budżetowymi. W tym zakresie konieczne jest uprzednie przeprowadzenie szczegółowych analiz oraz zebranie stosownych danych. Nadmienić również należy, że podjęte już zostały działania mające na celu ograniczenie niepożądanych zjawisk w przedmiotowej branży. Na stronie internetowej Ministerstwa Finansów został opublikowany list ostrzegawczy do podatników informujący o zagrożeniu oszustwami w obrocie olejem rzepakowym jako szczególnie narażonym na oszustwa w podatku VAT. List ten zawiera opis mechanizmów nielegalnych procedurów, a także przykładowe katalogi cech charakterystycznych dla transakcji wykorzystywanych w oszustwach na tym rynku, wskazując tym samym działania, których podjęcie przez nabywcę towaru potwierdziłoby dołożenie przez niego należytej staranności w związku z dokonywanymi transakcjami. Celem ww. materiału jest poinformowanie przedsiębiorców o istniejącym ryzyku oraz konieczności zachowania wzmoczonej ostrożności i staranności przy podejmowaniu decyzji handlowych, a w przypadku zetknięcia się z opisanym w nich procederem – niezwłocznego powiadomienia odpowiednich służb kontroli skarbowej.</p>
70.	art. 1 pkt 21 lit. g	APW GLOBAL Sp. Z o.o. Sp. Kom.	<p>Propozycja rozszerzenia zakresu mechanizmu odwróconego obciążenia poprzez dodatkowe objęcie nią takich towarów jak półprodukty ze srebra w postaci części biżuterii, bez ustanowienia limitu transakcyjnego, powyżej którego mechanizm reverse charge znalazłby zastosowanie oznacza w praktyce całkowity paraliż wielu drobnych firm funkcjonujących w tym segmencie rynku z uwagi na konieczność każdorazowego sprawdzania statusu nabywcy i stosowania tego rodzaju rozliczeń nawet w przypadku kilkuzłotowych transakcji. Dodatkowo wspomnieć należy o braku odpowiedniej gotowości systemów informatycznych i zasobów ludzkich do przeprowadzenia takich masowych operacji. Stąd też propozycja wprowadzenia limitu transakcyjnego dla tego rodzaju transakcji w wysokości 20 tys. zł.</p>	<p>Mechanizm odwróconego obciążenia – obok działań kontrolnych oraz instytucji odpowiedzialności solidarnej – stanowi jeden z istotnych elementów całego pakietu działań zorientowanych na wyeliminowanie z rynku podmiotów nieuczciwych. Jako szczególna forma rozliczeń jest stosowany wyłącznie w obrocie profesjonalnym – znajduje bowiem zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do transakcji dokonywanych na rzecz innych podatników, w konsekwencji pozostaje bez wpływu na zakupy dokonywane przez konsumentów (nieprowadzących działalności gospodarczej). Jednocześnie przeprowadzone w grudniu 2015 r. analizy na potrzeby sporządzenia oceny ex-post funkcjonowania ustawy nowelizującej z dnia 26 lipca 2013 r. w zakresie, w jakim wprowadziła ona mechanizm odwróconego obciążenia podatkiem na niektóre wyroby stalowe, potwierdziły skuteczność wprowadzonego rozwiązania. W związku z powyższym oraz z potwierdzoną działaniami kontrolnymi rosnącą skalą oszustw w podatku VAT w pewnych obszarach, również w kontekście podobieństwa pomiędzy niektórymi towarami i potencjalną możliwością „przenoszenia się” aktywności podmiotów nieuczciwych na inne obszary stwierdzono, iż niezbędne jest wprowadzenie mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do kolejnych towarów, będących przedmiotem transakcji generujących straty budżetu państwa. Z uwagi na fakt niewątpliwego podobieństwa pomiędzy towarami z kategorii złota i srebra objętymi już obecnie częściowo mechanizmem odwróconego obciążenia i częściowo instytucją odpowiedzialności solidarnej, w kontekście właśnie potencjalnej możliwości "przenoszenia się" aktywności podmiotów nieuczciwych na obszar obrotu tymi towarami, procedowany projekt zakłada objęcie mechanizmem reverse charge towarów z kategorii obydwu tych metali szlachetnych, przy czym oczywiście jest, że zasady stosowania tego mechanizmu w odniesieniu do towarów z kategorii obydwu tych metali szlachetnych powinny pozostać takie same.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	<ul style="list-style-type: none"> - dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwana dalej „dyrektywą 2006/112/WE” - orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 199.1.a Art. 199.2 Art. 199a	Art. 199 1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik - odbiorca następujących transakcji: a) dostawy prac budowlanych, w tym prac obejmujących naprawę, porządkowanie, konserwację, przebudowę i	N	Art. 1 pkt 1 projektu	w art. 17: a) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) nabywające usługi wymienione w załączniku nr 14 do ustawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki: a) usługodawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie	Proponowane rozwiązanie polega na modyfikacji zakresu mechanizmu odwróconego obciążenia VAT (w celu zapewnienia większej skuteczności i uszczelnienia systemu VAT za pomocą tego instrumentu). Proponuje się objęcie tym mechanizmem następujących transakcji: - srebro nieobrobione plastycznie

	<p>rozbiórkę nieruchomości, jak również odbiór robót budowlanych uznawany za dostawę towarów na podstawie art. 14 ust. 3; d) dostawy zużytych materiałów, zużytych materiałów nienadających się do ponownego użycia w tym samym stanie, złomu, odpadów przemysłowych i nieprzemysłowych, odpadów przetwarzalnych, częściowo przetworzonych odpadów oraz dostawy pewnych towarów i świadczenia usług, wymienionych w załączniku VI; 2. Przy stosowaniu możliwości przewidzianej w ust. 1, państwa członkowskie mogą określić dostawy towarów i świadczenie usług objęte tymi środkami, jak również kategorie dostawców, usługodawców, nabywców lub usługobiorców, do których środki te mogą</p>			<p>jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, b) usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT czynny.”, b) w ust. 1c-1e wyrazy „poz. 28a-28c załącznika nr 11 do ustawy” zastępuje się wyrazami „poz. 28-28c załącznika nr 11 do ustawy”, c) po ust. 1g dodaje się ust. 1h w brzmieniu: „1h. W przypadku usług wymienionych w poz. 2-48 załącznika nr 14, przepis ust. 1 pkt 8 stosuje się, jeżeli usługodawca świadczy te usługi jako podwykonawca.”, d) w ust. 2a wyrazy „poz. 28a-28c załącznika nr 11 do ustawy” zastępuje się wyrazami „poz. 28-28c załącznika nr 11 do ustawy”;</p>	<p>lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku, - złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku, o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych (obecnie odwróconym obciążeniem jest objęte wyłącznie złoto o próbie 325 tysięcznych lub większej oraz – na określonych warunkach – złoto inwestycyjne), - części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o ww. próbie, srebra i platyny tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym (obecnie odwróconym obciążeniem są objęte wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o próbie 325 tysięcznych lub większej), - platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku, - procesory. Niniejszy projekt przewiduje</p>
--	--	--	--	---	---

	<p>mieć zastosowanie.</p> <p>Artykuł 199a 1. Państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2018 r. i na okres co najmniej dwóch lat postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest dowolna usługa lub dostarczany dowolny towar spośród poniżej wymienionych:</p> <p>d) dostawa układów scalonych, takich jak mikroprocesory i jednostki centralne, przed ich zainstalowaniem w wyrobach przeznaczonych dla użytkownika końcowego;</p> <p>j) dostawy metali surowych lub półwyrobów metalowych (w tym metali szlachetnych), inne niż te, o których mowa w art. 199 ust. 1 lit. d), o ile nie są objęte procedurą</p>				<p>zmianę polegającą na objęciu przepisami w zakresie mechanizmu odwróconego obciążenia dodatkowo niektórych usług związanych z rynkiem budowlanym.</p> <p>W art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy o VAT zaproponowano – analogicznie jak w pkt 7 tego przepisu – ograniczenie stosowania mechanizmu reverse charge do przypadków, gdy usługobiorca jest podatnikiem VAT czynnym.</p> <p>Ponadto w projekcie ustawy wskazano, że w przypadku usług wymienionych w poz. 2 - 48 załącznika nr 14 (a więc usług budowlanych), przepis ust. 1 pkt 8 stosuje się, jeżeli usługodawca świadczy te usługi jako podwykonawca (art. 17 ust. 1h ustawy o VAT).</p>
--	--	--	--	--	--

	szczególną dotyczącą towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków na mocy art. 311-343 lub procedurą szczególną dla złota inwestycyjnego na mocy art. 344-356.				
Art. 90.1	Artykuł 90 1. W przypadku anulowania, wypowiedzenia, rozwiązania, całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności lub też w przypadku obniżenia ceny po dokonaniu dostawy, podstawa opodatkowania jest stosownie obniżana na warunkach określonych przez państwa członkowskie.	T	Art. 1 pkt 2 projektu	W art. 29 a ust. 15 pkt 3 otrzymuje brzmienie: "3) sprzedaży: energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług dystrybucji energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, usług dystrybucji gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140 -153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy.”;	W związku z liberalizacją rynku energii elektrycznej i gazu, na którym swobodnie można zmienić dostawcę energii elektrycznej czy gazu przewodowego, mamy do czynienia z rozdziałem umów na umowy dotyczące dostawy towaru (sprzedaży energii np. elektrycznej) oraz usługi dystrybucji tego towaru (usługa dystrybucji energii elektrycznej). Rozdzielone świadczenia fakturowane są przez odrębne podmioty od siebie niezależne. Zmiana sprzedawcy stała się codziennym zjawiskiem w obrocie towarowym energii elektrycznej i gazu. Dlatego też przy masowym obrocie, utrzymanie obowiązku posiadania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę usługi dystrybucji tych mediów jest

					niezasadne i nastęrcza wiele trudności technicznych i organizacyjnych.
Wyrok TSUE w sprawie C-40/15		T	Art. 1 pkt 3 projektu	W art. 43: a) uchyla się ust. 13 i 14, b) w ust. 15 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 7, 12 i 37-41, nie mają zastosowania do:”	Realizacja tez zawartych w wyroku TSUE w/s C-40/15
Art. 178 lit. c Art. 181, Art. 182	Artykuł 178 W celu skorzystania z prawa do odliczenia, podatnik musi spełnić następujące warunki: c) 83 w celu dokonania odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. c), w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, musi uwzględnić w deklaracji VAT przewidzianej w art. 250 wszystkie dane niezbędne do obliczenia VAT należnego z tytułu dokonanych przez niego wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów oraz posiadać fakturę sporządzoną zgodnie z tytułem XI rozdział 3	T	Art. 1 pkt 4 projektu	W art. 86: a) w ust. 10b: – w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) uwzględni kwotę podatku należnego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć ten podatek, nie później niż w terminie trzech miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy;”, – pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) ust. 2 pkt 4 lit. a, b i d -	Celem zmiany jest modyfikacja rozwiązania, które uzależnia powstanie prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w przypadku transakcji, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 ustawy o VAT, od uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej, w której jest zobowiązany rozliczyć ten podatek. Wprowadzenie powyższego doprecyzowania jest uzasadnione występowaniem nieprawidłowości w deklarowaniu przez niektóre podmioty wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów i innych transakcji, w których co do zasady podatek należny równy jest podatkowi

	<p>sekcje 3-5;</p> <p>Artykuł 181 Państwa członkowskie mogą zezwolić podatnikowi, który nie posiada faktury sporządzonej zgodnie z tytułem XI rozdział 3 sekcje 3-5, na dokonanie odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. c), w odniesieniu do dokonanych przez niego wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów.</p> <p>Artykuł 182 Państwa członkowskie określają warunki i szczegółowe przepisy wykonawcze dla art. 180 i 181.</p>			<p>powstaje zgodnie z ust. 10, pod warunkiem że podatnik uwzględni kwotę podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć ten podatek, nie później niż w terminie trzech miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów lub usług powstał obowiązek podatkowy.”,</p> <p>b) po ust. 10h dodaje się ust. 10i w brzmieniu: „10i. W przypadku uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć ten podatek, w terminie późniejszym niż określony w ust. 10b pkt 2 lit. b i pkt 3, podatnik może odpowiednio zwiększyć kwotę podatku naliczonego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w odniesieniu do</p>	<p>naliczonemu. Proponowana zmiana pozwoli sprawniej kontrolować takie obszary jak handel wewnątrzwspólnotowy, czy krajowe odwrócone obciążenie w VAT.</p>
--	--	--	--	--	--

				którego nie upłynął jeszcze termin do złożenia deklaracji podatkowej.”	
Art. 183	<p>Artykuł 183</p> <p>W przypadku gdy za dany okres rozliczeniowy kwota odliczeń przekracza kwotę VAT należnego, państwa członkowskie mogą dokonać zwrotu lub przenieść nadwyżkę na następny okres rozliczeniowy w oparciu o ustalone przez siebie warunki.</p> <p>Państwa członkowskie mogą jednakże odmówić zwrotu lub przeniesienia, jeśli wysokość nadwyżki jest nieznaczną.</p>	T	Art. 1 pkt 5 projektu	<p>W art. 87:</p> <p>a) ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Zwrot różnicy podatku, z zastrzeżeniem ust. 6, następuje w terminie 60 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach, lub na wskazany przez podatnika rachunek banku mającego siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, jako zabezpieczenie udzielanego przez ten bank lub przez tę kasę kredytu, na podstawie złożonego przez podatnika, do naczelnika</p>	<p>Projektowane zmiany wynikają z konieczności doprecyzowania przepisu umożliwiającego wydłużenie terminu zwrotu podatku. Dodano również przepis określający zakres weryfikacji</p> <p>Projektowaną zmianę art. 87 ust. 6, dającego podatnikom prawo do otrzymania zwrotu różnicy podatku w przyspieszonym – 25-dniowym terminie, wprowadza się w związku z sygnałami o wykorzystywaniu tego przepisu przez oszustów. Obecne brzmienie tego przepisu, uniemożliwia urzędom skarbowym w 25-dniowym terminie sprawdzenie, czy podatnik nie ma zamiaru wyłudzenia podatku.</p> <p>Ponadto w przypadku kwot podatku naliczonego, który nie został rozliczony w poprzednich okresach, podatnicy i urzędy skarbowe mają problem z udowodnieniem w tak krótkim terminie zapłaty należności wynikających ze wszystkich</p>

				<p>urzędu skarbowego, w terminie do złożenia deklaracji podatkowej, pisemnego, nieodwołalnego upoważnienia organu podatkowego, potwierdzonego przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową udzielających kredytu, do przekazania tego zwrotu.”,</p> <p>b) Po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:</p> <p>„2b. Weryfikacja zasadności zwrotu różnicy podatku może obejmować sprawdzenie rozliczenia podatnika, rozliczeń innych podmiotów biorących udział w obrocie towarami lub usługami, będących przedmiotem rozliczenia podatnika oraz sprawdzenie zgodności tych rozliczeń z faktycznym przebiegiem transakcji.</p> <p>2c. Naczelnik urzędu skarbowego przedłuża podatnikowi termin zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w ust. 2, 5a i 6, na podstawie żądania zgłoszonego przez Komendanta Głównego Policji, Szefa Centralnego</p>	faktur.
--	--	--	--	--	---------

				<p>Biura Antykorupcyjnego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Prokuratora Generalnego w związku z prowadzonym postępowaniem na okres wskazany w żądaniu, nie dłuższy niż 3 miesiące. Żądanie zawiera uzasadnienie. Przepis ust. 2 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>c) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a - 2c oraz ust. 4a-4f stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>d) w ust. 5a zdanie trzecie otrzymuje brzmienie: „Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a - 2c oraz ust. 4a-4f stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>e) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany dokonać zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>dnia złożenia rozliczenia, w przypadku gdy łącznie spełnione są następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, z wyłączeniem kwoty podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w ust. 1, nierozliczonej w poprzednich okresach rozliczeniowych i wykazanej w deklaracji, wynikają z:<ol style="list-style-type: none"> a) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone za pośrednictwem rachunku bankowego podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany w zgłoszeniu	
--	--	--	--	---	--

				<p>identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach,</p> <p>b) pozostałych faktur dokumentujących należności, jeżeli łączna kwota tych należności nie przekracza 15 000 zł,</p> <p>c) dokumentów celnych, deklaracji importowej oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,</p> <p>d) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest ich usługobiorca, lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>podatku należnego od tych transakcji,</p> <p>2) kwota podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w ust. 1, nierozliczona w poprzednich okresach rozliczeniowych i wykazana w deklaracji, nie przekracza 3 000 zł,</p> <p>3) podatnik złoży w urzędzie skarbowym dokumenty potwierdzające zapłatę podatku za pośrednictwem rachunku bankowego podatnika albo rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, o których mowa w ust. 2,</p> <p>4) podatnik przez kolejne 12 miesięcy poprzedzające bezpośrednio okres, w rozliczeniu za który występuje z wnioskiem o zwrot w terminie 25</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>dni:</p> <p>a) był zarejestrowany jako podatnik VAT czynny,</p> <p>b) składał za każdy okres rozliczeniowy deklaracje, o których mowa w art. 99 ust. 1-3</p> <p>- przy czym przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a-2c oraz ust. 4a-4f stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>f) ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Do zwrotu różnicy podatku podatnikowi, o którym mowa w art. 16, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2-2c, 6 i 7.”</p>	
Art. 273	Artykuł 273 Państwa członkowskie mogą nałożyć inne obowiązki, jakie uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego poboru VAT i zapobieżenia oszustwom podatkowym, pod warunkiem równego traktowania transakcji krajowych i transakcji dokonywanych między państwami członkowskim przez podatników oraz pod	N	Art. 1 pkt 6 projektu	w art. 89b uchyla się ust. 6	Proponowana zmiana polega na usunięciu ust. 6 w art. 89b ustawy o VAT, ustanawiającego sankcje za naruszenie obowiązków związanych z instytucją tzw. ulgi za złe długi w związku z wprowadzeniem sankcji podatkowych za nierzetelne rozliczanie podatku skutkujące zaniżeniem zobowiązania podatkowego lub zawyżeniem nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu lub do rozliczenia w następnych

	warunkiem, że obowiązki te, w wymianie handlowej między państwami członkowskimi, nie będą prowadzić do powstania formalności związanych z przekraczaniem granic.				okresach rozliczeniowych lub zwrotu podatku. Nie jest zasadne obciążanie podatnika obiema sankcjami.
Art. 173.2 lit. b	<p>Artykuł 173</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą przedsięwziąć następujące środki:</p> <p>b) zobowiązać podatnika do określenia proporcji podlegającej odliczeniu dla każdego sektora działalności i do prowadzenia osobnej księgowości dla każdego z tych sektorów;</p>	N	Art.1 pkt 7 projektu	<p>W art. 90 po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu:</p> <p>„10a. W przypadku jednostki samorządu terytorialnego proporcję, o której mowa w ust. 2, ustala się odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego. Przepisy art. 90 ust. 3-6 i 8-10 stosuje się odpowiednio.</p> <p>10b. Przez jednostki organizacyjne jednostki samorządu terytorialnego, o których mowa w ust. 10a, rozumie się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) utworzone przez jednostkę samorządu terytorialnego samorządową jednostkę budżetową lub samorządowy zakład budżetowy; 2) urząd gminy, starostwo powiatowe, urząd marszałkowski.”; 	<p>W ustawie z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1454), przewiduje się wprowadzenie od 1 stycznia 2017 r. obowiązkowej centralizacji rozliczeń w jednostkach samorządu terytorialnego w zakresie podatku VAT (w związku z wyrokiem TSUE z 29 września 2015 r. w sprawie C-276/14 Gmina Wrocław oraz uchwałą NSA z 26 października 2015 r. sygn. akt I FPS 4/15). W powyższej ustawie (art. 7)</p>

					zostały określone zasady wyliczania proporcji przy rozliczaniu VAT w sytuacji, gdy jednostka samorządu terytorialnego rozpoczęła w roku 2016 lub 2017 rozliczanie podatku wraz ze wszystkimi jednostkami organizacyjnymi. Niezbędne jest wprowadzenie odpowiednich zmian w art. 90 ustawy o VAT, umożliwiających stosowanie po roku 2017 reguły, że w przypadku jednostki samorządu terytorialnego proporcję, o której mowa w art. 90 ust. 2 ustala się odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego (projektowany art. 90 ust. 10a ustawy o VAT).
Art. 213 i 214 oraz art. 216 i 273	<p>Artykuł 213</p> <p>1. Każdy podatnik zgłasza rozpoczęcie, zmianę i zakończenie działalności jako podatnika.</p> <p>Państwa członkowskie zezwalają na dokonanie tego zgłoszenia drogą elektroniczną na warunkach, które ustalą; mogą też wymagać</p>	T	Art. 1 pkt 8 projektu	<p>W art. 96:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Naczelnik urzędu skarbowego po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym rejestruje podatnika jako „podatnika VAT czynnego”, a w przypadku podatników, o których mowa w ust. 3 – jako „podatnika VAT</p>	<p>Celem zaproponowanej w art. 96 ustawy o VAT zmiany jest niedokonywanie rejestracji podmiotów, które złożyły zgłoszenie rejestracyjne, a w wyniku dokonywanej w trakcie procesu rejestracji weryfikacji informacji zawartych w zgłoszeniu rejestracyjnym, okazuje się, że podmiot ten nie istnieje lub, mimo podjęcia</p>

	<p>stosowania takiej drogi. 2. Bez uszczerbku dla przepisu ust. 1 akapit pierwszy, każdy podatnik lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, która dokonuje wewnątrzspółnotowych nabyć towarów niepodlegających VAT zgodnie z art. 3 ust. 1, musi zgłosić dokonanie takich nabyć, jeżeli warunki wymagane do ich wyłączenia z VAT przewidziane w tym artykule przestają być spełniane.</p> <p>Artykuł 214 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić, że następujące osoby zostaną zidentyfikowane za pomocą indywidualnego numeru: a) każdy podatnik, z wyjątkiem podatników, o których mowa w art. 9 ust. 2, który dokonuje na terytorium danego państwa</p>			<p>zwolnionego”, i na wniosek podatnika potwierdza to zarejestrowanie.”, b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4c w brzmieniu: „4a. Naczelnik urzędu skarbowego nie dokonuje rejestracji podmiotu jako podatnika VAT bez konieczności zawiadomienia podmiotu, jeżeli: 1) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym są niezgodne z prawdą lub 2) podmiot ten nie istnieje lub mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z tym podmiotem albo jego pełnomocnikiem, lub 3) podmiot albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania naczelnika urzędu skarbowego.</p> <p>4b.W przypadku zarejestrowania podatnika, którego zgłoszenie rejestracyjne zostało złożone przez pełnomocnika, pełnomocnik odpowiada solidarnie wraz</p>	<p>udokumentowanych prób, nie ma możliwości skontaktowania się z nim. Dodatkowo proponuje się, w przypadku rejestracji podmiotu przez pełnomocnika, wprowadzenie odpowiedzialności takiego pełnomocnika za zaległości podatkowe nowozarejestrowanego podatnika VAT. Ponadto proponuje się usuwanie z rejestru podatników VAT podmiotów, które nie powinny w nim figurować czy to z racji faktycznego zaprzestania wykonywania czynności opodatkowanych, czy też z uwagi na wykonywanie czynności, którym trudno przypisać miano działalności gospodarczej.</p>
--	---	--	--	--	--

<p>dostaw towarów lub świadczy usługi dające prawo do odliczenia VAT, inne niż dostawy towarów lub świadczenie usług, od których VAT jest płacony wyłącznie przez nabywcę lub odbiorcę, zgodnie z art. 194-197 i art. 199;</p> <p>b) każdy podatnik, lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, który dokonuje wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów podlegających VAT zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) albo każdy podatnik, lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, który skorzystał z możliwości objęcia wewnątrzwspólnotowych nabyć podatkiem VAT, przewidzianej w art. 3 ust. 3;</p> <p>c) każdy podatnik, który na terytorium danego państwa dokonuje wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów do celów dokonywanych przez</p>			<p>z zarejestrowanym podatnikiem za zaległości podatkowe podatnika powstałe z tytułu czynności wykonanych w ciągu 6 miesięcy od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, z tym że odpowiedzialność ta nie może przekroczyć kwoty 500 000 zł.</p> <p>4c.Przepisu ust. 4b nie stosuje się, jeżeli powstanie zaległości podatkowych nie wiązało się z uczestnictwem podmiotu dokonującego sprzedaży w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej.”,</p> <p>c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9.Naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu podatnika z rejestru jako podatnika VAT bez konieczności zawiadamiania o tym podatnika, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podatnik nie istnieje lub 2) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podatnikiem albo jego 	
--	--	--	---	--

	<p>niego transakcji, które są związane z działalnością, o której mowa w art. 9 ust. 1 akapit drugi, i które są przez niego dokonywane poza tym terytorium;</p> <p>d) 98 każdy podatnik, który jest na terytorium danego państwa odbiorcą usług, za które jest zgodnie z art. 196 zobowiązany do zapłaty VAT;</p> <p>e) 99 każdy podatnik, który na terytorium danego państwa ma siedzibę i który na terytorium innego państwa członkowskiego świadczy usługi, za które VAT ma obowiązek zapłacić jedynie usługobiorca zgodnie z art. 196.</p> <p>2. Państwa członkowskie nie muszą identyfikować niektórych podatników, którzy okazjonalnie dokonują transakcji, o których mowa w art. 12.</p> <p>Artykuł 216 Państwa członkowskie</p>			<p>pełnomocnikiem, lub</p> <p>3) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym okażą się niezgodne z prawdą, lub</p> <p>4) podatnik albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.”,</p> <p>d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a-9i w brzmieniu: „9a. Wykreśleniu z urzędu z rejestru jako podatnik VAT podlega także podatnik, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej na okres co najmniej 6 kolejnych miesięcy, lub 2) obowiązany do złożenia deklaracji, o której mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, nie złożył takich deklaracji za 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały, lub 3) składał przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracje o których mowa w art. 99 	
--	--	--	--	--	--

	<p>podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby ich systemy identyfikacyjne umożliwiały identyfikację podatników, o których mowa w art. 214, oraz zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów przejściowych w zakresie opodatkowania wewnątrzwspólnotowych transakcji, o których mowa w art. 402.</p> <p>Artykuł 273</p> <p>Państwa członkowskie mogą nałożyć inne obowiązki, jakie uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego poboru VAT i zapobieżenia oszustwom podatkowym, pod warunkiem równego traktowania transakcji krajowych i transakcji dokonywanych między państwami członkowskim przez podatników oraz pod warunkiem, że obowiązki te, w wymianie handlowej między państwami członkowskimi, nie będą</p>			<p>ust. 1, 2 lub 3, w których nie wykazał sprzedaży oraz zakupów z kwotami podatku do odliczenia, lub</p> <p>4) wystawiał faktury lub faktury korygujące, dokumentujące czynności, które nie zostały dokonane, lub</p> <p>5) prowadząc działalność gospodarczą wiedział lub miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że dostawcy lub nabywcy biorący udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie tego samego towaru lub usługi działają w celu odniesienia korzyści majątkowej w wyniku nierzetelnego rozliczania podatku</p> <p>- z zastrzeżeniem ust. 9b – 9f.</p> <p>9b. Jeżeli podatnik, o którym mowa w ust. 9a w pkt 1, w trakcie okresu zawieszenia działalności gospodarczej, będzie wykonywał czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, jest on obowiązany przed dniem;</p>	
--	---	--	--	---	--

	<p>prować do powstania formalności związanych z przekraczaniem granic.</p>			<p>1) zawieszenia działalności gospodarczej albo</p> <p>2) rozpoczęcia wykonywania takich czynności w okresie zawieszenia działalności gospodarczej</p> <p>- zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego, wskazując okres, w którym będzie wykonywał te czynności.</p> <p>9c. W przypadkach złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 9b, naczelnik urzędu skarbowego nie wykreśla podatnika z rejestru lub przywraca zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT na okres wskazany w zawiadomieniu. Jeżeli okres wskazany w zawiadomieniu jest krótszy od okresu zawieszenia działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, przepis ust. 9a pkt 1 stosuje się odpowiednio.</p> <p>9d. Przepis ust. 9a pkt 2 nie ma zastosowania w przypadku, gdy w wyniku wezwania przez naczelnika urzędu skarbowego</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>właściwego dla podatnika, podatnik udowodni, że prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą oraz gdy podatnik złoży niezwłocznie brakujące deklaracje.</p> <p>9e. Przepis ust. 9a pkt 3 nie ma zastosowania w przypadku, gdy niewykazanie sprzedaży lub zakupów wynikało, zgodnie z wyjaśnieniami podatnika, ze specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej.</p> <p>9f. Przepis ust. 9a pkt 4 nie ma zastosowania w przypadku, gdy wystawienie faktury lub faktury korygującej, o których mowa w ust. 9a pkt 4, było wynikiem pomyłki lub nastąpiło bez wiedzy podatnika.</p> <p>9g. Podatnik, o którym mowa w ust. 9a pkt 1, zostaje zarejestrowany bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego ponownie jako podatnik VAT z dniem wznowienia wykonywania działalności gospodarczej, ze statusem</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>takim, jaki posiadał przed dniem zawieszenia tej działalności.</p> <p>9h. Naczelnik urzędu skarbowego przywraca zarejestrowanie podatnika, o którym mowa w ust. 9 i ust. 9a pkt 2, jako podatnika VAT czynnego bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego, jeżeli podatnik udowodni, że prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą oraz, w przypadku niezłożenia deklaracji pomimo takiego obowiązku, niezwłocznie złoży brakujące deklaracje.</p> <p>9i. Naczelnik urzędu skarbowego przywraca zarejestrowanie podatnika, o którym mowa w ust. 9a pkt 4, bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego ponownie jako podatnika VAT ze statusem takim, jaki posiadał przed dniem wykreślenia, jeżeli podatnik wykaże, że prowadzi działalność gospodarczą, a wystawienie faktury lub faktury korygującej, o których mowa w ust. 9a pkt 4 było wynikiem pomyłki lub</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>nastąpiło bez wiedzy podatnika.”,</p> <p>e) po ust. 10 dodaje się ust. 10a - 10c w brzmieniu:</p> <p>„10a. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio, jeżeli w składanych przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracjach, o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, podatnik wykazał wyłącznie sprzedaż zwolnioną od podatku.</p> <p>10b. Przepisu ust. 10a nie stosuje się, jeżeli ze złożonych wyjaśnień w związku z okolicznościami wskazanymi w ust. 10a wynika, że brak wykazanej w deklaracjach sprzedaży innej niż zwolniona od podatku związany jest ze specyfiką prowadzonej działalności gospodarczej, a nie z zaprzestaniem wykonywania sprzedaży innej niż zwolniona od podatku.</p> <p>10c. Naczelnik urzędu skarbowego przywraca zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT czynnego, bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego,</p>	
--	--	--	--	---	--

				jeżeli podatnik wykaże, że brak wykazanej w deklaracjach sprzedaży innej niż zwolniona od podatku związany jest ze specyfiką prowadzonej działalności gospodarczej, a nie z zaprzestaniem wykonywania sprzedaży innej niż zwolniona od podatku.”	
Art. 213-215	<p>Artykuł 213 1. Każdy podatnik zgłasza rozpoczęcie, zmianę i zakończenie działalności jako podatnika. (...)</p> <p>Artykuł 214 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić, że następujące osoby zostaną zidentyfikowane za pomocą indywidualnego numeru: (...)</p> <p>Artykuł 215 Indywidualny numer identyfikacyjny VAT zawiera (...)</p>	T	Art. 1 pkt 9 projektu	<p>W art. 97:</p> <p>a) ust. 15 i 16 otrzymują brzmienie: „15. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1-3, złoży za 3 kolejne miesiące lub kwartał deklaracje, o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, w których nie wykazał sprzedaży oraz nabycia towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia, naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu podmiot z rejestru jako podatnika VAT UE i powiadamia go o wykreśleniu. Przepis stosuje się odpowiednio, gdy podatnik przez okres 3 kolejnych miesięcy nie</p>	<p>Proponowane zmiany w art. 97 dotyczą przepisów przewidujących wykreślenie podatnika z rejestru jako podatnika VAT UE i są konsekwencją projektowanych zmian w art. 96.</p> <p>Dodatkowo proponuje się wprowadzenie możliwości wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do finansów publicznych, w którym wyznaczy on organ podatkowy właściwy w sprawach rejestrowania podatników dokonujących pierwszej wewnątrzwspólnotowej dostawy lub pierwszego wewnątrzwspólnotowego nabycia (w celu sprawniejszej weryfikacji takich podatników i wymiany informacji pomiędzy organami podatkowymi)</p>

				<p>składał informacji podsumowujących, o których mowa w art. 100, pomimo istnienia takiego obowiązku.</p> <p>16. Wykreślenie podatnika z rejestru jako podatnika VAT, o którym mowa w art. 96 ust. 6, 8-9a, jest równoznaczne z wykreśleniem z rejestru jako podatnika VAT UE. Przepis art. 96 ust. 9f – 9i stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>b) po ust. 20 dodaje się ust. 21 w brzmieniu:</p> <p>„21. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć organ podatkowy w sprawach rejestrowania podatników dokonujących pierwszej wewnątrzspółnotowej dostawy lub pierwszego wewnątrzspółnotowego nabycia oraz określić terytorialny zasięg jego działania, uwzględniając usprawnienie weryfikacji danych podanych w</p>	
--	--	--	--	--	--

				zgłoszeniu rejestracyjnym oraz wymiany informacji między organami podatkowymi.”	
Art. 216, art. 273 i art. 250 ust. 2 oraz art. 252 ust. 2	<p>Artykuł 216 Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby ich systemy identyfikacyjne umożliwiły identyfikację podatników, o których mowa w art. 214, oraz zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów przejściowych w zakresie opodatkowania wewnątrzwspólnotowych transakcji, o których mowa w art. 402.</p> <p>Artykuł 273 Państwa członkowskie mogą nałożyć inne obowiązki, jakie uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego poboru VAT i zapobieżenia oszustwom podatkowym, pod warunkiem równego traktowania transakcji krajowych i transakcji dokonywanych między</p>	T	Art. 1 pkt 10 projektu	<p>W art. 99:</p> <p>a) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Mali podatnicy, którzy nie wybrali metody kasowej, mogą również składać deklaracje podatkowe, o których mowa w ust. 2, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, najpóźniej do 25. dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa.</p> <p>3a. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do podatników:</p> <p>1) rejestrowanych przez naczelnika urzędu skarbowego jako podatnicy VAT czynni przez okres dwunastu miesięcy począwszy od miesiąca, w którym dokonana została rejestracja</p>	<p>Projektowana zmiana w art. 99 dotyczy likwidacji rozliczeń za okresy kwartalne dla podatników innych niż mali podatnicy (zmiana brzmienia ust. 3) oraz braku możliwości rozliczeń za okresy kwartalne dla podatników, którzy rejestrują się jako podatnicy VAT czynni (rozpoczynających wykonywanie czynności opodatkowanych) w okresie 12 miesięcy (okresów rozliczeniowych) począwszy od miesiąca, w którym dokonali rejestracji jako podatnicy VAT czynni (zmiana brzmienia ust. 3a). Doświadczenie organów skarbowych z przeprowadzonych kontroli wykazuje, że ta forma rozliczeń jest nadużywana przez nieuczciwe podmioty. Dodatkowo proponuje się doprecyzowanie - w związku z ww. planowanymi zmianami w zakresie ograniczenia stosowania kwartalnej metody rozliczeń wyłącznie do małych podatników - brzmienia obecnego</p>

	<p>państwami członkowskim przez podatników oraz pod warunkiem, że obowiązki te, w wymianie handlowej między państwami członkowskimi, nie będą prowadzić do powstania formalności związanych z przekraczaniem granic.</p> <p>Artykuł 250</p> <p>2. Państwa członkowskie, na warunkach przez siebie ustalonych, zezwalają na składanie deklaracji VAT, o której mowa w ust. 1, drogą elektroniczną; mogą też wymagać stosowania takiej drogi.</p> <p>Artykuł 252</p> <p>2. Okres rozliczeniowy ustalany przez każde z państw członkowskich wynosi jeden, dwa lub trzy miesiące.</p>			<p>2) którzy w danym kwartale lub w poprzedzających go czterech kwartałach dokonali dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, chyba że łączna wartość tych dostaw bez kwoty podatku nie przekroczyła, w żadnym miesiącu z tych okresów, kwoty 50 000 zł.”,</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Mali podatnicy, u których wartość sprzedaży przekroczyła kwotę określoną w art. 2 pkt 25, składają deklaracje podatkowe za okresy miesięczne począwszy od rozliczenia za pierwszy miesiąc kwartału:</p> <p>1) w którym przekroczone tę kwotę - jeżeli przekroczenie kwoty nastąpiło w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału; w przypadku gdy przekroczenie kwoty nastąpiło w drugim</p>	<p>przepisu art. 99 ust. 3a (projektowany przepis art. 99 ust. 3a pkt 2 ustawy), dotyczącego podatników dokonujących sprzedaży towarów objętych instytucją odpowiedzialności solidarnej (wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy). Podatnicy tacy będą mogli korzystać z możliwości składania deklaracji za okresy kwartalne w przypadku, gdy łączna wartość dostaw ww. towarów bez kwoty podatku w żadnym miesiącu w danym kwartale lub poprzedzających go czterech kwartałach, nie przekroczyła kwoty 50 000 zł.</p> <p>Proponuje się także - poprzez dodanie ust. 11b - wprowadzenie obowiązku składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej.</p>
--	---	--	--	--	--

				<p>miesiącu kwartału, deklaracja za pierwszy miesiąc kwartału jest składana w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po drugim miesiącu kwartału;</p> <p>2) następującego po kwartale, w którym przekroczone tę kwotę - jeżeli przekroczenie kwoty nastąpiło w trzecim miesiącu kwartału.”,</p> <p>c) po ust. 11a dodaje się ust. 11b w brzmieniu: „11b. Deklaracje, o których mowa w ust. 1-6, 8-9 i 11a, składa się wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej, zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej.”;</p>	
Art. 262	<p>Artykuł 262</p> <p>Każdy podatnik zidentyfikowany do celów VAT składa informację podsumowującą zawierającą informacje dotyczące:</p> <p>a) nabywców zidentyfikowanych do</p>	N	Art. 1 pkt 11 projektu	<p>W art. 100:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Informacje podsumowujące składa się za okresy miesięczne za pomocą środków komunikacji elektronicznej w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po</p>	<p>Projektowane zmiany przewidują objęcie obowiązkiem składania za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacji podsumowujących (dotyczy to transakcji wewnątrzwspólnotowych VAT-UE) oraz informacji podsumowujących w obrocie</p>

	<p>celów VAT, którym dostarczył towary na warunkach przewidzianych w art. 138 ust. 1 i ust. 2 lit. c);</p> <p>b) osób zidentyfikowanych do celów VAT, którym dostarczył towary, które zostały mu dostarczone w drodze wewnątrzwspólnotowego nabycia, o którym mowa w art. 42;</p> <p>c) podatników i osób prawnych niebędących podatnikami, które są zidentyfikowane do celów VAT, na rzecz których świadczył usługi inne niż usługi zwolnione z VAT w państwie członkowskim, w którym dana transakcja podlega opodatkowaniu, odnośnie do których usługobiorca jest zobowiązany do zapłaty podatku zgodnie z art. 196.</p>			<p>miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania transakcji, o których mowa w ust. 1.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 4-7,</p> <p>c) ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Na potrzeby określenia momentu powstania obowiązku podatkowego, o którym mowa w ust. 3, w zakresie świadczenia usług wymienionych w ust. 1 pkt 4, przepisy art. 19a ust. 1-3 i 8 stosuje się odpowiednio.”</p>	<p>krajowym (dotyczy informacji składanych przez dostawców towarów i świadczących usługi objęte odwrotnym obciążeniem zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8), a także korekt tych informacji. Informacje te będą składane za okresy miesięczne, projektowane przepisy przewidują bowiem likwidację możliwości składania tych informacji za okresy kwartalne.</p>
Art. 262-263	<p>Artykuł 262 Každy podatnik zidentyfikowany do celów VAT składa informację podsumowującą</p>	N	Art. 1 pkt 12 projektu	Art. 101 otrzymuje brzmienie: „Art. 101. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek błędów w złożonej informacji podsumowującej podmiot, który	j.w

	<p>zawierającą informacje dotyczące: (...)</p> <p>Artykuł 263</p> <p>1. Informacja podsumowująca sporządzana jest za każdy miesiąc kalendarzowy w terminie nieprzekraczającym jednego miesiąca, zgodnie z procedurami, które zostaną określone przez państwa członkowskie.</p> <p>1a. Państwa członkowskie mogą jednak, na warunkach i w granicach, jakie mogą określić, zezwolić podatnikom na składanie informacji podsumowującej za każdy kwartał kalendarzowy (...)</p>			<p>złożył informację podsumowującą, jest obowiązany złożyć niezwłocznie korektę tej informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”</p>	
<p>Art. 199 a ust. 1b oraz art. 273</p>	<p>Artykuł 199a</p> <p>1b. Stosowanie mechanizmu przewidzianego w ust. 1 do dostaw wszelkich towarów lub usług wymienionych w lit. c)-j) tego ustępu jest uzależnione od wprowadzenia właściwych i skutecznych obowiązków</p>	T	<p>Art. 1 pkt 13 projektu</p>	<p>W art. 101a:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Informacje podsumowujące w obrocie krajowym składa się za okresy miesięczne za pomocą środków komunikacji elektronicznej w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z</p>	j.w.

	<p> sprawozdawczych dla podatników dostarczających towary lub usługi, do których ma zastosowanie mechanizm, o którym mowa w ust. 1.</p> <p> Artykuł 273 Państwa członkowskie mogą nałożyć inne obowiązki, jakie uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego poboru VAT i zapobieżenia oszustwom podatkowym, pod warunkiem równego traktowania transakcji krajowych i transakcji dokonywanych między państwami członkowskim przez podatników oraz pod warunkiem, że obowiązki te, w wymianie handlowej między państwami członkowskimi, nie będą prowadzić do powstania formalności związanych z przekraczaniem granic.</p>			<p> tytułu dokonania transakcji.”,</p> <p> b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek błędów w złożonej informacji podsumowującej w obrocie krajowym podatek jest obowiązany złożyć niezwłocznie korektę tej informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”</p>	
Art. 205	<p> Artykuł 205 W sytuacjach, o których mowa w art. 193-200 oraz art. 202, 203 i 204,</p>	N	Art. 1 pkt 15 projektu	<p> W art. 105a w ust. 3: a) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) jeżeli w związku z dokonaniem dostawy</p>	<p> Projektowana ustawa przewiduje modyfikację istniejących rozwiązań dotyczących odpowiedzialności solidarnej oraz</p>

	<p>państwa członkowskie mogą postanowić, że osoba inna niż osoba zobowiązana do zapłaty VAT będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę VAT.</p>			<p>towarów wymienionych w poz. 1 - 9 i 12 - 24 załącznika nr 13 do ustawy łącznie były spełnione następujące warunki:</p> <p>a) podmiot dokonujący dostawy tych towarów, na dzień dokonania tej dostawy był wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1,</p> <p>b) wysokość kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 1, na dzień dokonania tej dostawy odpowiadała co najmniej jednej piątej kwoty podatku należnego przypadającej na dostawę towarów dokonane w danym miesiącu na rzecz danego podatnika lub kaucja ta wynosiła co najmniej 3 000 000 zł,</p> <p>c) podatnik, na rzecz którego dokonano</p>	<p>kaucji gwarancyjnej, w celu zapewnienia większej skuteczności tych instrumentów. Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie dodatkowej przesłanki, która musi być spełniona, aby podatnik nabywający towary wymienione w załączniku nr 13 do ustawy był zwolniony z odpowiedzialności solidarnej – dokonanie przez nabywcę zapłaty za nabywane towary na rachunek bankowy sprzedawcy lub rachunek sprzedawcy w SKOK wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym. Dodatkowo, w odniesieniu do transakcji, których przedmiotem są paliwa przewiduje się również – jako warunek uwolnienia się nabywcy od odpowiedzialności solidarnej – posiadanie przez sprzedawcę, na dzień poprzedzający dokonanie dostawy, wymaganych w wykonywaniu takiej działalności koncesji.</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>dostawy towarów, dokonał w całości zapłaty za towary na rachunek, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4, ”,</p> <p>b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) jeżeli w związku z dokonaniem dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy łącznie były spełnione następujące warunki:</p> <p>a) podmiot dokonujący dostawy tych towarów, na dzień dokonania tej dostawy był wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1,</p> <p>b) wysokość kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 1, na dzień dokonania tej dostawy odpowiadała co najmniej jednej piątej kwoty podatku należnego</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>przypadającej na dostawy towarów dokonane w danym miesiącu na rzecz danego podatnika lub kaucja ta wynosiła co najmniej 10 000 000 zł,</p> <p>c) podmiot dokonujący dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy posiadał na dzień poprzedzający dzień dokonania dostawy koncesje wymagane w wykonywaniu działalności gospodarczej w przypadku dostaw tych towarów,</p> <p>d) podatnik, na rzecz którego dokonano dostawy towarów, dokonał w całości zapłaty za towary na rachunek, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4.”;</p>	
Art. 205	Artykuł 205 W sytuacjach, o których	N	Art. 1 pkt 16 projektu	W art. 105b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	Biorąc pod uwagę cel instytucji kaucji gwarancyjnej niezbędne

	<p>mowa w art. 193-200 oraz art. 202, 203 i 204, państwa członkowskie mogą postanowić, że osoba inna niż osoba zobowiązana do zapłaty VAT będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę VAT.</p>			<p>„1. Podmiot dokonujący dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, który spełnia łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie posiada zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, 2) nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego albo w trakcie likwidacji, 3) posiada koncesje wymagane w wykonywaniu działalności gospodarczej w przypadku dostaw towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy, 4) upoważnił bank 	<p>jest, aby kaucję gwarancyjną mogli złożyć, a następnie pozostawać w wykazie podatnicy, którzy gwarantują wywiązywanie się z obowiązku regulowania swoich zobowiązań podatkowych. W tym celu proponuje się dodanie warunku, że kaucję gwarancyjną będzie mógł złożyć podatnik, który na dzień składania kaucji nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, upadłościowego albo w trakcie likwidacji. Natomiast w odniesieniu do podatników dokonujących obrotu towarami wymienionymi w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 proponuje się wprowadzenie dodatkowego wymogu dot. posiadania koncesji. Kolejnym nowym warunkiem, którego spełnienie będzie konieczne, aby podmiot został wpisany do wykazu jest upoważnienie banku albo SKOK do przekazywania organom informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku .</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>mający siedzibę na terytorium kraju albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, której jest członkiem, prowadzące rachunek, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, na który dokonywana jest zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku</p> <p>- może złożyć w urzędzie skarbowym kaucję gwarancyjną stanowiącą zabezpieczenie zapłaty podatku wraz z odsetkami za zwłokę w związku z dokonywaniem dostaw tych towarów oraz</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>powstałych po wniesieniu kaucji gwarancyjnej zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa; warunki ocenia się według stanu na dzień składania kaucji gwarancyjnej.”,</p> <p>b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b-1i w brzmieniu:</p> <p>„1b. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) datę i miejsce sporządzenia upoważnienia; 2) dane identyfikujące podmiot udzielający upoważnienia, o którym mowa w ust. 1; 3) pełną nazwę oraz adres siedziby banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, o których mowa w ust. 1 pkt 4; 4) treść oświadczenia upoważnienia; 5) datę, od której podmiot, o którym mowa w ust. 1, upoważnił bank albo spółdzielczą kasę 	
--	--	--	--	--	--

				<p>oszczędnościowo-kredytową, o których mowa w ust. 1 pkt 4;</p> <p>6) oświadczenie, że na rachunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest dokonywana zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy;</p> <p>7) wskazanie naczelnika urzędu skarbowego, do którego podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje upoważnienie.</p> <p>1c. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, sporządzane jest przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazuje do banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, drugi, przekazuje do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, w terminie 7 dni od dnia jego</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>udzielenia.</p> <p>1d. W przypadku wycofania upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, , bank albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa są obowiązani do powiadomienia naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla tego podmiotu, o wycofaniu upoważnienia, najpóźniej następnego dnia roboczego od dnia otrzymania wycofania upoważnienia.,</p> <p>1e. Wycofanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) datę i miejsce sporządzenia wycofania upoważnienia; 2) dane identyfikujące podmiot wycofujący upoważnienie; 3) pełną nazwę oraz adres siedziby banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo- 	
--	--	--	--	--	--

				<p>kredytowej, do których składane jest wycofanie upoważnienia;</p> <p>4) treść oświadczenia o wycofaniu upoważnienia;</p> <p>5) datę, od której następuje wycofanie upoważnienia;</p> <p>6) wskazanie naczelnika urzędu skarbowego, do którego powinno być przekazane wycofanie upoważnienia.</p> <p>1f. Wycofanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie może dotyczyć okresu, w którym podmiot, o którym mowa w ust. 1, był wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 105c ust. 1. Wycofanie upoważnienia za okres, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie wywołuje skutków prawnych.</p> <p>1g. W przypadku zmiany naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>sprawach, o których mowa w ust. 1 – 1f, 2 - 11 i 14 oraz art. 105c, naczelnik urzędu skarbowego właściwy przed zmianą właściwości powiadamia niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od zmiany właściwości, bank albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, który naczelnik urzędu skarbowego jest właściwy dla tego podmiotu po zmianie.</p> <p>1h. W przypadku gdy po złożeniu kaucji gwarancyjnej podmiot, o którym mowa w ust. 1, będzie w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, upadłościowego albo w trakcie likwidacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podmiot ten niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otwarcia tych postępowań</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>albo likwidacji, zawiadamia o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego.</p> <p>1i. W przypadku gdy po złożeniu kaucji gwarancyjnej koncesja, o której mowa w ust. 1 pkt 3 wygaśnie lub zostanie cofnięta, podmiot, o którym mowa w ust. 1, dokonujący dostaw towarów, o których mowa w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia wygaśnięcia albo cofnięcia koncesji, zawiadamia o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego.”,</p> <p>c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do przedłużenia terminu ważności kaucji gwarancyjnej.”</p> <p>d) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>„3) złożenia wniosku o zwrot kaucji gwarancyjnej w przypadku usunięcia podmiotu z wykazu na podstawie art. 105c ust. 5, ust. 9 pkt 2-4, ust. 9a-9c, jeżeli został on złożony po upływie 5 lat, licząc od końca roku, w którym podmiot składający kaucję gwarancyjną został usunięty z wykazu.”,</p> <p>e) po ust. 13 dodaje się ust. 14 i 15 w brzmieniu:</p> <p>„14. Bank albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, o których mowa w ust. 1 pkt 4, są obowiązane na wniosek organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej, do niezwłocznego, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, przekazywania tym organom informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.</p> <p>15. Minister właściwy do</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, oraz wzór wycofania upoważnienia, mając na uwadze konieczność zapewnienia skutecznego uzyskiwania przez organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, oraz zapewnienie kompletności elementów, jakie powinno zawierać upoważnienie lub wycofanie upoważnienia.”</p>	
Art. 205	<p>Artykuł 205 W sytuacjach, o których mowa w art. 193-200 oraz art. 202, 203 i 204, państwa członkowskie mogą postanowić, że osoba inna niż osoba zobowiązana do zapłaty VAT będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę VAT.</p>	N	Art. 1 pkt 17 projektu	<p>W art. 105c: a) w ust. 3 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) numer rachunku, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4.” b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a-9d w brzmieniu: „9a. W przypadku stwierdzenia, że podmiot, o którym mowa w art. 105b ust. 1, jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia</p>	<p>W związku z wprowadzeniem nowego warunku zwolnienia z odpowiedzialności solidarnej nabywcy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy (zapłata na rachunek sprzedawcy) zasadne jest, aby numer tego rachunku był również podawany w prowadzonym w formie elektronicznej wykazie podmiotów dokonujących dostaw towarów, o których mowa w tym załączniku, które złożyły kaucję gwarancyjną. Proponuje się również</p>

				<p>15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego albo w trakcie likwidacji, naczelnik urzędu skarbowego z urzędu usuwa ten podmiot z wykazu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>9b. W przypadku stwierdzenia, że podmiotowi, o którym mowa w art. 105b ust. 1, dokonującemu dostaw towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy, cofnięto koncesję wymaganą w wykonywaniu działalności gospodarczej w związku z dostawą tych towarów albo koncesja ta wygasła, naczelnik urzędu skarbowego z urzędu usuwa ten podmiot z wykazu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>9c. W przypadku wycofania upoważnienia, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4, lub stwierdzenia, że bank mający siedzibę na terytorium kraju albo spółdzielcza kasa</p>	<p>doprecyzowanie zasad usuwania podmiotów z wykazu, w przypadku gdy po przyjęciu kaucji gwarancyjnej i wpisaniu do wykazu naczelnik urzędu skarbowego podejmie informację, że podatnik jest objęty postępowaniem restrukturyzacyjnym w rozumieniu ustawy Prawo restrukturyzacyjne, postępowaniem upadłościowym albo jest w trakcie likwidacji.</p>
--	--	--	--	---	---

				<p>oszczędnościowo-kredytowa prowadzące rachunek wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym nie zostały upoważnione przez podmiot, o którym mowa w art. 105b ust. 1, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku, naczelnik urzędu skarbowego z urzędu usuwa ten podmiot z wykazu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>9d. W przypadkach, o których mowa w ust. 9a-9c, wydaje się postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.”, ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. W przypadku podmiotów usuniętych z wykazu na podstawie ust. 5, ust. 9 pkt 2-4 lub ust. 9a-9c, zwrot kaucji gwarancyjnej dokonuje się w terminie i na zasadach określonych w art. 105b ust. 6-10 i ust. 11 pkt 2.”</p> <p>c)</p>	
--	--	--	--	--	--

Art. 226 pkt 7a	Artykuł 226 Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych przewidzianych w niniejszej <i>dyrektywie</i> , faktury wystawione zgodnie z przepisami art. 220 i 221, do celów VAT, zawierają wyłącznie następujące dane (7a) w przypadku gdy VAT staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty zgodnie z art. 66 lit. b), a prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek podlegający odliczeniu staje się wymagalny - wyrazy "metoda kasowa";	T	Art. 1 pkt 18 projektu	W art. 106e ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie: "16) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, w odniesieniu do których: a) obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 1 lub art. 21 ust. 1, lub b) na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 19a ust. 12 określono termin powstania obowiązku podatkowego z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty - wyrazy „metoda kasowa”;"	Projektowane brzmienie przepisu uzupełnia katalog przypadków, gdy konieczne jest zastosowanie w fakturze oznaczenia „metoda kasowa” o przypadki, gdy minister właściwy do spraw finansów publicznych na podstawie fakultatywnego upoważnienia zawartego w art. 19a ust. 12 ustawy o VAT wprowadzi w odniesieniu do dostawy niektórych towarów lub świadczenia niektórych usług termin powstania obowiązku podatkowego z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty (po dokonaniu tych czynności). Wymóg wskazanego oznaczenia faktur wynika z art. 226 pkt 7a dyrektywy 2006/112/WE Rady, stosownie do którego w przypadku gdy VAT staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty zgodnie z art. 66 lit. b), a prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek podlegający odliczeniu staje się wymagalny, faktura zawiera wyrazy „metoda kasowa”.
Art. 273 oraz	Artykuł 273 Państwa członkowskie	N	Art. 1 pkt 19 projektu	Po art. 110 dodaje się art. 110a i 110b w brzmieniu: „Art. 110a. 1. W razie stwierdzenia,	Projekt przewiduje ponowne wprowadzenie sankcji podatkowych za nierzetelne

<p>wyrok TSUE C-502/07</p>	<p>mogą nałożyć inne obowiązki, jakie uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego poboru VAT i zapobieżenia oszustwom podatkowym, pod warunkiem równego traktowania transakcji krajowych i transakcji dokonywanych między państwami członkowskim przez podatników oraz pod warunkiem, że obowiązki te, w wymianie handlowej między państwami członkowskimi, nie będą prowadzić do powstania formalności związanych z przekraczaniem granic.</p>			<p>że podatnik:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w złożonej deklaracji podatkowej wykazał: <ol style="list-style-type: none"> a) kwotę zobowiązania podatkowego niższą od kwoty należnej, b) kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej, c) kwotę różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy wyższą od kwoty należnej, d) kwotę zwrotu różnicy podatku lub kwotę zwrotu podatku naliczonego, lub kwotę różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy, a powinien wykazać kwotę zobowiązania podatkowego podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego, 2) nie złożył deklaracji podatkowej oraz nie wpłacił kwoty zobowiązania podatkowego <p>- naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określa odpowiednio wysokość tych kwot w</p>	<p>rozliczanie podatku skutkujące zaniżeniem zobowiązania podatkowego lub zawyżeniem nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu lub do rozliczenia w następnych okresach rozliczeniowych lub zwrotu podatku. Przedmiotowe sankcje mają przede wszystkim znaczenie prewencyjne. Zmierzają do przekonania podatników, iż rzetelne i staranne wypełnienie deklaracji podatkowej leży w ich interesie.</p>
----------------------------	--	--	--	---	---

				<p>prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zniżenia zobowiązania podatkowego lub 30% kwoty zawyżenia zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy.</p> <p>2. Jeżeli po zakończeniu kontroli podatkowej albo w trakcie prowadzonego postępowania kontrolnego, w przypadkach, o których mowa w:</p> <p>1) ust. 1 pkt 1, podatnik złożył korektę deklaracji uwzględniającą wszystkie stwierdzone nieprawidłowości i wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego lub zwrócił nienależną kwotę zwrotu,</p> <p>2) ust. 1 pkt 2, podatnik złożył deklarację podatkową i wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego</p> <p>- wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego wynosi 20%.</p> <p>3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się:</p> <p>1) jeżeli przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej przez naczelnika urzędu skarbowego lub postępowania kontrolnego przez organ kontroli skarbowej podatnik</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>dokonał odpowiedniej zmiany deklaracji podatkowej oraz wpłacił do urzędu skarbowego kwotę wynikającą ze zmiany deklaracji podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę;</p> <p>2) w zakresie ustalania dodatkowego zobowiązania, w przypadku gdy zaniżenie kwoty zobowiązania podatkowego lub zawyżenie kwoty zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy, wiąże się z:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) popełnionymi w deklaracji błędami rachunkowymi lub oczywistymi pomyłkami, b) nieujęciem podatku należnego lub podatku naliczonego w rozliczeniu za dany okres rozliczeniowy, a podatek należny lub podatek naliczony został ujęty w poprzednich okresach rozliczeniowych lub w okresach następnych po właściwym okresie rozliczeniowym, jeżeli nastąpiło to przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej przez naczelnika urzędu skarbowego lub postępowania kontrolnego	
--	--	--	--	---	--

				<p>przez organ kontroli skarbowej;</p> <p>3) w zakresie ustalenia dodatkowego zobowiązania w stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe.</p> <p>Art. 110b. W zakresie, w jakim w przypadkach, o których mowa w art. 110a ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1, odpowiednio zaniżona kwota zobowiązania podatkowego, zawyżona kwota zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego, zawyżona kwota różnicy podatku do obniżenia na następne okresy, lub wykazanie kwoty zwrotu różnicy podatku lub kwoty zwrotu podatku naliczonego, lub kwoty różnicy podatku do obniżenia za następne okresy, w miejsce wykazania kwoty zobowiązania podatkowego podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego, wynikają w całości lub w części z obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego wynikające z faktur, które:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zostały wystawione przez podmiot nieistniejący, 2) stwierdzają czynności, które nie zostały dokonane - w części dotyczącej tych czynności, 3) podają kwoty niezgodne z 	
--	--	--	--	---	--

				<p>rzeczywistością - w części dotyczącej tych pozycji, dla których podane zostały kwoty niezgodne z rzeczywistością,</p> <p>4) potwierdzają czynności, do których mają zastosowanie przepisy art. 58 i art. 83 Kodeksu cywilnego - w części dotyczącej tych czynności,</p> <p>- wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego w części dotyczącej podatku naliczonego wynikającego z powyższych faktur wynosi 100%. ”;</p>	
<p>Proces uzyskania derogacji w toku – Komisja Europejska potwierdziła, że zgodnie z art. 395 ust. 2 posiada wszystkie informacje</p>		N	Art. 1 pkt 20 projektu	<p>W art. 113 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „kwoty 150 000 zł” zastępuje się wyrazami „kwoty 200 000 zł”;</p>	<p>Na podstawie decyzji wykonawczej Rady Unii Europejskiej 2015/1173 z dnia 14 lipca 2015 r. (Dz. Urz. UE. L.189 z 17.7.2015, str. 36) limit zwolnienia podmiotowego w podatku od towarów i usług w wysokości 150 000 zł obowiązuje do dnia 31 grudnia 2018 r.</p> <p>Na podstawie art. 395 dyrektywy VAT Polska wystąpiła do Komisji Europejskiej z wnioskiem o upoważnienie do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 pkt 14 niniejszej dyrektywy, w celu przyznania od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31</p>

je do rozpatrzenia wniosku.					<p>grudnia 2018 r. zwolnienia w podatku od towarów i usług podatnikom, których roczny obrót nie przekracza 40 000 EUR (po przeliczeniu na złote, zgodnie z art. 399 i 400 dyrektywy VAT, limit ten wynosi 200 000 zł).</p> <p>Przyznanie prawa do podwyższenia limitu zwolnienia podmiotowego w podatku od towarów i usług podatnikom, których roczne obroty nie przekraczają 40 000 EUR, pozwoli stosować uproszczenia dla większej ilości podatników osiągających niewielkie obroty z tytułu wykonywanej działalności gospodarczej.</p> <p>W związku ze złożeniem przedmiotowego wniosku, należy wprowadzić odpowiednie zmiany w art. 113 ust. 1 ustawy o VAT, umożliwiające zwolnienie od podatku sprzedaży dokonywanej przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekracza łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 200 000 zł.</p>
Art. 96-99	Artykuł 96 Państwa członkowskie stosują stawkę podstawową VAT, która	N	Art. 1 pkt 21 projektu	w art. 146a wyrazy „2016 r.” zastępuje się wyrazami „2018 r.”;	Ponieważ proponowane rozwiązania uszczelniające przyniosą rezultaty po 2016 r., przewiduje się obniżenie

	<p>jest określana przez każde państwo członkowskie jako procent podstawy opodatkowania i która jest jednakowa dla dostaw towarów i świadczenia usług.</p> <p>Artykuł 97 Od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. stawka podstawowa nie może być niższa niż 15 %.</p> <p>Artykuł 98 1. Państwa członkowskie mogą stosować jedną lub dwie stawki obniżone</p> <p>Artykuł 99 1. Stawki obniżone określone są jako procent podstawy opodatkowania, który nie może być niższy niż 5 %.</p>				wysokości stawek podatku (tj. 8 i 23% obowiązujących obecnie obok stawki 5%) w momencie właściwym pod względem stabilności finansów publicznych,			
Art. 199 ust. 1 lit. d) Art. 199a	<p>Artykuł 199 1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik - odbiorca następujących transakcji: d) dostawy zużytych materiałów, zużytych materiałów nienadających</p>	N	Art. 1 pkt 22 projektu	<p>w załączniku nr 11 do ustawy:</p> <table border="1"> <tr> <td>22a</td> <td>24.41.10.0</td> <td>Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku</td> </tr> </table> <p>b) po poz. 22a dodaje się poz.</p>	22a	24.41.10.0	Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku	<p>Proponowane rozwiązanie polega na modyfikacji zakresu mechanizmu odwróconego obciążenia VAT. Proponuje się objęcie tym mechanizmem następujących transakcji: - srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku,</p>
22a	24.41.10.0	Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku						

<p>się do ponownego użycia w tym samym stanie, złomu, odpadów przemysłowych i nieprzemysłowych, odpadów przetwarzalnych, częściowo przetworzonych odpadów oraz dostawy pewnych towarów i świadczenia usług, wymienionych w załączniku VI;</p> <p>Artykuł 199a 1. Państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2018 r. i na okres co najmniej dwóch lat postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest dowolna usługa lub dostarczany dowolny towar spośród poniżej wymienionych:</p> <p>d) dostawa układów scalonych, takich jak mikroprocesory i jednostki centralne, przed ich zainstalowaniem w</p>			22aa i 22ab w brzmieniu:		<p>- złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku, o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych (obecnie odwróconym obciążeniem jest objęte wyłącznie złoto o próbie 325 tysięcznych lub większej oraz – na określonych warunkach – złoto inwestycyjne),</p> <p>- platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku</p> <p>- biżuteria i jej części oraz pozostałe wyroby jubilerskie i ich części, ze złota o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych i srebra lub platerowane metalem szlachetnym</p> <p>- wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o ww. próbie, srebra i platyny tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym (obecnie odwróconym obciążeniem są objęte wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o próbie 325 tysięcznych lub większej),</p> <p>- procesory.</p>	
			22aa	ex 24.41.20.0		Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku, z wyłączeniem złota inwestycyjnego w rozumieniu art. 121 ustawy, z zastrzeżeniem poz. 22b
			22ab	24.41.30.0		Platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku
			c) poz. 22c otrzymuje brzmienie:			
	22c	ex 24.41.40.0	Metale nieszlachetne lub srebro, platerowane złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie srebro, platerowane złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu			

<p>wyrobach przeznaczonych dla użytkownika końcowego;</p> <p>j) dostawy metali surowych lub półwyrobów metalowych (w tym metali szlachetnych), inne niż te, o których mowa w art. 199 ust. 1 lit. d), o ile nie są objęte procedurą szczególną dotyczącą towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków na mocy art. 311-343 lub procedurą szczególną dla złota inwestycyjnego na mocy art. 344-356.</p>					półproduktu	
				d)	po poz. 22c dodaje się poz. 22ca w brzmieniu:	
	22ca	ex 24.41.50.0	Metale nieszlachetne platerowane srebrem oraz metale nieszlachetne, srebro lub złoto, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu - wyłącznie złoto i srebro, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu			
				e)	po poz. 27a dodaje się poz. 27b w brzmieniu:	
	27b	ex 24.43.30.0	Pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół i pozostałości zawierające metale i związki metali - wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych			
			f)	poz. 28 otrzymuje brzmienie:		

				28	ex 26.11.30.0	Elektroniczne układy scalone- wyłącznie procesory	
				g) poz. 28d otrzymuje brzmienie:			
				28d	ex 32.12.13.0	Bizuteria i jej części oraz pozostałe wyroby jubilerskie i ich części, ze złota i srebra lub platerowane metalem szlachetnym - wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota, srebra i platyny, tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym	
Art. 205	Artykuł 205 W sytuacjach, o których mowa w art. 193-200 oraz art. 202, 203 i 204, państwa członkowskie	N	Art. 1 pkt 23 projektu	W załączniku nr 13 do ustawy: a) po poz. 13 dodaje się poz. 13a w brzmieniu:			Projekt ustawy zakłada także rozszerzenie zakresu instytucji odpowiedzialności solidarnej nabywcy za zobowiązanie podatkowe dostawcy poprzez objęcie nią transakcji, których
				13a	ex 22.21.30.0	Płyty, arkusze, folie, taśmy i pasy z tworzyw	

	<p>mogą postanowić, że osoba inna niż osoba zobowiązana do zapłaty VAT będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę VAT.</p>					<p>sztucznych, niewzmocnionych, nielaminowanych ani niepołączonych z innymi materiałami - wyłącznie folia typu stretch</p>	<p>przedmiotem są pewne towary z kategorii elektroniki, tj. dyski twarde (dyski HDD) oraz pamięci półprzewodnikowe SSD (dyski SSD). Ponadto projekt ustawy zakłada dodatkowe objęcie solidarną odpowiedzialnością transakcji, których przedmiotem jest folia typu stretch. Powyższe ma na celu uszczelnienia systemu VAT za pomocą tego instrumentu.</p>
				<p>b) uchyla się poz. 14 - - 18, c) po poz. 18 dodaje się poz. 18a i 18b w brzmieniu:</p>			
				18a	ex 26.20.21.0	Jednostki pamięci - wyłącznie dyski twarde (HDD)	
				18b	ex 26.20.22.0	Półprzewodnikowe urządzenia pamięci trwałej - wyłącznie dyski SSD	
				<p>d) poz. 21 otrzymuje brzmienie:</p>			
				21	ex 32.12.13.0	Bizuteria i jej części oraz pozostałe wyroby jubilerskie i ich części, ze złota i srebra lub platerowane metalem szlachetnym - wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów	

					jubilerskich z platyny, tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym
e) po poz. 21 dodaje się poz. 22-24 w brzmieniu:					
22	ex 58.29.11.0	Pakiety oprogramowania systemów operacyjnych - wyłącznie dyski SSD			
23	ex 58.29.29.0	Pakiety pozostałego oprogramowania użytkowego - wyłącznie dyski SSD			
24	ex 59.11.23.0	Pozostałe filmy i nagrania wideo na dyskach, taśmach magnetycznych itp. nośnikach - wyłącznie dyski SSD			

<p>Art. 199 ust. 1 lit. a) oraz ust. 2</p>	<p>Artykuł 199 1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik - odbiorca następujących transakcji: a) dostawy prac budowlanych, w tym prac obejmujących naprawę, porządkowanie, konserwację, przebudowę i rozbiórkę nieruchomości, jak również odbiór robót budowlanych uznawany za dostawę towarów na podstawie art. 14 ust. 3; 2. Przy stosowaniu możliwości przewidzianej w ust. 1, państwa członkowskie mogą określić dostawy towarów i świadczenie usług objęte tymi środkami, jak również kategorie dostawców, usługodawców, nabywców lub usługobiorców, do których środki te mogą mieć zastosowanie.</p>	<p>N</p>	<p>Art. 1 pkt 24projektu</p>	<p>dodaje się załącznik nr 14 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.</p>	<p>Patrz pkt 2</p>
--	---	----------	------------------------------	---	--------------------

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 15 projektu	<p>W art. 103:</p> <p>a) w ust. 1a wyrazy „na podstawie art. 99 ust. 3c pkt 1” zastępuje się wyrazami „na podstawie art. 99 ust. 3c pkt 1 lub ust. 5 pkt 1”,</p> <p>b) w ust. 2 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2a-2g, 3 i 4 oraz art. 33” zastępuje się wyrazami „2. z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 33”,</p> <p>c) uchyla się ust. 2a-2g;</p>	<p>Zmiany w art. 103, który określa termin obliczania i wpłacania podatku na rachunek urzędu skarbowego, są konsekwencją likwidacji możliwości składania deklaracji kwartalnych dla niektórych podatników (inni niż mali podatnicy oraz podatnicy noworejestrowani - rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych – przez pierwszych 12 miesięcy) wprowadzanej zmianami w art. 99.</p>
Art. 2	<p>W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹⁾):</p> <p>1) w art. 56b dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu: „§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do zaległości w podatku od towarów i usług, w przypadku gdy ustala się dodatkowe zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 110a lub art. 110b ustawy o podatku od towarów i usług.”;</p> <p>2) w art. 73 w § 2 uchyla się pkt 4;</p> <p>3) w art. 77 w § 1 uchyla się pkt 7;</p> <p>4) w art. 78 w § 3 uchyla się pkt 5;</p> <p>5) po art. 117b dodaje się art. 117c w brzmieniu: „Art. 117c. Pełnomocnik, o którym mowa w art. 96 ust. 4b ustawy o podatku od towarów i usług,</p>	<p>Dostosowanie do zmian w ustawie o VAT</p> <p>Wprowadzane zmiany są konsekwencją likwidacji możliwości rozliczania się podatników podatku od towarów i usług innych niż mali podatnicy za okresy kwartalne.</p> <p>W związku z propozycją rozszerzenia instytucji odpowiedzialności solidarnej na pełnomocnika podatnika, którego zgłoszenie rejestracyjne zostało przez niego złożone, niezbędne jest uzupełnienie w Ordynacji podatkowej regulacji dotyczących osób trzecich. W szczególności dotyczy to uzupełnienia katalogu podmiotów wskazanych jako osoby trzecie. Proponuje się zatem dodanie art. 117c.</p> <p>W konsekwencji dodania art. 117c konieczne stało się dokonanie zmiany w art. 118 § 1 Ordynacji podatkowej oraz stosowne zmodyfikowanie art. 133 § 1 Ordynacji podatkowej w celu rozszerzenia katalogu podmiotów uznawanych za stronę w postępowaniu podatkowym.</p>

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846 i 1228.

	<p>odpowiada solidarnie całym swoim majątkiem za zaległości podatkowe podatnika powstałe w ciągu 6 miesięcy od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, na zasadach określonych w przepisach o podatku od towarów i usług. Przepisu art. 107 § 2 nie stosuje się.”;</p> <p>6) w art. 118 § 1 otrzymuje brzmienie: „§1. Nie można wydać decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa, upłynęło 5 lat, a w przypadku, o którym mowa: 1) w art. 117b § 1 - jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym miała miejsce dostawa towarów, upłynęły 3 lata, 2) w art. 117c - jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym upływa 6 miesięczny okres od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, upłynęły 3 lata.”;</p> <p>7) w art. 133 § 1 otrzymuje brzmienie: „§1. Stroną w postępowaniu podatkowym jest podatnik, płatnik, inkasent lub ich następca prawny, a także osoba trzecia, o której mowa w art. 110-117c, która z uwagi na swój interes prawny żąda czynności organu podatkowego, do której czynność organu podatkowego się odnosi lub której interesu prawnego działanie organu podatkowego dotyczy.”;</p> <p>8) w art. 274c po § 1b dodaje się § 1c w brzmieniu: „§1c. Przepisy §1 - 1b stosuje się także do wszystkich podmiotów prowadzących działalność gospodarczą uczestniczących w dostawie tego samego towaru lub usługi będących zarówno dostawcami, jak i</p>	<p>Proponuje się również dodanie po art. 274c Ordynacji podatkowej § 1c, umożliwiającego weryfikację zasadności zwrotu różnicy podatku nie tylko poprzez weryfikację rozliczenia podatnika, ale też weryfikację rozliczeń innych podmiotów biorących udział w obrocie towarami lub usługami, będących przedmiotem rozliczenia podatnika.</p>
--	--	--

	nabywcami biorącymi udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie towaru lub usługi. W takim przypadku żądanie, o którym mowa w §1, może dotyczyć wyłącznie dokumentów związanych z tą dostawą towaru lub usługi.”.	
Art. 3 pkt 1 projektu	<p>W ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.²⁾):</p> <p>1) w art. 9 § 3 otrzymuje brzmienie: „§3. Za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.”;</p>	<p>Skreślenie w kks zapisu „której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną” (art. 9 § 3 in fine) spowoduje, iż przepis ten będzie stanowił również podstawę odpowiedzialności osoby fizycznej za uszczuplenia spółki cywilnej w zakresie podatku do towarów i usług czy podatku akcyzowego, a zatem czyny takie nie pozostaną bezkarne.</p> <p>W obecnym stanie prawnym brak jest podstawy do pociągnięcia do odpowiedzialności karnej za zobowiązania z tytułu podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego współników spółki cywilnej czy też osób zajmujących się sprawami gospodarczymi tej spółki, wobec faktu, iż spółka cywilna nie należy do wymienionych w art. 9 § 3 kks jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, gdyż nie posiada zdolności prawnej w rozumieniu prawa cywilnego mimo, że ma ona w razie nałożenia na nią obowiązku podatkowego zdolność podatkową</p>
Art. 3 pkt 2 projektu	<p>2) w art. 37:</p> <p>a) w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) popełnia przestępstwo skarbowe określone w art. 62 §2, a kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur jest dużej wartości;”,</p> <p>b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu: „§ 2a. Przepisu § 1 pkt 1a nie stosuje się, jeżeli wymagalna należność została w całości</p>	<p>Przepis art. 62 § 2 kks dotyczy czynów formalnych, do znamion których nie należy uszczuplenie podatkowe, a zatem w odniesieniu do nich przepis art. 37 § 1 pkt 1 kks obecnie nie znajduje zastosowania. W związku z tym zaproponowano zmiany w art. 37 § 1 dotyczące wskazania nowej okoliczności nadzwyczajnego obostrzenia kary w sytuacji popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks, jeżeli podatek wynikający z tych faktur jest dużej wartości (dodany pkt 1a). Zmiana jest wyrazem zaostrzenia polityki karnej w zakresie tego</p>

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178, 437, 1052 i 1228.

	<p>uiszczona przed zamknięciem przewodu sądowego w pierwszej instancji.”;</p>	<p>typu zachowań. Konsekwencją zmiany w § 1 jest proponowana zmiana w § 2, który wymienia sytuacje kiedy nie ma miejsca nadzwyczajne obostrzenie kary. Po zmianie brzmienia § 2, będzie on miał zastosowanie do sytuacji gdy w związku z przestępstwem z art. 62 § 2 kks doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnej, jednak wymagana należność została uiszczona (przede wszystkim kwota z art. 108 ust. 1 ustawy o VAT).</p>
<p>Art. 3 pkt 3 projektu</p>	<p>3) w art. 38: a) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) przewidzianą za przypisane przestępstwo skarbowe w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, nie niższej niż 1 miesiąc do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, co nie wyłącza wymierzenia z takim samym obostrzeniem także kary grzywny grożącej za to przestępstwo obok kary pozbawienia wolności.”, b) w § 2: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Stosując nadzwyczajne obostrzenie kary, sąd wymierza karę pozbawienia wolności w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, nie niższej niż 3 miesiące do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego podwójnie, co nie wyłącza wymierzenia w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę także kary grzywny grożącej za to przestępstwo, jeżeli sprawca popełnia ten czyn zabroniony określony w:”, - po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) art. 62 § 2, a kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur</p>	<p>Uwzględniając kierunek proponowanych zmian w zakresie penalizacji wystawiania nierzetelnych faktur, jak również uzasadnioną konieczność obostrzenia odpowiedzialności za ww. czyny w sytuacji „wielkiej wartości” podatku wynikającego z nierzetelnych faktur (§ 2 pkt 3 w art. 38 kks), zaproponowano zmianę treści przepisu art. 38 kks. W związku z powyższym sąd wymierzając karę pozbawienia wolności stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wobec sprawcy przestępstwa z art. 62 § 2 kks będzie zobligowany do wymierzenia tej kary powyżej dolnej granicy zagrożenia za ten typ przestępstwa skarbowego, tj. powyżej roku do górnej granicy zagrożenia zwiększonego o połowę (przy czynach o dużej wartości podatku wynikającego z nierzetelnych faktur) - art. 38 § 1 pkt 3 kks albo do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego podwójnie (przy czynach o wielkiej wartości podatku wynikającego z nierzetelnych faktur) - art. 38 § 2 kks.</p>

	stanowiących przedmiot czynu zabronionego jest wielkiej wartości.”;	
Art. 3 pkt 4 projektu	4) w art. 50 uchyla się § 2;	<p>Dyrektywa wykonawcza zdefiniowana w art. 50 § 2 kks prowadzi w praktyce do sytuacji, w której ci sami notoryczni sprawcy czynów zabronionych nie ponoszą wymiernej odpowiedzialności, adekwatnej do skali i częstotliwości naruszeń.</p> <p>Wyrokowanie na zasadzie kary łącznej według reguł określonych art. 50 § 1 kks, spełnia postulat sprawliwej odpłaty oraz prewencji szczególnej i ogólnej uciążliwości. Natomiast w przypadku niejednocześnie orzeczonych kar, przy założeniu, że zgodnie z art. 50 § 2 kks wykonaniu podlega tylko najsurowsza kara, ich materialna uciążliwość staje się względniejsza i nie odstrasza wystarczająco od powrotu do przestępczej działalności. Zasadne jest więc dokonanie uchylecia przepisu art. 50 § 2 kks, mając na względzie, że jest to instytucja w takim kształcie nieznaną powszechnemu prawu karnemu.</p> <p>Potrzeba tej zmiany wynika z dotychczasowej praktyki Służby Celnej w zwalczaniu przestępczej działalności, w szczególności przemytu papierosów przez wschodnią granicę państwa. Dopuszczalność wykonania tylko jednej kary spośród kilku, jest okolicznością znaną sprawcom wielokrotnym i przez to nie ogranicza skali zjawiska.</p> <p>W wyniku przemytu dochodzi do narażenia uszczuplenia zarówno cła oraz akcyzy, jak i podatku VAT.</p>
Art. 3 pkt 5 i 7 projektu	5) w art. 56 § 4 otrzymuje brzmienie: „§ 4. Karze określonej w § 3 podlega także ten podatnik, który mimo ujawnienia przedmiotu lub podstawy opodatkowania nie składa w terminie organowi podatkowemu lub płatnikowi deklaracji lub oświadczenia lub wbrew obowiązkowi nie składa ich w	Zmiana w art. 56 § 4 kks wprowadza odpowiedzialność karną za wykroczenie skarbowe polegające na złożeniu deklaracji z pominięciem zastosowania środków komunikacji elektronicznej, który to obowiązek ustanawia nowy ust. 11a w art. 99 nowelizowanej ustawy o VAT. W stosunku do informacji

	<p>7) formie elektronicznej.”;</p> <p>w art. 80a § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„§ 2. Kto wbrew obowiązkowi nie składa w terminie właściwemu organowi informacji podsumowującej lub wbrew obowiązkowi nie składa jej za pomocą środków komunikacji elektronicznej, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.</p>	<p>podsumowującej obowiązek zastosowania tej formy wynika z nowego brzmienia art. 100 ust. 3 ustawy o VAT, zaś analogiczną sankcję za niezachowanie właściwej formy ich złożenia wprowadza zmieniony § 2 w art. 80a kks</p>
<p>Art. 3 pkt 6 projektu</p>	<p>6) w art. 62:</p> <p>a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„§ 1. Kto wbrew obowiązkowi nie wystawia faktury lub rachunku, wystawia je w sposób wadliwy albo odmawia ich wydania, podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.</p> <p>§ 2. Kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od roku, albo obu tym karom łącznie.”;</p> <p>b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:</p> <p>„§ 2a. Kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje, a kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur jest małej wartości, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.”;</p>	<p>Zgodnie z zaproponowanymi zmianami w art. 62 w zakresie wykreślenia w § 1 zapisu „za wykonanie świadczenia”, przepis ten penalizowałby zachowania swoistego rodzaju wadliwości w zakresie realizacji obowiązków wystawiania i wydawania faktur. W zakresie penalizacji przestępstw skarbowych polegających na wystawianiu nierzetelnych faktur przewidziano typ podstawowy i uprzywilejowany mając na uwadze wysokość kwot podatku wynikających z nierzetelnych faktur. W typie uprzywilejowanym - art. 62 § 2a kks w sytuacji gdy kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur jest małej wartości grozi sankcja kary grzywny zwiększonej do 720 stawek dziennych albo kara pozbawienia wolności albo obie te kary łącznie. Natomiast jeżeli czyn polega na wystawianiu nierzetelnych faktur a kwota podatku wynikająca z faktury albo suma kwot podatku wynikających z faktur jest powyżej małej wartości grozi sankcja kary grzywny do 720 stawek dziennych albo kara pozbawienia wolności, ale w wymiarze nie krótszym niż rok albo obie te kary łącznie- art. 62 § 2 kks .</p>
<p>Art. 4</p>	<p>Przepisy art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1 w</p>	<p>Przepisy przejściowe</p>

	brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do usług wymienionych w poz. 2-48 załącznika nr 14, które zostały wykonane od dnia 1 stycznia 2017 r. W celu ustalenia momentu wykonania usług stosuje się art. 19a ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1.	
Art. 5	W przypadku uiszczenia przed dniem 1 stycznia 2017 r. całości lub części zapłaty na poczet wykonanych od tego dnia usług wymienionych w poz. 1 załącznika nr 14, dla których podatnikiem od dnia 1 stycznia 2017 r. przestał być nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do usług tych stosuje się przepis art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.	Przepisy przejściowe
Art. 6	W przypadku zawarcia przed dniem 1 stycznia 2017 r. umowy lub umów, w ramach których występują dostawy towarów wymienionych w poz. 28 załącznika nr 11 do ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przepisy art. 17 ust. 1c-1e ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio do tych dostaw dokonanych od dnia 1 stycznia 2017 r., jeżeli łączna wartość tych dostaw, bez kwoty podatku, przekracza od dnia 1 stycznia 2017 r. kwotę 20 000 zł.	Przepisy przejściowe
Art. 7	W przypadku uiszczenia przed dniem 1 stycznia 2017 r. całości lub części zapłaty na poczet dokonanych od tego dnia dostawy towarów lub świadczenia usług, dla których podatnikiem od dnia 1 stycznia 2017 r., stał się nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 lub 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, korekty rozliczenia tej zapłaty dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym dokonano dostawy tych towarów lub wykonano tę usługę.	Przepisy przejściowe
Art. 8	Do rozliczeń za okresy rozliczeniowe poprzedzające	Przepisy przejściowe

	pierwszy okres rozliczeniowy 2017 r. stosuje się przepisy art. 86 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.	
Art. 9	Przepis art. 87 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 274c § 1 ustawy zmienianej w art. 2, stosuje się również do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r.	Przepisy przejściowe
Art. 10	Przepisów art. 87 ust. 6, art. 110a i art. 110b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r.	Przepisy przejściowe
Art. 11	Do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r. przepis art. 89b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.	Przepisy przejściowe
Art.12	1. Przepisy art. 96 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do zgłoszeń rejestracyjnych złożonych od dnia 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem przepisów art. 96 ust. 4, 4a, 9 i 9a ustawy zmienianej w art. 1. 2. Przepisy art. 97 ust. 15 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się z uwzględnieniem okresów przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r.	Przepisy przejściowe
Art. 13	Przepisy art. 99, art. 100, art. 101 i art. 101a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się począwszy od rozliczenia za pierwszy okres rozliczeniowy 2017 r.	Przepisy przejściowe
Art. 14	Przepisy art. 73, art. 77 i art. 78 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do rozliczeń poprzedzających pierwszy okres rozliczeniowy 2017 r.	Przepisy przejściowe

Art. 15	Przepis art. 99 ust. 3a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do podatników, którzy zostali zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni po dniu 30 września 2016 r. za okresy miesięczne przypadające po 31 grudnia 2016 r.	Przepisy przejściowe
Art. 16	<p>W odniesieniu do okresów rozliczeniowych przypadających od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2017 r. nie stosuje się przepisu art. 99 ust. 11b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w stosunku do podatników, którzy nie są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązani do zarejestrowania się jako podatnik VAT UE; 2) dostawcami towarów lub świadczącymi usługi, dla których podatnikiem jest nabywca zgodnie z art. 17 ust.1 pkt 7 i 8, lub nabywcą tych towarów lub usług; 3) obowiązani, zgodnie z art. 45ba ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.³⁾) lub art. 27 ust. 1c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.⁴⁾), do składania deklaracji, zeznań, informacji oraz rocznego obliczenia podatku za pomocą środków komunikacji elektronicznej. 	Przepisy przejściowe
Art. 17	1. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1,	Przepisy przejściowe

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1563, 1644, 1662 i 1863, z 2015 r. poz. 73, 211, 251, 478, 693, 699, 860, 933, 978, 1197, 1217, 1259, 1296, 1321, 1322, 1333, 1569, 1595, 1607, 1688, 1767, 1784, 1844, 1893, 1925, 1932, 1992 i 2299 oraz z 2016 r. poz. 188, 195, 615, 780, 823, 929, 1010, 1206 i 1550.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1563 i 1662, z 2015 r. poz. 73, 211, 933, 978, 1166, 1197, 1259, 1296, 1348, 1595, 1688, 1767, 1844 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 68, 615, 780, 996, 1206, 1454 i 1550.

	<p>są obowiązane w terminie miesiąca od dnia 1 stycznia 2017 r., do spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pod rygorem usunięcia pierwszego dnia roboczego miesiąca następującego po upływie tego terminu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>2. Podmioty, które przed dniem 1 stycznia 2017 r. zostały wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, które w dniu 1 stycznia 2017 r. nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 105b ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, właściwy naczelnik urzędu skarbowego usuwa z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.</p>	
Art. 18	<p>1. Podatnicy, u których łączna wartość sprzedaży w 2016 r. była wyższa niż 150 000 zł i nie przekroczyła 200 000 zł, mogą skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Podatnicy rozpoczynający w 2016 r. wykonywanie czynności określonych w art. 5 ustawy zmienianej w art. 1, u których łączna wartość sprzedaży, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, przekroczyła 150 000 zł i nie przekroczyła 200 000 zł, mogą skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>	Przepisy przejściowe
Art. 19	Przepisy art. 105a ust. 3 pkt 3 lit. c i pkt 4 lit. d ustawy zmienianej w art. 1, dodane niniejszą ustawą, stosuje się od	Przepisy przejściowe

	dnia następującego po dniu, w którym upływa miesiąc od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	
--	--	--

Warszawa, dnia 25 października 2016 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1470.2016.akr/10

dot.: RM-10-123-16 UA21 z 24.10.2016 r.

KPRM

RUF - 86093 - 2016

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

W projektowanym art. 113 ust. 1 ustawy proponuje się zwiększenie wskazanej w tym przepisie kwoty, ze 150 000 zł do 200 000 zł. Kwota ta wyznacza limit wartości sprzedaży, do którego podatnik jest zwolniony z opodatkowania podatkiem VAT. Obowiązujący obecnie limit został wprowadzony na podstawie decyzji Rady nr 2009/790/WE, zmienionej następnie decyzją nr 2015/1173. Na podstawie wspomnianych decyzji Polska została upoważniona do zwolnienia z podatku VAT podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30.000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia. Co prawda na podstawie art. 395 dyrektywy 2006/112/WE Polska wniosła o zwiększenie limitu z 30 000 EUR do 40 000 EUR, niemniej do chwili obecnej Rada nie wydała decyzji upoważniającej Polskę do zmiany wskazanego limitu. Z tego względu potwierdzenie zgodności projektowanego przepisu (oraz związanych z nim przepisów przejściowych) z prawem Unii Europejskiej będzie możliwe dopiero po wydaniu przedmiotowej decyzji.

Z zastrzeżeniem powyższej uwagi, projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Konrad Szymański

Do wiadomości:

Pan Mateusz Morawiecki
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów

wpłynęło 25-10-2016

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru upoważnienia banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku podmiotu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, oraz w sprawie wzoru odwołania tego upoważnienia

Na podstawie art. 105b ust. 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, 846, 960, 1052, 1206, 1228 i ...) zarządza się co następuje:

§ 1. Określa się wzór:

- 1) upoważnienia banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku podmiotu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) odwołania upoważnienia banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku podmiotu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

---

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rozwoju i Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

ZALĄCZNIK Nr 1

WZÓR

Upoważnienie banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku podmiotu, o którym mowa w art. 105b ustawy o podatku od towarów i usług

Miejsce i data sporządzenia upoważnienia: .....

Dane podmiotu upowaznianego:

.....
(nazwa pełna, REGON – w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną,
nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia – w przypadku podmiotu będącego osobą
fizyczną)

.....
(numer identyfikacji podatkowej)

.....
(adres siedziby – w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną,
adres zamieszkania – w przypadku podmiotu będącego osobą fizyczną)

Dane dotyczące banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej (dalej: „SKOK”),
o których mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku od towarów i usług:

.....
(nazwa pełna banku (oddziału) lub SKOK)

.....
(adres banku (oddziału) lub SKOK)

Treść oświadczenia upoważnienia:

Na podstawie art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.), upoważniam

.....

(pełna nazwa banku (oddziału) lub SKOK)

do przekazywania z dniem ..... organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku o numerze

.....

Oświadczam, że na rachunek nr....., dokonywana jest zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy o podatku od towarów i usług.

Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w art. 105c ust. 1c ustawy o podatku od towarów i usług, do którego przekazywane jest upoważnienie:

.....

Podpis podmiotu udzielającego upoważnienia

.....

WZÓR

Wycofanie upoważnienia banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku podmiotu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług

Miejsce i data sporządzenia wycofania upoważnienia: .....

Dane podmiotu wycofującego upoważnienie:

.....
(nazwa pełna, REGON – w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną,
nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia – w przypadku podmiotu będącego osobą
fizyczną)

.....
(numer identyfikacji podatkowej)

.....
(adres siedziby – w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną,
adres zamieszkania – w przypadku podmiotu będącego osobą fizyczną)

Dane dotyczące banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej (dalej: „SKOK”), do których składane jest wycofanie upoważnienia:

.....
(nazwa pełna banku (oddziału) lub SKOK)

.....
(adres banku (oddziału) lub SKOK)

Treść oświadczenia o wycofaniu upoważnienia:

Oświadczam, że z dniem ..... wycofuję upoważnienie udzielone w dniu .....

(pełna nazwa banku (oddziału) lub SKOK)

do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku o numerze .....

Naczelnik urzędu skarbowego, do którego powinno zostać przekazane wycofanie upoważnienia: .....

Podpis podmiotu wycofującego upoważnienie

.....

UZASADNIENIE

Ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej: „ustawą o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw” wprowadzono dodatkowe rozwiązania mające na celu poprawę ściągalności podatku – tzw. pakiet rozwiązań uszczelniających, w tym, wprowadzono modyfikację istniejących rozwiązań dotyczących odpowiedzialności solidarnej oraz kaucji gwarancyjnej, w celu zapewnienia większej skuteczności tych instrumentów.

Ww. ustawą wprowadzono m.in. dodatkową przesłankę, która musi być spełniona, aby podatnik nabywający towary wymienione w załączniku nr 13 do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT” był zwolniony z odpowiedzialności solidarnej, tj. dokonanie przez nabywcę zapłaty za nabywane towary wymienione w załączniku nr 13 do ustawy, na rachunek bankowy sprzedawcy lub rachunek sprzedawcy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej (SKOK) wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę cel instytucji kaucji gwarancyjnej polegający na zapewnieniu ochrony nabywcom towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy o VAT przed ewentualnym nałożeniem na nich odpowiedzialności podatkowej w przypadku, gdy sprzedawca tych towarów nie zapłaci podatku, niezbędne jest, aby kaucję gwarancyjną mogły złożyć, a następnie pozostawać w wykazie podmioty, które gwarantują wywiązywanie się z obowiązku regulowania swoich zobowiązań podatkowych. W tym celu dodano m.in. warunek, że kaucję gwarancyjną będzie mógł złożyć i zostać wpisanym do wykazu podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną, podatnik, który upoważnił bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową prowadzącą rachunek wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, na który dokonywana jest zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku (projektowany art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT).

Wprowadzenie tych przesłanek, tj. obowiązek zapłaty za nabywane towary, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy o VAT na ww. rachunek sprzedawcy oraz wprowadzenie wymogu zapewnienia organom podatkowym dostępu do rachunku przez sprzedawcę, który chce być wpisany do wykazu podmiotów, które wniosły kaucję gwarancyjną, zapewni

większą skuteczność odpowiedzialności solidarnej i kaucji gwarancyjnej, w tym zapobiegnie sytuacjom, w których w wykazie pozostawaliby nieuczciwi sprzedawcy.

Upoważnienie powinno zachować ważność w okresie pozostawania przez podmiot w wykazie. Wycofanie upoważnienia nie będzie mogło dotyczyć okresu, w którym podmiot dokonujący dostaw towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, był wymieniony w wykazie podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną (art. 105b ust. 1f ustawy o VAT). W przypadku bowiem wycofania upoważnienia za okres, w którym podmiot był wymieniony w wykazie, wycofanie takie nie wywoła skutków prawnych.

W projektowanym art. 105b ust. 1b ustawy o VAT określono dane, jakie powinno zawierać upoważnienie.

Upoważnienie powinno być sporządzone w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje bank albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, drugi przekazywany jest przez podmiot, który udzielił upoważnienia do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia jego udzielenia (art. 105b ust. 1c ustawy o VAT).

W projektowanym art. 105b ust. 1e ustawy o VAT określono dane, jakie powinno wycofanie upoważnienia, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT.

W przypadku wycofania upoważnienia bank albo spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa będzie zobowiązana do powiadomienia o tym niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wycofania upoważnienia, właściwego naczelnika urzędu skarbowego (projektowany art. 105b ust. 1d ustawy o VAT).

Jednocześnie, w przypadku zmiany naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla tego podmiotu w sprawach związanych z kaucją gwarancyjną oraz prowadzeniem wykazu podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną, na naczelniku urzędu skarbowego, właściwym przed zmianą właściwości, będzie spoczywał obowiązek niezwłocznego, nie później jednak niż w terminie trzech dni roboczych od zmiany właściwości, powiadomienia banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej o właściwym dla tego podatnika naczelniku urzędu skarbowego (projektowany art. 105b ust. 1g ustawy o VAT).

Minister właściwy do spraw finansów publicznych, został zobowiązany (projektowany art. 105b ust. 15 ustawy o VAT), do określenia w drodze rozporządzenia wzoru upoważnienia, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT oraz wzoru wycofania tego upoważnienia, mając na uwadze konieczność zapewnienia skutecznego uzyskiwania

przez organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 ustawy oraz zapewnienie kompletności elementów, jakie powinno zawierać upoważnienie lub wycofanie upoważnienia.

Przedmiotowe rozporządzenie realizuje delegację udzieloną ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

W załączniku nr 1 określono wzór upoważnienia banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo kredytowej do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku podmiotu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług.

W załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia określono wzór wycofania upoważnienia banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo kredytowej do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku podmiotu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., tj. z dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Zakres projektowanego rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia ... w sprawie wzoru upoważnienia banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku podmiotu, o którym mowa w art. 105b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, oraz w sprawie wzoru odwołania tego upoważnienia</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Leszek Skiba Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Tratkiewicz Dyrektor Departamentu Podatku od Towarów i Usług tel. 22 694-36-21, email: sekretariat.pt@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 2016-10-21</p> <p>Źródło: Projektowany art. 105b ust. 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych dot. projektów rozporządzeń Ministra Finansów:</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej: „ustawą o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw” wprowadzono dodatkowe rozwiązania mające na celu poprawę ściągalności podatku - tzw. pakiet rozwiązań uszczelniających, w tym, wprowadzono modyfikację istniejących rozwiązań dotyczących odpowiedzialności solidarnej oraz kaucji gwarancyjnej, w celu zapewnienia większej skuteczności tych instrumentów.

Ww. ustawą wprowadzono dodatkową przesłankę, która musi być spełniona, aby podatnik nabywający towary wymienione w załączniku nr 13 do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT” był zwolniony z odpowiedzialności podatkowej, tj. dokonanie przez nabywcę zapłaty za nabywane towary na rachunek bankowy sprzedawcy lub rachunek sprzedawcy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej (SKOK) wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym.

Jednocześnie proponuje się dodanie warunku, że kaucję gwarancyjną będzie mógł złożyć i zostać wpisanym do wykazu podmiotów, które złożyły kaucję gwarancyjną, podatnik, który upoważnił bank albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową prowadzącą rachunek wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, na który dokonywana jest zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy, do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku (projektowany art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT).

Minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru tego upoważnienia oraz wzoru wycofania upoważnienia (projektowany art. 105b ust. 15 ustawy o VAT), mając na uwadze konieczność zapewnienia skutecznego uzyskiwania przez organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 ustawy oraz zapewnienie kompletności elementów, jakie powinno zawierać upoważnienie lub wycofanie upoważnienia.

Wprowadzenie tych przesłanek, tj. obowiązek zapłaty za nabywane towary, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy o VAT na wskazany rachunek sprzedawcy oraz wprowadzenie wymogu zapewnienia organom podatkowym dostępu do rachunku przez sprzedawcę, który chce być wpisany do wykazu podmiotów, które wniosły kaucję gwarancyjną, zapewni większą skuteczność odpowiedzialności solidarnej i kaucji gwarancyjnej, w tym zapobiegnie sytuacjom, w których w wykazie pozostawaliby nieuczciwi sprzedawcy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przedmiotowe rozporządzenie realizuje delegację udzieloną ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w projektowanym art. 105b ust. 15 ustawy o VAT, do określenia wzoru upoważnienia oraz wzoru odwołania tego

pozostałe jednostki (oddzielnie)											
Źródła finansowania											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Z uwagi na techniczny charakter projektowanych zmian (w stosunku do zmian wprowadzonych w ustawie o VAT), wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.									
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe											
Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)			
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe										
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe										
Niemierzalne											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Z uwagi na techniczny charakter projektowanych zmian (w stosunku do zmian wprowadzonych w ustawie o VAT), nie przewiduje się wpływu samego projektu rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców.									
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu											
☒ nie dotyczy											
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy					
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: wprowadzenie wzoru dokumentów						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy					
Komentarz: wprowadzenie wzoru dokumentów umożliwi podatnikom ich złożenie zgodnie z wymogami wynikającymi z ustawy oraz przyspieszy udzielenie lub wycofania upoważnień.											
9. Wpływ na rynek pracy											
Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy z uwagi na charakter zmian zaproponowanych w rozporządzeniu.											

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. tj. z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi po wejściu w życie projektu rozporządzenia.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		